

กตป.

รายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report)

การจ้างที่ปรึกษาเพื่อติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล การดำเนินการ และการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช.

ด้านกิจการโทรทัศน์ ประจำปี 2567

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการ โทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.)

เสนอโดย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

คำนำ

รายงานการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรคมนาคม ประจำปี 2567 ที่ปรีกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรคมนาคม เพื่อรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ประเมินผล (การดำเนินการและการบริหาร) สรุปผลข้อมูลและจัดทำรายงานประกอบการดำเนินงานของกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรคมนาคม

เนื้อหาในรายงานฉบับนี้ประกอบด้วย บทสรุปผู้บริหาร บทที่ 1 นำเสนอ หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ของโครงการ กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลาการดำเนินงาน และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ บทที่ 2 นำเสนอ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทที่ 3 นำเสนอ วิธีการศึกษา การรวบรวมข้อมูล สถิติ ข้อมูลทางวิชาการ บทที่ 4 นำเสนอ ผลการศึกษาบริบทที่สำคัญต่อการดำเนินการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรคมนาคม บทที่ 5 นำเสนอ สรุปผลการดำเนินงาน การวิเคราะห์อภิปรายผล รวมถึงข้อเสนอแนะต่อการปฏิบัติงานของ กสทช.

รายงานฉบับนี้สำเร็จลงได้จากความร่วมมือระหว่างกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน (กตป.) กสทช. ด้านกิจการโทรคมนาคม ที่ปรีกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สำนักงาน กสทช. หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน ผู้ประกอบการทีวีดิจิทัล ผู้ประกอบการเคเบิลทีวี สมาคมวิชาชีพ ประชาชนทั่วประเทศ ที่ปรึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ไม่มากนักน้อย สามารถนำผลการศึกษาและข้อเสนอแนะมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการทำงานและนโยบายของ กสทช. เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติ และประชาชนต่อไป

ที่ปรึกษาการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช.
ด้านกิจการโทรคมนาคม ประจำปี 2567 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สารบัญ

คำนำ	1
บทสรุปผู้บริหาร.....	6
บทที่ 1 บทนำ.....	9
1.1 หลักการและเหตุผล.....	10
1.2 วัตถุประสงค์.....	11
1.3 กลุ่มเป้าหมาย.....	12
1.4 ระยะเวลาดำเนินการ.....	13
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ.....	15
บทที่ 2 กรอบแนวคิดในการศึกษา (Conceptual Framework)	16
2.1 การจัดทำกรอบแนวคิดในการศึกษา (Conceptual Framework)	18
2.2 การกำหนดระเบียบวิธีการศึกษาและขอบเขตการดำเนินงาน.....	34
บทที่ 3 การรวบรวมข้อมูลและข้อเท็จจริง บริบท และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะการศึกษา	41
3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประกอบการเพื่อติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ประจำปี 2567.....	42
3.2 การศึกษายุทธศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์.....	70
3.3 การศึกษาและเก็บข้อมูลแนวทางการดำเนินการของต่างประเทศ (Review Document)	107
บทที่ 4 รายงานผลการศึกษาระดับที่สำคญต่อการดำเนินการ.....	113
4.1 สังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม ในการประชุมรับฟังความคิดเห็นสาธารณะหรือการประชุมรับฟังความคิดเห็นเฉพาะกลุ่ม ที่สำนักงาน กสทช. จัดขึ้น หรือที่เกี่ยวข้องกับด้านโทรทัศน์.....	114
4.2 การเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม.....	116
4.3 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กสทช. ผู้บริหารสำนักงาน กสทช.เขตพื้นที่ภูมิภาค ผู้ประกอบการ และผู้มีส่วนได้เสีย หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์.....	138
4.4 การจัดประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) เพื่อรับทราบข้อมูล/ข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องที่มีผลกระทบต่อการทำงานและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์.....	143
4.5 การจัดประชุม เพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing)	157

บทที่ 5 การวิเคราะห์ สรุปผล และข้อเสนอแนะ.....	167
5.1 การวิเคราะห์ และ สรุปผลการศึกษา.....	169
5.2 นำเสนอข้อเท็จจริงหรือข้อสังเกตจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลพร้อมทั้งความเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์.....	192
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	199
5.4 เรื่องอื่นๆที่เห็นสมควรรายงานให้ กสทช. รัฐสภา หรือประชาชนทราบ.....	203
บรรณานุกรม.....	208

สารบัญภาพ

ตารางที่ 3.3 กำหนดจำนวนตัวอย่างการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
ตารางที่ 3.1.3-1 แสดงหน่วยงาน และจำนวนผู้ให้ข้อมูลสำคัญ กสทช. เลขาธิการ กสทช. หรือผู้บริหาร สำนักงาน กสทช. เขตพื้นที่ภูมิภาค.....	62
ตารางที่ 3.1.3-2 โทรศัพท์ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจการโทรศัพท์จากทั้ง 6 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันตก.....	62
ตารางที่ 4.4-1 ข้อมูลการจัดประชุม และจำนวนผู้เข้าร่วมการจัดประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group)	144
ตารางที่ 5.1.1-1 การวิเคราะห์ และ สรุปผลจากการสำรวจความคิดเห็นโดยเก็บรวบรวมแบบสอบถาม	169
ตารางที่ 5.1.1-2 ความคิดเห็นในภาพรวมของรายการโทรศัพท์.....	173
ตารางที่ 5.1.1-3 คุณภาพของรายการโทรศัพท์.....	175
ตารางที่ 5.1.1-4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการกำกับดูแลกิจการที่ดีของด้านกิจการ โทรศัพท์.....	177
ตารางที่ 5.1.2-1 การวิเคราะห์ และ สรุปผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview).....	179
ตารางที่ 5.1.2-2 การวิเคราะห์ และ สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจการโทรศัพท์.....	183
ตารางที่ 5.1.3-1 การวิเคราะห์ และ สรุปผลจากการจัดประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group).....	184
ตารางที่ 5.1.4 -1 การวิเคราะห์ และ สรุปผลการจัดประชุม เพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing).....	188

สารบัญตาราง

ภาพที่ 2.1.1 ภาพการจัดการประชุมการประชุมเริ่มงาน (Kick Off Meeting).....	19
ภาพที่ 2.1.2 กรอบแนวคิดติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ประจำปี 2567.....	20
ภาพที่ 3.1.1 การรวบรวมข้อมูลสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม (Observation) เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2567 การประชุมเผยแพร่ผลการศึกษาภายใต้โครงการศึกษา “ฉกทศน์กิจการแพร่ภาพกระจายเสียง ในอนาคตของไทยภายใต้สภาพแวดล้อมของอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป” โดยจ้างบริษัท SCF Associate Ltd. ณ โรงแรม Avani Ratchada Bangkok Hotel.....	47
ภาพที่ 3.2.1 แผนภูมิยุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580).....	71

บทสรุปผู้บริหาร

กรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน (กตป.) ด้านกิจการโทรทัศน์ ได้ดำเนินการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. และที่ปรึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ดำเนินการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล ประจำปี 2567 ภายใต้บริบทและสถานการณ์ของโทรทัศน์ดิจิทัลในปัจจุบัน ผู้ชมมีทางเลือกของช่องรายการที่หลากหลายเพิ่มมากขึ้น และยังเข้าถึงได้ตลอดเวลาด้วย ได้แก่ โทรทัศน์ โทรศัพท์มือถือและแท็บเล็ต

โดยการติดตาม ตรวจสอบ และ ประเมินผลครั้งนี้ จัดทำโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการ นักวิชาการ และประชาชนทั่วไปในกลุ่มอายุต่างๆกัน โดยใช้การตรวจเอกสาร แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างกว่า 2,577 ตัวอย่าง การสัมภาษณ์เชิงลึก การประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) จำนวน 4 ครั้งประกอบด้วย ผู้ประกอบการด้านกิจการโทรทัศน์/ผู้ผลิตรายการ/IPTV/Cable TV/ดาวเทียม/องค์กรวิชาชีพ สภาวิชาชีพ สมาคมวิชาชีพ/นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนและด้านกิจการโทรทัศน์ และ ด้านกฎหมาย รวมถึงพนักงานจากสำนักงาน กสทช. ทั้งหมด 92 คน และจัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ ใน 6 ภูมิภาค ประกอบด้วย (1) ภาคกลาง จังหวัดนครปฐม (2) ภาคเหนือ จังหวัดพิษณุโลก (3) ภาคใต้ จังหวัดนครศรีธรรมราช (4) ภาคตะวันออก จังหวัดระยอง และ (5) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดหนองคาย (6) ภาคตะวันตก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมจำนวนผู้รับฟังความคิดเห็นสาธารณะทั้งสิ้น 938 คน เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังกล่าวซึ่งส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการและประชาชนมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนประเด็นที่เกี่ยวข้องกับโทรทัศน์ดิจิทัลประเด็นที่ประชาชนในภูมิภาคต่าง ๆ ให้ความสำคัญ

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่า ผู้ชมส่วนใหญ่ไม่ได้เฝ้ารอชมตามผังรายการออกอากาศเช่นเดิมอีกแล้ว แต่ปรับเปลี่ยนเป็นการเลือกชมรายการตามความต้องการของผู้ชมเอง แม้ผู้สูงอายุส่วนหนึ่งก็ชมรายการโทรทัศน์หรือสื่อภาพและเสียงต่าง ๆ ผ่านโทรศัพท์มือถือในช่วงเวลาที่กำลังเดินทาง หรือทำงานอยู่นอกบ้าน แม้กระทั่งนักเรียนก็เช่นเดียวกัน สิ่งที่ผู้ประกอบการ ประชาชน นักวิชาการมีความกังวลและมีความเห็นตรงกัน คือ เรื่องการให้บริการเนื้อหาวิดีโอโดยการสตรีมผ่านอินเทอร์เน็ต (Over-the-Top : OTT) ประเด็นที่ปราศจากการควบคุม ไม่มีกฎหมายที่ชัดเจน ไม่มีหน่วยงานที่ควบคุมกำกับและดูแลโดยเฉพาะในการเผยแพร่ ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ การให้บริการเนื้อหาการสตรีมผ่านอินเทอร์เน็ต ไม่สามารถควบคุมเนื้อหาที่เหมาะสมได้ การกำหนดราคาที่เหมาะสมกับผู้บริโภค การมีโฆษณาคั่นระหว่างการรับชม แม้จะมีการซื้อค่ารับชม หรือชำระค่าสมาชิกแล้วก็ตาม นอกจากนี้ประชาชนยังให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ในอนาคตหากรัฐบาลมีเป้าหมายให้ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างเท่าเทียมกัน รัฐบาลต้องสนับสนุนให้ประชาชนทุกคนเข้าถึงอินเทอร์เน็ตซึ่งในปัจจุบันประชาชนเสียค่าอินเทอร์เน็ตเฉลี่ย 200 - 600 บาท/เดือน ซึ่งทั้ง 2 ประเด็นนี้ตลอดระยะเวลากว่า 4 ปี ทุกเวทีที่มีการจัด

ประชุมรับฟังความเห็นก็มีข้อร้องเรียนเช่นนี้เป็นประจำและก็ยังไม่ได้ถูกแก้ไขให้เป็นไปตามที่ประชาชนต้องการสามารถแบ่งออกเป็นประเด็นดังนี้

1. **คุณภาพของรายการโทรทัศน์** กสทช. ควรส่งเสริม หรือสร้างแรงจูงใจให้การผลิตรายการควรคำนึงถึงรายการที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อสังคม
2. **ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต** รายการโทรทัศน์ควรนำเสนอสาระที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนและการขับเคลื่อนประเทศ
3. **ส่งเสริมความเป็นชาติไทย** รายการโทรทัศน์ต้องเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม รายการส่งเสริมการศึกษา จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรมและรายการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจในประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตอย่างมีสุขของประชาชน
4. **การแจ้งข่าวสารที่เกี่ยวกับความผาสุกในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชาติ** โทรทัศน์ควรเป็นสื่อกลางและเป็นช่องทางในการสื่อสารกับประชาชนในสภาวะวิกฤติ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ
5. **การเข้าถึงข้อมูลอย่างเท่าเทียม** ประชาชนทุกช่วงวัยมีสิทธิ์เข้าถึงข้อมูลได้อย่างเท่าเทียมกัน เช่น เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ กลุ่มเปราะบาง เป็นต้น

โดยผลการวิเคราะห์การประเมินโดยใช้หลักธรรมาภิบาล หรือการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Corporate Governance) นั้น การกำกับดูแลกิจการที่ดีในภาพรวมอยู่ “ระดับมาก” เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการกระจายอำนาจ ด้านมุ่งเน้นฉันทามติอยู่ใน “ระดับมาก” รองลงมาเป็นด้านการมีส่วนร่วม และด้านหลักนิติธรรม อยู่ใน “ระดับมาก” ส่วนการกำกับดูแลกิจการที่ดีด้านประสิทธิภาพ ด้านการตอบสนอง ด้านการรับผิดชอบต่อสังคม หรือสามารถตรวจสอบได้ ด้านเปิดเผยหรือโปร่งใส และความเสมอภาค ทั้งหมดอยู่ใน “ระดับปานกลาง”

จากดำเนินการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. และที่ปรึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา แบ่งข้อเสนอแนะใน 2 ระยะ ดังนี้

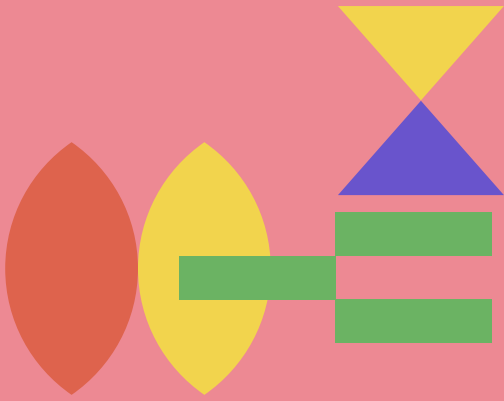
ระยะสั้น: ข้อเสนอแนะที่สามารถดำเนินการได้ภายใน 1-2 ปี

1. กสทช. สนับสนุนงบประมาณในการผลิตรายการที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อสังคม
2. กสทช. ร่วมมือกับกรมส่งเสริมส่งเสริมการส่งออก หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริมให้ผู้ประกอบการทุกสถาน หรือผู้จัด มีโอกาสเข้าร่วมงานแสดงสินค้าขนาดใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่และการจำหน่ายคอนเทนต์ หรือจำหน่ายลิขสิทธิ์ในต่างประเทศ เพื่อเปิดโอกาสให้มีการเจรจาธุรกิจและซื้อขายลิขสิทธิ์โดยตรงซึ่งสามารถสร้างเครือข่ายธุรกิจและผลักดันให้คอนเทนต์ไทยเป็นที่รู้จักในตลาดต่างประเทศ
3. รัฐบาลจัดหา หรือสร้างโครงสร้างอินเทอร์เน็ตให้ทั่วถึงทุกพื้นที่และจัดทำอินเทอร์เน็ตเป็นสาธารณูปโภคพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนเข้าถึงได้ฟรีไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายค่าอินเทอร์เน็ต

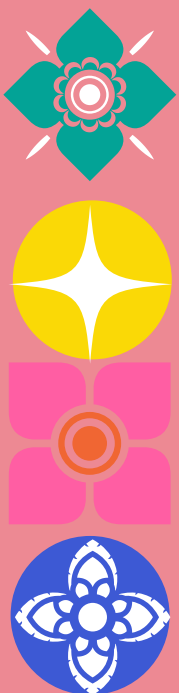
4. ผู้ประกอบการปรับตัวตามพฤติกรรมของผู้ชมผลิตเนื้อหาแบบสั้น ๆ ใช้เวลาไม่นานในการรับชมในหนึ่งตอน หรือผลิตซีรีส์เป็นตอนสั้น ๆ โดยมีเนื้อหาสะท้อนความเป็นจริงของสังคมอย่างสร้างสรรค์ แฝงแง่คิดและค่านิยมที่ดีแก่สังคม
5. กำหนดจำนวนเรื่องการประชุม และระยะเวลาในการบรรจวาระการประชุมเป็นดัชนีชี้วัดผลงาน หรือดัชนีความสำเร็จของการดำเนินงานของ สำนักงาน กสทช. และกรรมการ กสทช.
6. การปรับเปลี่ยนวิธีการประเมินตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการจากการวัดด้วยผลผลิต (Output) เพียงอย่างเดียวให้เพิ่มการประเมิน คือ ผลลัพธ์ (Outcome) ผลกระทบ (Impact)
7. สำนักงาน กสทช. จัดประชุมอย่างต่อเนื่องกับหน่วยงานที่เป็นเครือข่ายความร่วมมือ หรือหน่วยงานที่ทำ MOU ร่วมกันในการดำเนินการเกี่ยวกับกิจการโทรทัศน์
8. จัดทำแผนส่งเสริมบุคลากรเชิงลึก สำนักงาน กสทช. ที่รับผิดชอบด้านกิจการโทรทัศน์จัดทำแผนส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการพัฒนาเชิงลึกเกี่ยวกับความรู้-ความเข้าใจบริบทของการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี เนื้อหา จริยธรรมสื่อ ความสามารถในการเขียนรายงานเชิงวิชาการได้ครบถ้วนถูกต้อง
9. ให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาในสาขา/ตำแหน่งที่ขาดแคลน ตำแหน่งเชี่ยวชาญเฉพาะ

ระยะยาว: ข้อเสนอแนะที่สามารถดำเนินการได้ 3 ปีขึ้นไป

1. กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์จัดทำประกาศทิศทาง หรืออิมของชุดความรู้ให้ประชาชนในชาติ เตรียมความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
2. จัดทำมาตรการในการจูงใจให้ผู้ผลิตรายการผลิตรายการที่หลากหลายทั้งรูปแบบรายการ และรายการที่ตอบสนองต่อช่วงอายุของประชาชน ส่งเสริมให้ผู้ผลิตผลิตรายการทีวีที่มีสาระที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนและการขับเคลื่อนประเทศ
3. กสทช. ลงทุนพัฒนาเทคโนโลยี AI ที่เข้ามาช่วยผู้พิการรับรู้ข่าวสารได้เหมือนคนทั่วไป โดยอำนวยความสะดวกให้ผู้พิการให้เข้าถึงหรือรับรู้
4. เพิ่มการจัดระดับความเหมาะสม (Rating) ในรายการข่าว หรือวิเคราะห์ข่าว
5. การจัดทำแผนการปฏิบัติการที่เป็นรูปธรรมไว้รองรับการปฏิบัติงานตามประกาศ หรือ พ.ร.บ. โดยผู้ปฏิบัติงานทุกภาคส่วนสามารถปฏิบัติงานได้ทันที
6. การสำรวจ พ.ร.บ. ประกาศ ข้อบังคับ หรือข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านกิจการโทรทัศน์ที่ไม่ทันสมัย ไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และพฤติกรรมของผู้ชม
7. จัดตั้งหน่วยงานทำหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมอุตสาหกรรมโทรทัศน์ และเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง กระบวนการทั้งขั้นตอนก่อนการผลิต

รายงานผลการศึกษาริบท
ที่สำคัญต่อการดำเนินการ

บทที่ 1 บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 มาตรา 4 กำหนดนิยามของ “กิจการโทรทัศน์” หมายความว่า กิจการวิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรทัศน์ ซึ่งให้บริการการส่งข่าวสารสาธารณะหรือรายการไปยังเครื่องรับที่สามารถรับชมและฟังการให้บริการนั้นๆ ได้ ไม่ว่าจะส่งโดยผ่านระบบคลื่นความถี่ ระบบสาย ระบบแสง ระบบแม่เหล็กไฟฟ้า หรือระบบอื่น ระบบใดระบบหนึ่ง หรือหลายระบบรวมกัน หรือกิจการอื่นทำนองเดียวกันที่ กสทช. กำหนดให้เป็นกิจการโทรทัศน์” โดยกิจการโทรทัศน์ เป็นหนึ่งภารกิจสำคัญตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ กสทช. ในการกำกับดูแลกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะ รวมตลอดทั้งการให้ประชาชนมีส่วนร่วมได้ใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่ ต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันมิให้มีการแสวงหาประโยชน์จากผู้บริโภคโดยไม่เป็นธรรม หรือสร้างภาระแก่ผู้บริโภคเกินความจำเป็น ป้องกันมิให้คลื่นความถี่รบกวนกัน ป้องกันการกระทำที่มีผลเป็นการขัดขวางเสรีภาพในการรับรู้หรือปิดกั้นการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องตามความเป็นจริงของประชาชนและป้องกันมิให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่โดยไม่คำนึงถึงสิทธิของประชาชนทั่วไป รวมถึงป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนที่อาจเกิดจากการใช้คลื่นความถี่ ตลอดทั้งการกำหนดสัดส่วนขั้นต่ำที่ผู้ใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่จะต้องดำเนินการเพื่อประโยชน์สาธารณะ

จากบทสรุปอำนาจหน้าที่ของ กสทช. ดังกล่าว จะพบว่า กสทช. มีบทบาทและภารกิจอย่างกว้างขวางและมีผลกระทบต่อทุกภาคส่วนของสังคม โดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์ซึ่งเป็นสื่อสารมวลชนที่ทรงอิทธิพลต่อผู้รับสารอย่างยิ่ง ส่งผลให้มีคุณค่าต่อสังคม และมีมูลค่าอุตสาหกรรมสื่อ แต่ปัจจุบันกำลังเปลี่ยนแปลงไปด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีเพียงช่วงทศวรรษที่ผ่านมาส่งผลกระทบต่อกิจการโทรทัศน์ซึ่งเป็นสื่อสารมวลชนหลักจึงเป็นความท้าทายของ กสทช. ในฐานะหน่วยงานกำกับดูแลกิจการโทรทัศน์ ที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลตลอดจนส่งเสริมการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม

บทบัญญัติของพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ สร้างความถ่วงดุลให้มีการติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงานของ กสทช. โดยมาตรา 70 กำหนดให้มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยกรรมการ 5 ด้าน ตามความเชี่ยวชาญ ได้แก่ (1) ด้านกิจการกระจายเสียง (2) ด้านกิจการโทรทัศน์ (3) ด้านกิจการโทรคมนาคม (4) ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค และ (5) ด้านการส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพของประชาชน และให้มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 72 คือ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. แล้วแจ้งผล ให้ กสทช. ทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้ กสทช. นำรายงานดังกล่าวเสนอต่อรัฐสภา พร้อมรายงานผลการ

ปฏิบัติงานประจำปีของ กสทช. ตามมาตรา 76 และเปิดเผยรายงานดังกล่าวให้ประชาชนทราบทางระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงาน กสทช. หรือวิธีการอื่นที่เห็นสมควร โดยการประเมินดังกล่าวต้องอยู่บนพื้นฐานข้อเท็จจริงและข้อมูลต่างๆ และต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียประกอบด้วย คณะกรรมการอำนวยการให้หน่วยงานหรือองค์กรที่มีความเชี่ยวชาญเป็นผู้รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และประเมินผลเพื่อประโยชน์ในการจัดทำรายงาน

เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางดำเนินงานของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน การดำเนินการเพื่อติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. จะดำเนินการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลเป็นรายด้านตามความเชี่ยวชาญของกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ดังนั้น เพื่อให้การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีข้อมูลข้อเท็จจริงมาใช้ประกอบการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ เป็นข้อมูลที่อยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริง ที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงผลของการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ได้อย่างแท้จริง ในการรวบรวมข้อมูลทางสถิติ ข้อมูลทางวิชาการ ต้องผ่านกระบวนการวิเคราะห์และสรุปผลตามหลักวิชาการและระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้องเหมาะสม จึงเห็นควรจ้างหน่วยงานหรือองค์กรที่มีความเชี่ยวชาญเป็นที่ปรึกษาเพื่อดำเนินการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ประจำปี 2567 ต่อไป

เพื่อให้การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ถูกต้องตามหลักวิชาการของระเบียบวิธีวิจัย และเป็นไปตามข้อกำหนดในขอบเขตของงานจ้างที่ปรึกษาเพื่อติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ประจำปี 2567

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อจ้างที่ปรึกษาดำเนินการ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ประจำปี 2567

1.2.2 เพื่อรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ประเมินผล (การดำเนินการและการบริหาร) สรุปผลข้อมูลและจัดทำรายงานประกอบการดำเนินงานของกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์

1.3 กลุ่มเป้าหมาย

1.3.1 ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย และการดำเนินงานของ สำนักงาน กสทช. อาทิ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สมาชิกวุฒิสภาที่เกี่ยวข้องกับด้านสื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน อดีตกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินการ ด้านกิจการโทรทัศน์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.3.2 กลุ่มผู้ประกอบการด้านกิจการโทรทัศน์

1.3.3 กลุ่มผู้รับบริการด้านกิจการโทรทัศน์

1.3.4 นักวิชาการ

1.3.5 สมาคม มูลนิธิ องค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

1.4 ระยะเวลาดำเนินการ

ภายในระยะเวลา 210 วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญาวันที่ 15 สิงหาคม 2567 โดยที่ปรึกษา กำหนดกรอบระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมทั้งสิ้น 210 วัน (นับถัดจากวันลงนามในสัญญา) โดยมีรายละเอียดของระยะเวลาและขั้นตอนการดำเนินงานแสดงในรูปแบบแผนภูมิแกนต์ (Gantt Chart) เป็นดังนี้

รายงานติดตาม การดำเนินงาน
 จ้างที่ปรึกษาติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. และเลขาธิการ กสทช. สำนักงาน กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ประจำปี 2567

ลำดับ	รายละเอียดกิจกรรม	วันที่	ร้อยละความสำเร็จ	สิงหาคม 67	กันยายน 67				ตุลาคม 67				พฤศจิกายน 67				ธันวาคม 67				มีนาคม 67	
					1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2
	ลงนามสัญญา	15 ส.ค. 67	100																			
1	การจัดทำรายงานผลการศึกษารายงาน (Inception Report)	45 วัน	22.00%																			
	1.1 จัดการประชุม Kick Off Meeting	27 ส.ค. 67																				
	1.2 จัดทำแผนการดำเนินงาน เสนอคณะกรรมการตรวจรับพัสดุในจ้างที่ปรึกษา	30 ส.ค. 67																				
	ส่งมอบรายงานผลการศึกษารายงาน (Inception Report)	28 ก.ย. 67																				
2	การจัดทำรายงานความก้าวหน้า (Progress Report)	150 วัน	50%																			
	2.1 การเตรียมการ และการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	1 ก.ย. 67 - 31 ส.ค. 67																				
	2.1.1 การศึกษาข้อมูลยุทธศาสตร์ นโยบายหรือแผนต่างๆ ของรัฐบาล เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน																					
	2.1.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประกอบการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลตามนโยบาย กสทช. ที่สำคัญในด้านกิจการโทรทัศน์ จากผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง																					
	2.2 วางแผนในการเก็บข้อมูลตัวชี้วัดการต่างๆ เพื่อสำรวจข้อมูลข้อเท็จจริงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง	1 ก.ย. 67 - 31 ส.ค. 67																				
	- กำหนดกลุ่มตัวอย่าง พร้อมเสนอรายชื่อต่อ กตป.																					
	- จัดทำประเด็นสำคัญในการสำรวจข้อมูลข้อเท็จจริง																					
	- ระบุเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล																					
	- จัดทำร่างเอกสาร/แบบสำรวจข้อมูลข้อเท็จจริงของผู้มีส่วนได้เสีย																					
	- กำหนดรูปแบบ/วิธีการจัดประชุมให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียและผู้ที่เกี่ยวข้อง																					
	2.3 เก็บรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง จากการสำรวจและเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยทำการออกแบบแบบสอบถามและสำรวจข้อมูลข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง กระจายทั่วภูมิภาค รวมจำนวนทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 2,500 ชุด	1 ก.ย. 67 - 31 ส.ค. 67																				
	2.4 สัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) จำนวนไม่น้อยกว่า 25 ตัวอย่าง	1 ก.ย. 67 - 31 ส.ค. 67																				
	2.5 จัดการประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล																					
	ครั้งที่ 1 ผู้ประกอบการด้านกิจการโทรทัศน์	1 ต.ค. 67																				
	ครั้งที่ 2 องค์กรวิชาชีพ สภาวิชาชีพ สมาคมวิชาชีพ	2 ต.ค. 67																				
	ครั้งที่ 3 ผู้บริโภค สภาคุ้มครองผู้บริโภค สมาคมหรือมูลนิธิที่เกี่ยวข้อง	8 ต.ค. 67																				
	ครั้งที่ 4 ผู้มีส่วนดำเนินการกำกับดูแลนโยบาย	9 ต.ค. 67																				
	2.6 จัดการประชุมเพื่อฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing)																					
	ครั้งที่ 1 ภาคกลาง จังหวัดนครปฐม จำนวนไม่น้อยกว่า 150 คน	16 ต.ค. 67																				
	ครั้งที่ 2 ภาคเหนือ จังหวัดพิษณุโลก จำนวนไม่น้อยกว่า 150 คน	29 ต.ค. 67																				
	ครั้งที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดหนองคาย จำนวนไม่น้อยกว่า 150 คน	13 พ.ย. 67																				
	ครั้งที่ 4 ภาคใต้ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนไม่น้อยกว่า 150 คน	20 พ.ย. 67																				
	ครั้งที่ 5 ภาคตะวันออก จังหวัดระยอง จำนวนไม่น้อยกว่า 150 คน	27 พ.ย. 67																				

รายงานแผนการดำเนินงาน
 จ้างที่ปรึกษาติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขานุการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ประจำปี 2567

ลำดับ	รายละเอียด/กิจกรรม	วันที่	ร้อยละความสำเร็จ	สิงหาคม 67				กันยายน 67				ตุลาคม 67				พฤศจิกายน 67				ธันวาคม 67				มกราคม 68		กุมภาพันธ์ 68		มีนาคม 68	
				3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
	ครั้งที่ 6 ภาคตะวันตก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวนไม่น้อยกว่า 150 คน	4 ธ.ค. 67																											
	2.7 การศึกษาและเก็บข้อมูลแนวทางดำเนินการของต่างประเทศ (Review Document) ที่เกี่ยวข้อง	1 ก.ย. 67 - 31 ธ.ค. 67																											
	2.8 สรุปรายงานผลและนำเสนอความก้าวหน้าในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล																												
	2.9 ส่งมอบรายงานความก้าวหน้า (Progress Report)	12 ม.ค. 68																											
3	จัดทำ (ร่าง) รายงานฉบับสมบูรณ์ (Draft Final Report)	180 วัน	14%																										
	ส่งมอบ (ร่าง) รายงานฉบับสมบูรณ์ (Draft Final Report)	11 ก.พ. 68																											
4	รายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report)	210 วัน	14%																										
	4.1 จัดกิจกรรมนำเสนอผลการศึกษาและจัดการประชุมเสวนาสรุปล	11 ก.พ. - 20 ก.พ. 68																											
	จำนวน 1 ครั้ง ระยะเวลา 2 วัน																												
	4.1.1 จัดเตรียมพิธีการเพื่อการเผยแพร่สาธารณะ โดยมีเนื้อหาที่สื่อสารเข้าใจในรูปแบบวีรสดการ																												
	จำนวน 1 ครั้ง ระยะเวลา 2 วัน																												
	4.1.2 จัดการประชุมเสวนาเพื่อวิพากษ์ผลการศึกษา (Seminar Forum)																												
	4.1.3 ที่ปรึกษาจะต้องดำเนินการจัดเตรียมและดำเนินการถ่ายทอดผ่านเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ																												
	4.1.4 จัดทำหนังสือรูปแบบ Pocket Book ปกหนังสือ กระดาษอาร์ตการ์ด 260 แกรม เคลือบฟรียู																												
	เนื้อหาพิมพ์ 4 สี จำนวนไม่น้อยกว่า 250 หน้า กระดาษปก 100 แกรม																												
	และเข้าเล่มแบบ ใสขาว จำนวน 500 เล่ม																												
	4.1.5 จัดทำวีดิทัศน์ (Video) นำเสนอภาพรวมการดำเนินการดำเนินงาน ของ กสทช. และจากผลการศึกษา																												
	ทั้งหมดความยาวไม่น้อยกว่า 15 นาที จำนวน 1 ชุด																												
	4.2 จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์																												
	4.3 ส่งมอบรายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report)	13 มี.ค. 68																											

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ

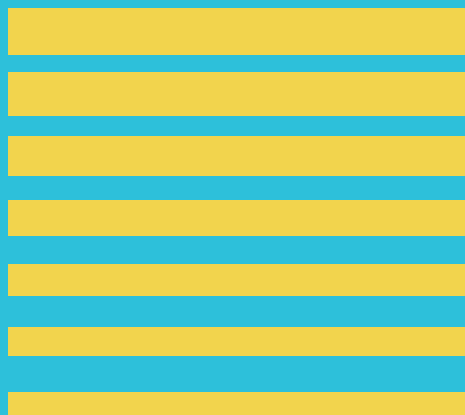
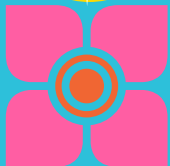
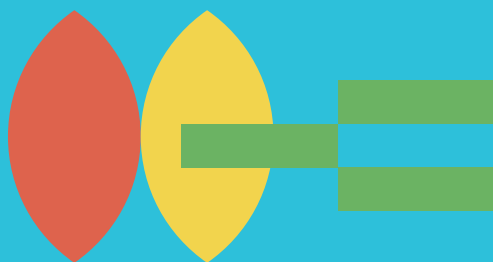
1.5.1 สำนักงาน กสทช. ได้ทราบผลการประเมิน การดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ประจำปี 2567

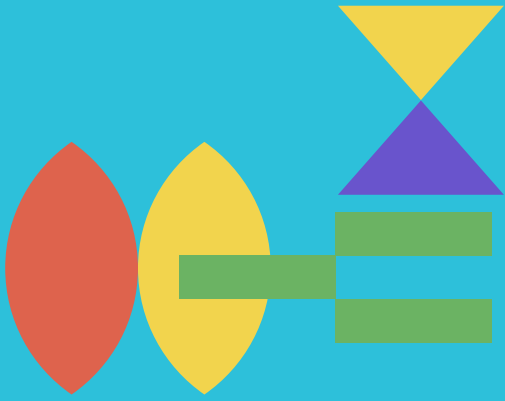
1.5.2 รัฐสภา ได้ทราบผลการปฏิบัติงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ประจำปี 2567

1.5.3 สำนักงาน กสทช. สามารถนำข้อมูลที่ได้รับจากผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินการในปีงบประมาณถัดไป

1.5.4 สำนักงาน กสทช. สามารถปรับปรุงการดำเนินงานได้ในกรณีที่เกิดปัญหาระหว่างกระบวนการติดตามผลการประเมินโครงการ

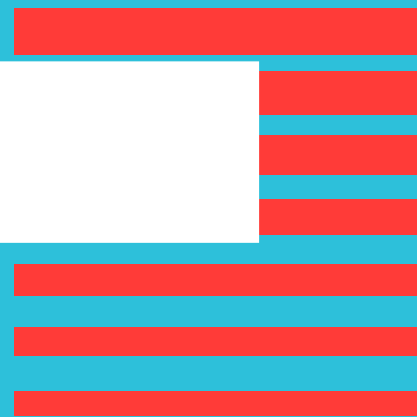
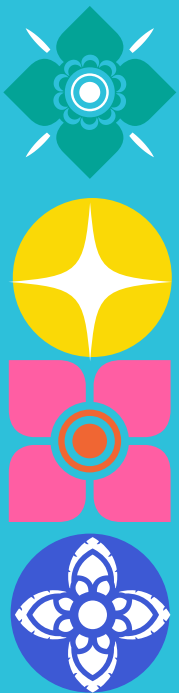
1.5.5 ประชาชนได้ทราบผลการปฏิบัติงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ประจำปี 2567

บทที่

กรอบแนวคิดในการศึกษา
(Conceptual Framework)

บทที่ 2 กรอบแนวคิดในการศึกษา (Conceptual Framework)

กรอบการดำเนินงานของที่ปรึกษาตามที่ปรึกษาต้องนำเสนอ ประกอบด้วยรายละเอียดเรื่องการเพื่อติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ประจำปี 2567 เพื่อนำไปเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำรายงาน ดังนี้

2.1 การจัดทำกรอบแนวคิดในการศึกษา (Conceptual Framework)

2.2 การกำหนดระเบียบวิธีการศึกษาและขอบเขตการดำเนินงาน

2.1 การจัดทำกรอบแนวคิดในการศึกษา (Conceptual Framework)

2.1.1 การจัดทำกรอบแนวคิดในการศึกษา (Conceptual Framework) จากการจัดการประชุมเริ่มงาน (Kick Off Meeting)

การจัดการประชุมเริ่มงาน (Kick Off Meeting) ระหว่างที่ปรึกษากับกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านกิจการโทรทัศน์ และ/หรือคณะกรรมการดำเนินงานจ้างที่ปรึกษา และ/หรือกรรมการตรวจรับพัสดุในงานจ้างที่ปรึกษา และ/หรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ก่อนการจัดทำแผนการดำเนินงาน (Project Plan) เพื่อทำความเข้าใจร่วมกัน โดยโครงการจ้างที่ปรึกษาเพื่อติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ประจำปี 2567 คณะที่ปรึกษาในแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการมีรายละเอียดดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลองค์การแบบสมดุล (Balanced Scorecard)
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPPI (CIPPI Evaluation Model)
3. แผนยุทธศาสตร์ นโยบายที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์
4. วิธีการปฏิบัติงานตามขอบเขตของงานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานองค์กร
5. ข้อเสนอแนะ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลองค์การแบบสมดุล (Balanced Scorecard) แนวคิดนี้เพื่อการประเมินผล ศักยภาพโดยรวมขององค์กรและความสามารถในการแข่งขันและอนาคตขององค์กรนั้นๆ ได้ชัดเจนยิ่งขึ้นโดยขอบเขตหรือองค์ประกอบในการวัดผลตามแนวคิดของ Balanced Scorecard ภายใต้มุมมองแต่ละด้านนั้นจะประกอบด้วยประเด็นต่าง ๆ

- (1) วัตถุประสงค์ (objective) เพื่อเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ของแต่ละมุมมองที่ต้องการจะชี้วัด
- (2) ตัวชี้วัด (Performance Indication) คือ ตัวชี้วัดนั้นจะแสดงให้เห็นว่าองค์กรได้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ในแต่ละด้านหรือไม่
- (3) เป้าหมาย (Target) คือ เป้าหมายหรือค่าตัวเลขที่ตั้งไว้ เพื่อให้องค์กรบรรลุถึงค่านั้น ๆ
- (4) แผนงาน โครงการที่ตั้งใจ (Initiatives) คือ แผนการปฏิบัติงานที่มีการลำดับเป็นขั้น ๆ ในการจัดทำกิจกรรม

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPPI (CIPPI Evaluation Model) การประเมินที่เป็นกระบวนการต่อเนื่องที่ใช้ควบคู่กับการบริหารโครงการเพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการแบ่งแยกบทบาทระหว่างฝ่ายประเมินกับฝ่ายบริหาร กล่าวคือฝ่ายประเมินมีหน้าที่ระบุ จัดหา นำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้กับฝ่ายบริหาร ส่วนฝ่ายบริหารมีหน้าที่นำผลการประเมินที่ได้รับมาประกอบการตัดสินใจและบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานเพื่อดำเนินกิจการต่างๆ โดยที่ปรึกษาได้ดำเนินการจัดประชุมในวันอังคารที่ 27 สิงหาคม 2567 เวลา 14.00 – 17.00 น. ณ ห้องประชุม ชั้น 5 อาคารไอทาวเวอร์ ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1.1 ภาพการจัดการประชุมการประชุมเริ่มงาน (Kick Off Meeting)

2.1.2 กรอบแนวคิดในการศึกษา (Conceptual Framework)

โครงการการจ้างที่ปรึกษาเพื่อติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ประจำปี 2567 คณะที่ปรึกษากำหนดกรอบแนวคิดการติดตามตรวจสอบในแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการ ด้านกิจการโทรทัศน์ ภายใต้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลองค์การแบบสมดุล (Balanced Scorecard) การประเมินโดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPPI (CIPPI Evaluation Model) ภายใต้กรอบแผนยุทธศาสตร์ นโยบายที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์ ด้านการประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานองค์กร โดยกำหนดแนวทางการศึกษาและการติดตามและประเมินผล โดยพิจารณากรอบการประเมิน จากอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. เลขาธิการ กสทช. แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ แผนยุทธศาสตร์ของสำนักงาน กสทช. แผนปฏิบัติการของ สำนักงาน กสทช. แผนงาน/โครงการ ที่มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ ดิจิทัล รายงานผลการตรวจสอบภายใน ของ กสทช. และอื่น ๆ ในด้านกิจการโทรทัศน์ ที่เกี่ยวข้องเพื่อการเป็นองค์การกำกับดูแลที่ดี ดังภาพที่ 2.1.2

ภาพที่ 2.1.2 กรอบแนวคิดติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช.

และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ประจำปี 2567

ภายใต้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการมี รายละเอียดดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลองค์การแบบสมดุล (Balanced Scorecard)
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPPI (CIPPI Evaluation Model)
3. แผนยุทธศาสตร์ นโยบายที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์
4. วิธีการปฏิบัติงานตามขอบเขตของงานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานองค์กร

KICK OFF MEETING : SUAN SUNAN DHA RAJABHAT UNIVERSITY >>>

กรอบแนวคิด (Concept Framework)

โครงการจ้างที่ปรึกษาเพื่อติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ประจำปี 2567 คณะที่ปรึกษาในแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการมีรายละเอียดดังนี้

- 01 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลองค์การแบบสมดุล (Balanced Scorecard)
- 02 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPPI (CIPPI Evaluation Model)
- 03 แผนยุทธศาสตร์ นโยบายที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์
- 04 วิธีการปฏิบัติงานตามขอบเขตของงานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานองค์กร

2.1.2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลองค์การแบบสมดุล (Balanced Scorecard)

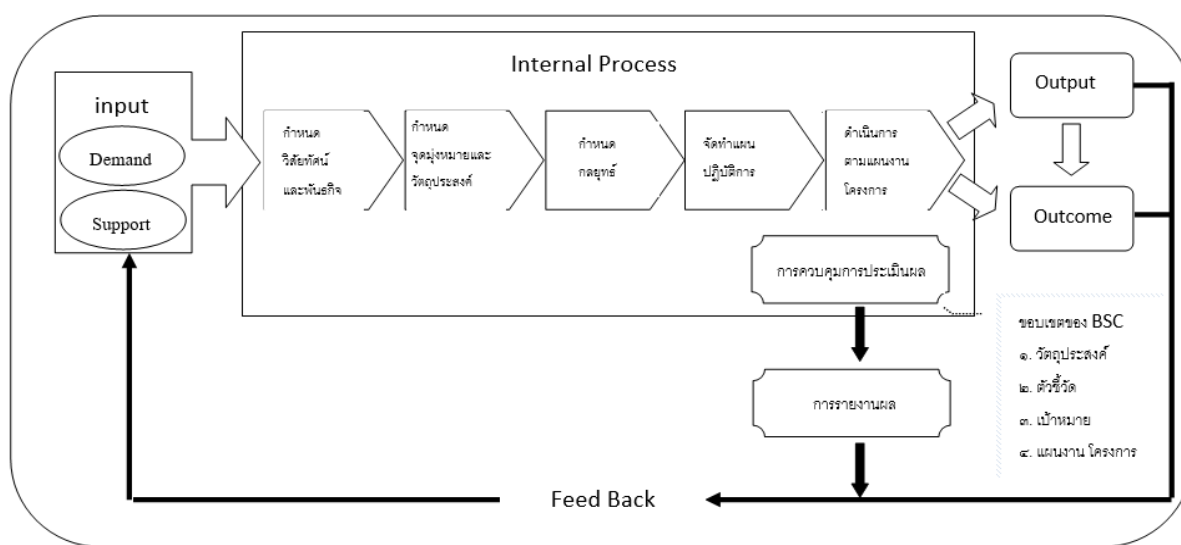
การติดตามและประเมินผลเป็นกระบวนการที่สำคัญกระบวนการหนึ่งของกระบวนการจัดการองค์กรซึ่ง William A. Shrode และ Dan Voich, Jr. ได้ให้คำนิยามว่า การจัดการเป็นกิจกรรม หรือกระบวนการสำหรับการประสานและบูรณาการการใช้ทรัพยากร เพื่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กรด้วยการใช้คนซึ่งคนจะใช้เทคนิคและข่าวสารในโครงสร้างขององค์กร โดยคำจำกัดความนี้ได้สะท้อนให้เห็นว่า การจัดการ หมายถึง การปฏิบัติซึ่งอาศัยองค์ความรู้ของทฤษฎีองค์การมาใช้ให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรซึ่งอาจจะเป็นผลผลิต บริการ หรือความพึงพอใจ ซึ่งกระบวนการจัดการดังกล่าวประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การเป็นผู้นำ (Leading) และการประเมินผล (Evaluation) (อุทัย เลหาวิเชียร, 2544)

สำหรับกระบวนการติดตามและประเมินผลในปัจจุบันนั้น ตามแนวคิดของ Robert S.Kaplan และ David P. Norton ได้เสนอแนวคิดการวัดผลองค์การแบบสมดุล หรือที่เรียกว่า Balanced Scorecard เพื่อใช้ในการวัดผลของกิจการที่จะทำให้ผู้บริหารระดับสูงเห็นภาพรวมขององค์กรได้ชัดเจนขึ้นให้ได้ภาพรวมขององค์กรอย่างสมดุลขึ้น โดยการวัดผลนอกจากการวัดทางด้านการเงินที่เป็นผลของการดำเนินงานที่เกิดขึ้นมาแล้วต้องมีการ

วัดผลด้านกระบวนการบริหารงาน การสร้างความพอใจให้แก่ลูกค้า ตลอดจนสร้างนวัตกรรมและการเรียนรู้ให้แก่องค์กร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการสร้างอนาคตให้แก่องค์กรด้วย

ด้วยแนวคิดนี้ผู้บริหารสามารถประเมินศักยภาพโดยรวมขององค์กรและความสามารถในการแข่งขันและอนาคตขององค์กรนั้นๆ ได้ชัดเจนยิ่งขึ้นโดยขอบเขตหรือองค์ประกอบในการวัดผลตามแนวคิดของ Balanced Scorecard ภายใต้มุมมองแต่ละด้านนั้นจะประกอบด้วยประเด็นต่าง ๆ ได้แก่

- (1) วัตถุประสงค์ (objective) เพื่อเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ของแต่ละมุมมองที่ต้องการจะชี้วัด
- (2) ตัวชี้วัด (Performance Indication) คือ ตัวชี้วัดนั้นจะแสดงให้เห็นว่าองค์กรได้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ในแต่ละด้านหรือไม่
- (3) เป้าหมาย (Target) คือ เป้าหมายหรือค่าตัวเลขที่ตั้งไว้ เพื่อให้องค์กรบรรลุถึงค่านั้น ๆ
- (4) แผนงาน โครงการที่ตั้งใจ (Initiatives) คือ แผนการปฏิบัติงานที่มีการลำดับเป็นขั้น ๆ ในการจัดทำซึ่งจากแนวคิดดังกล่าว สามารถนำมากำหนดเป็นตัวแบบ เพื่ออธิบายกระบวนการบริหารจัดการองค์กรในภาพรวม ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างแนวคิดด้านการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์, วัดผลตามแนวคิดของ Balanced Scorecard ภายใต้วัดแบบของทฤษฎีระบบได้ ดังนี้

จากภาพแสดงให้เห็นถึงกระบวนการในการบริหารจัดการองค์กรโดยจะเริ่มตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า (Input) อันประกอบด้วยความต้องการหรือข้อเรียกร้อง (Demand) และแรงสนับสนุน (Support) ที่เป็นเสมือนแรงผลักดันหรือแรงกระตุ้นให้องค์กรเริ่มกระบวนการในการบริหารจัดการ (Internal Process) เพื่อก่อให้เกิดผลผลิต (Output) หรือผลลัพธ์ (Outcome) ที่สามารถสนองต่อความต้องการหรือการสนับสนุนต่าง ๆ ซึ่งผลผลิตหรือผลลัพธ์ดังกล่าวนี้ จะเป็นผลสะท้อน (Feed Back) กลับมาเป็นปัจจัยนำเข้าอีกครั้งหนึ่ง โดยมีกระบวนการควบคุมและประเมินผลเป็นอีกปัจจัยในการช่วยสะท้อนผลการดำเนินงาน ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของผลลัพธ์และผลผลิตกลับไปสู่กระบวนการบริหารจัดการ เพื่อปรับปรุงกลยุทธ์ พัฒนาระบบการปรับปรุง หรือขยายผลการดำเนินการต่อไปในด้านการควบคุม ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานนั้น เหนือในการวัดความสำเร็จในผลิต

ภาพทั้งในด้านการปฏิบัติงานและการบริหารจัดการมิได้มีเพียงแค่ประสิทธิภาพ และประสิทธิภาพเท่านั้น ยังมีหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องอีก ดังต่อไปนี้

2.1.2.2 การประเมินโดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ.2542 ได้ให้ความหมายของหลักธรรมาภิบาลไว้ดังนี้ “ธรรมาภิบาล หมายถึง การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี เป็นแนวทางสำคัญในการจัดระเบียบให้สังคมรัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชนซึ่งครอบคลุมถึงฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปฏิบัติการ ฝ่ายราชการ และฝ่ายธุรกิจ สามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขมีความรู้สึกสามัคคีและร่วมกันเป็นพลังก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน และเป็นส่วนเสริมความเข้มแข็งหรือสร้างภูมิคุ้มกันแก่ประเทศ เพื่อบรรเทาป้องกัน หรือ แก้ไขเยียวยาภาวะวิกฤตที่อาจจะพบบ้างในอนาคต เพราะสังคมจะรู้สึกถึงความยุติธรรม ความโปร่งใสและความมีส่วนร่วม อันเป็นคุณลักษณะสำคัญของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข สอดคล้องกับความเป็นไทย รัฐธรรมนูญและกระแสโลก ยุคปัจจุบัน”

ด้วยเหตุนี้ หลักธรรมาภิบาลจึงเป็นหลักการสำคัญในการสร้างมาตรฐานและแนวทางในปฏิบัติงาน รวมถึงค่านิยมร่วมสำหรับองค์กร ที่ช่วยสร้างสรรค์และส่งเสริมองค์กรให้มีศักยภาพและประสิทธิภาพ รวมถึงเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในองค์กร อันเป็นผลให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยหลักธรรมาภิบาลประกอบไปด้วย 10 องค์ประกอบ ดังนี้

(1) ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง การบริหารงานตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดี มีกระบวนการปฏิบัติงานโดยมีเครื่องมือบริหารจัดการที่เหมาะสม เพื่อให้องค์กรสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงาน และระยะเวลา อย่างประหยัด เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่คุ้มค่าต่อการลงทุนและบังเกิดประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวม ทั้งนี้ต้องมีการลดขั้นตอนและระยะเวลาในการปฏิบัติงานเพื่ออำนวยความสะดวก และลดภาระค่าใช้จ่าย รวมถึงยกเลิกภารกิจที่ล้าสมัยและไม่มีความจำเป็น โดยมีปัจจัยที่ใช้ในการประเมิน อาทิ การบริหารจัดการขององค์กรที่ได้ผลงานที่คุ้มค่าเมื่อเทียบกับเป้าหมาย และเวลาที่ใช้ไป การนำนวัตกรรมเทคโนโลยีและข้อมูลสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงาน

(2) ประสิทธิภาพ (Effectiveness) หมายถึง การปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งในการปฏิบัติงานต้องมีทิศทางวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ และเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย รวมถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามพันธกิจให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร มีการวางแผนเป้าหมายการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและอยู่ในระดับที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของประชาชน สร้างกระบวนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีปัจจัยที่ใช้ในการประเมิน เช่น ผลการปฏิบัติงานขององค์กรที่บรรลุวัตถุประสงค์โครงการ และการติดตาม ประเมินผล และแนวทางในการพัฒนาขององค์กร เป็นต้น

(3) การตอบสนอง (Responsiveness) หมายถึง ในการปฏิบัติงานต้องสามารถให้บริการได้อย่างมีคุณภาพ สามารถดำเนินการแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด สร้างความเชื่อมั่น รวมถึงตอบสนองตามความต้องการของประชาชนผู้ให้บริการ และผู้มีส่วนได้เสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่างกันได้อย่างเหมาะสม

โดยมีปัจจัยที่ใช้ในการประเมิน อาทิ ความสามารถในการดำเนินงานตามแผนการดำเนินงานขององค์กร ความสามารถในการสร้างความเชื่อมั่นและตอบสนองต่อความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียต่อผลการปฏิบัติงานของหน่วยงาน

(4) ภาระรับผิดชอบ หรือ สามารถตรวจสอบได้ (Accountability) หมายถึง ในการปฏิบัติงานต้องสามารถตอบคำถามและชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัย รวมถึงต้องมีการจัดวางระบบการรายงานความก้าวหน้าและผลลัพธ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ต่อสาธารณะเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ตลอดจนมีการจัดเตรียมระบบการแก้ไขหรือบรรเทาปัญหาและผลกระทบใดๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น โดยมีปัจจัยที่ใช้ในการประเมิน อาทิ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ ความรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

(5) เปิดเผยหรือโปร่งใส (Transparency) หมายถึง ในการปฏิบัติงานต้องปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต รวมถึงต้องมีการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นและเชื่อถือได้ให้ประชาชนได้ รับทราบอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนวางระบบให้การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นไปโดยง่าย โดยมีปัจจัยที่ใช้ในการประเมิน อาทิ กระบวนการการทำงานขององค์กรที่เปิดเผยตรงไปตรงมา สามารถตรวจสอบได้ และชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัย รวมถึงการที่ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องขององค์กรได้อย่างทั่วถึง

(6) หลักนิติธรรม (Rule of Law) หมายถึง ในการปฏิบัติงานต้องใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด ด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียฝ่ายต่างๆ โดยมีปัจจัยที่ใช้ในการประเมิน อาทิ การใช้อำนาจขององค์กรในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม การบริหารงานด้วยความเป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ

(7) ความเสมอภาค (Equity) หมายถึง ในการปฏิบัติงานต้องให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน ไม่มีการแบ่งแยกด้านสภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม และอื่นๆ อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงโอกาสความเท่าเทียมกันของการเข้าถึงบริการสาธารณะของกลุ่มบุคคลผู้ด้อยโอกาสในสังคมด้วย โดยมีปัจจัยที่ใช้ในการประเมิน อาทิ การให้บริการขององค์กรแก่ประชาชนทั่วไปและผู้มีส่วนได้เสียอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

(8) การมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง ในการปฏิบัติงานต้องรับฟังความคิดเห็นของประชาชน รวมถึงเปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหาหรือประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแก้ไขปัญหาร่วมในกระบวนการตัดสินใจและการดำเนินงาน และร่วมตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ต้องมีความพยายามในการแสวงหาฉันทมติหรือข้อตกลงร่วมกันระหว่างกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจะต้องไม่มีข้อคัดค้านที่หาข้อยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ ตัวอย่างปัจจัยที่ใช้ในการประเมิน อาทิ การเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปและผู้มีส่วนได้เสีย แสดงความคิดเห็นในประเด็นสำคัญ

(9) การกระจายอำนาจ (Decentralization) หมายถึง ในการปฏิบัติงานควรมีการมอบอำนาจและกระจายความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในระดับต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม และมีอิสระตามสมควร อันมุ่งเน้นการสร้างคามพึงพอใจในการให้บริการต่อประชาชนและผู้มีส่วนได้เสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลผลิตภาพ เพื่อผลการดำเนินงานที่ดีขององค์กร โดยมีปัจจัยที่ใช้ในการประเมิน อาทิ การกำหนดภาระหน้าที่ และขอบเขตการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ขององค์กร รวมถึงการถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ และการดำเนินการกิจที่สำคัญ โดยมีอิสระตามสมควร

(10) การมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) หมายถึง การหาข้อตกลงทั่วไป ภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่มีส่วนได้เสีย โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรง ทั้งนี้ต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์ ตัวอย่างปัจจัยที่ใช้ในการประเมิน อาทิ มีการรับฟังข้อคิดเห็นเพื่อหาข้อตกลงจากกลุ่มบุคคล หรือผู้มีส่วนได้เสียและผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง มีการบริหารงานและดำเนินการกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติงานตามข้อตกลง

แนวคิดในการควบคุมและประเมินผลแผนกลยุทธ์ มุ่งองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่

1) การติดตามผลการดำเนินการ (Track Status) เป็นเครื่องมือสำคัญของผู้บริหารที่จะสร้างความมั่นใจได้ว่า การปฏิบัติงานขององค์กรเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องและสามารถสร้างผลงานที่สอดคล้องตามเป้าประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่วางเอาไว้ การติดตามผลการดำเนินงานจะช่วยให้ผู้บริหารทราบข้อมูลที่เป็นตัวบ่งชี้ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นซึ่งจะเป็นข้อมูลแก่ผู้บริหารในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป การติดตามผลการดำเนินงานนี้หมายความรวมถึงการรวบรวมผลการดำเนินงานในแต่ละช่วงเวลาของกิจกรรม งาน โครงการต่างๆ สอดคล้องตามตัวชี้วัดผลสำเร็จของการดำเนินงานในแต่ละระดับที่ได้กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติงานประจำปี

2) การรายงานความก้าวหน้า (Communicate Progress) เป็นกระบวนการหลังจากที่ได้มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ภายใต้กรอบของตัวชี้วัดผลสำเร็จของการดำเนินงานในแต่ละช่วงเวลาแล้วเป็นหน้าที่ของผู้มีหน้าที่ในการกำกับติดตามผลที่จะต้องจัดทำรายงานสรุปเสนอต่อผู้บริหารให้ได้รับทราบความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานเป็นระยะ รวมทั้งควรส่งข้อมูลย้อนกลับให้แก่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยให้ผู้รับผิดชอบแต่ละระดับ ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแนวทางที่เหมาะสม

3) การวัดผลและประเมินผล (Measurement and Evaluation) จะประกอบด้วยกระบวนการย่อย 3 ขั้นตอน ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์และประเมินผลข้อมูล และการนำเสนอผลการประเมินการวัดผลและประเมินผลจะเป็นการประเมินผลสำเร็จของการปฏิบัติงานตามแผนในแต่ละรอบเวลาที่กำหนด ซึ่งผลที่ได้จากการประเมินจะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนกลยุทธ์รอบต่อไปขององค์กร (ชัยสิทธิ์ เถลิณีมีประเสริฐ, 2546)

แนวคิดและหลักการในด้านการควบคุมและติดตามผลการปฏิบัติงาน กระบวนการในการควบคุมและติดตามผล แยกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1) การกำหนดมาตรฐานที่ใช้วัด (Establishing Standard) ทุกองค์กรจะมีวัตถุประสงค์ขององค์กร ดังนั้นมาตรฐานที่กำหนดนโยบายจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์นั้นมาตรฐานโดยทั่วไปแยกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

ก. มาตรฐานผลผลิต (Output Standard) ซึ่งวัดด้วยปริมาณ คุณภาพ ต้นทุน และเวลาที่ใช้ จำนวนเงินที่ใช้เปรียบเทียบกับงบประมาณจำนวนหน่วยผลิตและขนาดของบริการที่ใช้ในระยะเวลาที่กำหนด

ข. มาตรฐานปัจจัยที่ใช้ในการผลิต (Input Standard) จะวัดด้วยความพยายามที่ให้กับงาน (Work Effort) เช่น การวัดประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร เป็นต้น

2) การวัดผลงานที่ทำได้จริง (Measuring Actual Performance) ได้แก่ การวัดผลงานที่เกิดขึ้นจริงเป็นหน่วยการผลิตที่จริง หรือความพยายามที่ให้กับงานจริงหน่วยวัดที่ใช้จะต้องเป็นอย่างเดียวกันกับมาตรฐานที่กำหนดขึ้นมา เช่น จำนวนที่ผลิต จำนวนวันที่ขาดงาน จำนวนแฟ้ม จำนวนรายได้ที่เกิดขึ้น ซึ่งผลงานเหล่านี้ได้มาจากการรายงาน การสังเกต และสถิติตัวเลขต่าง ๆ

3) การเปรียบเทียบผลงานที่ทำได้จริงกับมาตรฐาน (Comparing Actual Performance with Standard) เป็นการเปรียบเทียบเนื้อหาความแตกต่างที่เกิดขึ้นระหว่างหน่วยงานที่ทำให้จริงกับมาตรฐาน

4) การแก้ไขให้ถูกต้อง (Taking Corrective Action) ได้แก่ การดำเนินการทางด้านการบริหาร เมื่อพบความแตกต่างระหว่างผลงานที่เกิดขึ้นจริงกับมาตรฐานเพื่อปรับการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนที่ต้องการ (เสนาะ ตีเียว, 2543)

เทคนิคในการควบคุมและติดตามผล แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1) การควบคุมด้านคุณภาพ หมายถึงเทคนิคต่าง ๆ ที่นำมาใช้เพื่อวัดว่าสินค้าและบริการที่ผลิตได้นั้นตรงต่อความต้องการของลูกค้า

2) การควบคุมด้านปริมาณ คือการควบคุมที่มีการใช้ตัวเลขต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในทางปริมาณ เช่น การวัดจำนวนผลผลิตว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่

3) การควบคุมด้านค่าใช้จ่าย โดยการใช้ระบบงบประมาณเพื่อควบคุมค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นเทคนิคที่สำคัญและนิยมใช้มากที่สุดโดยการให้หน่วยงานจัดทำงบประมาณการใช้จ่ายในทุก ๆ ด้านไว้ล่วงหน้า เมื่อเข้าสู่ขั้นตอนการปฏิบัติ ผู้บริหารก็จะสามารถควบคุมค่าใช้จ่ายโดยวัดผลการใช้จ่ายที่เกิดขึ้นกับงบประมาณที่ตั้งเอาไว้

4) การควบคุมด้านเวลา คือการควบคุมให้งานต่าง ๆ ดำเนินไปได้โดยสามารถจัดทำได้เสร็จตามกำหนดเวลาที่วางเอาไว้ (ธงชัย สันติวงศ์, 2531)

การควบคุมและติดตามผลที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

1) ความถูกต้อง (Accuracy) ระบบการควบคุมและติดตามผลที่ถูกต้องจะทำให้เกิดความน่าเชื่อถือ และนำไปใช้ได้ผลตามที่ต้องการ หากการควบคุมเกิดจากข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง จะทำให้ฝ่ายบริหารแก้ไขไม่ตรงจุด โดยไม่อาจทราบได้ว่าควรแก้ไขอย่างไร หรือควรดำเนินการต่อไปอย่างไร

2) ความทันเวลา (Timeliness) ระบบการควบคุมและติดตามผลที่ดีจะต้องสามารถกระตุ้นให้ผู้บริหารสนใจและเอาใจใส่ได้ทันเวลา เพื่อการแก้ไขหรือป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น โดยข้อมูลจากการควบคุมและติดตามผลอาจไม่มีความหมายเลยหากได้รับมาล่าช้ากว่าเวลาอันควร ดังนั้นระบบการควบคุมและติดตามผลที่ดีจะต้องสามารถนำมาใช้แก้ปัญหาได้อย่างทันเวลา

3) ความประหยัด (Economy) ระบบการควบคุมและติดตามผลจะต้องสามารถทำให้เกิดประโยชน์ที่คุ้มค่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น โดยจะต้องใช้ระดับของการควบคุมให้น้อยที่สุดประหยัดที่สุด แต่เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

4) ความยืดหยุ่น (Flexibility) ระบบการควบคุมและติดตามผลที่ดีจะต้องมีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและการเกิดขึ้นใหม่ของสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งระบบการควบคุมควรปรับตัวตามเวลาและสภาพแวดล้อม

5) การสามารถเข้าใจได้ (Understandability) ระบบการควบคุมและติดตามผลควรมีความซับซ้อนน้อยที่สุด เพื่อความสะดวกในการใช้และคนที่เกี่ยวข้องกับระบบการควบคุมสามารถเข้าใจได้ง่าย

6) การมีมาตรฐานที่สมเหตุสมผล (Reasonable Criteria) การกำหนดมาตรฐานของการควบคุมและติดตามผลจะต้องสมเหตุสมผลและสามารถทำได้จริงจึงจะสามารถจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานปฏิบัติตามได้

7) การจัดระบบอย่างมีกลยุทธ์ (Strategic Placement) ผู้บริหารจะต้องจัดวางระบบการควบคุมและติดตามผลอย่างมีกลยุทธ์อันจะทำให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ในการควบคุมได้ ซึ่งระบบการควบคุมและติดตามผลควรครอบคลุมกิจกรรม เหตุการณ์ และการดำเนินงานทุกอย่างภายในองค์กรซึ่งถ้าหากองค์กรนำระบบการควบคุมและติดตามผลมาใช้โดยขาดกลยุทธ์ที่เหมาะสม ก็จะไม่สามารถบรรลุผลตามต้องการได้

8) การเน้นกฎแห่งข้อยกเว้น (Emphasis on The Exception) ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารไม่สามารถจะควบคุมและติดตามผลทุกอย่างได้ จึงต้องเน้นเฉพาะเรื่องที่สำคัญหรือควบคุมติดตามเฉพาะในหลักใหญ่ที่เป็นสาระสำคัญจริง ๆ ไม่ใช่ลงไปในรายละเอียดทุกเรื่อง การเข้าไปตรวจสอบควบคุมในทุกรายการจะส่งผลต่อการใช้อำนาจในการบริหารจัดการ อีกทั้งส่งผลให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างคล่องตัว

9) การใช้มาตรฐานหลาย ๆ อย่าง (Multiple Criteria) การควบคุมและติดตามที่เน้นจุดใด จุดหนึ่งหรือมาตรฐานใดมาตรฐานหนึ่งจะทำให้มองปัญหาไม่ครอบคลุม เพราะงานแต่ละงานย่อมมีมาตรฐานที่แตกต่างกัน ดังนั้นมาตรฐานในการควบคุมและติดตามผลจึงควรกำหนดให้เหมาะสมสำหรับกิจกรรมแต่ละประเภท

10) การแก้ไขให้ถูกต้อง (Corrective Active) การควบคุมและติดตามผลที่มีประสิทธิภาพไม่เพียงแต่เป็นการแจ้งให้รู้ว่ามีข้อบกพร่องผิดพลาดอะไรเกิดขึ้นเท่านั้นแต่จะต้องเสนอแนะด้วยว่าควรจะมีการแก้ไขอย่างไรเพื่อให้เกิดความถูกต้อง และสามารถดำเนินการต่อไปได้อย่างราบรื่นและประสบผลสำเร็จ (เสนาะ ดีเยาว์, 2543)

คุณลักษณะของการควบคุมและติดตามผลที่ดี

- 1) ต้องประหยักระบบการควบคุมและติดตามผลที่ได้นอกจากจะต้องช่วยให้เกิดความมั่นใจว่าองค์กรจะสามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้แล้วในเวลาเดียวกันการควบคุมและติดตามผลจะต้องคุ้มค่ากับต้นทุนในการดำเนินการด้วย ระบบการควบคุมและติดตามผลที่มากเกินไปจนมีความจำเป็นมีวิธีการหรือเทคนิคที่ยุ่งยากและเสียค่าใช้จ่ายสูงนั้น ย่อมทำให้เกิดผลเสียมากกว่าผลดี ผู้บริหารจึงควรคำนึงถึงต้นทุนทั้งในแง่ของระยะเวลาและค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการควบคุมและติดตามผลด้วย
- 2) รายงานผลต้องรวดเร็ว การควบคุมและติดตามผลจะต้องสามารถรายงานผลความแตกต่างระหว่างเป้าหมายที่พึงได้รับกับผลงานที่เกิดขึ้นจริงได้อย่างรวดเร็ว เพื่อให้ผู้บริหารสามารถดำเนินการแก้ไข และปรับปรุงข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นได้อย่างทันทั่วทั้ง
- 3) เน้นส่วนสำคัญของผลงาน การควบคุมและติดตามผลจะต้องเน้นถึงส่วนสำคัญของผลงานอันจะส่งผลต่อความสำเร็จตามวัตถุประสงค์การวัดในรายละเอียดปลีกย่อยที่ไม่ใช่ส่วนสำคัญของความสำเร็จของงานตามวัตถุประสงค์ย่อมไม่เกิดประโยชน์ เพราะจะไม่ช่วยชี้ให้เห็นถึงความเป็นไปที่แท้จริงซึ่งจะมีผลต่อความสำเร็จขององค์กร
- 4) สามารถเข้าใจได้ง่าย การควบคุมและติดตามผลจะต้องเข้าใจง่าย ไม่ยุ่งยากซับซ้อน เพราะหากกระบวนการมีความยุ่งยากซับซ้อน หรือเลื่อนลอยจนยากที่จะเข้าใจ ก็ย่อมไม่เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติตาม และไม่อาจก่อให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติได้
- 5) เป็นที่ยอมรับ การควบคุมและติดตามผลควรมีการชี้แจงให้ผู้ปฏิบัติเล็งเห็นถึงประโยชน์และเหตุผลประกอบ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติเกิดความยอมรับ และทุ่มเทในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย (ธงชัย สันติวงศ์, 2531)

ประโยชน์ของการควบคุมและติดตามผล มีดังต่อไปนี้

- 1) ทำให้งานต่าง ๆ มีความสอดคล้องกัน ไม่ว่าจะเป็นงานของแต่ละคน หรืองานของแต่ละกลุ่ม รวมถึงงานของแต่ละหน่วยงานสอดคล้องกัน นอกจากนั้นงานตามแผนระยะสั้นและแผนระยะยาวของทั้งองค์กรสอดคล้องกันอีกด้วย
- 2) ทำให้เป้าหมายขององค์กรสำเร็จสมบูรณ์ทั้งเป้าหมายหลักและเป้าหมายรอง เกิดขึ้นอย่างสอดคล้อง เหมาะสมอย่างมีประสิทธิภาพ หรือด้วยค่าใช้จ่ายที่ต่ำสุด
- 3) ทำให้วิธีการปฏิบัตินโยบาย และกฎเกณฑ์ข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์กรดำเนินไปในแนวทางเดียวกันตลอดทั้งระบบ
- 4) ช่วยป้องกันมิให้ทรัพยากรต่าง ๆ ของหน่วยงานถูกใช้ไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ หรือต้องสูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์
- 5) ช่วยรักษาคุณภาพของงานให้ตรงตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ และช่วยให้สามารถผลิตสินค้าและบริการได้ตรงตามความต้องการของลูกค้าและผู้มาใช้บริการ

6) ทำให้สามารถกำหนดมาตรการในการปรับปรุงแก้ไขและป้องกันความผิดพลาดในระหว่างกระบวนการปฏิบัติงานได้ตลอดเวลาซึ่งเป็นแนวทางที่ดีกว่าการแก้ไขเมื่อการปฏิบัติงานสิ้นสุดลงแล้ว (เสนาะ ดีเยาว์, 2543)

2.1.2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPPI (CIPPI Evaluation Model)

การประเมินที่เป็นกระบวนการต่อเนื่องที่ใช้ควบคู่กับการบริหารโครงการเพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการแบ่งแยกบทบาทระหว่างฝ่ายประเมินกับฝ่ายบริหาร กล่าวคือฝ่ายประเมินมีหน้าที่ระบุ จัดหา นำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้กับฝ่ายบริหาร ส่วนฝ่ายบริหารมีหน้าที่นำผลการประเมินที่ได้รับมาประกอบการตัดสินใจและบ่งชี้ผลสำคัญของการดำเนินงานเพื่อดำเนินกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีการประเมินใน 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. การประเมินบริบท (Context Evaluation) เป็นการประเมินก่อนการดำเนินการต่าง ๆ ของโครงการว่า องค์กรมีการประเมินหรือพิจารณาหลักการและเหตุผล ความจำเป็นที่ต้องดำเนินโครงการ ประเด็นปัญหา และความเหมาะสมของเป้าหมายโครงการ หรือไม่ โครงการหรือแผนงานต่าง ๆ ขององค์กรสามารถสนองปัญหาหรือความต้องการจำเป็นที่แท้จริงหรือไม่ วัตถุประสงค์ของโครงการชัดเจน เหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายขององค์กร หรือนโยบาย แผนยุทธศาสตร์ของชาติหรือไม่ เป็นโครงการที่มีความเป็นไปได้ในแง่ของโอกาสที่จะได้รับการสนับสนุนจากองค์กรต่าง ๆ หรือไม่ เป็นต้น

2. การประเมินปัจจัยป้อน (Input Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาถึง ความเป็นไปได้ของการดำเนินงานขององค์กร ความเหมาะสม และความพอเพียงของทรัพยากรที่จะใช้ในการดำเนินงาน เช่น งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เวลา รวมทั้งเทคโนโลยีและแผนการดำเนินงาน เป็นต้น รวมถึงการพิจารณาว่า แผนปฏิบัติงาน หรือขั้นตอนการดำเนินงานมีความเหมาะสมหรือไม่ ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการต่าง ๆ เหมาะสมหรือพอเพียงสำหรับการดำเนินการเพื่อให้บรรลุผลหรือไม่

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการศึกษาต่อการประเมินบริบทและปัจจัยนำเข้าว่า กระบวนการดำเนินงานเป็นไปตามแผนการนำโครงการไปปฏิบัติ การจัดองค์การและการบริหารทรัพยากรมนุษย์ การนำและการควบคุม และกำหนดการที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ เป็นการประเมินผลเพื่อค้นหาข้อบกพร่อง จุดอ่อน หรือจุดแข็งของกระบวนการบริหารจัดการโครงการที่จะนำโครงการไปสู่การบรรลุเป้าหมายหรือบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ว่ามีประสิทธิผล เกิดประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด เป็นการประเมินระหว่างการทำงานโครงการ เพื่อหาข้อบกพร่องของการดำเนินโครงการ ที่จะใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา แก้ไข ปรับปรุง ให้การดำเนินการช่วงต่อไปมีประสิทธิผลมากขึ้น และเป็นการตรวจสอบกิจกรรม เวลา ทรัพยากรที่ใช้ในโครงการภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการ โดยมีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานทุกขั้นตอน การประเมินกระบวนการนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการค้นหาจุดเด่น หรือจุดแข็ง (Strengths) และจุดด้อย (Weakness)

ของนโยบาย/แผนงาน/โครงการ มักจะไม่สามารถศึกษาได้ภายหลังจากสิ้นสุดโครงการแล้ว การประเมินกระบวนการจะมีบทบาทสำคัญในเรื่องการให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นระยะ ๆ เพื่อการตรวจสอบการดำเนินของโครงการโดยทั่วไป การประเมินกระบวนการมีจุดมุ่งหมายเพื่อหาข้อบกพร่องของโครงการ ในระหว่างที่มีการปฏิบัติการ หรือการดำเนินงานตามแผนนั้น และเพื่อหาข้อมูลต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงาน ของโครงการ ตลอดจนการเก็บข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการดำเนินงานของโครงการ

4. การประเมินผลผลิต (Output Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อเปรียบเทียบผลผลิตที่เกิดขึ้นกับวัตถุประสงค์ของโครงการ หรือความต้องการ/ เป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งการพิจารณาในประเด็นของการยุบเลิก ขยาย หรือปรับเปลี่ยนโครงการและการประเมินผลลัพธ์ (Outcomes) ของนโยบาย / แผนงาน / โครงการ โดยอาศัยข้อมูลจากการประเมินสถานะแวดล้อม ปัจจัยเบื้องต้นและกระบวนการร่วมด้วย

5. การประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation) เป็นการประเมินผลโครงการ ภายหลังจากการสิ้นสุดการดำเนิน โครงการหรือแผนงาน โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อตรวจสอบผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจจะได้รับอิทธิพลจากการมีโครงการหรือปัจจัยอื่น ๆ รวมถึงการตั้งคำถามถึงผู้รับผลประโยชน์ ว่าจะได้รับผลประโยชน์ที่เกินกว่าความต้องการนั้นมีอะไรบ้าง โดยสิ่งที่ได้รับเกินกว่าความต้องการนั้น ไม่ว่าจะเป็นทางบวกหรือลบล้วนเป็นผลกระทบที่เกิดขึ้น

2.1.2.4 แผนยุทธศาสตร์ นโยบายที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์

แผนยุทธศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2565-2570)

การติดตามครั้งนี้เพื่อการประเมินผล สำนักงาน กสทช. มุ่งเน้นให้เกิดการใช้ทรัพยากรคลื่นความถี่อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการแข่งขันในการประกอบกิจการอย่างเสรีและเป็นธรรม รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภคในการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์จากการติดต่อสื่อสารและสารสนเทศอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับการพัฒนาธรรมาภิบาลและเป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูงในยุคดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาบุคลากรให้มี ความเป็นเลิศในด้านการกำกับดูแล ให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาขีดความสามารถการบริหารคลื่นความถี่และยกระดับศักยภาพของสำนักงาน กสทช. ส่วนภูมิภาค เพื่อการกำกับดูแลการบริการประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาศักยภาพในการกำกับดูแลและส่งเสริมกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ให้เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป

แผนปฏิบัติการสำนักงาน กสทช. ประจำปี 2567

สำนักงาน กสทช. ได้ใช้แผนยุทธศาสตร์สำนักงาน กสทช. ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2565 – 2570) เพื่อเป็นกรอบการดำเนินงานของสำนักงาน กสทช. ระยะ 6 ปี โดยมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกับแผนระดับต่าง ๆ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับการพัฒนาธรรมาภิบาลและเป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูงในยุคดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาบุคลากรให้มีความเป็นเลิศในด้านการกำกับดูแล ให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาขีดความสามารถการบริหารคลื่นความถี่ และกิจการดาวเทียมเพื่อประโยชน์สูงสุด ของประเทศชาติและประชาชนและยกระดับศักยภาพของสำนักงาน กสทช. ส่วนภูมิภาค เพื่อการกำกับดูแลการบริการประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาศักยภาพในการกำกับดูแลและส่งเสริมกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ให้เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป

ยุทธศาสตร์ภายใต้แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568) ฉบับปรับปรุง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนากิจการโทรทัศน์ของประเทศให้เหมาะสมกับบริบทใหม่ การพัฒนากิจการโทรทัศน์ของประเทศให้เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้สามารถกำกับดูแลได้สอดคล้องกับระบบนิเวศของอุตสาหกรรม โดยคำนึงถึง การใช้ทรัพยากรในกิจการโทรทัศน์อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด และยกระดับมาตรฐาน กิจการโทรทัศน์ให้เป็นที่ยอมรับ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การกำกับดูแลด้านเนื้อหา การคุ้มครองผู้บริโภค และการส่งเสริม สิทธิเสรีภาพของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การให้บริการและการกำกับดูแลที่มุ่งสู่ความเป็นดิจิทัล

พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม แผนแม่บทตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. ที่เกี่ยวข้อง

โดยการศึกษาที่ปรึกษาดำเนินการศึกษาในพระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2564 ที่เกี่ยวข้องต่อการดำเนินการของผู้ประกอบการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้องในบริบทกิจการโทรทัศน์

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580)

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่จะสร้างความสุขของคนไทยทุกคน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2561) ได้ระบุรายละเอียดของยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580 ไว้ ดังนี้

วิสัยทัศน์ประเทศ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” ทั้งนี้ได้มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศ การพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโต

บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม ตามตัวชี้วัดเพื่อการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- (1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- (2) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- (3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- (4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- (5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากร ธรรมชาติ
- (6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

การพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

วิสัยทัศน์ประเทศ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” ทั้งนี้ได้มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศ การพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม ตามตัวชี้วัดเพื่อการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- (1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- (2) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- (3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- (4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- (5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากร ธรรมชาติ
- (6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

การพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 และฉบับที่ 13

โดยการศึกษาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) ซึ่งมีสถานะเป็นแผนระดับที่ 2 และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ 3 เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2561 บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ 30 กันยายน 2565 ส่งผลให้กรอบระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 เริ่มต้น ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2565 ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 – 2570

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561 - 2580)

โดยที่ปรึกษาดำเนินการศึกษานโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561 - 2580) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2560) ได้ระบุรายละเอียดโดยมีวิสัยทัศน์และเป้าหมายของการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม มุ่งเน้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในระยะยาวอย่างยั่งยืน ให้สอดคล้องกับการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แต่เพื่อให้นโยบายและแผนระดับชาติฯ สามารถรองรับพลวัตของเทคโนโลยีดิจิทัล จึงได้กำหนดแนวทาง การพัฒนาหรือภูมิทัศน์ดิจิทัลออกเป็น 4 ระยะ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาประเทศ ตามที่กำหนดวิสัยทัศน์ คือ ปฎิรูปประเทศไทยสู่ดิจิทัลไทยแลนด์ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมกำหนดเป้าหมายการพัฒนาในระยะ 10 ปี

2.2 การกำหนดระเบียบวิธีการศึกษาและขอบเขตการดำเนินงาน

2.2.1 ระเบียบวิธีการศึกษา เพื่อประกอบการเพื่อติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการ และการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ประจำปี 2567

วางแผนในการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อสำรวจข้อมูลข้อเท็จจริงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง (1) กำหนดกลุ่มตัวอย่าง (2) ระบุประเด็นสำคัญในการสำรวจข้อมูลข้อเท็จจริง (3) ระบุเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล (4) จัดทำร่างเอกสาร/แบบสำรวจข้อมูลข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย (5) กำหนดรูปแบบ/วิธีการจัดประชุมให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียและผู้ที่เกี่ยวข้องที่แตกต่างกันเพื่อให้ได้รับข้อมูลข้อเท็จจริงครอบคลุมทุกมิติ ประกอบด้วย สังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม (Observation) การรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง จากการสำรวจและเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยทำการออกแบบแบบสอบถามและสำรวจข้อมูล/ข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง กระจายทั่วทุกภูมิภาค รวมจำนวนทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 2,500 ชุด เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กสทช. เลขาธิการ กสทช. หรือผู้บริหารสำนักงาน กสทช. เขตพื้นที่ภูมิภาค ผู้ประกอบการ ผู้มีส่วนได้เสียหรือ ผู้ที่เกี่ยวข้อง ใน 6 ภูมิภาค รวมทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 20 คน การจัดการประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) เพื่อรับทราบข้อมูล ข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้อง ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ โดยให้ที่ปรึกษาออกแบบให้เหมาะสม และสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง ตามความเห็นชอบจากกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน จำนวน 4 ครั้ง และ จัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing) ของผู้มีส่วนได้เสียใน 6 ภูมิภาค โดยนำมาประมวลผลตามหลักวิชาการ และจัดทำข้อสรุปเพื่อนำเสนอในรูปแบบรายงาน โดยกำหนดรูปแบบ/วิธีการจัดประชุมให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียและผู้ที่เกี่ยวข้องที่แตกต่างกันเพื่อให้ได้รับข้อมูลข้อเท็จจริงครอบคลุมทุกมิติ ประกอบด้วย

(1) กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา

- ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย และการดำเนินงานของ สำนักงาน กสทช. อาทิ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สมาชิกวุฒิสภาที่เกี่ยวข้องกับด้านสื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน อดีตกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินการ ด้านกิจการโทรทัศน์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- กลุ่มผู้ประกอบการด้านกิจการโทรทัศน์
- กลุ่มผู้รับบริการด้านกิจการโทรทัศน์
- นักวิชาการ
- สมาคม มูลนิธิ องค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

(2) ระบุประเด็นสำคัญในการสำรวจข้อมูลข้อเท็จจริง

โดยการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีข้อมูลข้อเท็จจริงมาใช้ในการประกอบการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ เป็นข้อมูลที่อยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริง ที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงผลของการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ด้วยแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPPI (CIPPI Evaluation Model) แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลองค์การแบบสมดุล (Balanced Scorecard) และหลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย

- ขอบเขตเนื้อหาในการประเมินการทำงานของ กสทช. ประกอบด้วย การประเมินการทำงานที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการต่อแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ ตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติ แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ แผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม แผนความถี่วิทยุ แผนการบริหารสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียม และแผนเลขหมายโทรคมนาคม และดำเนินการให้เป็นไปตามแผนดังกล่าว แต่แผนดังกล่าวต้องสอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม นอกจากนี้ทั้งการส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้รับใบอนุญาต ผู้ผลิตรายการ และผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อสารมวลชนที่เกี่ยวกับกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์เป็นองค์กรในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อทำหน้าที่จัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมของการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพและการควบคุมการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพกันเอง ภายใต้มาตรฐานทางจริยธรรม รวมทั้ง การออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ กสทช.

- ขอบเขตเนื้อหาในการประเมินการทำงานของ เลขาธิการ กสทช. และ สำนักงาน กสทช. ที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์ ประกอบด้วย ด้านการบริหารรับผิดชอบในการรับและจ่ายเงินรายได้ของสำนักงาน กสทช. ความคุ้มค่า การประหยัด และประสิทธิภาพงบประมาณรายจ่ายประจำปี ที่มีความสอดคล้องต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลภายใต้ความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติ ตามพ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

- ขอบเขตในมิติอื่น ที่มีผลกระทบต่อประชาชน ประกอบด้วย การกำกับดูแลกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ในยุคภูมิทัศน์ใหม่สื่อสารมวลชน การกำกับดูแลเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ การดำเนินการเพื่อการออกข้อกำหนดและมาตรการส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้รับใบอนุญาต ผู้ผลิตรายการ และผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อสารมวลชนที่เกี่ยวกับกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ พ.ศ. การจัดทำผังรายการสำหรับให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ พ.ศ. 2556 กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาต ตามมาตรา 37 ห้ามมิให้ออกอากาศรายการที่มีเนื้อหาสาระ

(3) ระบุเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

- **รูปแบบสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม (Observation)**

โดยที่ปรึกษาดำเนินการในการประชุมรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing) หรือการประชุมรับฟังความคิดเห็นเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) ที่สำนักงาน กสทช. จัดขึ้น เพื่อรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง ประกอบศึกษาในครั้งนี้และเพื่อให้เกิดการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างครบถ้วนและรอบด้านทั้งรูปแบบออนไลน์ และรูปแบบออฟไลน์

- **รูปแบบการสำรวจและเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire)**

โดยที่ปรึกษาดำเนินการกำหนดรวบรวมไว้อย่างมีหลักเกณฑ์และเป็นระบบ เพื่อใช้วัดสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการจะวัดจากกลุ่มตัวอย่างหรือประชากรเป้าหมายให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงทั้งในอดีต ปัจจุบันและการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต แบบสอบถามประกอบด้วยจำนวน 6 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความคิดเห็นในภาพรวมของรายการทีวี ตอนที่ 3 คุณภาพของรายการต่าง ๆ ตอนที่ 4 ข้อเสนออื่น ๆ ตอนที่ 5 แบบสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินการ และการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ตอนที่ 6 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเท็จจริง โดยส่งให้กลุ่มตัวอย่างตามความสมัครใจ กระจายทั่วทุกภูมิภาค รวมจำนวนทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 2,500 ชุด กำหนดเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 6 ภูมิภาค และประมวลผลข้อมูล

การใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น การสร้างคำถามเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้วิจัย เพราะว่าผู้วิจัยอาจไม่มีโอกาสได้พบปะกับผู้ตอบแบบสอบถามเพื่ออธิบายความหมายต่าง ๆ ของข้อคำถามที่ต้องการเก็บรวบรวม

- **รูปแบบการดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)**

การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept Interview) กสทช. คณะกรรมการ กสทช. สำนักงาน กสทช. เลขาธิการ กสทช. หรือผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวน สำนักงาน กสทช.เขตพื้นที่ภูมิภาค และผู้ประกอบการ ผู้มีส่วนได้เสีย หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ด้านกิจการโทรทัศน์ มีวิธีการและขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. กำหนดจำนวน “ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ (Key Informant)” จำนวน 25 คนประกอบด้วย กสทช. เลขาธิการ กสทช. หรือผู้บริหารสำนักงาน กสทช. เขตพื้นที่ภูมิภาค จำนวนไม่น้อยกว่า 5 คน ผู้ประกอบการ ผู้มีส่วนได้เสียหรือ ผู้ที่เกี่ยวข้อง ใน 6 ภูมิภาค จำนวนไม่น้อยกว่า 15 คน
2. กำหนดประเด็นเนื้อหาในแบบสัมภาษณ์ตามกรอบการประเมินของโครงการ
3. สร้างแบบสัมภาษณ์ โดยกำหนดเป็น “แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง” (Structured Interview) โดยกำหนดกรอบของคำถาม ประเด็นคำถามที่กำหนดไว้อย่างมีขั้นตอน
4. ประสานงานนัดหมาย “ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ (Key Informant)” และดำเนินการสัมภาษณ์ตามแผนที่กำหนดไว้

5. ดำเนินการสรุปข้อมูลจากการสัมภาษณ์และวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบการประเมินผลของโครงการ

- **รูปแบบการดำเนินการประชุมรับฟังความคิดเห็นเฉพาะกลุ่ม (Focus Group)**

ดำเนินการจัดประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) เพื่อรับทราบข้อมูล ข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องที่มีผลกระทบต่อการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ โดยมีวิธีการและขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. จัดทำประเด็นคำถามสำหรับการประชุมเฉพาะกลุ่มและนำเสนอต่อคณะกรรมการฯ พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนการจัดประชุม เพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการให้บริการกิจการโทรทัศน์ ตามแนวคิดการประเมิน CIPPI Model ได้แก่ บริบทหรือสถานะแวดล้อม (Context) ที่ส่งผลต่อการกำหนดบทบาทหน้าที่ของ กสทช. ความพร้อมของวัตถุประสงค์/ทรัพยากร (Input) กระบวนการ (Process) ผลผลิต/ผลลัพธ์ (Product/Outcome) ผลประโยชน์/ผลกระทบจากการดำเนินงาน (Impact)

2. กำหนดกลุ่ม “ผู้ให้ข้อมูล” และจำนวนที่จะเข้าร่วมประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) และกำหนดจำนวน 4 ครั้งๆ ละ 20 คน จำนวนรวม 80 คน ประกอบด้วย

- ก. กลุ่ม 1 ผู้ประกอบการด้านกิจการโทรทัศน์
- ข. กลุ่ม 2 องค์กรวิชาชีพ สภาวิชาชีพ สมาคมวิชาชีพ
- ค. กลุ่ม 3 ผู้บริโภค สมาคมคุ้มครองผู้บริโภค สมาคมหรือมูลนิธิที่เกี่ยวข้อง
- ง. กลุ่ม 4 ผู้มีส่วนด้านการกำหนดนโยบาย

3. จัดประสานงานเชิญกลุ่ม “ผู้ให้ข้อมูล” เข้าร่วมการประชุมตามวันเวลาที่กำหนด การจัดเตรียมสถานที่ รวมทั้งจัดเตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการประชุม จัดทำกำหนดการ และเอกสารประกอบการประชุมสำหรับแจกให้กับผู้เข้าร่วมการประชุม และจัดให้มี “ผู้ดำเนินการประชุม” ตลอดจนเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกตลอดการประชุม

4. ดำเนินการจัดประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) และสรุปข้อมูลและสาระสำคัญจากผู้เข้าร่วมการประชุม ตลอดจนสรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้รับ เพื่อจัดทำรายงานสรุปผลการประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group)

- **รูปแบบการดำเนินการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing)**

1. การจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing) ของผู้มีส่วนได้เสียใน 6 ภูมิภาค ภูมิภาค ๆ ละ 1 ครั้ง มีวิธีการและขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

2. จัดทำแผนการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นสาธารณะของผู้มีส่วนได้เสีย และประเด็นในการรับฟังความคิดเห็นนำเสนอให้ คณะกรรมการ ฯ พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนการจัดประชุม

3. เตรียมการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ

4. เชิญผู้มีส่วนได้เสียในแต่ละภูมิภาค อย่างน้อยภูมิภาคละ 150 คน ประกอบด้วย ภาคกลาง จังหวัดนครปฐม ภาคเหนือ จังหวัดพิษณุโลก ภาคใต้ จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคตะวันออก จังหวัดระยอง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดหนองคาย และภาคตะวันตก ประจวบคีรีขันธ์

5. ดำเนินจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นสาธารณะของผู้มีส่วนได้เสีย ได้แก่ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยในการจัดการประชุมในภาคกลาง หรือพื้นที่กรุงเทพมหานครจะดำเนินการจัดแถลงข่าวเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่อสาธารณะ

6. ดำเนินการสรุปข้อมูลจากการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้รับ มาจัดทำเป็นรายงานสรุปผลการรับความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing)

● การศึกษาและเก็บข้อมูลแนวทางการดำเนินการของต่างประเทศ (Review Document)

ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเพื่อเปรียบเทียบแนวทางและรูปแบบการดำเนินการซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์ เพื่อติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ประจำปี 2567 โดยเป็นประเทศที่มีสภาพแวดล้อมและข้อจำกัดใกล้เคียงกับประเทศไทยจำนวนไม่น้อยกว่า 3 ประเทศ ในทวีปสหรัฐอเมริกา และ/หรือทวีปยุโรป และ/หรือทวีปออสเตรเลีย และ/หรือทวีปเอเชีย

● จัดประชุมเพื่อนำเสนอผลการศึกษา (Open House) และการจัดการประชุมเสวนาวิชาการ (Seminar Forum)

ที่ปรึกษาดำเนินการจัดกิจกรรมนำเสนอผลการศึกษา (Open House) และการจัดการจัดการประชุมเสวนาสรุปผลการศึกษา (Seminar Forum) และการแถลงผลการศึกษาต่อสื่อมวลชน ประชาชนทั่วไป เพื่อให้เกิดการรับรู้ของประชาชน ตามประเด็นที่ได้ศึกษาข้างต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างการมีส่วนร่วม และเพื่อสะท้อนให้ข้อเสนอแนะต่อการปฏิบัติงาน กสทช. เลขาธิการ กสทช. จำนวน 1 ครั้ง ระยะเวลา 2 วัน ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้ประกอบกิจการด้านกิจการโทรทัศน์องค์กรวิชาชีพ สภาวิชาชีพ สื่อมวลชน และสมาคมวิชาชีพ และผู้มีส่วนด้านการกำหนดนโยบาย และหรือนักวิชาการ และหรือประชาชนทั่วไป รวมจำนวน ครั้งละไม่น้อยกว่า 100 คน ประกอบด้วย

1. จัดเตรียมนิทรรศการเพื่อการเผยแพร่สาธารณะ โดยมีเนื้อหาที่สื่อสารเข้าใจง่ายในรูปแบบนิทรรศการ จำนวน 1 ครั้ง ระยะเวลา 2 วัน (ค่าเช่าสถานที่ จำนวน 2 วัน, อุปกรณ์เครื่องเสียง, บอร์ดนิทรรศการ จำนวนไม่น้อยกว่า 5 ชิ้น, แบ็คดรอป จำนวน 1 ชิ้น, เวที, โซฟารับแขกจำนวน 1 ชุด)

2. จัดการประชุมเสวนาเพื่อวิพากษ์ผลการศึกษา (Seminar Forum) และการแลกเปลี่ยนข้อเสนอแนะโดย ต่อ กสทช. ทิศทางและแนวโน้มด้านกิจการโทรทัศน์ซึ่งมีผลต่อการกำหนดนโยบาย โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วย วิทยากรจำนวน 5 คน จำนวน 1 วัน และพิธีกรดำเนินรายการจำนวน 2 คน จำนวน 2 วัน

3. ที่ปรึกษาจะต้องดำเนินการจัดเตรียมและดำเนินการถ่ายทอดสดผ่านเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น Facebook Live จำนวน 2 วัน

4. จัดทำหนังสือรูปแบบ Pocket Book ปกพิมพ์สี่สี กระดาษอาร์ตการ์ด 260 แกรม เคลือบฟิวส์ สปอร์ตยูวี เนื้อหาพิมพ์ 4 สี จำนวนไม่น้อยกว่า 250 หน้า กระดาษปอนด์ 100 แกรม และเข้าเล่มแบบ ไสกา จำนวน 500 เล่ม เพื่อนำเสนอการสรุปผลการศึกษาค้นคว้าตามประเมินผล และ การนำเสนอมีมติมอบให้ผู้ประกอบการ ผู้มีส่วนได้เสีย หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง

5. จัดทำวิดีโอทัศน์ (Video) นำเสนอภาพรวมภารกิจการทำงาน ของ กตป. และจากผล การศึกษาทั้งหมดความยาวไม่น้อยกว่า 15 นาที จำนวน 1 ชุด

2.2.2 การวางแผนการดำเนินการศึกษา (Planning)

เริ่มสัญญาการจ้างที่ปรึกษาเพื่อติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการ และการบริหารงาน ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ประจำปี 2567 ลงนามสัญญาวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2567 โดยเริ่มต้นนับวันดำเนินโครงการจากวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2567 เป็นต้นไป จนถึงวันที่ 13 มีนาคม พ.ศ. 2568 รวมวันดำเนินโครงการทั้งสิ้น จำนวน 210 วัน

กำหนดวันที่ครบส่งมอบงาน งวดที่ 1 ภายใน 45 วัน

กำหนดวันที่ครบส่งมอบงาน งวดที่ 2 ภายใน 150 วัน

กำหนดวันที่ครบส่งมอบงาน งวดที่ 3 ภายใน 180 วัน

กำหนดวันที่ครบส่งมอบงาน งวดที่ 4 ภายใน 210 วัน

ที่ปรึกษาเพื่อติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการ และการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ประจำปี 2567 ต้องจัดทำรายงานตามรายละเอียด ดังนี้

1. รายงานผลการศึกษาค้นคว้า (Inception Report) ครอบคลุมเนื้อหาตามขอบเขตการดำเนินงานข้อ 4.1 จำนวน 10 เล่ม พร้อมอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ (.doc .pdf) บรรจุลงยูเอสบีแฟลชไดรฟ์ จำนวน 2 ชุด

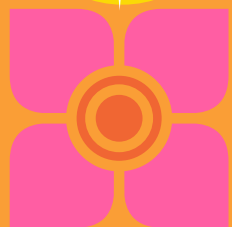
2. รายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงาน (Progress Report) ครอบคลุมเนื้อหาตามข้อ 4.2 ถึง 4.3 จำนวน 10 เล่ม พร้อมอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ (.doc .pdf) บรรจุลงยูเอสบีแฟลชไดรฟ์ จำนวน 2 ชุด

3. (ร่าง)รายงานฉบับสมบูรณ์ (Draft Final Report) ภายใน 180 วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา ครอบคลุมเนื้อหาตามขอบเขตการดำเนินงานข้อ 4.4 จำนวน 10 ชุด พร้อมอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ (.doc .pdf) บรรจุลงยูเอสบีแฟลชไดรฟ์ จำนวน 2 ชุด ประกอบด้วย บทสรุปผู้บริหาร การรวบรวมข้อมูล สถิติ ข้อมูลทางวิชาการ ผล การศึกษาบริบทที่สำคัญต่อการดำเนินการ การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการ บริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ประจำปี 2567 ตามมาตรา 73 ของพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 รวมทั้งมีการวิเคราะห์และสรุปผล ตามหลักวิชาการและระเบียบวิธีวิจัยที่ ถูกต้องเหมาะสม และข้อเสนอแนะ โดยมีข้อมูลประกอบอย่างถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ และต้องเป็นข้อมูลที่อยู่บน พื้นฐานของข้อเท็จจริงที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงผลของการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง และเรื่องอื่นๆ ที่เห็นสมควร รายงานให้ กสทช. รัฐสภา หรือประชาชน ทราบ

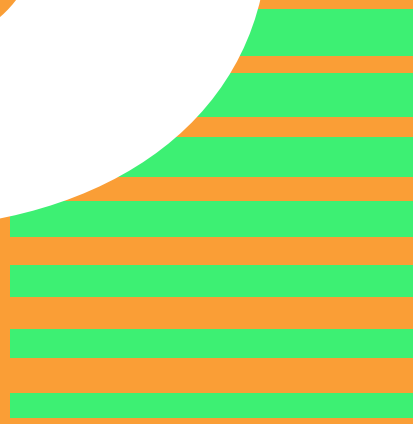
4. รายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) ภายใน 210 วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา ครอบคลุมเนื้อหาตามขอบเขตการดำเนินงานข้อ 4.6 จัดทำในรูปแบบเอกสารสิ่งพิมพ์ จำนวน 100 เล่ม พร้อมอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ (.doc .pdf) บรรจุลงยูเอสบีแฟลชไดรฟ์ จำนวน 4 ชุด โดยที่ปรึกษาต้องดำเนินการออกแบบรูปเล่มพร้อมภาพประกอบให้มีความน่าสนใจสอดคล้องกับเนื้อหา และจัดพิมพ์รายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) ให้มีสีสันที่สวยงาม เนื้อหาจำนวนไม่น้อยกว่า 100 หน้า ปกใช้กระดาษอาร์ต เคลือบ PVC ใช้กระดาษถนอมสายตา ขนาดไม่ต่ำกว่า 75 แกรม และเข้าเล่มด้วยวิธีไสกาว

การรวบรวมข้อมูลและ
ข้อเท็จจริงบริบทและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
กับหัวข้อที่จะการศึกษา

3

บทที่ 3 การรวบรวมข้อมูลและข้อเท็จจริง บริบท และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะการศึกษา

โดยที่ปรึกษาดำเนินการเก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล/ข้อคิดเห็นจากประชาชน ผู้ประกอบการ ผู้มีส่วนได้เสียและผู้ที่เกี่ยวข้อง ในด้านกิจการโทรทัศน์ ตามรายละเอียดกรอบกลุ่มเนื้อหา ดังนี้

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประกอบการเพื่อติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ประจำปี 2567

3.2 การศึกษายุทธศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์

3.3 การศึกษาและเก็บข้อมูลแนวทางการดำเนินการของต่างประเทศ (Review Document)

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประกอบการเพื่อติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ประจำปี 2567

โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการรวบรวมข้อมูลสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม (Observation) จากผู้ประกอบการ นักวิชาการ และประชาชนทั่วไปในกลุ่มอายุต่าง ๆ กัน โดยใช้การตรวจเอกสาร แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างกว่า 2,577 ตัวอย่าง การสัมภาษณ์เชิงลึก การประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) จำนวน 4 ครั้ง ประกอบด้วยผู้ประกอบการด้านกิจการโทรทัศน์/ผู้ผลิตรายการ/IPTV/Cable TV/ดาวเทียม/องค์กรวิชาชีพ สภาวิชาชีพ สมาคมวิชาชีพ/นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนและด้านกิจการโทรทัศน์ และ ด้านกฎหมาย รวมถึงพนักงานจากสำนักงาน กสทช. ทั้งหมด 92 คน และจัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ ใน 6 ภูมิภาค ประกอบด้วย (1) ภาคกลาง จังหวัดนครปฐม (2) ภาคเหนือ จังหวัดพิษณุโลก (3) ภาคใต้ จังหวัดนครศรีธรรมราช (4) ภาคตะวันออก จังหวัดระยอง และ (5) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดหนองคาย (6) ภาคตะวันตก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมจำนวนผู้รับฟังความคิดเห็นสาธารณะทั้งสิ้น 938 คน เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1.1 การรวบรวมข้อมูลสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม (Observation)

โดยที่ปรึกษาการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ เข้าร่วมการประชุมเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2567 ณ โรงแรม Avani Ratchada Bangkok Hotel การประชุมเผยแพร่ผลการศึกษาภายใต้โครงการศึกษา “ฉก ทศน์กิจการแพร่ภาพกระจายเสียงในอนาคตของไทยภายใต้สภาพแวดล้อมของอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป” โดยจ้างบริษัท SCF Associate Ltd. การจ้างที่ปรึกษาศึกษาฉก ทศน์กิจการแพร่ภาพกระจายเสียงในอนาคตของไทยภายใต้สภาพแวดล้อมของอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งเป็นคณะนักวิจัยจาก มหาวิทยาลัย

ชั้นนำในยุโรป ร่วมกับคณะนักวิจัยจากจุฬาฯ และมจร. โดยสำนักงาน กสทช. เพื่อทำการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบกรณีการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท โทรคมนาคมรายใหญ่ในทั้งสองกรณี เพื่อการศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการวิเคราะห์เชิงวิชาการที่เกี่ยวข้องกับโทรทัศน์

พบว่าจากการแถลงของศ.กิตติคุณ พิงรทอง รามสูต กสทช.ด้านกิจการโทรทัศน์ ในการศึกษาภายใต้โครงการดังกล่าว มีการสำรวจและวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันของตลาดในประเทศไทยจากมุมมองของผู้ประกอบกิจการแพร่ภาพกระจายเสียง มุมมองของผู้บริโภค และการที่ผู้ให้บริการรายใหญ่จากต่างประเทศเข้าสู่ตลาดไทย พบว่าตลาดสื่อโทรทัศน์ของไทยได้ขยายตัวไปสู่อุตสาหกรรมสื่อแพร่ภาพกระจายเสียงที่มีการแข่งขันสูง โดยเฉพาะการเกิดขึ้นของการให้บริการแพร่ภาพและเสียงผ่านโครงข่ายอินเทอร์เน็ต (บริการบนแพลตฟอร์มดิจิทัลที่เรียกกันว่า OTT) ทั้งในรูปแบบ Video-on-Demand และ Video Sharing Platform ซึ่งมีที่มาจากทั้งแพลตฟอร์มระดับโลกและในประเทศไทยเองที่มีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่อง สวนทางกับการให้บริการโทรทัศน์แบบดั้งเดิมที่ในภาพรวมมีแนวโน้มรายได้ไปในทิศทางที่คงที่หรือลดลง

ผู้ประกอบกิจการโทรทัศน์ที่ปัจจุบันอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ กสทช. ต้องเผชิญกับความท้าทายหลายประการด้วยเม็ดเงินได้มุ่งไปสู่แพลตฟอร์มดิจิทัลมากขึ้น ทั้งนี้ สอดคล้องกับผลการสำรวจที่พบว่าในปัจจุบันผู้ชมนิยมเข้าถึงเนื้อหาผ่านสื่อ Social Media โดยอันดับแรกคือ YouTube

ตัวแทนบริษัทวิจัย SCF Associate Ltd. ได้เผยแพร่ผลการศึกษาในเบื้องต้น แยกความแตกต่างของบริการ OTT และทีวีดิจิทัลในแต่ละมุมมอง สำหรับผู้ประกอบการทีวีสะท้อนว่า ความแตกต่างหลัก ๆ อยู่ที่มาตรการกำกับดูแล และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยผู้ประกอบการทีวีอยู่ภายใต้การกำกับดูแลอย่างเข้มข้น ประกอบกิจการโดยใช้คลื่นความถี่จากการประมูลของ กสทช. จำเป็นต้องมีใบอนุญาตการประกอบกิจการ ซึ่งมีหลักเกณฑ์ “Must have และ Must carry” ด้านการนำเสนอเนื้อหา และมาตรฐานคุณภาพเนื้อหา รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภค และมีหน้าที่ผูกพันในการนำเสนอบริการเพื่อประโยชน์สาธารณะ

ตรงข้ามกับผู้ให้บริการ OTT ทุกขนาดสามารถสร้างรายได้สูงจากการโฆษณาแบบเจาะกลุ่มเป้าหมาย โดยส่วนใหญ่ไม่ได้ถูกกำกับดูแลโดยกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค และคุณภาพเนื้อหา ทั้งหลีกเลี่ยงการจ่ายภาษีจากการโฆษณา และการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้ ซึ่งสะท้อนความสนใจ พฤติกรรม และสถานที่ตั้งในการใช้งานออนไลน์ในโปรไฟล์ส่วนบุคคล รวมถึงการกำกับดูแลผ่านระบบใบอนุญาตในการให้บริการหรือข้อจำกัดอื่น ๆ จากการกำกับดูแล

ในมุมมองของผู้บริโภค ความแตกต่างที่สำคัญอีกประการ คือ อุปกรณ์รับสัญญาณ และเทคโนโลยี ซึ่งสัมพันธ์กับกลุ่มอายุ จากการสำรวจทางออนไลน์พบว่า กิจการโทรทัศน์ที่ออกอากาศตามผังรายการ (Linear TV) ก็ยังคงความสำคัญโดยเฉพาะกับกลุ่ม Baby Boomer ที่มีอายุตั้งแต่ 59 ปีขึ้นไป โดยประเภทรายการที่รับชมผ่านหน้าจอโทรทัศน์มากที่สุดคือรายการประเภทข่าว ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาประเภทเนื้อหาของช่องดิจิทัลทีวีประเภทธุรกิจ ระหว่างปี พ.ศ. 2565 -2567 ที่พบว่าการออกอากาศรายการข่าวในสัดส่วนที่สูง (กว่า 35%) ในขณะที่รายการประเภทสาระความรู้ เด็กและเยาวชน และสารคดี มีการออกอากาศที่น้อยมาก

แม้ปัจจุบันการใช้ OTT จะค่อนข้างคงที่ แต่ประชากรไทยกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างรวดเร็ว จึงคาดการณ์ได้ว่ากลุ่มผู้ใช้สื่อรุ่นต่อไปจะคุ้นเคยกับการบริโภคเนื้อหาผ่านสื่อ และอุปกรณ์ดิจิทัลมากกว่า ทั้งมีต้นทุนอื่นที่ผู้ชมต้องแบกรับ หากมองว่ากลุ่มฟรีทีวีที่เป็นแหล่งของเนื้อหาจากการบริหารต้นทุนอย่างคุ้มค่า ซึ่งเป็นแหล่งสำคัญในการเข้าถึงเนื้อหาของกลุ่มเป้าหมายผู้ชมที่มีรายได้ต่ำ ผู้ชมนอกเขตเมือง ผู้สูงอายุ และไม่คุ้นเคยกับสื่อดิจิทัล

ขณะที่บริการ OTT สตาร์ทขึ้นตามความต้องการที่ให้บริการโดยผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง 2 รายหลักในไทย ผู้ชมต้องสมัครใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมสำหรับแพ็คเกจเนื้อหาที่มักรวมกับส่วนลดค่าบริการมือถือ

เป็นที่สังเกตว่าประเทศไทยต่างจากประเทศอื่น ๆ คือ โครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงประจำที่ และเคลื่อนที่ เป็นหนึ่งในโครงสร้างพื้นฐานสำคัญสำหรับกิจการแพร่ภาพกระจายเสียงมีการแข่งขันที่กระจุกตัว ดังนั้นหน่วยงานกำกับดูแลควรพิจารณาแนวทางต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการแข่งขันตลาดค้าส่งของบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและโทรศัพท์เคลื่อนที่ รวมถึงแยกการกำกับดูแลบริการค้าส่งดังกล่าวกับบริการค้าปลีกในการส่งเนื้อหาในกิจการแพร่ภาพกระจายเสียง

จากต้นทุนดังกล่าวอาจทำให้ประชากรบางกลุ่มไม่สามารถเข้าถึงบริการได้ โดยเฉพาะผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงไม่ครอบคลุม “ฟรีทีวี” จึงมีบทบาทสำคัญในตอบสนองความต้องการด้านบริการสังคม และควรเป็นบริการที่มีเนื้อหาคุณภาพสูง

นอกจากนี้ ผลการสำรวจออนไลน์นี้ยังเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับชมตามกลุ่มอายุ พบว่าตั้งแต่วัยรุ่นถึงต่ำกว่า 30 ปี เป็นผู้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต และสมาร์ททีวี ที่เชื่อมกับอินเทอร์เน็ตโดยตรง สะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบของการถูกแย่งส่วนแบ่งรายได้หลักอย่างชัดเจนจากผู้ประกอบการโทรทัศน์ฟรีทีวีไปยังผู้ให้บริการ OTT

ยิ่งกว่านั้นกฎระเบียบในการกำกับดูแลกิจการแพร่ภาพกระจายเสียงปัจจุบันของไทยยังไม่เพียงพอที่จะจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น รวมถึงหน่วยงานกำกับดูแลไม่มีอำนาจทางกฎหมาย และทรัพยากรที่จำเป็น

ในบริบทประเทศไทย กลุ่มผู้ให้บริการ OTT จากต่างชาติรุกเข้ามา 2 กลุ่ม กลุ่มแรกจากสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะกลุ่ม GAFAM ได้แก่ Google, Apple, Facebook/Meta, Amazon, Microsoft ล้วนเป็นผู้เล่นระดับโลก มีมูลค่าทางการตลาดต่อปีราว 2 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ กลุ่มสอง คือ แพลตฟอร์มออนไลน์จากจีน เช่น ByteDance (TikTok), Viu, WeTV

อย่างไรก็ตาม กลุ่ม GAFAM มีขนาดใหญ่กว่าขนาดของเศรษฐกิจของประเทศส่วนใหญ่ในอาเซียน เป็นเจ้าของแพลตฟอร์มบริการออนไลน์ขนาดใหญ่ และมีบทบาทในตลาดแพร่ภาพกระจายเสียงทั่วโลก โดยเฉพาะในอาเซียนที่มีประชากรกว่า 700 ล้านคน และมีอัตราการเติบโตอย่างรวดเร็วของการใช้บริการออนไลน์ มีบริการสตรีมมิ่งที่สำคัญ เช่น YouTube, Twitch, ช่องซื้อปั๊ง และเว็บไซต์แบ่งปันเนื้อหาแบบ Short-form ที่สร้างโดยผู้ใช้ รวมถึงโซเชียลเน็ตเวิร์ก

และมีแนวโน้มที่กลุ่มบริษัทเหล่านี้อาจเข้าซื้อกิจการผู้ให้บริการสตรีมมิ่งรายใหญ่จากสตูดิโอฮอลลีวูด (ดิสนีย์, วอร์เนอร์, ยูนิเวอร์แซล เอ็มจีเอ็ม, พาราเมาต์, โซนี่ ฯลฯ) รวมถึงเน็ตฟลิกซ์

นอกจากนี้ การเพิ่มขึ้นของสตรีมเมอร์รายเล็กของไทย ซึ่งการเข้าถึงอาจมาจากคำแนะนำของเว็บค้นหา และยังไม่ได้มีมาตรการการจดทะเบียน หรือการกำกับดูแล เช่นเดียวกับแพลตฟอร์มระดับโลก และผู้ให้บริการ สตรีมมิ่งจากสตูดิโอฮอลลีวูดที่มีโฆษณาจำนวนมาก และเสียภาษีเพียงเล็กน้อยในไทย ทั้งขาดมาตรฐานด้านการ แข่งขันที่เท่าเทียมในมิติของการกำกับดูแล มาตรฐานเนื้อหาระหว่างดิจิทัลทีวี กับกลุ่มแพลตฟอร์มออนไลน์ รวมถึงมาตรการด้านทรัพย์สินทางปัญญาด้วย

ดังนั้น การคุ้มครองผู้บริโภค และลิขสิทธิ์ทรัพย์สินทางปัญญา จึงไม่มีการกำกับดูแลในบริการเหล่านี้ ผู้ เล่น OTT เหล่านี้ปรากฏตัวอย่างเต็มรูปแบบในช่วง 6 ปีที่ผ่านมา โดยไม่มีมาตรการกำกับดูแล ทั้งยังชิงรายได้การ โฆษณาไปจากผู้ให้บริการดิจิทัลทีวีด้วย และจากการศึกษาตลาดต่างประเทศ 8 แห่ง รวมมาเลเซีย สิงคโปร์ และ สหภาพยุโรป พบว่าปัญหาโทรทัศน์ดิจิทัลแบบฟรีทีวีถูกท้าทายจากบริการสตรีมมิ่งเกิดขึ้นทั่วโลก แต่การตอบสนอง ต่อปัญหาแตกต่างกันมากในแต่ละประเทศ ขึ้นอยู่กับความเข้มแข็งของสื่อในประเทศนั้น ๆ และสภาพแวดล้อมอื่น ในประเทศก่อนการเข้ามาของ OTT และการกำกับดูแล

จากบทเรียนในต่างประเทศ อาจมองย้อนกลับมาได้ว่า ตลาดทีวีไทยมีปัจจัยภายนอกที่เข้ามากระทบ ดังนี้

1. เทคโนโลยีโทรคมนาคมใหม่ ทั้งดาวเทียมโคจรต่ำ และบรอดแบนด์ที่ครอบคลุมชนบทและเมืองใน ราคาประหยัด
2. บริการสตรีมมิ่งบนโครงข่ายที่ครอบคลุม ไทยมีโครงสร้างพื้นฐานทั้งมือถือ และบรอดแบนด์ที่เอื้อ
3. โมเดลธุรกิจ เปลี่ยนสู่การโฆษณาแบบดิจิทัล และข้อมูลผู้บริโภคเป็นแหล่งรายได้หลัก โดยมุ่งไปที่ บริการค้นหา การช้อปปิ้ง ตลาดวิดีโอออนไลน์ที่ผู้ใช้มาจากแพลตฟอร์มออนไลน์ระดับโลกที่มีร้านค้าดิจิทัลของตนเอง (Apple Store, Google Play) และระบบปฏิบัติการ (Android, Chrome, iOS, Windows ฯลฯ) และระบบการ ชำระเงิน (Googlepay, Applepay, Amazon Payments ฯลฯ)
4. สภาพทางการเงินทั่วโลก และความน่าดึงดูดใจของไทยต่อนักลงทุนเป็นตัวกำหนดการลงทุนโดยตรง จากต่างประเทศ สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยบวก ทั้งสหรัฐอเมริกา และจีนที่มีแนวโน้มในการซื้อธุรกิจเพื่อลงทุนใหม่ นอก ประเทศจีน
5. ด้านสังคม อันตรัยจากข้อมูลข่าวสารบิดเบือน และเนื้อหาแสดงความเกลียดชังทางสื่อสังคม ออนไลน์ ส่งผลให้บางประเทศได้รับผลกระทบร้ายแรง การฆ่าตัวตาย ความเกลียดชังระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ การ แบ่งแยกขั้วความคิด และข่าวสารบิดเบือน ดังนั้นการกำกับดูแลสื่อสังคมออนไลน์ผ่านการกำกับดูแลร่วมกันที่มี ลักษณะคล้ายกฎหมาย Digital Service Act (DSA) จึงเกิดขึ้นในหลายที่ทั่วโลก และอาจนำไปสู่การปรับและ บทลงโทษอื่น ๆ ต่อแพลตฟอร์มที่ฝ่าฝืน

โดยทีมที่ปรึกษางานวิจัยนี้ได้สร้างฉากทัศน์ขึ้นเพื่อวิเคราะห์ความเป็นไปได้สำหรับอนาคตของ อุตสาหกรรมไทยภายใต้เงื่อนไขตามที่กล่าวไปข้างต้น ออกมาเป็นฉากทัศน์ 3 แบบ ดังนี้

ฉากทัศน์ที่ 1 สภาพการณ์ปัจจุบันดำเนินต่อไปอีก 10 ปี ที่จำลองภาพให้เห็นว่าหากสภาพการณ์ปัจจุบันดำเนินต่อไปอีก 10 ปี ผู้ให้บริการ OTT ที่ให้บริการเนื้อหาที่มีคุณภาพในระดับที่หลากหลาย และขาดการกำกับดูแล รวมถึงความล้มเหลวของผู้ให้บริการฟรีทีวี เนื่องจากสถานีโทรทัศน์ดิจิทัลสูญเสียรายได้จากการโฆษณาให้ผู้ให้บริการ OTT อาจต้องปิดตัวลง ทำให้มาตรการคุ้มครองผู้บริโภคมีความสำคัญ และต้องการเร่งมากขึ้น

ฉากทัศน์ที่ 2 ตลาดแบบผสม การกำกับดูแล และมาตรการสนับสนุนอย่างรอบคอบสู่ตลาดที่แข็งแกร่งขึ้น ฉายภาพการมีมาตรการกำกับดูแลที่ประสบความสำเร็จโดยสำนักงาน กสทช. และมีการส่งเสริมตลาดแพร่ภาพกระจายเสียงให้แข่งขันกันได้อย่างต่อเนื่อง เช่น ตลาดสตรีมมิงยังแข่งขันได้ และผู้ประกอบการดิจิทัลทีวีและดาวเทียมเข้าสู่ตลาดสตรีมมิง

ฉากทัศน์ที่ 3 องค์กรที่แข็งแกร่งขึ้นของภาคอุตสาหกรรม และหน่วยงานกำกับดูแลเริ่มสร้างกลยุทธ์ มีเป้าหมายสร้างแรงผลักดันใหม่สู่การส่งออกระดับโลก การสนับสนุนอย่างเข้มข้น และความก้าวหน้าของคอนเทนต์สร้างสรรค์ไทยที่ได้รับความนิยมระดับโลก รวมถึงการฟื้นฟูอุตสาหกรรมโทรทัศน์ และสตรีมมิงวิดีโอของไทย จะช่วยกำจัดเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม เป็นอันตรายต่อเด็ก และกลุ่มเปราะบาง และการแพร่ของข่าวปลอม แนวกลยุทธ์นี้ใกล้เคียงกับฝรั่งเศส และเกาหลีใต้

ซึ่งคณะที่ปรึกษาได้จัดทำข้อเสนอแนะต่อ กสทช. ดังนี้

การพิจารณาแนวทางแก้ไขที่จำเป็นสำหรับสถานการณ์ตลาดไทย ต้องแก้ไขปัญหาลหลัก ดังนี้

1. การกำกับดูแลเนื้อหาบริการ OTT และผู้ให้บริการแพร่ภาพกระจายเสียงแบบตามผังรายการ (Linear) จำเป็นต้องปรับสมดุลใหม่ สตรีมมิง OTT ขนาดเล็กของไทยควรได้รับการกำกับดูแลคุณภาพเนื้อหา โดยเฉพาะเนื้อหาที่เป็นอันตราย เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมด้านการกำกับดูแลเนื้อหาระหว่าง OTT และผู้ให้บริการทางโทรทัศน์

2. กสทช.ควรติดตามจำนวนของผู้ประกอบการ และความเข้มข้นของการแข่งขันในตลาดผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตประจำที่และเคลื่อนที่ รวมถึงตลาดบริการสตรีมมิง โดย กสทช.ควรมีอำนาจที่เพียงพอในการเข้าแทรกแซงเพื่อแก้ไขปัญหา หากเกิดสถานะที่ผู้ประกอบการรายใดรายหนึ่ง หรือกลุ่มผู้ประกอบการมีอำนาจเหนือตลาดมากเกินไป

3. มาตรการกำกับดูแลเพื่อคุ้มครองผู้ใช้สื่อสังคมออนไลน์ของไทยจากการสื่อสารที่สร้างความเกลียดชัง การยุยงให้เกิดการก่อการร้าย และความรุนแรง การเผยแพร่เนื้อหาที่เป็นอันตรายของเด็ก และผู้ใช้สื่อในกลุ่มเปราะบาง

4. กสทช.ควรศึกษา ขอบเขตของอำนาจของหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และพิจารณาวิธีการร่วมมือกับหน่วยงานดังกล่าวในประเทศไทย เพื่อกำกับอำนาจของตลาดที่สูงของสื่อสังคมออนไลน์ และแพลตฟอร์มดิจิทัลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมแพร่ภาพกระจายเสียง

5. กสทช.ควรเริ่มเจรจากับหน่วยงานอื่นในอุตสาหกรรมแพร่ภาพกระจายเสียง เพื่อสนับสนุนการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ที่รับผิดชอบการสนับสนุนการลงทุน การผลิต การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมเนื้อหาที่ผลิตโดยประเทศไทย

6. การกระตุ้นภาคการผลิตเนื้อหาเพื่อส่งเสริมเนื้อหาคุณภาพสูงจะส่งเสริมให้เกิดการรับชมที่มากขึ้น ในช่องทางการเผยแพร่สื่อแพร่ภาพกระจายเสียงทั้งหมด และช่วยลดผลกระทบที่เป็นอันตรายของเนื้อหาสตรีมมิ่งของไทยในปัจจุบัน

ภาพที่ 3.1.1 การรวบรวมข้อมูลสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม (Observation) เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2567 การประชุมเผยแพร่ผลการศึกษารายได้ โครงการศึกษา “ฉกทศน์กิจการแพร่ภาพกระจายเสียงในภาคของไทยภายใต้สภาพแวดล้อมของอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป” โดยจ้างบริษัท SCF Associate Ltd. ณ โรงแรม Avani Ratchada Bangkok Hotel

3.1.2 การรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง จากการสำรวจและเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยทำการออกแบบแบบสอบถามและสำรวจข้อมูล/ข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง กระจายทั่วทุกภูมิภาค รวมจำนวนทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 2,500 ชุด

ในการดำเนินการสำรวจความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียและผู้ที่เกี่ยวข้องในด้านกิจการโทรทัศน์ โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างวิจัย มีวิธีการและขั้นตอนการดำเนินงานเป็นดังนี้

- ประชากรที่ใช้ในการศึกษา การกำหนดจำนวนตัวอย่างในการศึกษาและการสุ่มตัวอย่าง มีรายละเอียดดังนี้

ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้เป็นประชาชนในประเทศไทยที่รับชมรายการโทรทัศน์ โดยเป็นประชากรที่ไม่ทราบจำนวนประชากรแน่นอน

การกำหนดจำนวนตัวอย่าง คณะที่ปรึกษาโครงการกำหนดขนาดตัวอย่างจากสูตรการหาผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณไม่ทราบกลุ่มประชากรของ Yamane (1973) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นในการเลือกกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 95 และกำหนดความผิดพลาดที่ยอมรับได้ไม่เกินร้อยละ 5 ปรากฏว่า มีจำนวน 400 ตัวอย่าง ซึ่งเป็นตัวอย่างขั้นต่ำของจำนวนตัวอย่างวิจัย เพื่อให้เป็นตัวแทนที่ดีของกลุ่มตัวอย่างวิจัย คณะที่ปรึกษา

โครงการกำหนดเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 6 ภูมิภาค ภูมิภาคละ 400 ตัวอย่างวิจัย ดังแสดงในตารางที่ 3.1.2

ภาค	จำนวนแบบสอบถาม
1) ภาคกลาง	500
2) ภาคเหนือ	400
3) ภาคใต้	400
4) ภาคตะวันออก	400
5) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	400
6) ภาคตะวันตก	400
รวม	2,500

ตารางที่ 3.1.2 กำหนดจำนวนตัวอย่าง

● **เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน ผู้ประกอบการ และผู้มีส่วนได้เสีย**

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert's Scale) มี 5 ระดับ เรียงจากน้อยไปหามาก โดยการวิจัยครั้งนี้ คณะที่ปรึกษาสร้างแบบสอบถาม จำนวน 3 ตอน มีดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ภูมิภาคนา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 ถึงตอนที่ 4 ข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโทรทัศน์ มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่าตามแบบของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ เรียงจากน้อยไปหามาก

ตอนที่ 5 ข้อคำถามเกี่ยวกับหลักธรรมภิบาล มี 10 ด้าน ประกอบด้วย

1. กสทช. ดำเนินการให้บริการต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ซึ่งช่วยลด ค่าใช้จ่ายหรือเวลาของประชาชน
2. กสทช. กำกับดูแลให้ประชาชนได้รับบริการที่มีคุณภาพและเป็นธรรม
3. การให้บริการของ กสทช. มีคุณภาพ ตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของประชาชน
4. กสทช. มีการรับผิดชอบ แก้ไข หรือบรรเทาปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นการดำเนินงาน
5. กสทช. เปิดเผยข้อมูลที่เป็นจำเป็นและมีความน่าเชื่อถือ ผ่านช่องทางที่เข้าถึงง่ายและเป็นปัจจุบันอย่างสม่ำเสมอ
6. กสทช. ใช้อำนาจที่มีตามกฎหมาย หรือกฎระเบียบอย่างเคร่งครัดด้วยความเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ
7. กสทช. ให้บริการอย่างเท่าเทียมโดยไม่แบ่งแยก (อาทิ ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สุขภาพ สถานะ หรือฐานะทางเศรษฐกิจ)

8. กสทช. เปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมรับรู้ แสดงความคิดเห็น แก้ปัญหา หรือตรวจสอบการทำงานของ กสทช.

9. สำนักงาน กสทช. มีอำนาจในการกำกับ ดูแล หรือการแก้ไขปัญหของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

10. กสทช. ดำเนินงานด้วยหลักคุณธรรมและจริยธรรมโดยมีความโปร่งใสปฏิบัติต่อทุกฝ่ายด้วยความยุติธรรม

โดยแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่าตามแบบของลิเคิร์ท มี 5 ระดับ เรียงจากน้อยไปหามาก มีความหมายดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ระดับ 2 หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
ระดับ 3 หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ระดับ 4 หมายถึง	เห็นด้วย
ระดับ 5 หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

● การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักธรรมาภิบาล และความคิดเห็นเกี่ยวกับโทรทัศน์

2. สร้างแบบสอบถามจากคำนิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยให้ครอบคลุมทุกตัวแปรและครอบคลุมตามวัตถุประสงค์กำหนด

3. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ราย นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) ความตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) และเสนอแนะเพิ่มเติม โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence IOC) โดยพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปเท่านั้น (นางลักขณ์ วิรัชชัย, 2548) และปรับปรุงข้อคำถามตามที่ยุเชี่ยวชาญเสนอแนะ

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านเกณฑ์ตามดัชนีความสอดคล้องรวบรวมเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อทดลองเก็บกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try Out) จำนวน 30 รายและนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ เพื่อหาความเที่ยงโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) (Cronbach, 1951) โดยคัดเลือกข้อคำถามแต่ละด้านและทั้งฉบับมีค่าความเที่ยงมากกว่า หรือเท่ากับ .70 ขึ้นไป (Burns and Grove, 1997)

ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับนำแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์มาลงรหัสในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อรอการวิเคราะห์และประมวลผลคำนวณแสดงผลเป็นตาราง มีขั้นตอนดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) พร้อมทั้ง นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียงท้ายตาราง

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 ถึงแบบสอบถามตอนที่ 5 ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในภาพรวมรายด้านและรายข้อ โดย นำเสนอเป็นตาราง พร้อมทั้งอธิบายความเรียงท้ายตาราง โดยมีเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย (สรชัย พิศาลบุตร, 2548) ดังแสดง

ช่วงคะแนน	ความหมาย
4.21-5.00	มากที่สุด
3.41-4.20	มาก
2.61-3.40	ปานกลาง
1.81-2.60	น้อย
1.00-1.80	น้อยที่สุด

เอกสาร/แบบสำรวจข้อมูลความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย

แบบสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินการ
และการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์

คำชี้แจง

แบบสำรวจนี้จัดทำขึ้นเพื่อรวบรวมความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการดำเนินงานและการบริหารงานของ กสทช. ในปี พ.ศ. 2567 ข้อมูลที่ได้จะถูกนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของ กสทช. ให้ดีขึ้น คำตอบของท่านจะถูกเก็บรักษาเป็นความลับ การวิเคราะห์และการนำเสนอผลเป็นภาพรวมเท่านั้น จึงขอความร่วมมือจากท่านตอบคำถามอย่างครบถ้วนและตรงกับความจริงมากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อความให้ครบถ้วนและตรงกับความจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

() หญิง () ชาย () ไม่ประสงค์ระบุ

2. อายุ ปี

3. ปี พ.ศ. เกิด

() เกิดปี 2540-2555 () เกิดปี 2524-2539 () เกิดปี 2508-2523
() เกิดปี 2489-2507 () เกิดปี 2468-2488

3. อาชีพ

() นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา () พนักงานบริษัทเอกชน
() กิจการส่วนตัว/ค้าขาย () รับราชการ/พนักงานรัฐ/วิสาหกิจ
() เกษตรกร/ปศุสัตว์/ประมง () ข้าราชการบำนาญ/เกษียณอายุ
() รับจ้างทั่วไป () แม่บ้าน/พ่อบ้าน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ
() อื่น ๆ (ระบุ).....

4. ระดับรายได้ส่วนตัว (บาท/เดือน)

() น้อยกว่า 10,000 บาท () 10,000 – 19,999 บาท () 20,000 - 29,999 บาท
() 30,000 - 39,999 บาท () 40,000 - 49,999 บาท () 50,000 - 59,999 บาท

() 60,000 - 69,999 บาท () 70,000 - 79,999 บาท () 80,000 - 89,999 บาท

() 90,000 - 99,999 บาท () 100,000 บาทขึ้นไป () ไม่มีรายได้

5. ระดับการศึกษาสูงสุด

- () ประถมศึกษา () มัธยมศึกษาตอนต้น () มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.
() อนุปริญญา/ปวส. () ปริญญาตรี () ปริญญาโท
() สูงกว่าปริญญาโท () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

6. จังหวัดที่ท่านอาศัยอยู่ในปัจจุบัน จังหวัด.....

7. พื้นที่ที่อยู่อาศัย

- () อยู่ในกรุงเทพฯ/ปริมณฑล
() อยู่ในอำเภอเมือง
() ไม่ได้อยู่ในอำเภอเมือง

8. วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ และโทรคมนาคมที่ใช้บริการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ใช้โทรศัพท์มือถือแบบเติมเงิน () ใช้โทรศัพท์มือถือแบบรายเดือน
() ใช้งานโทรศัพท์บ้าน () ใช้งานโทรศัพท์สาธารณะ
() ใช้อินเทอร์เน็ตบ้านแบบรายเดือน () รับชมรายการโทรทัศน์ดิจิทัล (Digital TV)
() รับฟังวิทยุกระจายเสียง () รับชมรายการโทรทัศน์จากกล่องสัญญาณ

แบบเสียบค่าใช้จ่าย

- () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

9. ช่องทางการรับชมรายการจากสถานีโทรทัศน์

- () รับชมจากเครื่องรับโทรทัศน์ผ่านระบบโทรทัศน์ดิจิทัล/กล่องรับสัญญาณทีวีดิจิทัล
() ไม่ได้รับชมจากเครื่องรับโทรทัศน์ แต่ชมจากช่องทางอื่น ๆ

10. ช่องทางการรับชมรายการจากสถานีโทรทัศน์

- () เครื่องรับโทรทัศน์ผ่านระบบโทรทัศน์ดิจิทัล/กล่องรับสัญญาณทีวีดิจิทัล
() เครื่องรับโทรทัศน์ผ่านระบบดาวเทียม/เคเบิลทีวี
() โทรศัพท์มือถือ/แท็บเล็ต (สัญญาณอินเทอร์เน็ต)

- () เครื่องรับโทรทัศน์ผ่านระบบสัญญาณอินเทอร์เน็ต (Smart TV)
- () อื่น ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ/คอมพิวเตอร์พกพา เป็นต้น

11. จำนวนชั่วโมงในการรับชมโทรทัศน์ต่อวัน

- () น้อยกว่า 1 ชั่วโมง/วัน () 1 - 2 ชั่วโมง/วัน
- () 3 - 4 ชั่วโมง/วัน () 5 - 6 ชั่วโมง/วัน
- () 7 - 8 ชั่วโมง/วัน () มากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน

12. ประเภทรายการที่ท่านรับชมมากที่สุด หรือรับชมบ่อยที่สุด (เลือกได้เพียง 1 ข้อเท่านั้น)

- () รายการข่าวสาร
- () รายการวิเคราะห์ข่าว
- () รายการเด็กและเยาวชน
- () รายการเกมโชว์
- () รายการท่องเที่ยว
- () รายการที่เป็นสื่อกลางรับข้อร้องเรียน/ช่วยเหลือประชาชน
- () รายการที่ให้ความรู้ ความเข้าใจในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม
- () รายการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตย
- () รายการส่งเสริมการศึกษา
- () รายการตลก
- () รายการวิทยาศาสตร์และสุขภาพ
- () รายการละคร ซีรีส์
- () รายการเกี่ยวกับกีฬา
- () รายการเกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม วิธีการดำเนินชีวิตของผู้คน
- () รายการเกี่ยวกับการสร้างงานสร้างอาชีพ
- () รายการอื่น ๆ โปรดระบุ

13. จำนวนชั่วโมงที่ใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อวัน

- () น้อยกว่า 1 ชั่วโมง/วัน () 1-2 ชั่วโมง/วัน
- () 3-4 ชั่วโมง/วัน () 5-6 ชั่วโมง/วัน
- () 7-8 ชั่วโมง/วัน () มากกว่า 8 ชั่วโมง/วัน

14. ราคาอินเทอร์เน็ตต่อเดือน

- () น้อยกว่า 100 บาท/เดือน () 501 – 700 บาท/เดือน
 () 100 – 3000 บาท/เดือน () 701 – 1,000 บาท/เดือน
 () 301 – 500 บาท/เดือน () มากกว่า 1,001 บาท/เดือน

15. ช่วงเวลาที่ท่านรับชมประจำ

- () เวลา 05.01-06.00
 () เวลา 06.01-09.00
 () เวลา 09.01-12.00
 () เวลา 12.01-15.00
 () เวลา 15.01-18.00
 () เวลา 18.01-21.00
 () เวลา 21.01-24.00
 () เวลา 01.00-02.00
 () เวลา 02.01-04.00
 () เวลา 04.01-05.00

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นในภาพรวมของรายการทีวี

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	<u>ความเป็นกลางและสิทธิประโยชน์</u>					
1	รายการทีวีนำเสนอสิ่งที่เป็นกลางไม่เอนเอียงเข้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง					
2	นำเสนอเนื้อหาสาระ ข้อมูลต่าง ๆ ในลักษณะให้ความรู้เป็นประโยชน์แก่ประชาชน					
3	นำเสนอรายการที่ยกระดับชีวิต ให้ความรู้ในการใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในสังคม					
	<u>เนื้อหารายการมีประโยชน์ต่อประชาชน</u>					
4	นำเสนอสิ่งที่ปฏิบัติได้จริง ช่วยคลายปัญหา เมื่อเกิดวิกฤติในชาติ หรือสังคม					
5	สื่อโทรทัศน์เป็นศูนย์รวม/แหล่งรวมความรู้ ให้ความรู้ ทั้งเรื่องการใช้ชีวิต การประกอบอาชีพ การเฝ้าระวังอันตราย ที่อยู่คนไทยไม่ว่าทุกซ์หรือสุข					

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
6	เมื่อเกิดวิกฤติใด สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อแรกที่ทำให้ประชาชนเข้าใจ ตระหนักถึงวิกฤติเหล่านั้น และประชาชนพ้นจากวิกฤติด้วยการรับชม/ รับฟังข้อมูลจากโทรทัศน์					
	<u>ความทั่วถึงในการรับชม</u>					
7	ท่านได้รับชมทีวีได้อย่างชัดเจน ทั้งภาพและเสียงในทุก ๆ สภาพอากาศ เช่น ฝนตกหนักทีวีก็ยังสามารถรับฟัง-รับชมได้อย่างชัดเจน					
8	ท่านสามารถดูโทรทัศน์โดยไม่ได้เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ เพิ่มเติม ยกเว้นค่า ไฟฟ้า ค่าเครื่องทีวี เท่านั้น					
9	ท่านรับชมทีวี โดยไม่มีอุปสรรคใด ๆ เช่น เข้าใจในภาษาในการสื่อสาร ภาพและเสียง สามารถเข้าใจในเนื้อหาอย่างชัดเจน					
	<u>ความหลากหลายของรายการ</u>					
10	ประเภทมีรายการทีวีที่มีความหลากหลาย เช่น รายการเด็กเยาวชน กีฬา ข่าวสารบันเทิง ละคร ข่าว เป็นต้น					
11	เนื้อหาสาระที่น่าเสนอมีความหลากหลาย					
12	มีประเด็นถกเถียงที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและการให้ความรู้แก่ ประชาชนทุกประเภท ทุกช่วงอายุ					
13	มีช่องทางการนำเสนอที่หลากหลาย เช่น ออนไลน์ แพลตฟอร์มอื่น ๆ					
	<u>ความอิสระ</u>					
14	ทำรายการโดยไม่ได้มีอิทธิพลและผลประโยชน์จากการกลุ่มเมือง					
15	ทำรายการโดยไม่ได้มีอิทธิพล-ผลประโยชน์ทางธุรกิจ					
16	มีเสรีภาพในการนำเสนอข่าวภายใต้จริยธรรม จรรยาบรรณ วิชาชีพของ นักสื่อสารมวลชน					
	<u>ความคิดสร้างสรรค์และความแตกต่าง</u>					
17	มีการสร้างสรรค์รูปแบบรายการใหม่ ๆ ไม่เลียนแบบช่องอื่น					
18	มีการนำเสนอสิ่งใหม่ ๆ ให้กับประชาชนอยู่เสมอ					
19	นำเสนอข้อเท็จจริงอยู่บนหลักการของเหตุและผลและข้อมูลรอบด้าน					
	<u>คุณค่าของเนื้อหาสาระ</u>					
	<u>ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย</u>					
20	เนื้อหาสาระส่งเสริมให้ภาคประชาสังคมเข้มแข็ง และเห็นแก่ส่วนรวม					
21	ท่านรู้จักช่องทางในการร้องเรียน และตรวจสอบรายการทีวี					

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
22	รายการทีวีณรงค์ ให้ความรู้เรื่องสิทธิเสรีภาพของประชาชน					
	<u>ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีของชาติ</u>					
23	รายการทีวีส่งเสริม อนุรักษ์ให้ประชาชนรักสังคม รู้คุณค่า ห่วงแหนมรดก วัฒนธรรมของชาติ					
24	รายการทีวีช่วยถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาติไปยังคนรุ่นใหม่					
25	รายการทีวีนำเสนอศิลปะ วัฒนธรรมไทย ด้วยความสร้างสรรค์					
26	รายการทีวีส่งเสริมความบันเทิงโดยไม่ขัดกับศีลธรรม วัฒนธรรมและ ขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามของชาติไทย					
	<u>ด้านการเรียนรู้ และการให้ความรู้กับประชาชน</u>					
27	รายการทีวีให้ความรู้ สร้างความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนผู้รับฟัง					
28	นำความรู้ที่ได้รับชมทีวีไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้					
29	รายการทีวีสามารถสร้างงาน สร้างอาชีพของผู้รับชมได้					
	<u>ด้านสังคมและชุมชน</u>					
30	รายการทีวีให้ความรู้ เนื้อหาส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมี ความสุข					
31	รายการทีวีนำเสนอข่าวสาร แจ้งอันตรายในสังคม เตือนภัย เช่น ข่าวน้ำท่วม ข่าวหลอกลวงจากมิจฉาชีพ เป็นต้น					
32	รายการทีวี ส่งเสริม นำเสนอและให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อ สังคมร่วมกันของคนในชาติ					
33	รายการทีวีให้ความรู้ ส่งเสริมให้ผู้ด้อยโอกาสในสังคมอยู่ร่วมกันในสังคม อย่างปกติ					

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
34	รายการทีวีปัจจุบันบางช่องนำเสนอข้อมูลภาพลามกอนาจาร นำเสนอภาพ/เสียงที่ละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความรุนแรง ยั่วเย้าทางเพศ					
35	รายการทีวีปัจจุบันบางช่องนำเสนอเชิญชวนเพื่อแสวงประโยชน์จากการร่วมรายการ เช่น การให้โหวตเข้ารายการ					
36	รายการทีวีปัจจุบันบางช่องนำเสนอเนื้อหาที่ไร้สาระ เช่น กลัวย่อกลูกเป็นแมว สุนัขร้องเพลง					
37	รายการทีวีปัจจุบัน มีโฆษณาแฝง เช่น วางแก้วน้ำ ขวดน้ำ หรือสินค้าที่มีสัญลักษณ์/ตราหือสินค้า					
38	รายการทีวีปัจจุบัน มีการนำเสนอข่าวด้วยความเป็นกลาง เช่น ไม่นำเสนอข่าวเชิงรัฐบาล ขึ้นชมรัฐบาลอย่างเห็นได้ชัด หรือไม่นำเสนอข่าวโจมตีรัฐบาล หรือสร้างความเกลียดชังรัฐบาล					
39	รายการทีวีปัจจุบัน ใช้ถ้อยคำหยาบคาย เช่น ใช้สรรพนามเรียกว่า “มัน” หรือ “กู-มึง”					
40	รายการทีวีปัจจุบัน นำข่าวจากสื่ออื่น ๆ มาอ่านภายหลัง					
41	รายการทีวีปัจจุบัน มีการสัมภาษณ์สดจากผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ด้วยคำถามที่บั่นทอนจิตใจ หรือคำถามสะเทือนใจ					
42	รายการทีวีปัจจุบันมีผู้ประกาศข่าว/ผู้เสนอข่าว ระเบิดระวังไมวิเคราะห์หรือวิพากษ์เกินหน้าที่ผู้รายงานข่าว					
43	รายการทีวีปัจจุบันมี รายการข่าว ไม่นำเสนอข่าว หรือข้อมูลที่เป็นการละเมิดสิทธิผู้อื่น หรือศีลธรรมอันดี					
44	รายการทีวีปัจจุบันเสนอข่าวอย่างต่อเนื่องตามสถานการณ์ นำเสนอซ้ำ ๆ เช่น นำเสนอข่าวประเด็นเดียวติดต่อกันหลายวัน นำเสนอข่าวเดียวกันซ้ำ/บ่อย/ซ้ำ					
45	รายการทีวีปัจจุบันมีการปรับผังรายการให้สัมพันธ์กับสถานการณ์ที่ประชาชนควรได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ในช่วงเวลานั้น ๆ เช่น ข่าวน้ำท่วม ข่าวโรคระบาด ข่าวเตือนภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน					
	รายการวิเคราะห์ข่าว					
46	รายการทีวีปัจจุบันมีเนื้อหาสาระ/ข้อมูลของข่าวชัดเจน ถูกต้อง					
47	รายการทีวีปัจจุบันมีเนื้อหาสาระทำให้ผู้ชมเกิดความรู้ ความเข้าใจ พัฒนาสติปัญญา					

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
48	รายการทีวีปัจจุบันวิเคราะห์โดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หรือมีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาร่วมวิเคราะห์ในรายการ					
49	รายการทีวีปัจจุบันไม่มีความเป็นกลาง และส่งเสริมความสามัคคี กรณีที่มีคู่ขัดแย้งมาร่วมในรายการ					
50	รายการทีวีปัจจุบันมีการวิเคราะห์ข่าว หรือการพูดคุยใช้หลักการความเป็นเหตุ-เป็นผล					
51	รายการทีวีปัจจุบันมีการจัดรายการ วิเคราะห์ข่าวโดยยึดหลักจรรยาบรรณวิชาชีพของสื่อสารมวลชน					
	รายการเด็กและเยาวชน					
52	เนื้อหาสาระรายการทีวีปัจจุบัน เด็กผู้รับชมได้ความรู้ เรียนรู้ทักษะที่จำเป็นในการใช้ชีวิต					
53	รายการทีวีสำหรับเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน มีช่วงเวลาเหมาะสมสำหรับเด็กและเยาวชน เช่น ช่วงเย็นของทุกวัน เสาร์-อาทิตย์ เป็นต้น					
54	รายการทีวีปัจจุบันส่งเสริมให้เด็กพิเศษ เยาวชนผู้ด้อยโอกาสมีกำลังใจจากการรับชมรายการ					
55	รายการทีวีปัจจุบันมีเนื้อหารายการมีความสนุกสนานและแทรกความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อเด็กไปด้วย					
56	รายการทีวีปัจจุบันมีเนื้อหาไม่มีความรุนแรง ไม่ลามกอนาจาร หรือไม่ส่งเสริมค่านิยมผิด ๆ					
	รายการสาระบันเทิง					
57	รายการทีวีปัจจุบันเป็นรายการบันเทิงที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ชม					
58	รายการทีวีปัจจุบันเป็นรายการส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามของสังคม					
59	รายการทีวีปัจจุบันเป็นรายการที่ไม่ส่งเสริม หรือชี้ชวนให้เชื่อในเรื่องโศกลางไสยศาสตร์					
60	รายการทีวีปัจจุบันเป็นรายการรณรงค์ให้เกิดการปรับเปลี่ยนค่านิยมที่ดีในสังคม					
61	รายการทีวีปัจจุบันเป็นรายการที่ไม่ส่งเสริม หรือชี้ชวนให้ทำสิ่งผิดกฎหมาย หรือละเมิดศีลธรรมจรรยา					
	รายการประเภทละคร					

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
62	เนื้อหาสาระของละครสะท้อนความเป็นจริงของสังคม					
63	นำเสนอวิธีการดำเนินชีวิตที่เป็นพลเมืองที่ดีของสังคม เช่น ทำดีได้ดี-ทำชั่วได้ชั่ว					
64	เนื้อหาของละครชี้ชวนให้เกิดการปรับเปลี่ยนค่านิยมที่ดีในสังคม					
65	เป็นละครที่ไม่ขัดต่อศีลธรรม จารีตประเพณีอันดีงามของประเทศ					
66	เป็นละครที่ไม่ใช้ภาษาหยาบคาย					
67	ละคร หรือซีรีส์มีมอมเมาผู้ชม เช่น บทใช้ความรุนแรง ยั่วยุทางเพศ อิจฉาริษยา เป็นต้น					
68	เป็นละครที่ไม่มีโฆษณาแฝง ฉาก หรือสถานที่ต่าง ๆ ไม่ชี้ชวน หรือนำเสนออยู่หอ/ตราสินค้า					
69	เนื้อหาของละครไม่สร้างสรรค์เป็นเรื่องเดิมซ้ำ ๆ					
	รายการประเภทเกมโชว์					
70	รายการโทรทัศน์เป็นรายการที่ไม่สามารถใช้อัทธิพล หรือการเงินเพื่อให้ชนะการแข่งขัน เช่น โหวตคะแนนคัดเลือกผู้ชนะ, ส่ง SMS เข้าไปในรายการ เป็นต้น					
71	รายการโทรทัศน์มีสาระความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้แข่งขัน และผู้ชม					
72	รายการโทรทัศน์ไม่เป็นรายการที่มอมเมาให้ซื้อสินค้าเพื่อหวังชิงโชค หรือรางวัล					
73	รายการโทรทัศน์ปัจจุบันมีความคิดสร้างสรรค์ไม่ลอกเลียนแบบจากต่างประเทศ					

ตอนที่ 4 ข้อเสนออื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 5 แบบสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินการ และการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช.

74. เคยมีประสบการณ์การใช้บริการหรือติดต่อกับสำนักงาน กสทช.

() เคย () ไม่เคย

75. ท่านรับรู้และเข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ในระดับใด

- () มากที่สุด
() มาก
() ปานกลาง
() น้อย
() น้อยที่สุด

ตอนที่ 6 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช.

สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช.

คำชี้แจง เกณฑ์การประเมิน

- 5 หมายถึง จริงที่สุด หรือ ดำเนินการได้ในระดับ มากที่สุด
4 หมายถึง ค่อนข้างจริงหรือ ดำเนินการได้ในระดับ มาก
3 หมายถึง ปานกลาง หรือ ดำเนินการได้ในระดับ ปานกลาง
2 หมายถึง ค่อนข้างไม่จริง หรือ ดำเนินการได้ในระดับ น้อย
1 หมายถึง ไม่จริงเลย หรือ ดำเนินการได้ในระดับ น้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	กสทช. ดำเนินการให้บริการต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ซึ่งช่วยลด ค่าใช้จ่ายหรือเวลาของประชาชน					
2	กสทช. กำกับดูแลให้ประชาชนได้รับบริการที่มีคุณภาพและเป็นธรรม					
3	การให้บริการของ กสทช. มีคุณภาพ ตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของประชาชน					
4	กสทช. มีการรับผิดชอบ แก้ไข หรือบรรเทาปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นการดำเนินงาน					
5	กสทช. เปิดเผยข้อมูลที่เป็นและมีความน่าเชื่อถือ ผ่านช่องทางที่เข้าถึงง่ายและเป็นปัจจุบันอย่างสม่ำเสมอ					
6	กสทช. ใช้อำนาจที่มีตามกฎหมาย หรือกฎระเบียบอย่างเคร่งครัดด้วยความเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ					
7	กสทช. ให้บริการอย่างเท่าเทียมโดยไม่แบ่งแยก (อาทิ ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สุขภาพ สถานะ หรือฐานะทางเศรษฐกิจ)					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
8	กสทช. เปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมรับรู้ แสดงความคิดเห็น แก้ปัญหา หรือ ตรวจสอบการทำงานของ กสทช.					
9	สำนักงาน กสทช. มีอำนาจในการกำกับ ดูแล หรือการแก้ไขปัญหาของ ประชาชนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
10	กสทช. ดำเนินงานด้วยหลักคุณธรรมและจริยธรรม โดยมีความโปร่งใส ปฏิบัติ ต่อทุกฝ่ายด้วยความยุติธรรม					

ตอนที่ 7 ข้อเสนอแนะ

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานหรือการให้บริการ ของ กสทช. หากท่านมีประสบการณ์ที่ต้องการแบ่งปันหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่ยังไม่ปรากฏในแบบสอบถาม เช่น การปรับปรุงบริการ ปัญหาที่พบ หรือความคาดหวังของท่าน ซึ่งข้อมูลนี้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนา กสทช. ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

โดยที่ปรึกษาดำเนินการนำผลการเก็บข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ และสรุปผลการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ทางวิทยาศาสตร์ การอธิบายเน้นการนำเสนอเชิงตัวเลขทางสถิติ เช่น ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นต้น ลักษณะของข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการศึกษาสภาพทั่วไปของสังคมโดยกำหนดตัวแปรต่างๆ เพื่อเก็บข้อมูลสถิติตัวเลข อาจเป็นข้อมูลปฐมภูมิหรือทุติยภูมิ การเสนอภาพรวมจะมีวิธีการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสำรวจ เน้นการเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์และทดสอบทฤษฎีหรือสร้างทฤษฎี และให้ความหมายในเชิงวิชาการมากกว่าการศึกษาแง่มุมของประชาชนต่อไป ในรูปแบบการจัดทำรายงานผลและเผยแพร่ (Research Report) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการวิจัย ผู้วิจัยต้องเขียนรายงานเพื่อให้ผู้อื่นทราบถึงกิจกรรมที่ดำเนินในขั้นตอนต่างๆและสิ่งที่ค้นพบจากการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยจะต้องเขียนรายงานตามรูปแบบของการเขียนรายงานการวิจัย และเขียนด้วยความซื่อสัตย์ในสิ่งที่ค้นพบ การตั้งสมมติฐานและการทดสอบสมมติฐาน ข้อมูลจากการวิจัยเชิงปริมาณจะเหมาะสมกับการทดสอบทฤษฎีด้วยวิธีการแบบอุปนัย (Deductive) แนวปฏิฐานนิยมเป็นหลักการทดสอบความแม่นยำตรงของข้อมูล (Validity) ความเชื่อถือได้ของข้อมูล (Reliability) ใช้การเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม

3.1.3 การเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กสทช. เลขาธิการ กสทช. หรือผู้บริหารสำนักงาน กสทช. เขตพื้นที่ภูมิภาค จำนวนไม่น้อยกว่า 5 คน และผู้ประกอบการ ผู้มีส่วนได้เสีย หรือ ผู้ที่เกี่ยวข้อง ใน 6 ภูมิภาค จำนวนไม่น้อยกว่า 15คน ประกอบด้วย (1) ภาคกลาง (2) ภาคเหนือ (3) ภาคใต้ (4) ภาคตะวันออก และ (5) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (6) ภาคตะวันตก รวมทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 20 คน

โดยในการศึกษารั้ครั้งนี้ที่ปรึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ทั้งสิ้นจำนวน 23 คน ประกอบด้วย

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informants) เป็น กสทช. เลขาธิการ กสทช. หรือผู้บริหารสำนักงาน กสทช. เขตพื้นที่ภูมิภาค จำนวน 6 คน ดังแสดงในตารางที่ 3.1.3-1

ตารางที่ 3.1.3-1 แสดงหน่วยงาน และจำนวนผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

หน่วยงาน	จำนวน (คน)
1. กสทช.	1
2. เลขาธิการ กสทช. สำนักงาน กสทช.	2
3. ผู้บริหารสำนักงาน กสทช. เขตพื้นที่ภูมิภาค	3
รวมทั้งสิ้น	6

2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานกิจการโทรทัศน์ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจการโทรทัศน์จากทั้ง 6 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ ภาคตะวันตก จำนวน 17 คน ดังแสดงในตารางที่ 3.1.3-2

ตารางที่ 3.1.3-2 ภูมิภาคที่เก็บรวบรวมข้อมูล และจำนวนผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ภาค	จำนวน (คน)
ภาคกลาง	1
ภาคใต้	3
ภาคตะวันออก	4
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจการโทรทัศน์	5
รวมทั้งสิ้น	17

รายชื่อผู้สัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept Interview) รวมทั้งสิ้น 23 คน

ลำดับที่	ชื่อนามสกุล	ตำแหน่ง	สถานที่สัมภาษณ์	วันสัมภาษณ์
กสทช. เลขานุการ กสทช. หรือผู้บริหารสำนักงาน กสทช. เขตพื้นที่ภูมิภาค จำนวนไม่น้อยกว่า 5 คน				
1.	ศ. ดร. พิรธอง งามสุต	คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ด้านโทรทัศน์	สำนักงาน กสทช. กรุงเทพมหานคร	17 กันยายน 2567
2.	นางสาวมณีนรีรัตน์ กำจรกิจการ	ผู้ช่วยเลขาธิการ กสทช. สายงาน กิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์	สำนักงาน กสทช. กรุงเทพมหานคร	17 กันยายน 2567
3.	นายชานนท์ คราประยูร	วิศวกรปฏิบัติการระดับสูง กสทช. เขต 16	โรงแรมไมด้า ทาวเวอร์ แกรนด์ จัตุจักร นครปฐม	16 ตุลาคม 2567
4.	นายศักดิ์ศรี ว่องไว	ผู้อำนวยการสำนักงาน กสทช. เขต 33	โรงแรมเดอะพาร์ค พิษณุโลก	29 ตุลาคม 2567
5.	นายสุทิน ทองมาก	ผู้อำนวยการสำนักงาน กสทช. ภาค 43	โรงแรมแกรนด์ฟอร์จูน จังหวัดนครราชสีมา	20 พฤศจิกายน 2567
6.	นายฉันทพัทธ์ ขำโคกกรวด	รักษารองเลขาธิการ กสทช. สายงานกิจการกระจายเสียง และโทรทัศน์	ผ่านการตอบเอกสาร	24 ธันวาคม 2567

ผู้ประกอบการ ผู้มีส่วนได้เสียหรือ ผู้ที่เกี่ยวข้อง ใน 6 ภูมิภาค จำนวนไม่น้อยกว่า 15 คน

ลำดับที่	ชื่อนามสกุล	ตำแหน่ง	สถานที่สัมภาษณ์	วันสัมภาษณ์
7.	พลเอกชำนาญ ช่างสาต	กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ สถานวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ททบ.5	สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ททบ.5	27 กันยายน 2567
8.	นายนิวัฒน์ ชัยยะ	สภาผู้แทนราษฎรไทยพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ	โรงแรมไมเคิล ทาวเวอร์แกรนด์ จังหวัดนครปฐม	16 ตุลาคม 2567
9.	นายชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี	ประธานสภาการสื่อมวลชนแห่งชาติ	สำนักงานไทยรัฐทีวี อาคาร 9 ชั้น 1	8 พฤศจิกายน 2567
10.	นางทองคุณ ช่างพิทักษ์	ประชาชนจังหวัดหนองคาย	Amanta Convention Hall จังหวัดหนองคาย	13 พฤศจิกายน 2567
11.	นางปัทมมา ชัยเทศ	ประชาชนจังหวัดหนองคาย	Amanta Convention Hall จังหวัดหนองคาย	13 พฤศจิกายน 2567
12.	นางรัตณี วิบูลย์	ประชาชนจังหวัดหนองคาย	Amanta Convention Hall จังหวัดหนองคาย	13 พฤศจิกายน 2567
13.	นางสาวภาวิดา เคนาภูมิ	ประชาชนจังหวัดหนองคาย	Amanta Convention Hall จังหวัดหนองคาย	13 พฤศจิกายน 2567
14.	นายเชมพัทธ์ พลเดช	สมาพันธ์สมาคมวิชาชีพวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	ผ่านการตอบเอกสาร	8 พฤศจิกายน 2567
15.	นายบุญญพัฒน์ แซ่ลิ้ม	ประชาชนจังหวัดนครราชสีมา	โรงแรมแกรนด์ฟอรัม จังหวัดนครราชสีมา	20 พฤศจิกายน 2567

ลำดับที่	ชื่อนามสกุล	ตำแหน่ง	สถานที่สัมภาษณ์	วันสัมภาษณ์
16.	นายพงศกร เลอะพาส	ประชาชนจังหวัดนครราชสีมา	โรงแรมแกรนด์ฟอร์จูน จังหวัดนครราชสีมา	20 พฤศจิกายน 2567
17.	นายปณิธิย์ สินธุ์	ประชาชนจังหวัดนครราชสีมา	โรงแรมแกรนด์ฟอร์จูน จังหวัดนครราชสีมา	20 พฤศจิกายน 2567
18.	นางสาวพิสชา สัตยาพันธ์	ประชาชนจังหวัดระยอง	โรงแรมโนโวเทล ระยอง สตาร์ คอนเวนชั่น	27 พฤศจิกายน 2567
19.	นายเมธัส มีลาภ	ประชาชนจังหวัดระยอง	โรงแรมโนโวเทล ระยอง สตาร์ คอนเวนชั่น	27 พฤศจิกายน 2567
20.	นายเกษ สาคอมรรศรี	ประชาชนจังหวัดระยอง	โรงแรมโนโวเทล ระยอง สตาร์ คอนเวนชั่น	27 พฤศจิกายน 2567
21.	นายตฤณภัทร เยี่ยมปิยวัฒน์	ประชาชนจังหวัดระยอง	โรงแรมโนโวเทล ระยอง สตาร์ คอนเวนชั่น	27 พฤศจิกายน 2567
22.	นายเกษมสันต์ วีระกุล	นักวิชาการอิสระ ด้าน สื่อสารมวลชน	ผ่านการตอบเอกสาร	28 พฤศจิกายน 2567
23.	นายสุภาพ คลีจาย	นายกสมาคมโทรทัศน์ระบบ ดิจิทัล (ประเทศไทย)	สำนักงานไทยรัฐทีวี	9 ธันวาคม 2567

ข้อคำถามของที่ปรึกษาด้านกิจการโทรทัศน์สัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept Interview)

● กสทช. เลขาธิการ กสทช. หรือผู้บริหารสำนักงาน กสทช. เขตพื้นที่ภูมิภาค และผู้ประกอบการ ผู้มีส่วนได้เสีย

1. ปัจจุบันการกำกับดูแลตนเองของสื่อวิชาชีพ สภาวิชาชีพเป็นอย่างไร มีขั้นตอนอย่างไร มีปัญหาอุปสรรคอะไรบ้าง
2. การเปลี่ยนผ่านทางด้านเทคโนโลยีที่เกิดขึ้น สมาคมและสภาวิชาชีพมีมาตรการจัดการหรือรับมือกับตรงนี้อย่างไร อาทิจัดทำแนวปฏิบัติ คู่มือ หรือไม่อย่างไร
3. ร่างมาตรการส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้รับใบอนุญาตที่เพิ่งผ่านเรื่องการรวมกลุ่มจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในแง่กระบวนการกำกับดูแลอย่างไร การกำกับดูแลนี้ครอบคลุมทั้งข่าวและรายการหรือไม่
4. การรวมกลุ่มฯ จะสามารถผลักดันให้เนื้อหาคุณภาพมากขึ้นได้อย่างไร
5. การปฏิบัติงานของ กสทช. เป็นไปตามที่สมาคม/สภาวิชาชีพคาดหวังหรือไม่ หากจะปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้นจะมีข้อเสนอแนะอย่างไร
6. แนวทางและนโยบายหลังจากนี้ มีอะไรบ้าง เพื่อให้เกิดการส่งเสริมพัฒนาและการกำกับดูแลควบคู่กัน
7. ทิศทางและแนวโน้ม ภายใต้การกำกับดูแลของ กสทช. โทรทัศน์ หลังสิ้นสุดใบอนุญาตจะเป็นอย่างไร
8. แนวทางและการดำเนินงาน ของกิจการโทรทัศน์ในด้านการกำกับดูแลOTT (บริบทการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี)

● ประชาชนทั่วไป

1. ท่านรับชมรายการโทรทัศน์ผ่านอุปกรณ์ใด
2. สัญญาณโทรทัศน์ในพื้นที่ที่ท่านอาศัยอยู่ชัดเจนดีหรือไม่ หรือมีช่วงใดบ้างที่ไม่สามารถรับชมรายการโทรทัศน์ได้
3. ปัญหาในการรับชมรายการโทรทัศน์ของท่านคืออะไร
4. รายการที่นำเสนอในรายการโทรทัศน์ปัจจุบันมีประเด็นอะไรไม่เหมาะสมบ้าง (ด้านคุณภาพ, ด้านความหลากหลาย, มีประโยชน์, การแต่งกายของพิธีกร, คำพูด-ภาษาที่ใช้)
5. ท่านมีความคาดหวังอย่างไรเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์
6. หากมีปัญหาเกี่ยวกับการรับชมรายการโทรทัศน์ ท่านจะแจ้งที่ไหน
7. รายการข่าวที่นำเสนอในปัจจุบันมีความเหมาะสมหรือไม่ หากท่านเห็นว่า ไม่เหมาะสม ขอให้ระบุว่า ไม่เหมาะสมประเด็นใด
8. ผู้ดำเนินรายการเล่าข่าว หรือรายการที่วิพากษ์คำว่า "มึง-กู" แบบนี้ท่านว่า เหมาะสมหรือไม่
9. ท่านคิดว่าปัจจุบัน รายการเกี่ยวกับกีฬา, ศิลปวัฒนธรรม, การส่งเสริมการศึกษา, การส่งเสริมอาชีพ, สารคดี, รายการสุขภาพ, รายการสำหรับเด็ก เหล่านี้ มีน้อยเกินไปหรือไม่

3.1.4 จัดการประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) เพื่อรับทราบข้อมูล ข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้อง ที่มีผลกระทบต่อการทำงานและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการ โทรทัศน์ โดยให้ที่ปรึกษาออกแบบให้เหมาะสม และสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง ตามความเห็นชอบ จากกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านกิจการโทรทัศน์ จำนวนทั้งสิ้น 4 ครั้ง ๆ ละ 20 คน ใน พื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวนทั้งสิ้น 80 คน ประกอบด้วย 4 กลุ่มตัวอย่าง ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่าง ผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ สำนักงาน กสทช. หรือ ผู้ผลิตรายการที่เกี่ยวข้อง หรือนักวิชาการ หรือภาคประชาสังคม หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานกิจการโทรทัศน์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจการ โทรทัศน์ ประกอบด้วย สำนักงาน กสทช. ผู้ประกอบการ ผู้ผลิตรายการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน กสทช. นักวิชาการ ภาคประชาชน จำนวนทั้งสิ้น 92 คน ดังแสดงในตาราง

ข้อมูลครั้งที่จัดประชุม และจำนวนผู้เข้าร่วมประชุม

การจัดประชุม	จำนวน (คน)
จัดประชุมครั้งที่ 1 วันที่ 1 ตุลาคม 2567 ผู้ประกอบการด้านกิจการโทรทัศน์/ผู้ผลิตรายการ/IPTV/Cable TV/ ดาวเทียม	21
จัดประชุมครั้งที่ 2 วันที่ 2 ตุลาคม 2567 องค์กรวิชาชีพ สภาวิชาชีพ สมาคมวิชาชีพ /ผู้ประกอบการด้านกิจการ โทรทัศน์/ผู้ผลิตรายการ/IPTV/Cable TV/ ดาวเทียม	20
จัดประชุมครั้งที่ 3 วันที่ 8 ตุลาคม 2567 นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนและด้านกิจการโทรทัศน์	29
จัดประชุมครั้งที่ 4 วันที่ 9 ตุลาคม 2567 สำนักงาน กสทช./ผู้มีส่วนด้านการกำหนดนโยบาย	22
รวม	92

ข้อคำถามของที่ปรึกษาด้านกิจการโทรทัศน์ ประชุมเฉพาะกลุ่ม/การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

โดยที่ศึกษาดำเนินการแบ่งกลุ่มผู้เข้าร่วม ออกเป็น กลุ่มผู้ประกอบการด้านกิจการโทรทัศน์/ผู้ผลิตรายการ/IPTV/Cable TV/ ดาวเทียม และ องค์กรวิชาชีพ สมาชิวิชาชีพ สมาคมวิชาชีพ /ผู้ประกอบการด้านกิจการโทรทัศน์/ผู้ผลิตรายการ/IPTV/Cable TV/ ดาวเทียม/กลุ่มนักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนและด้านกิจการโทรทัศน์ และ สำนักงาน กสทช./ผู้มีส่วนด้านการกำหนดนโยบาย ดังนี้

1. ผู้บริโภค (ผู้รับชม) ส่วนหนึ่งหันไปดูทีวีผ่าน OTT และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ตัวท่านเองมีวิธีการปรับตัวอย่างไร และการปรับตัวนั้นท่านต้องการให้ กสทช. สนับสนุน และส่งเสริมอะไรบ้าง เพื่อให้ท่านสามารถแข่งขันกับ
2. ปัญหาในการดำเนินกิจการของท่านที่เกี่ยวข้องกับ กสทช. มีอะไรบ้าง และท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไรบ้าง
3. ท่านต้องการให้ กสทช. ดำเนินการอย่างไรบ้าง หรือเรื่องใดที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานของท่าน
4. มีหลักเกณฑ์การกำกับดูแล อะไรบ้างที่ท่านต้องการให้ผ่อนคลายลง หรือยกเลิกไปเลย ซึ่งจะทำให้การดำเนินกิจการของท่านเป็นประโยชน์กับผู้ชม หรือการแข่งขันเชิงธุรกิจ
5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่หากการจัดสรรคลื่นความถี่จะให้น้ำหนักด้านมูลค่าทางสังคมและวัฒนธรรม มากกว่า มูลค่าทางเศรษฐกิจ เช่น ปรับการประมูลเป็นการคัดเลือกตามคุณภาพการให้บริการ
6. กสทช. จะมีประกาศหลักเกณฑ์การสนับสนุนรายการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ท่านมีข้อเสนอแนะ หรือความเห็นเกี่ยวกับประกาศฉบับนี้อย่างไร
7. ท่านคิดว่า จะมีวิธีการ มาตรการอย่างไรที่จะจูงใจให้ผู้ประกอบการสร้างสรรค์เนื้อหาที่มีคุณภาพ มีความหลากหลายในมิติทางสังคม
8. ท่านมีความเห็นอย่างไรต่อ National OTT Streaming Platform ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต (นำ Live Streaming ไปสู่ผู้ชมผ่าน Device ที่ผู้ชมใช้ด้วย App for Mobile OTT)
9. หน่วยงานของท่านมีแนวปฏิบัติในการส่งเสริมให้ประชาชนกลุ่มเปราะบางได้เข้าถึงข้อมูลอย่างเท่าเทียมกันอย่างไร และท่านต้องการให้ กสทช. สนับสนุนประเด็นนี้ อย่างไร
10. ท่านคิดว่า กฎหมาย หรือระเบียบข้อใดที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินกิจการของท่าน หรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินกิจการของผู้ผลิตรายการ
11. ปัจจุบันนี้ ท่านได้เห็นมาตรการ หรือวิธีการที่ กสทช. สร้างแรงจูงใจ และสิทธิประโยชน์อื่น ๆ ให้เกิดผลในทางปฏิบัติ เพื่อกระตุ้นการผลิตเนื้อหาที่มีการเผยแพร่ผ่าน Global Platform

3.1.5 จัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing) ของผู้มีส่วนได้เสียทุกภูมิภาค ให้บุคลากรหลัก 3 คน และบุคลากรสนับสนุน 3 คน ดำเนินการจัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะฯ อย่างน้อย 6 ภูมิภาค ๆ ละ 150 คน ประกอบด้วย (1) ภาคกลาง (2) ภาคเหนือ (3) ภาคใต้ (4) ภาคตะวันออก (5) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (6) ภาคตะวันตก โดยที่ปรึกษาเป็นผู้เชิญหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมการประชุม รวมถึงจัดทำเอกสารประกอบการประชุม โดยที่ปรึกษานำเสนอวัน เวลา สถานที่ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องต่อ กตป. ด้านกิจการโทรทัศน์ เพื่อพิจารณาก่อนดำเนินการ และเป็นผู้ประสานงานเชิญหน่วยงานหรือบุคคลเข้าร่วมการประชุม บริหารจัดการดูแลความเรียบร้อยตลอดจนเสร็จสิ้นการประชุม

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานกิจการโทรทัศน์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจการโทรทัศน์ จาก 6 ภูมิภาค ดังนี้

ภาค	จำนวน (คน)
ครั้งที่ 1 ภาคกลาง จังหวัดนครปฐม วันที่ 16 ตุลาคม 2567	153
ครั้งที่ 2 ภาคเหนือ จังหวัดพิษณุโลก วันที่ 29 ตุลาคม 2567	169
ครั้งที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดหนองคาย วันที่ 13 พฤศจิกายน 2567	157
ครั้งที่ 4 ภาคใต้ จังหวัดนครศรีธรรมราช วันที่ 20 พฤศจิกายน 2567	153
ครั้งที่ 5 ภาคตะวันออก จังหวัดระยอง วันที่ 27 พฤศจิกายน 2567	156
ครั้งที่ 6 ภาคตะวันตก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ วันที่ 4 ธันวาคม 2567	150
รวม	938

3.2 การศึกษายุทธศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์

ที่ปรึกษาต้องรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริงและการศึกษา เรื่องการเพื่อติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล การดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ประจำปี 2567

3.2.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายของรัฐ แผนปฏิรูปประเทศ นโยบายดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

● ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580)

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย ที่จะสร้างความสุขของคนไทยทุกคน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ (2561) ได้ระบุรายละเอียดของยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580 ไว้ ดังนี้

วิสัยทัศน์ประเทศ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” ทั้งนี้ได้มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศ การพัฒนาคนใน ทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม ตาม ตัวชี้วัดเพื่อการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- (1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- (2) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- (3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- (4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- (5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากร ธรรมชาติ
- (6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

การพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้าน การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ ภาครัฐ

ภาพที่ 3.2.1 แผนภูมิยุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580)

● แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 และฉบับที่ 13

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564 มีหลักการสำคัญของแผนพัฒนา

1. ยึด “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ สังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพ สร้างโอกาสและมีที่ยืนให้กับทุกคนในสังคมได้ดำเนินชีวิตที่ดีมีความสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์

2. ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคน

3. ไทยพัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ตีรื้อผิชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ฟื้นฟูใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

4. ยึด “วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี” มาเป็นกรอบของวิสัยทัศน์ประเทศไทยในแผนพัฒนาฉบับที่ 12

5. ยึด “เป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี 2579” ที่เป็นเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน 5 ปี แรกและเป้าหมายในระดับย่อยลงมา

6. ยึด “หลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม” การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีความครอบคลุมทั่วถึงเพื่อเพิ่มขยายฐานกลุ่มประชากรชั้นกลางให้กว้างขึ้น โดยกำหนดเป้าหมายในการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจ โอกาสทางสังคม และรายได้ของกลุ่มประชากรรายได้ต่ำสุดร้อยละ 40 ให้สูงขึ้น

7. ยึด “หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน 5 ปี ที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว” การกำหนดประเด็นบูรณาการของการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูง และได้กำหนดในระดับแผนงาน/โครงการสำคัญที่จะตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาได้อย่างแท้จริง (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560)

8. โดยปี 2567 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) ซึ่งมีสถานะเป็นแผนระดับที่ 2 และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ 3 เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2561 บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ 30 กันยายน 2565 ส่งผลให้กรอบระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 เริ่มต้น ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2565 ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 – 2570

● นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561 - 2580)

สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2560) ได้ระบุรายละเอียดของนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561 - 2580) โดยมีวิสัยทัศน์และเป้าหมายของการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม มุ่งเน้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในระยะยาวอย่างยั่งยืน ให้สอดคล้องกับการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แต่เพื่อให้นโยบายและแผนระดับชาติฯ สามารถรองรับพลวัตของเทคโนโลยีดิจิทัล จึงได้กำหนดแนวทาง การพัฒนาหรือภูมิทัศน์ดิจิทัลออกเป็น 4 ระยะ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาประเทศ ตามที่กำหนดวิสัยทัศน์ คือ ปฏิรูปประเทศไทยสู่ดิจิทัลไทยแลนด์ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมกำหนดเป้าหมายการพัฒนาในระยะ 10 ปี ดังนี้

เป้าหมายที่ 1 เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ก้าวทันเวทีโลก ด้วยการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล เป็นเครื่องมือหลักในการสร้างสรรค์นวัตกรรมการผลิต การบริการ

(1) ประเทศไทยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล พัฒนานวัตกรรม และสร้างสรรค์ธุรกิจแนวใหม่ให้สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก

(2) อุตสาหกรรมดิจิทัลมีบทบาทและความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมเพิ่มขึ้นตลอดจนเป็นที่รู้จักและยอมรับในประชาคมโลก

(3) เศรษฐกิจไทยมีความเข้มแข็งจากภายใน โดยธุรกิจฐานราก และ SMEs ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างศักยภาพในการทำธุรกิจ และสร้างโอกาสในการเข้าสู่ตลาดโลก

เป้าหมายที่ 2 สร้างโอกาสทางสังคมอย่างเท่าเทียมด้วยข้อมูลข่าวสารและบริการผ่านสื่อดิจิทัลเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

(1) ประชาชนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคม สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลและสื่อดิจิทัลอย่างเท่าเทียม

(2) คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น จากการเข้าถึงทรัพยากรสารสนเทศและบริการ สาธารณะ โดยเฉพาะบริการพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล

เป้าหมายที่ 3 พัฒนาทุนมนุษย์สู่ยุคดิจิทัล ด้วยการเตรียมความพร้อมให้บุคลากรทุกกลุ่มมีความรู้และทักษะที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพในยุคดิจิทัล

(1) ประชาชนมีความสามารถในการพัฒนาและใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ มีความตระหนักความรู้ความเข้าใจ มีทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์และสร้างสรรค์ (Digital Literacy)

(2) ประเทศไทยมีกำลังคนด้านดิจิทัลที่มีความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญระดับมาตรฐานสากลและกำลังคนในประเทศมีความรอบรู้และสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติและสร้างสรรค์ผลงาน

เป้าหมายที่ 4 ปฏิรูปกระบวนการทัศน์การทำงานและการให้บริการของภาครัฐ ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์

กระบวนการทัศน์การปฏิบัติงาน การบริหารจัดการ และการให้บริการของทางภาครัฐเปลี่ยนแปลงด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้บริการประชาชน ธุรกิจ และทุกภาคส่วนอย่างมีประสิทธิภาพ มีความมั่นคงปลอดภัยและมีธรรมาภิบาล การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศไทย มุ่งเน้นการพัฒนาระยะยาวอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แต่เนื่องจากเทคโนโลยีดิจิทัลมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงกำหนดภูมิทัศน์ดิจิทัลหรือทิศทางการพัฒนา โดยมีกรอบ ยุทธศาสตร์การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทย

แนวทางการพัฒนาตามภูมิทัศน์ดิจิทัลของประเทศไทย 4 ระยะ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ 6 ยุทธศาสตร์ ที่ส่งเสริมซึ่งกันและกันมีการกำหนดเป้าหมาย เพื่อให้สามารถติดตามและประเมินความก้าวหน้าได้อย่างชัดเจน และมีแผนงานเพื่อดำเนินการตามยุทธศาสตร์ ดังนี้

- (1) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลประสิทธิภาพสูง ให้ครอบคลุมทั่วประเทศ เข้าถึง พร้อมใช้ จ่ายได้
- (2) ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ขับเคลื่อน New S-Curve เพิ่มศักยภาพสร้างธุรกิจเพิ่มมูลค่า
- (3) สร้างสังคมคุณภาพด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล สร้างการมีส่วนร่วม การใช้ประโยชน์อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม
- (4) ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล โปร่งใส อำนวยความสะดวก รวดเร็ว เชื่อมโยงเป็นหนึ่งเดียว

- (5) พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล สร้างคน สร้างงาน สร้างความเข้มแข็งจากภายใน
- (6) สร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล กฎระเบียบทันสมัย เชื่อมั่นในการลงทุนมีความมั่นคงปลอดภัย

3.2.2 พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม แผนแม่บทตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. ที่เกี่ยวข้อง เช่น แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ แผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ แผนแม่บท กทปส. เป็นต้น

● **พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม**

พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2564 ที่เกี่ยวข้องต่อการดำเนินการของผู้ประกอบการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ดังนี้

มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม แห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “กสทช.” จำนวนเจ็ดคน ซึ่งแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา 7 และมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ ดังต่อไปนี้

- (1) ด้านกิจการกระจายเสียง ด้านกิจการโทรทัศน์ และด้านกิจการโทรคมนาคม ด้านละหนึ่งคน
- (2) ด้านการคุ้มครองผู้บริโภคและด้านการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชน ด้านละหนึ่งคน
- (3) ด้านอื่น ๆ ที่จะยังประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ กสทช. จำนวนสองคน ให้เลขาธิการ กสทช. เป็นเลขานุการ กสทช.”

ส่วนที่ 3 การอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่

มาตรา 46

ผู้ใดประสงค์จะใช้คลื่นความถี่เพื่อประกอบกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคม ต้องได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่ กสทช. ประกาศกำหนด โดยประกาศ ดังกล่าวต้องระบุกิจการที่สามารถใช้คลื่นความถี่ที่จะมีการอนุญาตนั้นประกอบกิจการได้ตามแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่

การอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่กสทช.อาจกำหนดให้มีการอนุญาตในระดับชาติระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น โดยแยกการอนุญาตในแต่ละระดับได้

ภายใต้บังคับมาตรา 42 การอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ให้ดำเนินการโดยวิธีการ ประมูลคลื่นความถี่ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กสทช. ประกาศกำหนด

คลื่นความถี่ที่ กสทช. อนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตใช้ตามวรรคหนึ่ง กสทช. อาจอนุญาตให้บุคคลอื่นร่วมใช้ประโยชน์ในย่านความถี่หรือช่องความถี่จากคลื่นความถี่ที่ได้อนุญาตไว้แล้วนั้นได้แต่การอนุญาตนั้นจะต้องไม่เป็นการรบกวนการใช้ประโยชน์ของผู้ได้รับใบอนุญาต โดย กสทช. จะต้องประกาศเงื่อนไขดังกล่าวให้ทราบเป็นการทั่วไปในการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่นั้นด้วย ทั้งนี้หลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไข และค่าธรรมเนียมในการขออนุญาต และการอนุญาตให้บุคคลอื่นร่วมใช้ประโยชน์ในย่านความถี่หรือช่องความถี่ ให้เป็นไปตามที่กสทช. ประกาศกำหนด

เงินรายได้ที่ได้จากการประมูลคลื่นความถี่ตามวรรคสามเมื่อหักค่าใช้จ่ายในการประมูล และเงินที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมตามกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแล้วเหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา 42

คลื่นความถี่ในกรณีดังต่อไปนี้ กสทช. อาจอนุญาตให้ใช้คลื่น ความถี่โดยวิธีการอื่นนอกจากการประมูล

(1) คลื่นความถี่ที่มีเพียงพอต่อการใช้งาน

(2) คลื่นความถี่ที่ กสทช. ประกาศกำหนดให้นำไปใช้ในกิจการเพื่อบริการ สาธารณะ ความมั่นคงของรัฐ หรือกิจการอื่นที่ไม่แสวงหากำไร หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ กสทช. ประกาศกำหนด

มาตรา 43

ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ยื่นคำขออนุญาต ประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบ กิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์หรือกิจการโทรคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม ที่สามารถใช้คลื่นความถี่ดังกล่าวประกอบกิจการ ได้ตามที่กำหนดในประกาศตามมาตรา 4 วรรคหนึ่ง ต่อ กสทช. ภายในระยะเวลา สามสิบวัน นับแต่วันได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่

ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่อาจยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการ กระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือ กิจการโทรคมนาคมที่สามารถใช้คลื่นความถี่นั้น ประกอบกิจการตามที่กำหนดในประกาศตามมาตรา 4 วรรคหนึ่ง เพิ่มเติมได้

เมื่อ กสทช. อนุญาตให้ประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือ กิจการโทรคมนาคมตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้ถือว่าได้รับอนุญาตให้มีและ ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมและตั้งสถานีวิทยุคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคม ด้วยทั้งนี้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเครื่องวิทยุคมนาคมที่ระบุไว้ในคำขออนุญาต

มาตรา 46

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมรายการวิทยุและรายการโทรทัศน์ ที่มีเนื้อหาสร้างสรรค์สังคมหรือรายการสำหรับเด็กและเยาวชน ให้กสทช. กำหนด เงื่อนไขในใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ ที่ใช้คลื่นความถี่ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ให้ผู้รับ ใบอนุญาตต้อง จัดเวลาให้รายการดังกล่าวได้ออกอากาศในช่วงเวลาที่เหมาะสม สำหรับกลุ่มเป้าหมาย

3.2.3 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากการดำเนินการตามแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ แผนยุทธศาสตร์ของสำนักงาน กสทช. นโยบายและแผนปฏิบัติการของ สำนักงาน กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์

● **แผนยุทธศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2565-2570)**

สำนักงาน กสทช.เป็นหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ในการบริหารจัดการคลื่นความถี่ การบริหารสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียม การกำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรคลื่นความถี่อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการแข่งขันในการประกอบกิจการอย่างเสรีและเป็นธรรม รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภคในการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์จากการติดต่อสื่อสารและสารสนเทศอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

วิสัยทัศน์

สำนักงาน กสทช.เป็นองค์กรกำกับดูแลชั้นนำในระดับสากลเพื่อพัฒนากิจการสื่อสารเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนและประเทศอย่างยั่งยืน

พันธกิจ

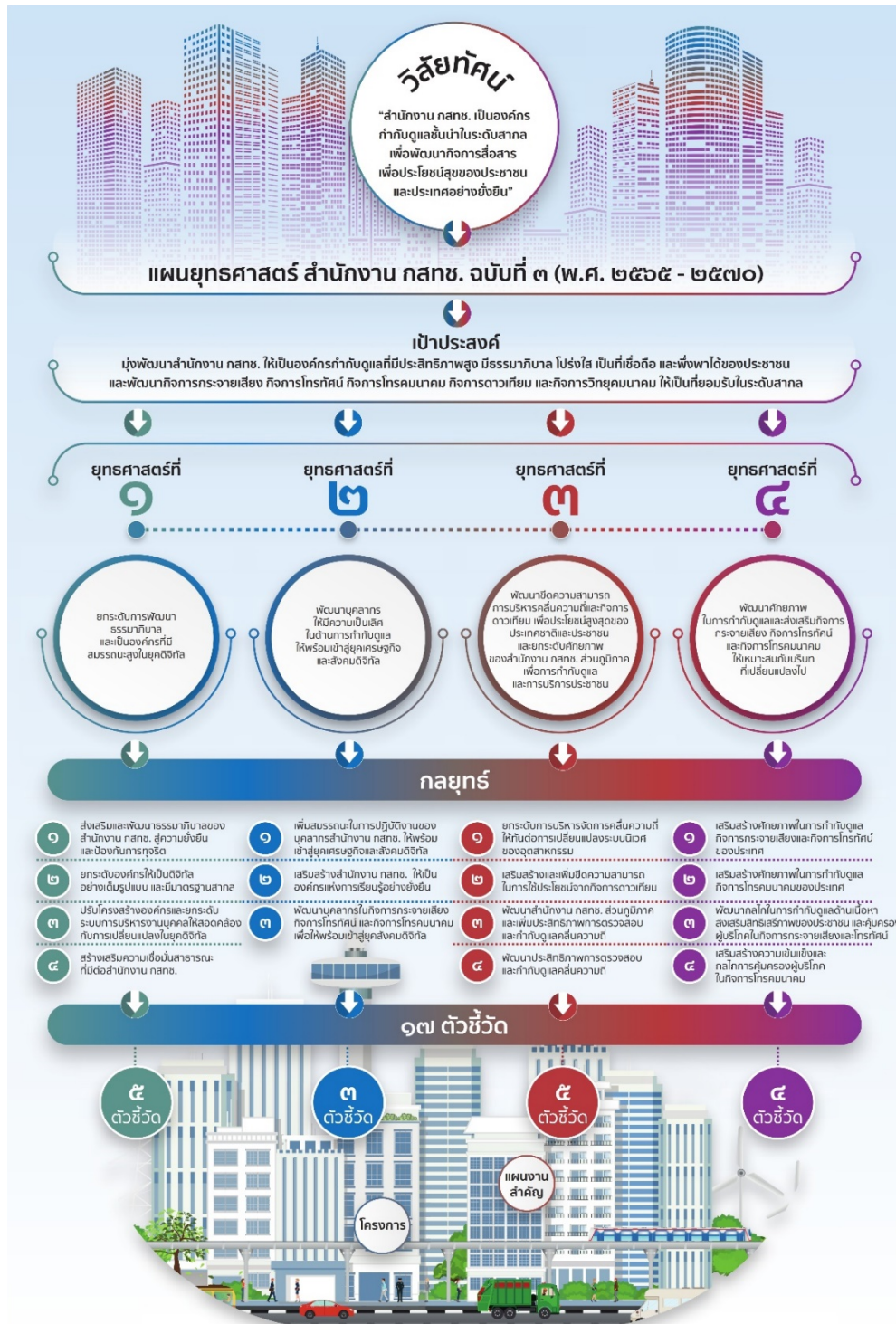
สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.) ทำหน้าที่สนับสนุนคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ในการบริหารคลื่นความถี่และสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียม และการกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ กิจการโทรคมนาคม กิจการดาวเทียม กิจการวิทยุคมนาคม อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศและประชาชน โดยพันธกิจดังกล่าวตั้งอยู่บนพื้นฐานของอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด ประกอบด้วย พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติมและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

เป้าประสงค์

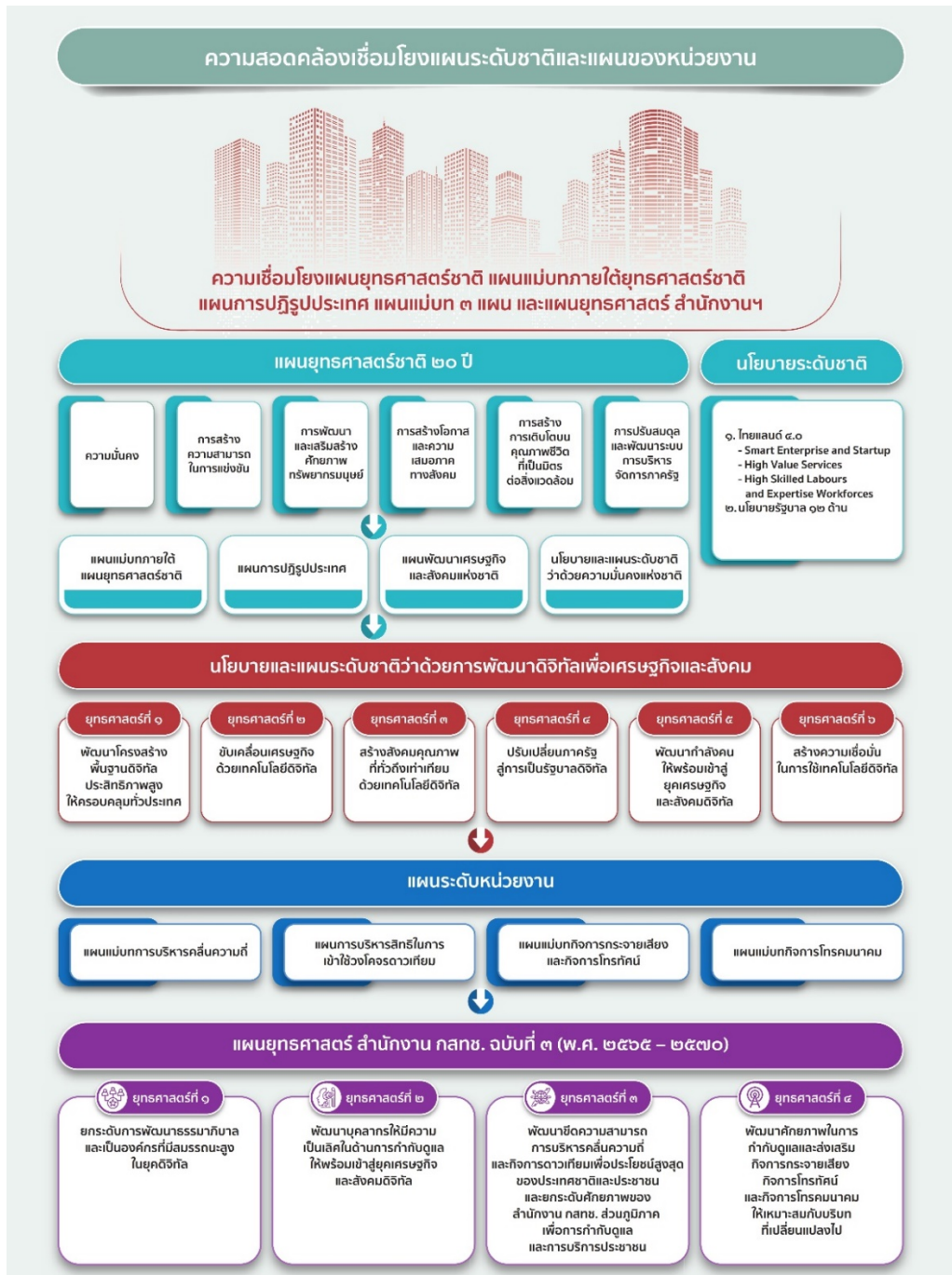
มุ่งพัฒนาสำนักงาน กสทช.ให้เป็นองค์กรกำกับดูแลที่มีสมรรถนะสูงมีธรรมาภิบาล โปร่งใส เป็นที่เชื่อถือและพึ่งพาได้ของประชาชน และพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ กิจการโทรคมนาคม กิจการดาวเทียม และกิจการวิทยุคมนาคมให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

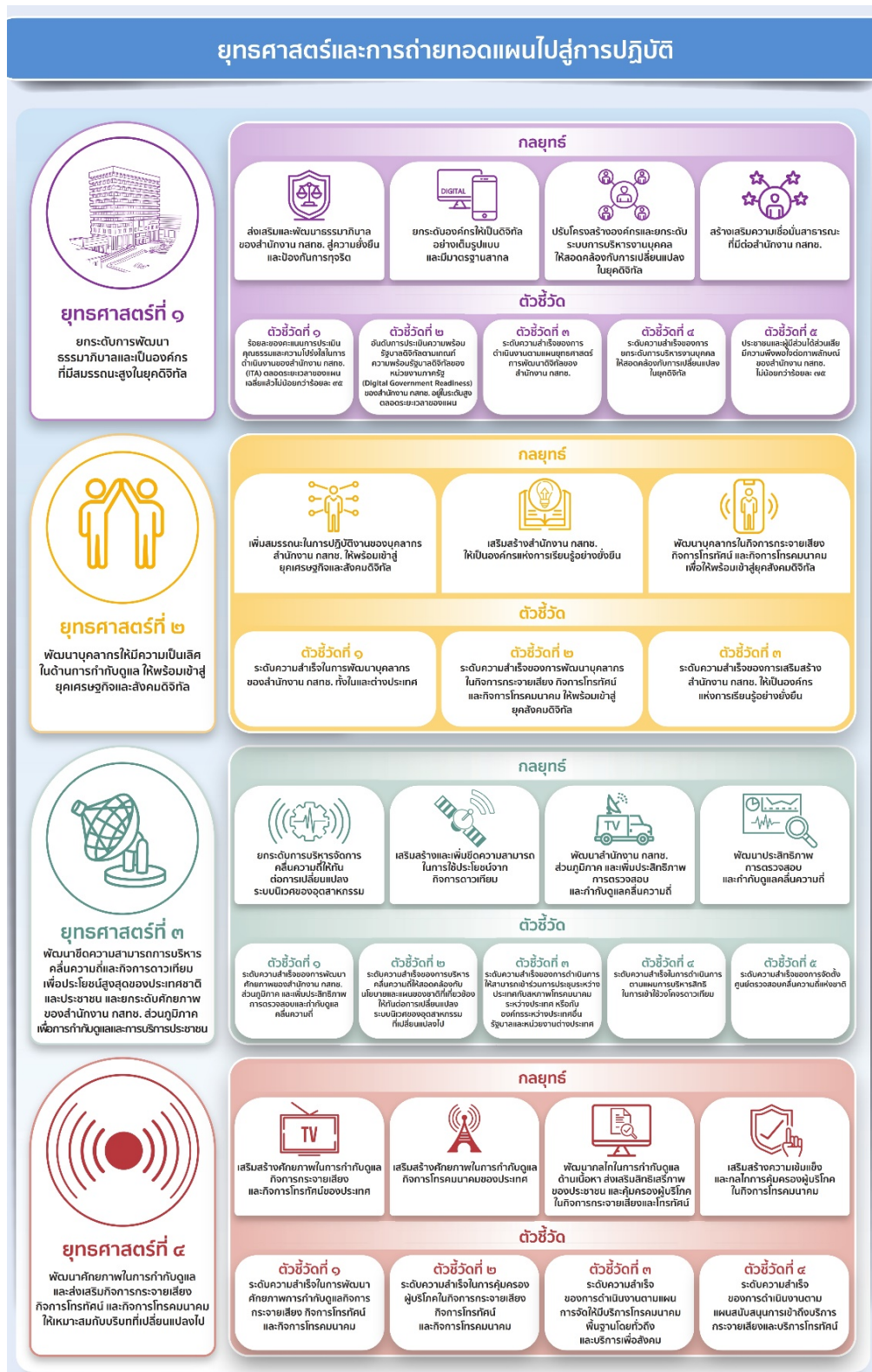
1. ผู้บริหารสำนักงาน กสทช. มีความเข้าใจในแผนยุทธศาสตร์และเป็นผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง (Transformation Leadership) สามารถกระตุ้นชี้แนะ (Encouragement) ให้บุคลากรของสำนักงาน กสทช. ปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จ
2. บุคลากรทุกระดับของสำนักงาน กสทช. เป็นผู้ที่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงสามารถปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีจิตใจที่เปิดกว้างยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น (Open-Mindedness) รวมทั้ง มุ่งมั่น ปฏิบัติงานโดยยึดยุทธศาสตร์เป็นสำคัญ
3. สำนักงาน กสทช. สนับสนุนทรัพยากรที่เอื้อต่อการปฏิบัติหน้าที่เพื่อบรรลุยุทธศาสตร์อย่างเหมาะสมพอเพียง และทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว
4. หน่วยงานภายในของสำนักงาน กสทช. ทุกหน่วยงานต้องนำแผนยุทธศาสตร์ ไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดแผนการดำเนินงาน ประจำปีของหน่วยงาน ร่วมกับการดำเนินตามแผนแม่บทต่างๆ ที่แต่ละหน่วยงานจะต้องรับผิดชอบดำเนินการ
5. ทุกหน่วยงานของสำนักงาน กสทช. ต้องให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกันระหว่างสายงานต่างๆ เพื่อให้การกำกับดูแลการประกอบกิจการฯ มีความสอดคล้องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการฯ
6. มีการดำเนินการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ เป็นระยะพร้อมทั้งนำผลการติดตามและประเมินผลมาศึกษาวิเคราะห์ และจัดทำแผนพัฒนาการดำเนินงาน (Improvement Plan) ของสำนักงาน กสทช.ต่อไป

แผนยุทธศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3
(พ.ศ. 2565 – 2570)

ความสอดคล้องเชื่อมโยงแผนระดับชาติและแผนของหน่วยงานตามแผนยุทธศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2565 – 2570)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับการพัฒนาธรรมาภิบาลและเป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูงในยุคดิจิทัล

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. ยกระดับธรรมาภิบาลของสำนักงาน กสทช.อย่างยั่งยืน
2. สำนักงาน กสทช.เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง และก้าวสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสามารถปรับตัวและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของ สำนักงาน กสทช. (ITA) ตลอดระยะเวลาของแผน เฉลี่ยแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 95
2. อันดับการประเมินความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลตามเกณฑ์ความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐ (Digital Government Readiness) โดยสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (สพร.) ของสำนักงาน กสทช.อยู่ในระดับสูง ตลอดระยะเวลาของแผน
3. ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาดิจิทัลของสำนักงาน กสทช.
4. ระดับความสำเร็จของการยกระดับการบริหารงานบุคคลให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล
5. ประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียมีความพึงพอใจต่อภาพลักษณ์ของสำนักงาน กสทช.ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75
- 6.

กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาธรรมาภิบาลของสำนักงาน กสทช.สู่ความยั่งยืน และป้องกันการทุจริต

วัตถุประสงค์

เพื่อรักษาไว้ซึ่งมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ด้วยคุณธรรมและความโปร่งใส รวมทั้งพัฒนาให้ยั่งยืน โดยผู้บริหาร และพนักงานสำนักงาน กสทช.ต้องยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติภารกิจเพื่อประชาชน และสังคม เพื่อให้สำนักงาน กสทช. เป็นองค์กรแห่งความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป็นที่เชื่อถือ และพึ่งพาได้ของประชาชน

แนวทางการดำเนินงาน

1. จัดทำแผนส่งเสริมธรรมาภิบาลของสำนักงาน กสทช. โดยมีการระบุถึงการจัดทำประมวลจริยธรรมของ กสทช.และสำนักงาน กสทช.และการกำกับดูแลองค์กรที่ดี
2. ดำเนินการตามมาตรฐานการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส (ITA) ในการดำเนินงานของสำนักงาน กสทช. โดยมุ่งเน้นการรักษาระดับ AA
3. รณรงค์ส่งเสริมความรู้ด้านธรรมาภิบาลและการต่อต้านการทุจริตให้แก่บุคลากร เช่น การสอบทานการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การตรวจสอบภายในตามมาตรฐานกรมบัญชีกลาง การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการข้อร้องเรียนด้านธรรมาภิบาล และการทุจริต เป็นต้น
4. มุ่งมั่นปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จให้สำนักงาน กสทช.มีความเป็นเลิศแห่งหน่วยงานภาครัฐ (รางวัลเลิศรัฐ)

กลยุทธ์ที่ 2 ยกระดับให้องค์กรเป็นดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบและมีมาตรฐานสากล วัตถุประสงค์

1. เพื่อยกระดับการดำเนินการและพัฒนาสำนักงาน กสทช.ให้เป็นองค์กรดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบตามนโยบายและยุทธศาสตร์ระดับชาติที่กำหนดแนวทางเพื่อก้าวไปสู่ประเทศไทย 4.0 และรัฐบาลดิจิทัลที่มุ่งเน้นการสร้างสรรค์นวัตกรรมในการทำงานอย่างมีมาตรฐานสากล ที่สอดคล้องกับสถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว รวมถึงภาวะวิกฤติต่างๆ
2. เพื่อยกระดับกระบวนการทำงานและการให้บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่ออำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชน

แนวทางการดำเนินงาน

1. กำหนดนโยบายการพัฒนาองค์กรให้พร้อมเข้าสู่การเป็นสำนักงานดิจิทัล และจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาดิจิทัล สำนักงาน กสทช.รวมทั้งขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ยกระดับการบริหารจัดการสำนักงาน กสทช.สู่การเป็นองค์กรดิจิทัล และพัฒนานวัตกรรมบริการพื้นฐานของสำนักงาน กสทช. (Service Platform) และ Digital Platform เพื่อรองรับรูปแบบธุรกิจใหม่ (Disruptive Business) ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ระบบนวัตกรรมบริการพื้นฐานด้วยการใช้อุปกรณ์อัจฉริยะ (Smart Devices) มีการตั้งทีมผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) ที่ประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญที่หลากหลาย เพื่อพัฒนานวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของสำนักงาน กสทช.
3. เร่งสร้างทัศนคติต่อดิจิทัล (Digital Mindset) ของบุคลากรสำนักงาน กสทช.
4. จัดทำแผนการจัดการในภาวะวิกฤติขององค์กร ไม่ว่าจะมาจากทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม โรคระบาดและภัยพิบัติต่างๆ เพื่อทำให้เกิดแผนความต่อเนื่องทางธุรกิจ (Business Continuity Plan – BCP)
5. เสริมสร้างมาตรฐานและคุณภาพระบบงานต่างๆ เช่น การบริหารงานการงบประมาณ การเงิน การบัญชี การพัสดุ เทคโนโลยีสารสนเทศ การประชุม แผนงานและการติดตามประเมินผลให้มีมาตรฐานในระดับสากล โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ รวมถึงจัดทำและเปิดเผยข้อมูลในภาครัฐ และเปิดเผยชุดข้อมูล ตาม Global Open Data Index ประกอบด้วย (1) ข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้าง (Procurement tenders) (2) ข้อมูลการใช้จ่ายภาครัฐ (Government Spending) (3) ข้อมูลใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม และวิทยุคมนาคม และจำนวนผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม และวิทยุคมนาคม (4) ข้อมูลโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU) (5) กฎหมาย กฎระเบียบ (Legislation) (6) ข้อมูลที่ระบุสถานที่ (Location Datasets) รายละเอียดการจัดสรรคลื่นความถี่ในแต่ละพื้นที่ การขอพาดสายสื่อสารโทรคมนาคม (7) การถือครองคลื่นความถี่ (8) ข้อมูลผู้ให้บริการและผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เคลื่อนที่ (9) งบประมาณภาครัฐ (Government Budget) และดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540 (10) ข้อมูลการส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใสภายในหน่วยงาน

6. สนับสนุนการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการที่ กสทช. หรือคณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์ที่ 3 ปรับโครงสร้างองค์กรและยกระดับระบบการบริหารงานบุคคลให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อปรับปรุงโครงสร้างให้ทันสมัย สอดรับกับภารกิจของสำนักงาน กสทช. และให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป
2. เพื่อพัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลให้ทันสมัยเกิดการพัฒนาระบบ และผลักดันให้บุคลากรที่มีความพร้อมรองรับสู่การยกระดับการพัฒนาระบบเป็นองค์กรสมรรถนะสูงในยุคดิจิทัล

แนวทางการดำเนินงาน

1. ปรับโครงสร้างองค์กรให้สอดคล้องกับภารกิจของสำนักงานและการเปลี่ยนแปลง โดยทบทวนโครงสร้างองค์กรและกระบวนการดำเนินงานของหน่วยงานให้เป็นองค์กรสมรรถนะสูงในยุคดิจิทัล ซึ่งมีลักษณะที่เน้นการบูรณาการ การเพิ่มประสิทธิภาพภารกิจสำคัญของสำนักงาน กสทช.
2. ปรับปรุงระบบกลไก และเครื่องมือการพัฒนาระบบในการบริหารทรัพยากรบุคคลที่ส่งเสริมให้บุคลากรมีความเชี่ยวชาญ และใช้ศักยภาพอย่างเต็มความสามารถสอดคล้องกับความเป็นขององค์กรสมรรถนะสูงในยุคดิจิทัลที่มุ่งเน้นการบูรณาการ และเพิ่มประสิทธิภาพในระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลที่สามารถถึงความเชี่ยวชาญของแต่ละบุคคลเพื่อสร้างคุณค่าสูงสุดให้กับองค์กร ในขณะเดียวกัน บุคลากรทุกคนได้รับค่าตอบแทนผลตอบแทนด้านอื่นๆ สวัสดิการสิทธิประโยชน์ต่างๆ อย่างเพียงพอและเป็นธรรม
3. พัฒนาและปรับปรุงสวัสดิการ สิทธิประโยชน์และประโยชน์เกื้อกูล โดยการสร้างแรงจูงใจที่ช่วยเสริมพลังในการทำงานของบุคลากร อาทิ การจัดสวัสดิการ/กิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่สอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลาย การศึกษาทบทวนเงินเดือน ค่าตอบแทน สิทธิประโยชน์ และสวัสดิการของบุคลากรของสำนักงาน กสทช. ให้สอดคล้องกับบริบททางสังคม
4. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของบุคลากร เพื่อสร้างความผูกพันกับองค์กร
5. สร้างกลไกในการส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม และความรับผิดชอบร่วมกันของบุคลากร และมีรางวัลแห่งความสำเร็จของหน่วยงาน เพื่อกระตุ้นนวัตกรรมการทำงาน (ระดับสำนัก)
6. เสริมสร้างการสื่อสารภายในและภายนอกองค์กรให้มีประสิทธิภาพ ด้วยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล กระตุ้นให้เกิดการสื่อสารสองทิศทางให้มากขึ้น และพัฒนาช่องทางการติดต่อสื่อสารในรูปแบบดิจิทัลเพิ่มขึ้น
7. มีการทบทวน ปรับปรุงกฎระเบียบข้อบังคับภายในองค์กรให้เหมาะสม

กลยุทธ์ที่ 4 สร้างเสริมความเชื่อมั่นสาธารณะที่มีต่อ สำนักงาน กสทช.

วัตถุประสงค์

เพื่อให้สำนักงาน กสทช.เป็นหน่วยงานที่ได้รับความเชื่อถือไว้วางใจจากสาธารณะ (Public Trust) โดยสามารถรักษาความสัมพันธ์อันดีระหว่างสำนักงาน กสทช. กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีการสื่อสารที่มีคุณค่าร่วมกันกับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างต่อเนื่อง และการคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อสังคม

แนวทางการดำเนินงาน

1. สื่อสารเชิงรุกไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อเผยแพร่ข้อมูลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกิจของ กสทช. และสำนักงาน กสทช.เพื่อสร้างความเชื่อมั่นสาธารณะ โดยจัดทำสื่อในรูปแบบต่างๆ เช่น เอกสาร คลิป วิดีโอ อินโฟกราฟฟิก สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ
2. เพิ่มและยกระดับความร่วมมือในการบริหารคลื่นความถี่และกำกับดูแลกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม กับเครือข่ายหน่วยงานภายนอกทั้งในและต่างประเทศ
3. ดำเนินกิจกรรมการสร้างคุณค่าธรรมาภิบาล (Creating Shared Value-CSV) เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานของสำนักงาน กสทช.ให้มีกระบวนการใหม่ๆ ที่สามารถสร้างคุณค่าให้กับสังคมควบคู่กับการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ และภารกิจของสำนักงาน กสทช.โดยคำนึงถึงประเด็นปัญหาทางสังคมที่รอการแก้ไข การเป็นองค์กรที่เข้าถึงได้ง่ายและพร้อมที่จะให้บริการตามภารกิจที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเพิ่มความผูกพันกับผู้รับบริการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และภาคส่วนอื่นๆที่เกี่ยวข้อง
4. ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อขับเคลื่อนนโยบายและสร้างความร่วมมือด้านการกำกับดูแล และการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ
5. พัฒนาคู่มือการติดต่อกับสำนักงาน กสทช.ทั้งเอกสารและสื่ออิเล็กทรอนิกส์อย่างน้อย 2 ภาษา

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาบุคลากรให้มีความเป็นเลิศในด้านการกำกับดูแล ให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. บุคลากรของสำนักงาน กสทช.ทุกระดับมีขีดความสามารถสูงเพื่อรองรับนโยบายของ กสทช. ภารกิจตามอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบและแผนยุทธศาสตร์สำนักงาน กสทช. ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และพร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล
2. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ทั้งทั้งประชาชนให้ม้องค์ความรู้ในด้านที่เกี่ยวข้องให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

ตัวชี้วัด

1. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาบุคลากรของสำนักงาน กสทช.ทั้งในและต่างประเทศ
2. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาบุคลากรในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมให้พร้อมเข้าสู่ยุคสังคมดิจิทัล
3. ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างสำนักงาน กสทช.ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 1 เพิ่ม สมรรถนะในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงาน กสทช.ให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาสมรรถนะบุคลากรของสำนักงาน กสทช. ให้มีองค์ความรู้ในด้านที่เกี่ยวข้อง มีความเป็นเลิศตามภารกิจ อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ และสามารถดำเนินงานภายใต้นโยบาย กสทช.และแผนยุทธศาสตร์สำนักงาน กสทช. ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และพร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล
2. เพื่อส่งเสริมบุคลากร ของสำนักงาน กสทช. มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการที่สนับสนุนภารกิจของ กสทช. และสำนักงาน กสทช.ในด้านต่างๆ และสามารถนำผลงานทางวิจัย หรือผลงานวิชาการไปพัฒนาระบบงานหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการดำเนินงาน

1. จัดทำแผนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลากรของสำนักงาน กสทช.
2. ทบทวน ปรับปรุง หรือหลักสูตรการฝึกอบรมของบุคลากรของสำนักงาน กสทช. ให้มีความรู้ความสามารถทันกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ และบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การทำงานแบบหลายภาระงาน (Multi-function) ทั้งที่เป็นการ Re-skill (การสร้างทักษะใหม่ที่จำเป็นในการทำงานให้สอดคล้องกับความต้องการ) และ Up-skill (การพัฒนาเพื่อยกระดับทักษะเดิมให้ดีขึ้น เพื่อรองรับการเติบโตในอนาคต)
3. พัฒนาสมรรถนะบุคลากรของสำนักงาน กสทช. ด้วยวิธีที่หลากหลาย เช่น เพิ่มทักษะทางด้านดิจิทัล ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านภาษาต่างประเทศ และการเรียนรู้ด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงาน
4. สนับสนุนความร่วมมือทางด้านวิชาการและการฝึกอบรมกับหน่วยงานต่างประเทศ
5. สนับสนุนให้บุคลากรของสำนักงาน กสทช. จัดทำผลงานวิจัย
6. สนับสนุนให้บุคลากรของสำนักงาน กสทช.จัดทำผลงานวิจัยและผลงานทางวิชาการที่สนับสนุนภารกิจของสำนักงาน กสทช.ในด้านต่างๆ และนำผลงานวิจัย และผลงานทางวิชาการไปพัฒนาระบบงานหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์ที่ 2 เสริมสร้างสำนักงาน กสทช.ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อยกระดับสำนักงาน กสทช. เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) โดยใช้เครื่องมือคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีพลวัตสูง และบุคลากรสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้รับบริการ รวมทั้งสนับสนุนการบรรลุวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายขององค์กร
2. เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านระบบการพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรในระบบเปิด (Massive Open Online Course-MOOC)

แนวทางการดำเนินงาน

1. ส่งเสริมบุคลากรสำนักงาน กสทช.ให้ได้รับโอกาสในการพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่องและมีทัศนคติรักการเรียนรู้เพื่อเพิ่มเติมความเป็นเลิศให้กับตนเองและเพื่อเป็นทุนมนุษย์ให้องค์กร

2. ส่งเสริมกิจกรรมการจัดการความรู้ (Knowledge Management KM) ของสำนักงาน กสทช.อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน เช่น การแลกเปลี่ยนการรวบรวมและสร้างการถ่ายทอดและแบ่งปันการจัดเก็บ และการเผยแพร่ความรู้ เพื่อให้บุคลากรใช้และต่อยอดความรู้ในการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล บรรลุเป้าหมายขององค์กร รวมทั้งการแลกเปลี่ยน บูรณาการความรู้ที่เป็นประโยชน์จากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และการประยุกต์ใช้งานงานวิจัยให้เกิดประโยชน์ รวมถึงการส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ ผ่านระบบการพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรในระบบเปิด (Massive Open Online Course-MOOC) โดยอาจจะเป็นระบบที่สำนักงาน กสทช. พัฒนาขึ้นมาเอง หรือเป็นระบบ MOOC ที่จัดทำโดยหน่วยงานอื่นๆ หรือการพัฒนาแบบ MOOC ร่วมกับหน่วยงานภายนอกก็ได้

3. การสร้างวัฒนธรรมหรือสภาพแวดล้อมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้เหมาะสม การสอนงาน (Coaching) และระบบพี่เลี้ยง (Mentoring) ให้กับบุคลากรที่เข้าใหม่หรือเพิ่งย้ายมาจากหน่วยงานอื่นในองค์กรอย่างเป็นระบบ และส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ขยายขีดความสามารถในการให้บริการของห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ สำนักงาน กสทช. เพื่อเป็นแหล่งรวมข้อมูลวิชาการด้านการกำกับดูแลเพื่อให้บริการบุคลากรของสำนักงาน กสทช. รวมทั้งประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง

5. ศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาพื้นที่สำนักงาน กสทช. (ซอยสายลม) ให้เกิดประสิทธิภาพเพื่อรองรับภารกิจของสำนักงาน กสทช. ในอนาคต

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาบุคลากรในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมเพื่อให้พร้อมเข้าสู่ยุคสังคมดิจิทัล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาบุคลากรในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมรวมทั้งประชาชนให้มีองค์ความรู้ในด้านที่เกี่ยวข้องให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล
2. เพื่อสนับสนุนการพัฒนากำลังคนด้านดิจิทัล ของประเทศตามนโยบายของรัฐบาล เพื่อให้มีทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

แนวทางการดำเนินงาน

1. จัดทำแผนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลากรในกิจการโทรคมนาคม รวมทั้งประชาชนให้มีองค์ความรู้ในด้านที่เกี่ยวข้อง และมีทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศ
2. จัดหลักสูตรฝึกอบรมบุคลากรในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมทั้งที่เป็นหลักสูตรด้านการสื่อสาร โทรคมนาคมให้กับผู้บริหารระดับต้นระดับกลางและระดับสูง ทั้งภายนอกและภายในองค์กรเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยน เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงาน รวมถึงหลักสูตรสำหรับประชาชนในแต่ละปี
3. รณรงค์สร้างองค์ความรู้ในสถานศึกษาทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษาและอุดมศึกษา เพื่อสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภารกิจของ กสทช. และสำนักงาน กสทช. เช่น การกำกับดูแล การคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัล

4. ร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในการจัดทำหลักสูตรอบรมที่สอดคล้องกับความต้องการของสำนักงาน กสทช. และหรือสอดคล้องกับการพัฒนากำลังคนด้านดิจิทัลของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาขีดความสามารถการบริหารคลื่นความถี่ และกิจการดาวเทียมเพื่อประโยชน์สูงสุด ของประเทศชาติและประชาชนและยกระดับศักยภาพของสำนักงาน กสทช. ส่วนภูมิภาค เพื่อการกำกับดูแลการบริการประชาชน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการบริหารคลื่นความถี่ และกิจการดาวเทียมของประเทศ ให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการมีคลื่นความถี่ที่เพียงพอต่อความต้องการใช้งาน การบริหาร และใช้ประโยชน์จากสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียมเปิดโอกาสให้ใช้ช่องสัญญาณดาวเทียมต่างชาติ โดยสอดคล้องกับข้อบังคับวิทยุของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ และพันธกรณีระหว่างประเทศ รวมถึงความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศอื่น รัฐบาล และหน่วยงานต่างประเทศตามที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของ กสทช.หรือตามที่รัฐบาลมอบหมาย

2. สำนักงาน กสทช.ส่วนภูมิภาค มีศักยภาพในการดำเนินงานตามภารกิจของสำนักงาน กสทช. และพัฒนากระบวนการปฏิบัติงานของสำนักงาน กสทช.ส่วนภูมิภาคให้มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับพื้นที่เพื่อการบริการประชาชนอย่างทั่วถึงและรวดเร็ว

3. มีการจัดตั้งศูนย์ตรวจสอบคลื่นความถี่แห่งชาติ เพื่อบริหารและตรวจสอบคลื่นความถี่ในสถานการณ์ปกติและสถานการณ์ฉุกเฉิน

ตัวชี้วัด

1. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาศักยภาพของสำนักงาน กสทช. ส่วนภูมิภาค และเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบและกำกับดูแลคลื่นความถี่

2. ระดับความสำเร็จของการบริหารคลื่นความถี่ให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนของชาติที่เกี่ยวข้อง ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป

3. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการให้สามารถเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศกับสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศหรือกับองค์กรระหว่างประเทศอื่น รัฐบาล และหน่วยงานต่างประเทศ

4. ระดับความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนการบริหารสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียม

5. ระดับความสำเร็จของการจัดตั้งศูนย์ตรวจสอบคลื่นความถี่แห่งชาติ

กลยุทธ์ที่ 1 ยกระดับการบริหารจัดการคลื่นความถี่ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของอุตสาหกรรม

วัตถุประสงค์

เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารคลื่นความถี่ให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนซึ่งเป็นทรัพยากรของประเทศชาติให้เพียงพอต่อความต้องการสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และข้อบังคับวิทยุของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ รวมทั้งการสนับสนุนนโยบายรัฐบาลเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

แนวทางการดำเนินงาน

1. สนับสนุน กสทช. ในการกำหนดนโยบายการอนุญาตและกำกับดูแลกิจการดาวเทียม
2. ทบทวนและปรับปรุงหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับกิจการดาวเทียมให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ข้อบังคับวิทยุ และสถานการณ์ปัจจุบัน
3. สนับสนุนนโยบายรัฐบาลเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ
4. ดำเนินการประสานงานเกี่ยวกับการบริหารคลื่นความถี่ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ
5. ดำเนินการตามแผนที่เกี่ยวกับการบริหารคลื่นความถี่
6. ศึกษาและสนับสนุนให้มีการทดลองหรือทดสอบ รวมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ในการบริหารคลื่นความถี่
7. สนับสนุนการดำเนินการของ กสทช. ในฐานะหน่วยงานอำนวยการของรัฐที่มีอำนาจในการบริหารกิจการสื่อสารระหว่างประเทศกับสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ หรือกับองค์การระหว่างประเทศอื่น รัฐบาลและหน่วยงานต่างประเทศ ตามที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของ กสทช. หรือตามที่รัฐบาลมอบหมาย

กลยุทธ์ที่ 2 เสริมสร้างและเพิ่มขีดความสามารถในการใช้ประโยชน์จากกิจการดาวเทียม

วัตถุประสงค์

เพื่อรักษาไว้และใช้ประโยชน์จากสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียมของประเทศไทย รวมถึงการใช้ช่องสัญญาณดาวเทียมของต่างชาติ โดยสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและแผนที่เกี่ยวข้อง ตามแนวทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

แนวทางการดำเนินงาน

1. สนับสนุน กสทช. ในการกำหนดนโยบายการอนุญาตและกำกับดูแลกิจการดาวเทียม
2. ทบทวนและปรับปรุงหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับกิจการดาวเทียมให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ข้อบังคับวิทยุ และสถานการณ์ปัจจุบัน
3. ดำเนินการตามแผนและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาสำนักงาน กสทช.ส่วนภูมิภาคและเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบและกำกับดูแลคลื่นความถี่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการดำเนินงานของสำนักงาน กสทช.ในส่วนภูมิภาค ในฐานะกลไกสำคัญในการสนับสนุนการบูรณาการงานและขับเคลื่อนภารกิจของสำนักงาน กสทช.ในระดับพื้นที่ทั่วประเทศ
2. พัฒนาการดำเนินงานของสำนักงาน กสทช.ภาค และสำนักงาน กสทช.เขต ในการตรวจสอบการครอบครองคลื่นความถี่ การใช้คลื่นความถี่ที่ไม่ได้รับอนุญาตรวมถึง การดำเนินการต่างๆ เพื่อประกอบการดำเนินการตามกฎหมายกับผู้กระทำความผิด ตลอดจนการตรวจสอบมาตรฐานทางเทคนิคของคลื่นความถี่ อุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ กิจการโทรคมนาคม กิจการวิทยุโทรคมนาคม และคลื่นความถี่ที่ใช้ในกิจการสื่อสารดาวเทียม

แนวทางการดำเนินงาน

1. จัดทำแผนพัฒนาสำนักงาน กสทช.ส่วนภูมิภาคให้สอดคล้องกับนโยบาย กสทช.และบริบทของพื้นที่ตั้งของสำนักงาน ฯ โดยบูรณาการงานกับส่วนกลาง จัดหาและบริหารเครื่องมือตรวจสอบคลื่นความถี่ให้เพียงพอเหมาะสม และทันสมัยสอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งจัดหาอาคารที่ทำการสำนักงาน กสทช.อย่างถาวร เพื่อการบริการประชาชน
2. จัดทำแผนพัฒนาระบบการทำงานและพัฒนาไปสู่การเป็นสำนักงานดิจิทัล
3. เสนอให้มีการปรับปรุงคำสั่ง ประกาศ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมายเพื่อผลักดันให้มีการมอบอำนาจและหน้าที่ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานอย่างเป็นรูปธรรมจากส่วนกลางให้กับสำนักงาน กสทช.ส่วนภูมิภาค
4. เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในการปฏิบัติการกิจของสำนักงาน กสทช.ส่วนภูมิภาค

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาประสิทธิภาพการตรวจสอบและกำกับดูแลคลื่นความถี่

วัตถุประสงค์

จัดให้มีศูนย์ตรวจสอบคลื่นความถี่แห่งชาติ เพื่อบริหารและตรวจสอบคลื่นความถี่แห่งชาติในสถานการณ์ปกติ และการกำกับ ควบคุมการตรวจสอบคลื่นความถี่ในสถานการณ์ฉุกเฉิน รวมทั้งมีการบูรณาการข้อมูลผลการตรวจสอบและข้อมูลจากระบบสารสนเทศที่ชุดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารคลื่นความถี่เพื่อนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบายในการบริหารคลื่นความถี่ของประเทศได้อย่างยั่งยืน

แนวทางการดำเนินงาน

1. กำหนดกรอบการพัฒนารูปแบบ ระบบ กลไก และกระบวนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ และกำกับดูแลคลื่นความถี่ของสำนักงาน กสทช.ภาค และสำนักงาน กสทช.เขต
2. จัดทำแผนการจัดตั้งศูนย์ตรวจสอบการใช้คลื่นความถี่ของประเทศ เพื่อตรวจสอบ/กำกับดูแลคลื่นความถี่ และบูรณาการข้อมูลการตรวจสอบให้สามารถรองรับสถานการณ์ปกติและฉุกเฉินได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ โดยจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้งานในศูนย์ให้เพียงพอต่อการใช้งาน

3. บริหารข้อมูลการตรวจสอบคลื่นความถี่อย่างเป็นระบบ และบูรณาการข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำหรับสนับสนุนการจัดตั้งศูนย์ตรวจสอบคลื่นความถี่แห่งชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาศักยภาพในการกำกับดูแลและส่งเสริมกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ให้เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

เพื่อพัฒนาศักยภาพในการกำกับดูแลและส่งเสริมกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมของประเทศในการพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายให้สามารถกำกับดูแลการประกอบกิจการที่เท่าทันระบบนิเวศที่เปลี่ยนแปลงไป สามารถรองรับการเปลี่ยนผ่านไปสู่ยุคเศรษฐกิจดิจิทัล เกิดการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ขยายโครงข่ายและโครงสร้างพื้นฐานด้านการสื่อสารโทรคมนาคมที่ครอบคลุม ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพ และสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง เท่าเทียม และรู้เท่าทัน กำกับดูแลและส่งเสริมการพัฒนาเนื้อหาและคุณภาพของสื่อที่เผยแพร่ผ่านช่องทางการติดต่อสื่อสารที่หลากหลาย ส่งเสริมมาตรฐานจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ รวมถึงคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

ตัวชี้วัด

1. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาศักยภาพการกำกับดูแลกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
2. ระดับความสำเร็จในการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
3. ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม
4. ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนสนับสนุนการเข้าถึงบริการกระจายเสียงและบริการโทรทัศน์

กลยุทธ์ที่ 1 เสริมสร้างศักยภาพในการกำกับดูแลกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ของประเทศ

วัตถุประสงค์

เพื่อให้การกำกับดูแลกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ให้เป็นที่ยอมรับ รวมถึงสนับสนุนกระบวนการพิจารณากำหนดแนวทางในการกำกับดูแลผู้ให้บริการที่ยังไม่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ กสทช. เพื่อผลประโยชน์ของชาติและให้เกิดความเป็นธรรมกับผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ภายในประเทศ

แนวทางการดำเนินงาน

1. สนับสนุน กสทช. ในการกำหนดนโยบายการพัฒนากิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ให้เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป
2. ทบทวนและปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและระบบนิเวศของอุตสาหกรรมกระจายเสียงและโทรทัศน์
3. พัฒนาการกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงศึกษาแนวทางการกำกับดูแลผู้ให้บริการที่ยังไม่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ กสทช.
4. ส่งเสริมให้เกิดการอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์เพื่อเพิ่มทางเลือกในการรับบริการให้แก่ประชาชน และสนับสนุนผู้ประกอบการกระจายเสียงและโทรทัศน์ในประเทศในการให้บริการที่ยังไม่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ กสทช.
5. ดำเนินการตามแผนต่างๆ ด้านกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ และสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการนำไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 2 เสริมสร้างศักยภาพในการกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมของประเทศ

วัตถุประสงค์

เพื่อปรับปรุงพัฒนานโยบายและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการวางรากฐานที่เข้มแข็ง รองรับการเปลี่ยนแปลงและการเปลี่ยนผ่านไปสู่ยุคเศรษฐกิจดิจิทัล รวมทั้งส่งเสริมการประกอบกิจการโทรคมนาคมให้เกิดการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม และเร่งขยายโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมให้ครอบคลุม เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศได้

แนวทางการดำเนินงาน

1. สนับสนุน กสทช. ในการกำหนดนโยบายการกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรคมนาคมและกิจการวิทยุคมนาคม ให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป
2. ทบทวนและปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรคมนาคม และกิจการวิทยุคมนาคม ให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป
3. ส่งเสริมการขยายโครงข่ายและโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ครอบคลุมทั่วประเทศ
4. ส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรมในกิจการโทรคมนาคมของประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
5. ดำเนินการด้านโทรคมนาคมอย่างทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการโทรคมนาคมพื้นฐานให้เป็นไปโดยทั่วถึง
6. ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายการกำกับดูแลในกิจการโทรคมนาคมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
7. ดำเนินการตามแผนต่างๆ ด้านกิจการโทรคมนาคมและสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการนำไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ
8. นำเทคโนโลยีมาใช้ในการกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมของประเทศให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนากลไกการกำกับดูแลด้านเนื้อหาส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชน และคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนากลไกในการกำกับดูแลเนื้อหาในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์
2. เพื่อปรับปรุงแนวทางในการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชนให้สามารถเข้าถึงบริการกระจายเสียงและโทรทัศน์ และคุ้มครองผู้บริโภคมิให้ถูกเอาเปรียบและได้รับบริการอย่างเป็นธรรม

แนวทางการดำเนินงาน

1. จัดทำแนวทางกำกับดูแลเนื้อหาที่รองรับสภาพการณ์ของสังคมและเทคโนโลยี และพัฒนากลไกอุปกรณ์ หรือเครื่องมือการติดตามประเมินผลการกำกับดูแลเนื้อหาที่มีประสิทธิภาพ
2. สนับสนุนและสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีการผลิตเนื้อหาที่มีคุณภาพ สร้างสรรค์หลากหลาย และเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ
3. ส่งเสริมการพัฒนาทักษะและความรู้ด้านการรู้เท่าทันสื่อของประชาชน และส่งเสริมให้มีเครือข่ายเฝ้าระวังภาคีเครือข่ายภาคประชาชน และส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมด้านการคุ้มครองผู้บริโภค/ประชาชนที่มีความเข้มแข็ง
4. ส่งเสริม สนับสนุนและสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เกิดกลไกการกำกับดูแลตนเองที่มีประสิทธิภาพ
5. จัดทำแผนสนับสนุนการเข้าถึงบริการด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์และสนับสนุนการดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การเผยแพร่รายการโทรทัศน์
6. ดำเนินการตามแผนต่างๆ ด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์และสนับสนุนทรัพยากรเพื่อนำแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ
7. เพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการเรื่องร้องเรียนในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ให้มีประสิทธิภาพ โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

กลยุทธ์ที่ 4 เสริมสร้างความเข้มแข็งและกลไกการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม

วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและกลไกการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมโดยสร้างเสริมความตระหนักรู้ และการรักษาสิทธิในการเข้าใช้บริการโทรคมนาคมและสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชน และพัฒนากลไกเครือข่ายภาคประชาชนในการคุ้มครองผู้บริโภคให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

แนวทางการดำเนินงาน

1. สนับสนุน กสทช. ในการกำหนดนโยบายด้านการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมของประเทศ
2. ปรับปรุงกฎระเบียบเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

3. จัดทำแผนการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม
4. ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมทั้งภาคประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
5. ส่งเสริมความตระหนักรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม
6. เพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

● แผนปฏิบัติการสำนักงาน กสทช. ประจำปี 2567

แผนปฏิบัติการสำนักงาน กสทช. ประจำปี 2567 ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 การถ่ายทอด นโยบายและแผนไปสู่การปฏิบัติ ส่วนที่ 2 แผนปฏิบัติการสำนักงาน กสทช. ประจำปี 2567 ซึ่งได้กำหนดแผนงาน งานหรือโครงการตามแผนยุทธศาสตร์ของสำนักงาน กสทช. ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2565 - 2570) งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และส่วนที่ 3 การติดตามความก้าวหน้าผลการดำเนินงาน เพื่อให้ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนให้สำนักงาน กสทช. เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูงและธรรมาภิบาลเป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยสำนักงาน กสทช. จะดำเนินการติดตามและประเมินผล แผนปฏิบัติการ ประจำปี 2567

แผนยุทธศาสตร์สำนักงาน กสทช. ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2565 – 2570)

สำนักงาน กสทช. ได้ใช้แผนยุทธศาสตร์สำนักงาน กสทช. ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2565 – 2570) เพื่อเป็นกรอบการดำเนินงานของสำนักงาน กสทช. ระยะ 6 ปี โดยมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกับแผนระดับต่าง ๆ ได้แก่ แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ การปฏิรูป ประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อ เศรษฐกิจและสังคม (แผนดีอี) รวมทั้ง กสทช. ได้ประกาศใช้แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. 2562) แผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2562 – 2566) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการ โทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 – 268) ฉบับปรับปรุง และแผนการบริหารสิทธิในการเข้าใช้วงโคจร ดาวเทียม (พ.ศ. 2568) โดยกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยมหลัก และยุทธศาสตร์ ดังนี้

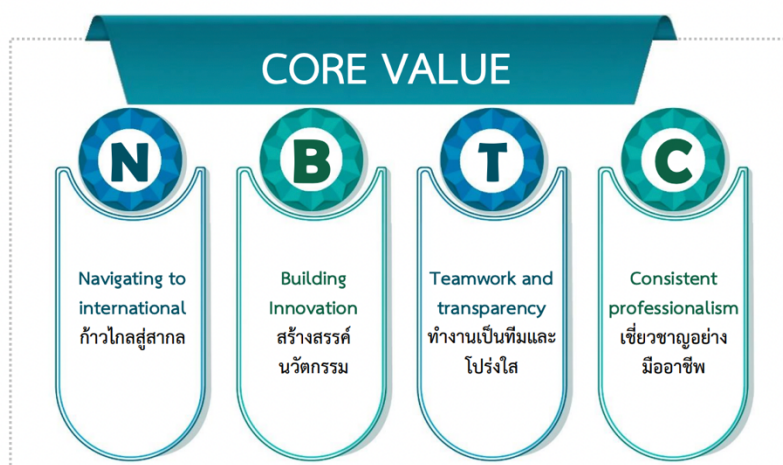
วิสัยทัศน์

สำนักงาน กสทช. เป็นองค์กรกำกับดูแลชั้นนำในระดับสากลเพื่อพัฒนากิจการสื่อสารเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชนและประเทศอย่างยั่งยืน

พันธกิจ

สำนักงาน กสทช. ทำหน้าที่สนับสนุน กสทช. ในการบริหารคลื่นความถี่และสิทธิในการเข้าใช้ วงโคจร ดาวเทียม และการกำกับดูแลการประกอบ กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ กิจการโทรคมนาคม กิจการ ดาวเทียม กิจการวิทยุคมนาคม อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด แก่ประเทศและประชาชน โดยพันธกิจดังกล่าว ตั้งอยู่บนพื้นฐานของอำนาจหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนด ประกอบด้วย

พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุ โทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

Core Value แผนยุทธศาสตร์สำนักงาน กสทช. ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2565 – 2570)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับการพัฒนาธรรมาภิบาลและเป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูงในยุคดิจิทัล เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. ยกระดับธรรมาภิบาลของสำนักงาน กสทช.อย่างยั่งยืน
2. สำนักงาน กสทช.เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง และก้าวสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสามารถปรับตัวและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของ สำนักงาน กสทช. (ITA) ตลอดระยะเวลาของแผน เฉลี่ยแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 95
2. อันดับการประเมินความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลตามเกณฑ์ความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐ (Digital Government Readiness) โดยสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (สพร.) ของสำนักงาน กสทช.อยู่ในระดับสูง ตลอดระยะเวลาของแผน
3. ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาดิจิทัลของสำนักงาน กสทช.
4. ระดับความสำเร็จของการยกระดับการบริหารงานบุคคลให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล
5. ประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียมีความพึงพอใจต่อภาพลักษณ์ของสำนักงาน กสทช.ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมและพัฒนาธรรมาภิบาลของสำนักงาน กสทช.สู่ความยั่งยืน และป้องกันการทุจริต
2. ยกระดับให้องค์กรเป็นดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบและมีมาตรฐานสากล
3. ปรับโครงสร้างองค์กรและยกระดับระบบการบริหารงานบุคคลให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล
4. สร้างเสริมความเชื่อมั่นสาธารณะที่มีต่อ สำนักงาน กสทช.

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาบุคลากรให้มีความเป็นเลิศในด้านการกำกับดูแล ให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. บุคลากรของสำนักงาน กสทช.ทุกระดับมีขีดความสามารถสูงเพื่อรองรับนโยบายของ กสทช. การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบและแผนยุทธศาสตร์สำนักงาน กสทช. ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และพร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล
2. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ทั้งทั้งประชาชนให้มีความรู้ในด้านที่เกี่ยวข้องให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

ตัวชี้วัด

1. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาบุคลากรของสำนักงาน กสทช.ทั้งในและต่างประเทศ
2. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาบุคลากรในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมให้พร้อมเข้าสู่ยุคสังคมดิจิทัล

3. ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างสำนักงาน กสทช.ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

1. เพิ่ม สมรรถนะในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงาน กสทช.ให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจ และสังคมดิจิทัล
2. เสริมสร้างสำนักงาน กสทช.ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างยั่งยืน
3. พัฒนาบุคลากรในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมเพื่อให้พร้อมเข้าสู่ยุคสังคมดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาขีดความสามารถการบริหารคลื่นความถี่ และกิจการดาวเทียมเพื่อประโยชน์สูงสุด ของประเทศชาติและประชาชนและยกระดับศักยภาพของสำนักงาน กสทช. ส่วนภูมิภาค เพื่อการกำกับดูแลการบริการประชาชน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการบริหารคลื่นความถี่และกิจการดาวเทียมของประเทศ ให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการมีคลื่นความถี่ที่เพียงพอต่อความต้องการใช้งาน การบริหาร และใช้ประโยชน์จากสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียมเปิดโอกาสให้ใช้ช่องสัญญาณดาวเทียมต่างชาติ โดยสอดคล้องกับข้อบังคับวิทยุของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ และพันธกรณีระหว่างประเทศ รวมถึงความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศอื่น รัฐบาล และหน่วยงานต่างประเทศตามที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของ กสทช.หรือตามที่รัฐบาลมอบหมาย
2. สำนักงาน กสทช.ส่วนภูมิภาค มีศักยภาพในการดำเนินงานตามภารกิจของสำนักงาน กสทช. และพัฒนากระบวนการปฏิบัติงานของสำนักงาน กสทช.ส่วนภูมิภาคให้มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับพื้นที่เพื่อการบริการประชาชนอย่างทั่วถึงและรวดเร็ว
3. มีการจัดตั้งศูนย์ตรวจสอบเคลื่อนความถี่แห่งชาติ เพื่อบริหารและตรวจสอบคลื่นความถี่ทั้งในสถานการณ์ปกติและสถานการณ์ฉุกเฉิน

ตัวชี้วัด

1. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาศักยภาพของสำนักงาน กสทช. ส่วนภูมิภาค และเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบและกำกับดูแลคลื่นความถี่
2. ระดับความสำเร็จของการบริหารคลื่นความถี่ให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนของชาติที่เกี่ยวข้องให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป
3. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการให้สามารถเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศกับสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศหรือกับองค์กรระหว่างประเทศอื่น รัฐบาล และหน่วยงานต่างประเทศ

4. ระดับความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนการบริหารสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียม
5. ระดับความสำเร็จของการจัดตั้งศูนย์ตรวจสอบเคลื่อนความถี่แห่งชาติ

กลยุทธ์

1. ยกระดับการบริหารจัดการคลื่นความถี่ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของอุตสาหกรรม
2. เสริมสร้างและเพิ่มขีดความสามารถในการใช้ประโยชน์จากกิจการดาวเทียม
3. พัฒนาสำนักงาน กสทช. ส่วนภูมิภาคและเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบและกำกับดูแลคลื่นความถี่
4. พัฒนาประสิทธิภาพการตรวจสอบและกำกับดูแลคลื่นความถี่

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาศักยภาพในการกำกับดูแลและส่งเสริมกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ให้เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

เพื่อพัฒนาศักยภาพในการกำกับดูแลและส่งเสริมกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมของประเทศในการพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายให้สามารถกำกับดูแลการประกอบกิจการที่เท่าทันระบบนิเวศที่เปลี่ยนแปลงไป สามารถรองรับการเปลี่ยนผ่านไปสู่ยุคเศรษฐกิจดิจิทัล เกิดการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ขยายโครงข่ายและโครงสร้างพื้นฐานด้านการสื่อสารโทรคมนาคมที่ครอบคลุม ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพ และสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง เท่าเทียม และรู้เท่าทัน กำกับดูแลและส่งเสริมการพัฒนาเนื้อหาและคุณภาพของสื่อที่เผยแพร่ผ่านช่องทางการติดต่อสื่อสารที่หลากหลาย ส่งเสริมมาตรฐานจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ รวมถึงคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

ตัวชี้วัด

1. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาศักยภาพการกำกับดูแลกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
2. ระดับความสำเร็จในการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
3. ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม
4. ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนสนับสนุนการเข้าถึงบริการกระจายเสียงและบริการโทรทัศน์

กลยุทธ์

1. เสริมสร้างศักยภาพในการกำกับดูแลกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ของประเทศ
2. เสริมสร้างศักยภาพในการกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมของประเทศ

3. พัฒนากลไกการกำกับดูแลด้านเนื้อหาส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชน และคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์เสริมสร้างความเข้มแข็งและกลไกการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม

• ยุทธศาสตร์ภายใต้แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568) ฉบับปรับปรุง

แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฉบับนี้ มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับการพัฒนา กิจการวิทยุกระจายเสียงเพื่อยกระดับมาตรฐานกิจการกระจายเสียงและเพิ่มทางเลือกให้กับประชาชนในการรับ บริการและเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ที่จำเป็นพื้นฐานได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนา กิจการ โทรทัศน์ของประเทศให้เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้สามารถกำกับดูแลได้ สอดคล้องกับระบบนิเวศ ของอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากร ในกิจการโทรทัศน์ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มากที่สุด รวมทั้งให้ความสำคัญกับการกำกับดูแลด้านเนื้อหาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและ เทคโนโลยี มุ่งเน้นไปสู่การพัฒนาและสร้างกลไกในการกำกับดูแลด้านเนื้อหาให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีการ ส่งเสริมสนับสนุนเนื้อหาที่มีคุณภาพ สร้างสรรค์ หลากหลาย และเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะให้มากยิ่งขึ้น การ คุ้มครองผู้บริโภคมิให้ถูกเอาเปรียบและ ได้รับการอย่างเป็นธรรมส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชนให้สามารถ เข้าถึงและ ใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายได้อย่างเท่าเทียม ตลอดจนการให้บริการ และการกำกับ ดูแลที่มุ่งสู่ความเป็นดิจิทัลโดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการให้บริการ และการกำกับดูแลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนากิจการโทรทัศน์ของประเทศให้เหมาะสมกับบริบทใหม่ การพัฒนา กิจการ โทรทัศน์ของประเทศให้เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้สามารถกำกับดูแลได้สอดคล้องกับระบบ นิเวศของอุตสาหกรรม โดยคำนึงถึง การใช้ทรัพยากรในกิจการโทรทัศน์อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด และ ยกระดับมาตรฐาน กิจการโทรทัศน์ให้เป็นที่ยอมรับ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้มีการใช้ทรัพยากรในกิจการโทรทัศน์อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. เพื่อปรับกระบวนการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับระบบนิเวศของอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป
3. เพื่อยกระดับมาตรฐานกิจการโทรทัศน์

เป้าหมายของยุทธศาสตร์

1. เพิ่มช่องทางการสื่อสารให้ประชาชนในส่วนภูมิภาค
2. เปิดโอกาสให้มีการทดลองเทคโนโลยีใหม่ในกิจการโทรทัศน์
3. มีระบบการกำกับดูแลที่สอดคล้องกับระบบนิเวศของอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป
4. กิจการโทรทัศน์มีมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับมากขึ้น

ปัจจัยความสำเร็จ (Critical Success Factors)

1. การสร้างความเข้าใจและได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. ความพร้อมของบุคลากร เครื่องมือ และระบบงานที่เกี่ยวข้อง
3. ความร่วมมือที่ดีจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น จากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง กับกระบวนการบังคับใช้กฎหมาย จากภาคประชาสังคมในการให้ข้อมูลผู้ที่อาจเข้าข่าย กระทำการที่ผิดกฎหมายในเรื่องที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น
4. การประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวทาง หรือมาตรการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับระบบนิเวศของอุตสาหกรรมและการแข่งขัน ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ผ่านโครงข่ายอื่นที่มีใช้โครงข่ายกระจายเสียงหรือโทรทัศน์

ตัวชี้วัด

1. มีการอนุญาตให้หน่วยงานที่มีภารกิจสามารถมีบริการโทรทัศน์สาธารณะสำหรับภูมิภาค
2. มีการสื่อสารให้สาธารณะรับทราบถึงความพร้อมในการอนุญาตการทดลอง เทคโนโลยีใหม่ในกิจการโทรทัศน์
3. มีกฎระเบียบในการกำกับดูแลที่เหมาะสมและสอดคล้องกับระบบนิเวศของอุตสาหกรรมและการแข่งขันที่เปลี่ยนแปลงไป
4. มีการเสนอรายงานการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เอื้อต่อระบบนิเวศของ อุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลง
5. การลดลงของการกระทำความผิดด้านกิจการโทรทัศน์
6. การเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ประกอบการกิจการโทรทัศน์ที่ได้มาตรฐาน

กลยุทธ์

1. การส่งเสริมให้เกิดบริการโทรทัศน์สาธารณะสำหรับภูมิภาค
2. การสร้างความเข้าใจและความรู้ใหม่เกี่ยวกับเทคโนโลยีในกิจการโทรทัศน์
3. การปรับปรุงกฎระเบียบให้สอดคล้องกับระบบนิเวศของอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลง
4. การเสนอปรับปรุงข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมกับระบบนิเวศของอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป
5. การบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด
6. การส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการกิจการโทรทัศน์ที่ได้มาตรฐาน

แนวทางการดำเนินงาน

1. สร้างความเข้าใจและความร่วมมือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
2. พัฒนากฎระเบียบให้ทันสมัย ลดขั้นตอน ง่ายต่อการปฏิบัติ และมีความยืดหยุ่น
3. ส่งเสริมการยกระดับมาตรฐานขององค์กรวิชาชีพ
4. ศึกษาข้อกฎหมายที่สมควรปรับเปลี่ยนให้เอื้อต่อระบบนิเวศของอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป

5. สร้างความเข้าใจกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องถึงความจำเป็นในการดำเนินมาตรการ ที่จะนำไปสู่การยกระดับมาตรฐานกิจการโทรทัศน์

6. ติดตาม ตรวจสอบ บังคับใช้ทางกฎหมายกับผู้กระทำความผิดโดยเคร่งครัด

7. พัฒนามาตรการเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการกิจการโทรทัศน์ที่ได้มาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การกำกับดูแลด้านเนื้อหา การคุ้มครองผู้บริโภค และการส่งเสริม สิทธิเสรีภาพของประชาชน

การกำกับดูแลด้านเนื้อหาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และเทคโนโลยี มุ่งเน้นไปสู่การพัฒนาและสร้างกลไกในการกำกับดูแลเนื้อหาให้เกิดความมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีการส่งเสริมสนับสนุนเนื้อหาที่มีคุณภาพ สร้างสรรค์ หลากหลาย และเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะให้มากยิ่งขึ้น มีการคุ้มครองผู้บริโภค มิให้ถูกเอาเปรียบและได้รับบริการอย่างเป็นธรรม มีการบริหารจัดการเรื่องร้องเรียน ที่มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชนให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ จากข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายได้อย่างเท่าเทียม รวมทั้งผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อมวลชน สามารถทำหน้าที่ตามจริยธรรมแห่งวิชาชีพของตนได้อย่างเต็มที่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาแนวทางในการกำกับดูแลด้านเนื้อหาให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสม ต่อสถานการณ์
2. เพื่อส่งเสริมให้มีเนื้อหาที่มีคุณภาพ หลากหลาย และสร้างสรรค์
3. เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคมิให้ถูกเอาเปรียบจากผู้ประกอบการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์
4. เพื่อส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการรับรู้ เข้าถึง และใช้ประโยชน์ จากข้อมูลข่าวสารอย่าง

เท่าเทียม

เป้าหมายของยุทธศาสตร์

1. มีระบบในการกำกับดูแลด้านเนื้อหาที่มีประสิทธิภาพ
2. มีเนื้อหาที่มีคุณภาพ หลากหลาย และสร้างสรรค์
3. ผู้ใช้บริการได้รับบริการอย่างเป็นธรรม
4. มีการบริหารจัดการเรื่องร้องเรียนที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
5. ประชาชนสามารถเข้าถึง ใช้ประโยชน์ และรู้เท่าทันข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย ในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ตามสิทธิเสรีภาพภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย

6. ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสาร อย่างเท่าเทียมกับประชาชนทั่วไป

7. ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนสามารถทำ หน้าหน้าที่ตามจริยธรรมแห่งวิชาชีพของตน ได้อย่างเต็มที่

ประชาชนทั่วไป

ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนสามารถทำ หน้าหน้าที่ตามจริยธรรมแห่งวิชาชีพของตน ได้อย่างเต็มที่

ปัจจัยความสำเร็จ (Critical Success Factors)

1. มีความร่วมมืออย่างเป็นระบบกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนามาตรฐาน เนื้อหาและโฆษณาที่เผยแพร่สู่สาธารณะ

2. การพัฒนากลไกการจัดการปัญหาการกระทำ ที่เป็นการเอาเปรียบผู้บริโภค อย่างเข้มแข็ง รวดเร็ว และมีการบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3. มีฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น มิติพื้นที่ มีติกลุ่มผู้รับสาร และอื่นๆ อย่างเป็น ระบบ ครบถ้วน ชัดเจน **ตัวชี้วัด**

1. ระบบและกลไกในการกำกับดูแลด้านเนื้อหา

2. มีความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรที่มีอำนาจตามกฎหมายซึ่งเกี่ยวเนื่อง กับการนำเนื้อหา รายการไปเผยแพร่สู่สาธารณะ

3. การผิตสัญญาณการให้บริการของผู้ประกอบการมีจำนวนลดลง

4. ระยะเวลาแก้ปัญหาและจัดการเรื่องร้องเรียนรวดเร็วขึ้นเป็นไปตามกำหนดเวลา

5. มีช่องทางการร้องเรียนและติดตามความคืบหน้าของเรื่องร้องเรียนเพิ่มขึ้น

6. มีผลการประเมินประสิทธิภาพและคุณภาพของบริการอย่างทั่วถึงทั้งในมิติพื้นที่และในมิติของ เนื้อหาที่หลากหลายเข้าถึงง่าย สำหรับประชาชนทุกกลุ่มที่เป็นที่น่าพอใจ

7. มีบริการการเข้าถึงสำหรับผู้พิการตามหลักเกณฑ์ที่ กสทช. ประกาศกำหนด

8. มีเงื่อนไขการอนุญาตที่มีให้ผู้รับใบอนุญาตจำกัดเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของผู้ประกอบ วิชาชีพ

กลยุทธ์

1. จัดทำแนวทางกำกับดูแลเนื้อหาที่รองรับต่อสภาวะการณ์ของสังคมและเทคโนโลยี

2. สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรที่มีอำนาจตามกฎหมายซึ่ง เกี่ยวเนื่องกับการนำเนื้อหา รายการไปเผยแพร่สู่สาธารณะ

3. การกำหนดให้มีมาตรการเคร่งครัดในการกำกับดูแลสัญญาณการให้บริการ

4. การส่งเสริมให้มีเครือข่ายเฝ้าระวังและคุ้มครองผู้บริโภคที่มีความเข้มแข็ง

5. การยกระดับกลไกการบริหารจัดการเรื่องร้องเรียนให้มีประสิทธิภาพด้วยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมา ประยุกต์ใช้

6. การสนับสนุนการเข้าถึงบริการอย่างทั่วถึงในมิติพื้นที่และในมิติของเนื้อหาที่ หลากหลาย เข้าถึงง่าย สำหรับประชาชนทุกกลุ่ม รวมถึงผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส

7. การกำหนดมาตรการมิให้ผู้รับใบอนุญาตจำกัดเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของผู้ประกอบ วิชาชีพ

แนวทางการดำเนินงาน

1. มีกลไก อุปกรณ์ หรือเครื่องมือการติดตามประเมินผลการกำกับดูแลเนื้อหาที่สอดคล้องกับสมรรถภาพ
2. การให้ความรู้ สร้างความเข้าใจ และสนับสนุนให้มีการผลิตเนื้อหาที่มีคุณภาพ สร้างสรรค์หลากหลาย และเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ
3. มีการออกแบบมาตรการเพื่อให้การกำกับดูแลสัญญาการให้บริการเป็นไปตามมาตรฐาน
4. สื่อสารสร้างความเข้าใจถึงกระบวนการจัดการเรื่องร้องเรียนและลักษณะของเรื่องร้องเรียนที่เอื้อต่อการแก้ปัญหาที่รวดเร็ว
5. มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนากลไกและกระบวนการจัดการปัญหาเรื่องร้องเรียนให้กระชับยิ่งขึ้น
6. มีแผนหรือแนวทางที่ชัดเจนในการมีเครือข่ายเฝ้าระวังและคุ้มครองผู้บริโภคที่เข้มแข็ง
7. จัดทำแผนสนับสนุนการเข้าถึงบริการด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ที่กำหนดประเภทบริการต่างๆ ที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน
8. สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ความรู้และเสริมสร้างทักษะการรู้เท่าทันสื่อให้กับประชาชนกลุ่มต่างๆ
9. สนับสนุนการให้ทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนการเข้าถึงและใช้ประโยชน์สื่อผู้พิการผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสผ่านกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ
10. กำหนดเงื่อนไขการอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตจำกัดเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของผู้ประกอบวิชาชีพ
11. สนับสนุนการดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การเผยแพร่รายการโทรทัศน์สำคัญที่ให้เผยแพร่ได้เฉพาะในบริการโทรทัศน์ที่เป็นการทั่วไป

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การให้บริการและการกำกับดูแลที่มุ่งสู่ความเป็นดิจิทัล

การให้บริการและการกำกับดูแลที่มุ่งสู่ความเป็นดิจิทัลมีการใช้ระบบการอนุญาตบนพื้นฐานของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการกำกับดูแลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์
2. เพื่อนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการกำกับดูแลกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
3. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรให้รองรับการปฏิบัติงานที่มุ่งสู่ความเป็นดิจิทัล

เป้าหมายของยุทธศาสตร์

1. มีระบบการอนุญาตกระจายเสียงและโทรทัศน์ที่นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้
2. มีฐานข้อมูลกลางด้านกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ในรูปแบบดิจิทัลที่ถูกต้องทันสมัยเพื่อใช้ประโยชน์ในการอนุญาตประกอบกิจการและการกำกับดูแล
3. บุคลากรมีความสามารถในการปรับตัวสู่ระบบการให้บริการและการกำกับดูแลที่มุ่งสู่ความเป็นดิจิทัล

ปัจจัยความสำเร็จ (Critical Success Factors)

1. บุคลากรมีความเข้าใจและสามารถใช้เทคโนโลยีที่เชื่อมโยงกับระบบการอนุญาตในรูปแบบดิจิทัล
2. สร้างความเข้าใจและได้รับความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องในการบูรณาการข้อมูลการอนุญาต
3. ระบบที่เปิดให้มีการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลการกำกับดูแลที่จำเป็นอย่างครบถ้วน
4. การมีมาตรการรักษาความปลอดภัยในการเข้าถึงข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

1. ความสำเร็จในการพัฒนาระบบการอนุญาตด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
2. มีฐานข้อมูลกลางที่พร้อมให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าถึงในรูปแบบออนไลน์เพื่อใช้ประโยชน์ในการกำกับดูแลร่วมกัน
3. ระบบฐานข้อมูลกลางต้องมียุทธศาสตร์ประกอบตามมาตรฐานความถูกต้องความปลอดภัยต่อการใช้งาน
4. บุคลากรสามารถปฏิบัติงานภายใต้ระบบการให้บริการและระบบการกำกับดูแลที่มุ่งสู่ความเป็นดิจิทัลได้ตามเป้าหมาย

กลยุทธ์

2. การพัฒนาการให้บริการสู่ระบบดิจิทัลที่ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการได้สะดวกรวดเร็ว
3. การสร้างระบบฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงข้อมูลด้านการอนุญาตและสามารถตรวจสอบสถานะของผู้ขอรับใบอนุญาตได้ในรูปแบบดิจิทัล
4. การยกระดับกลไกการบริหารจัดการเรื่องร้องเรียนสู่การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
5. การผลักดันให้มีการบูรณาการระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดให้เป็นระบบเดียว
6. การผลักดันให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานภายใต้ระบบการให้บริการและระบบการกำกับดูแลที่มุ่งสู่ความเป็นดิจิทัลได้ตามเป้าหมายโดยไม่มีข้อขัดข้องที่ส่งผลกระทบต่องาน

แนวทางการดำเนินงาน

1. สำรวจความต้องการของผู้เกี่ยวข้องและผู้ให้บริการเพื่อนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในกระบวนการอนุญาต
2. จัดหาผู้เชี่ยวชาญและทีมงานที่เหมาะสมในการขับเคลื่อนระบบการอนุญาตไปสู่ความเป็นดิจิทัล

3. มีผู้รับผิดชอบที่เหมาะสมในการจัดทำฐานข้อมูลกลาง
4. มีแผนการพัฒนาระบบอนุญาตและฐานข้อมูลกลางที่เชื่อมโยงข้อมูลอย่างชัดเจน
5. มีระเบียบสำนักงาน กสทช. เพื่อรองรับการใช้งานระบบฐานข้อมูลกลางและมาตรการรักษาความปลอดภัย
6. ศึกษาวิเคราะห์กำหนดแนวทางเพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้เหมาะสมสอดคล้องกับแนวทางที่มุ่งสู่ความเป็นดิจิทัล
7. ส่งเสริมผู้เกี่ยวข้องให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากระบบอนุญาตและฐานข้อมูลในรูปแบบดิจิทัล

● ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ชาติและการดำเนินงานของ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์

ยุทธศาสตร์ชาติ	การดำเนินงานของ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์
ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง	แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568) ฉบับปรับปรุง และแผนยุทธศาสตร์ของสำนักงาน กสทช. ฉบับที่ 2 และฉบับที่ 3 มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ด้านยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ซึ่งภารกิจของสำนักงาน กสทช. นั้น ในการกำกับดูแลกิจการโทรทัศน์ ซึ่งได้มีการพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ที่มีเสถียรภาพ ด้วยการส่งเสริมให้มีเนื้อหาที่มีคุณภาพ หลากหลาย และสร้างสรรค์ ผลิตรายการข่าวในพระราชสำนัก และการถ่ายทอดสดงานพระราชพิธี และรัฐพิธีสำหรับการให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์เพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี รวมถึงพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ได้อย่างทั่วถึง อีกทั้งการดำเนินงานของ กสทช. เลขาธิการ กสทช. และสำนักงาน กสทช. ต้องมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ให้ความสำคัญกับการกำกับดูแลเนื้อหาให้มีคุณภาพ ถ้ามีรายการโทรทัศน์ที่รายงานเนื้อหาบิดเบือนจากความเป็นจริงหรือไม่ถูกต้อง ต้องถูกตรวจสอบ และถ้าไม่มีการแก้ไขปรับปรุงจะมีบทลงโทษ
ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568) ฉบับปรับปรุง มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ด้านยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ซึ่ง กสทช. มีการกำกับดูแลกิจการโทรทัศน์ให้มีประสิทธิภาพบนพื้นฐานการแข่งขันเสรีเป็นธรรม เพื่อความมั่นคงและประโยชน์สาธารณะ
ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568) ฉบับปรับปรุง มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ด้านยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ด้วยการเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรของสำนักงาน กสทช. ให้รองรับการปฏิบัติงานที่มุ่งสู่ความเป็นดิจิทัล พัฒนาบุคลากรสื่อสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติ	การดำเนินงานของ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์
	ยุคใหม่กับการเคลื่อนไหวทางสังคมของประเทศไทยเป็นการศึกษา รูปแบบ ลักษณะ และสื่อกลางของเครือข่ายทางสังคมที่มีการเคลื่อนไหวในสื่อสังคมยุคใหม่ในประเทศ
ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568) ฉบับปรับปรุง มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ด้านยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมที่ กสทช. มีการกำกับดูแลการดำเนินงานของกิจการโทรทัศน์ในการจัดสรรทรัพยากรการสื่อสารอย่างโปร่งใส เป็นธรรม ครอบคลุมในทุกมิติ คุ้มครองประชาชนให้ได้รับบริการที่มีคุณภาพและส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการสื่อสารและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายและมีคุณภาพอย่างเท่าเทียม
ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568) ฉบับปรับปรุง มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ด้านยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมด้วยการส่งเสริมให้มีเนื้อหาที่มีคุณภาพ หลากหลาย และสร้างสรรค์ เป้าหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ
ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568) ฉบับปรับปรุง มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ด้านยุทธศาสตร์การปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ซึ่งให้ความสำคัญกับการให้บริการประชาชนอย่างรวดเร็ว โปร่งใส ตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ และนำเทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้โดยปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลเพิ่มขึ้น

3.3 การศึกษาและเก็บข้อมูลแนวทางการดำเนินการของต่างประเทศ (Review Document)

ที่ปรึกษาต้องรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริงและการศึกษา เรื่องการเพื่อติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล การดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ประจำปี 2567 ตามรายละเอียดครอบคลุมเนื้อหาตามข้อ 4.3.1 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเพื่อเปรียบเทียบแนวทางและ รูปแบบการดำเนินการซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์ เพื่อติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล การดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ โดยเป็นประเทศที่มี สภาพแวดล้อมและข้อจำกัดใกล้เคียงกับประเทศไทยจำนวนไม่น้อยกว่า 3 ประเทศ ในทวีปสหรัฐอเมริกา และ/หรือ ทวีปยุโรป และ/หรือทวีปออสเตรเลีย และ/หรือทวีปเอเชีย

3.3.1 กิจการโทรทัศน์ในประเทศอังกฤษ

ในปี ค.ศ.2023 สถาบันภาพยนตร์อังกฤษ (British Film Institute: BFI) รายงานรายได้ของอุตสาหกรรม ภาพยนตร์ในสหราชอาณาจักรและไอร์แลนด์ มีรายได้ 986 ล้านปอนด์ อุตสาหกรรมการถ่ายทำภาพยนตร์ และ รายการทีวี (High-end television: HETV) มีมูลค่า 4,230 ล้านปอนด์ โดยแบ่งเป็นการถ่ายทำ HETV มูลค่า 2,870 ล้านปอนด์ คิดเป็นร้อยละ 68 มีรายการทั้งหมด 187 รายการ และรายได้จากการถ่ายทำภาพยนตร์ จำนวน 1,360 ล้านปอนด์ คิดเป็นร้อยละ 32 ของมูลค่ารายได้ทั้งหมด โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประเภท	ลงทุน (ล้านปอนด์)			รวม
	ในประเทศ	ต่างประเทศ	ร่วมทุน	
รายการทีวี (จำนวน 187 รายการ)	766	2,070	38.9	2,870
การถ่ายทำภาพยนตร์	150.2	1,040	162.8	1,360

ที่มา: กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ (2567)

ในช่วงที่ผ่านมารัฐบาลสหราชอาณาจักรได้มีโครงการคืนภาษีให้แก่การถ่ายทำรายการโทรทัศน์ในสหราชอาณาจักรที่ได้รับการรับรองจากสถาบันภาพยนตร์อังกฤษส่งผลให้มีการลงทุนถ่ายทำรายการโทรทัศน์และรายการ สตรีมมิงในแพลตฟอร์มต่าง ๆ มีเพิ่มมากขึ้น โดยโครงการนี้จะเปิดรับคืนภาษีจนถึงวันที่ 1 เมษายน 2027 โดย รายการจะต้องเริ่มถ่ายทำภายในวันที่ 31 มีนาคม 2025

จำนวนผู้ได้รับใบอนุญาตในการออกอากาศในปัจจุบันของสหราชอาณาจักรมีผู้ได้รับใบอนุญาต จำนวน 5 ราย ได้แก่ BBC, Channel3, Channel 4, Channel 5 และ S4C โดยการอนุญาตนั้นให้บริการภายใต้ใบอนุญาต 2 ประเภท ดังนี้

1. ใบอนุญาต TLCS License สำหรับการให้บริการผ่านดาวเทียม เคเบิล และอินเทอร์เน็ต
2. ใบอนุญาต DTPS หรือ DTAS สำหรับการให้บริการบนโทรทัศน์ระบบดิจิทัล นอกจากนี้ ยังมีการให้บริการประเภทอื่น ๆ เช่น การให้บริการในระบบ Multiplex และการให้บริการทางช่องโทรทัศน์ท้องถิ่น

สหราชอาณาจักรมีช่องโทรทัศน์ซึ่งเป็นฟรีทีวี ออกอากาศ 5 ช่อง ได้แก่ BBC1 , BBC2, ITV, Channel 4, Channel 5 ส่วนการบริการ Streaming Service ได้แก่ Amazon Prime Video, Apple TV+, BT TV, Disney Plus, Netflix, NOW, BritBox, DAZN, Hayu, Sky และ Virgin Media โดยช่องที่ได้รับความนิยมสูงสุด 10 อันดับแรก ได้แก่ 1. ITV, 2. Channel 4, 3. Netflix, 4. BBC One, 5. Channel 5, 6. Film4, 7. BBC TWO, 8. More4, 9. Disney+ และ 10. ITV2

กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ในสหราชอาณาจักร Ofcom (Office of Communications) เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแลกิจการสื่อสารของสหราชอาณาจักรเป็นหน่วยงานผู้ดูแลการบริการด้านการสื่อสาร ครอบคลุมตั้งแต่ประกอบด้วยกิจการโทรทัศน์ วิทยุและวิดีโอออนดีมานด์ โทรคมนาคมระบบสาย โทรคมนาคมเคลื่อนที่ และกิจการไปรษณีย์ รวมถึงบริหารจัดการคลื่นความถี่วิทยุ หน่วยงาน Ofcom มีอำนาจในการกำกับดูแลการบริการโทรทัศน์และวิทยุที่ควบคุมโดย ภาครัฐ รวมถึงการบริการโทรทัศน์ที่ดำเนินการอย่างอิสระข้างต้นด้วยการกำหนดกฎระเบียบในการดำเนินกิจกรรม ทั้งสิ้น 13 ประเภท

1. การจัดสรรสัดส่วนของประเภทรายการสำหรับการบริการโทรทัศน์สาธารณะ และการบริการโทรทัศน์แบบดิจิทัล
2. การจัดหาข่าวสารสำหรับการออกอากาศทางการบริการโทรทัศน์สาธารณะ
3. การผลิตรายการโดยเอกชนและกลุ่มภูมิภาคสำหรับการออกอากาศทางการบริการโทรทัศน์สาธารณะ
4. การจัดหาให้มีรายการสำหรับเด็ก
5. การแพร่ภาพการแข่งขันกีฬาและเหตุการณ์อื่น ๆ ซึ่งอยู่ในความสนใจระดับชาติ
6. การบริการโทรทัศน์สำหรับผู้พิการทางการได้ยินและการมองเห็น
7. การออกอากาศของพรรคการเมืองทางสถานีวิทยุและโทรทัศน์
8. การปฏิบัติตามภาระผูกพันพิเศษของสถานีโทรทัศน์ช่องสี่
9. การปฏิบัติตามภาระผูกพันพิเศษของการบริการสาธารณะในการแสดงข้อมูล ข่าวสารในรูปของข้อความผ่านจอภาพโทรทัศน์
10. การบังคับใช้เงื่อนไขที่ปรากฏในใบอนุญาตต่าง ๆ
11. การเฝ้าสังเกตการณ์รายการต่าง ๆ
12. พันธกรณีระหว่างประเทศ
13. การกำหนดและบังคับใช้มาตรฐานที่เป็นธรรมสำหรับการดำเนินรายการที่ออกอากาศทางโทรทัศน์และวิทยุจากอำนาจหน้าที่ข้างต้นของหน่วยงาน Ofcom นั้น การกำกับดูแลการโฆษณาแฝงจัดอยู่ใน ส่วนงานกลุ่มที่ 13 ด้านการกำหนดและบังคับใช้มาตรฐานที่เป็นธรรมสำหรับการดำเนินรายการที่ ออกอากาศทางโทรทัศน์และวิทยุ ซึ่งจะนำเสนอรายละเอียดในประเด็นต่อไป

รูปแบบของการกำกับดูแลเนื้อหา แบ่งได้ 3 แบบดังนี้

1. การกำกับดูแลตนเอง (Self-Regulation) ผู้ประกอบการได้ร่วมกันกำหนดหลักเกณฑ์ขึ้นมาใช้สำหรับใช้ในการกำกับดูแลตนเอง โดยหลักเกณฑ์กำหนดโครงสร้างเกี่ยวกับรับเรื่องร้องเรียน หลักเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเพื่อให้กำกับดูแลตนเองจะไม่มีการบังคับทางกฎหมายปฏิบัติอยู่บนพื้นฐานของความสมัครใจของสมาชิก แต่หากมีการละเมิดทางองค์กรจะมีการใช้มาตรการต่าง ๆ ลงโทษได้

2. การกำกับดูแลร่วมกัน (Co-Regulation) ผู้ประกอบการและองค์กรที่กำกับดูแลมีส่วนร่วมในการกำกับดูแล การกำกับดูแลรูปแบบนี้จะมีลักษณะของการผสมผสานระหว่างการกำกับดูแลดำเนินการร่วมกันในการกำหนดหลักเกณฑ์ หรือกฎระเบียบต่าง ๆ ขึ้น ได้แก่ Advertising Standards Authority (ASA)

3. การกำกับดูแลโดยรัฐบาล (Statutory) เป็นการกำกับดูแลโดยกฎหมายกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือกฎเกณฑ์จะมีการบังคับใช้บทลงโทษ หรือดำเนินคดีตามกฎหมาย

ในสหราชอาณาจักรมีองค์กรกำกับดูแลบริการวิดีโอตามคำขอ (Authority of Television and Video on Demand: ATVOD) เป็นหน่วยงานอิสระที่ทำหน้าที่กำกับดูแลร่วมในการดูแลเนื้อหาของระบบวิดีโอตามคำขอ (Video on demand) ATVOD ได้รับการมอบอำนาจจาก Ofcom ให้กำกับดูแลบริการรายการตามคำขอ ซึ่งกฎของ ATVOD ครอบคลุมถึงการดูแลเรื่องการจัดเตือนการให้บริการและเนื้อหาที่ให้บริการ ซึ่ง ATVOD เผยแพร่กฎฉบับเว็บไซต์ขององค์กรให้แก่สาธารณชน ทั้งนี้หากผู้บริโภคพบเห็นเนื้อหารายการที่อาจเป็นการฝ่าฝืน/ละเมิดกฎหมายก็สามารถส่งเรื่องร้องเรียนมายังผู้ให้บริการได้

3.3.2 กิจกรรมโทรทัศน์ในสหรัฐอเมริกา

คณะกรรมการกำกับดูแลกิจการสื่อสาร (The Federal Communications Commission: FCC) เป็นแบบองค์กรกำกับดูแลที่มีอิสระอย่างเต็มที่ที่มีสถานะเป็นองค์กรกึ่งตุลาการ (Quasi - Judicial Organization) และองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ (Independent Government Agency) ขึ้นตรงต่อสภาองเกรส (Congress) รับผิดชอบเกี่ยวกับออกกฎข้อบังคับการสื่อสารระหว่างประเทศและระหว่างมลรัฐ โดยใช้วิทยุกระจายเสียงโทรทัศน์ทางสายดาวเทียมและเคเบิล เป็นองค์กรอิสระในการกำกับดูแลของรัฐทำหน้าที่กำกับดูแลการสื่อสารระหว่างรัฐ หรือภายในประเทศและต่างประเทศ โดยกำกับดูแลกิจการวิทยุ กิจกรรมโทรทัศน์ การสื่อสารผ่านสายการสื่อสาร ผ่านดาวเทียม กิจกรรมโทรคมนาคม และบริการด้านการสื่อสารที่ทันสมัยอื่น ๆ โดย FCC มีบทบาทสำคัญดังนี้

1. การส่งเสริมการแข่งขันการส่งเสริมวัฒนธรรมและการลงทุนสำหรับกิจการบริการสื่อสารความเร็วสูงและสิ่งอำนวยความสะดวกที่รองรับการสื่อสารของประเทศ

2. การสนับสนุนด้านเศรษฐกิจของชาติ ด้วยการสร้างกรอบแนวทางการแข่งขันทางเศรษฐกิจเพื่อปฏิบัติ การสื่อสารของประเทศ

3. การส่งเสริมการใช้คลื่นความถี่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

4. การปรับปรุงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับสำหรับเทคโนโลยีใหม่ที่กำลังพัฒนา

5. การสร้างการเป็นผู้นำด้านโครงสร้างพื้นฐานในการสื่อสารของประเทศ

สหรัฐอเมริกาใช้การกำกับดูแลมาตรฐานจริยธรรมของผู้รับใบอนุญาตในกิจการโทรทัศน์โดยใช้ระบบผสมผสานระหว่างการกำกับดูแลตนเอง (Self-Regulation) และระบบกำกับดูแลร่วมกัน (Co-Regulation) โดยมีคณะกรรมการกลางกำกับดูแลกิจการเป็นหน่วยงานหลักในการกำกับดูแล นอกจากนี้ยังมีคณะกรรมการสอดส่องดูแลทางโทรทัศน์ (The TV Parental Guidelines Monitoring Board (TVOMB)) คอยกำกับดูแลด้านจริยธรรมหรือความเหมาะสมของเนื้อหา

การกำกับกิจการอินเทอร์เน็ต โดยระบุให้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เป็นสาธารณูปโภค (Public Utility) อย่างหนึ่ง การกำกับกิจการอินเทอร์เน็ต โดยระบุให้บริการอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์เป็นสาธารณูปโภค (Public Utility) อย่างหนึ่ง โดยการออกข้อบังคับนี้เป็นการสนับสนุนหลักการสำคัญว่าด้วยความเป็นกลางทางอินเทอร์เน็ต (Net Neutrality) ซึ่งมีใจความว่า ผู้ให้บริการควรสามารถส่งมอบข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตทุกชนิดให้กับผู้ใช้บริการได้อย่างเท่าเทียม ไม่ว่าข้อมูลเหล่านั้นจะมาจากผู้ให้บริการรายใด หรือเป็นข้อมูลประเภทไหน (ทำความเข้าใจกับหลักการความเป็นกลางทางอินเทอร์เน็ต) ความเปลี่ยนแปลงสำคัญในข้อบังคับใหม่ที่จะกระทบกับผู้ให้บริการบรอดแบนด์ มีดังนี้

1. จัดหมวดหมู่การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ โดยให้เป็นบริการการสื่อสารซึ่งหมายความว่าบริการนี้จะถูกบังคับด้วยกฎที่เข้มงวดขึ้น
2. ผู้ให้บริการบรอดแบนด์จะไม่สามารถปิดกั้นเนื้อหาบนอินเทอร์เน็ต หรือเพิ่มความเร็วในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต เพื่อแลกกับค่าตอบแทนได้
3. ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตจะไม่สามารถเจรจาต่อรองกับผู้ผลิตเนื้อหา ให้การรับส่งข้อมูลไปยังผู้ใช้ของตนทำได้อย่างราบรื่นขึ้น หรือที่เรียกว่า “การจ่ายเพื่อให้ได้สิทธิพิเศษ (Paid Prioritisation)”
4. ข้อตกลงการเชื่อมต่อโครงข่ายซึ่งบริษัทผู้ผลิตเนื้อหาจ่ายให้กับผู้ให้บริการบรอดแบนด์ เพื่อเชื่อมต่อไปยังโครงข่ายจะต้องอยู่ภายใต้การกำกับกิจการ
5. บริษัทที่รู้สึกว่าการบริการอย่างไม่เป็นธรรมสามารถร้องเรียนไปยัง FCC ซึ่งจะพิจารณาข้อร้องเรียนเป็นรายกรณีไป
6. ข้อบังคับทั้งหมดจะบังคับใช้กับทั้งผู้ให้บริการคลื่นความถี่ และผู้ให้บริการประจำที่ FCC จะไม่นำเนื้อหาบางหมวดของข้อบังคับใหม่มาใช้หนึ่งในนั้นรวมถึงการกำกับราคาการให้บริการอินเทอร์เน็ต

สรุป กิจการด้านโทรทัศน์ของสหรัฐอเมริกาใช้องค์กรกำกับดูแลกิจการวิทยุโทรทัศน์เป็นคณะกรรมการกลางกำกับดูแลกิจการสื่อสารของสหรัฐฯ (Federal Communication Commission: FCC) รูปแบบขององค์กรเป็นแบบองค์กรกำกับดูแลที่มีอิสระอย่างเต็มที่ มีสถานะเป็นองค์กรกึ่งตุลาการ (Quasi – judicial Organization) และองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ (Independent Government Agency) ขึ้นตรงต่อสภาองเกรส (Congress) รับผิดชอบเกี่ยวกับออกกฎข้อบังคับ การสื่อสารระหว่างประเทศและระหว่างมลรัฐ โดยใช้วิทยุกระจายเสียงโทรทัศน์ทางสายดาวเทียมและเคเบิล

3.3.3 กิจกรรมโทรทัศน์ในออสเตรเลีย

การดำเนินการองค์การสื่อสารและการสื่อสารของออสเตรเลีย (The Australian Communication) and Media Authority: ACMA) เป็นแบบองค์กรในกำกับดูแลที่ตั้งขึ้นภายในกระทรวงของรัฐบาล แต่มีโครงสร้างแยกต่างหากจากหน่วยงานของรัฐ เป็นหน่วยงานในการบริหารงานด้านบรอดแบนด์ ด้านการสื่อสาร และด้านเศรษฐกิจดิจิทัล (เกิดจากการรวมตัวกันระหว่าง องค์การกระจายเสียงแห่งออสเตรเลีย (Australian Broadcasting Authority: ABA) กับองค์การการสื่อสารแห่งออสเตรเลีย (Australian Communications Authority: ACA) กรรมการกำกับดูแลของ ACMA ประกอบด้วย สมาชิกจำนวน 7 คน

การกำกับดูแลผู้รับใบอนุญาตในกิจการโทรทัศน์ของเครือรัฐออสเตรเลีย (Commonwealth of Australia) เครือรัฐออสเตรเลียใช้ระบบกำกับดูแลตนเอง (Self-Regulation) และระบบกำกับดูแลร่วมกัน (Coregulation) ในการกำกับมาตรฐานจริยธรรมของผู้รับใบอนุญาตในกิจการโทรทัศน์ โดยรัฐจะมีหน้าที่กำหนดมาตรฐานและเงื่อนไขใบอนุญาต ส่วนมาตรฐานจริยธรรมเป็นหน้าที่ของสื่อมวลชนกำกับดูแลกันเองภายใต้ประมวลจริยธรรมนักสื่อสารมวลชน (MEAA Journalist Code of Ethics) โทรทัศน์ของออสเตรเลียนมีการควบคุมกำกับดูแลเกี่ยวกับกิจการโทรทัศน์ โดยใช้มาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพของอุตสาหกรรมโทรทัศน์เชิงพาณิชย์ (the Commercial Television Industry Code of Practice: the Code) มีดังนี้

1. การจัดประเภทรายการและเนื้อหาต้องห้าม (Classification and Proscribed Material) ในการจัดรายการออกอากาศกล่าวถึงการจัดประเภทการออกอากาศแบบต่าง ๆ และเวลาการออกอากาศรายการประเภทต่าง ๆ เนื้อหาที่ไม่เหมาะสมกับโทรทัศน์คำเตือนสำหรับผู้บริโภคให้รับทราบ เป็นต้น

2. รายการข่าว และเหตุการณ์ปัจจุบัน (News and Current Affairs Programs) รายละเอียดของข้อกำหนดจะกล่าวถึงแนวปฏิบัติในการนำเสนอเนื้อหาข่าวและเหตุการณ์ปัจจุบัน ทั้งขอบเขตและการตีความเนื้อหา เนื้อหาที่อาจก่อให้เกิดความไม่สบายใจ ความถูกต้องและเที่ยงธรรม ความเป็นกลาง-การไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด การคำนึงถึงความเป็นส่วนตัว และการส่งเสริมรายการประเภทข่าวและเหตุการณ์ปัจจุบัน

3. การเปิดเผยการสนับสนุนโฆษณา (Disclosure of Commercial Arrangements) รายละเอียดของเนื้อหาจะกล่าวถึงแนวปฏิบัติในการเปิดเผยการสนับสนุนการผลิตรายการ โดยเฉพาะรายการข่าวและเหตุการณ์ปัจจุบัน และรายการสำหรับเด็กและเยาวชน

4. ขอบเขตเรื่องการโฆษณา (Advertising Limits) รายละเอียดเนื้อหาจะกล่าวถึงปริมาณการออกอากาศโฆษณาและการส่งเสริมรายการประเภทต่าง ๆ การเผยแพร่โฆษณาผ่านหลายช่องทาง และเนื้อหาโฆษณาที่ไม่เกี่ยวกับธุรกิจ

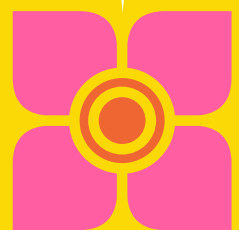
5. การควบคุมการโฆษณา (Advertising Restrictions) รายละเอียดเนื้อหาจะกล่าวถึงเนื้อหาโฆษณาที่ถูกควบคุม เช่น ห้ามมีโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเย็น ห้ามมีโฆษณาเกี่ยวกับการพนันในรายการที่ถูกจัดประเภท G (General-รายการสำหรับผู้ชมทั่วไป), C (Children – รายการสำหรับเด็ก), หรือ P (Preschoolers-รายการสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน) การให้คำแนะนำแก่ผู้บริโภคอย่างเด่นชัดและอ่านง่ายเมื่อเริ่มฉายภาพยนตร์ที่ถูกจัดประเภท PG ขึ้นไป รวมทั้งทุกรายการประเภท M (Mature – รายการสำหรับผู้ใหญ่ซึ่งมีเนื้อหาที่อาจไม่

เหมาะสมกับเยาวชนอายุต่ำกว่า 15 ปี) การแสดงสัญลักษณ์ประเภทรายการอย่างชัดเจน ทั้งในช่วงเริ่มต้นและช่วงพักันรายการ รวมทั้งในการส่งเสริมรายการ (Program Promotions)

สรุป เครือรัฐออสเตรเลียกิจการด้านโทรทัศน์ใช้ระบบกำกับดูแลตนเอง (Self-Regulation) และระบบกำกับ ควบคุม ดูแลร่วมกัน (Coregulation) ในการกำกับมาตรฐานจริยธรรมของผู้รับใบอนุญาตในกิจการโทรทัศน์ โดยรัฐจะมีหน้าที่กำหนด มาตรฐานและเงื่อนไขใบอนุญาต ส่วนมาตรฐานจริยธรรมเป็นหน้าที่ของสื่อมวลชนกำกับดูแลกันเองภายใต้ประมวลจริยธรรมนักสื่อสารมวลชน (MEAA Journalist Code of Ethics)

บทที่

รายงานผลการศึกษาริบท
ที่สำคัญต่อการดำเนินการ

4

บทที่ 4 รายงานผลการศึกษาบริบทที่สำคัญต่อการดำเนินการ

การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และ เลขาธิการ กสทช. ปี 2567 นี้ ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการตรวจสอบเอกสาร รวบรวมข้อมูลและข้อเท็จจริง บริบทและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์ และการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก การจัดประชุมเฉพาะกลุ่ม และผลการจัดประชุม เพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ มีรายละเอียด

- 4.1 สังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม ในการประชุมรับฟังความคิดเห็นสาธารณะหรือการประชุมรับฟังความคิดเห็นเฉพาะกลุ่ม ที่สำนักงาน กสทช. จัดขึ้น หรือที่เกี่ยวกับด้านโทรทัศน์
- 4.2 การเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม
- 4.3 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กสทช. ผู้บริหารสำนักงาน กสทช.เขตพื้นที่ภูมิภาค ผู้ประกอบการ และผู้มีส่วนได้เสีย หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์
- 4.4 การจัดประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) เพื่อรับทราบข้อมูล/ข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องที่มีผลกระทบต่อการทำงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช.ด้านกิจการโทรทัศน์
- 4.5 การจัดประชุม เพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing)

4.1 การรวบรวมข้อมูลสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม (Observation)

โดยที่ปรึกษาการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ เข้าร่วมการประชุมเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2567 ณ โรงแรม Avani Ratchada Bangkok Hotel การประชุมเผยแพร่ผลการศึกษาภายใต้โครงการศึกษา “ฉกทัศน์ กิจการแพร่ภาพกระจายเสียงในอนาคตของไทยภายใต้สภาพแวดล้อมของอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป” โดยจ้าง บริษัท SCF Associate Ltd. การจ้างที่ปรึกษาศึกษาฉกทัศน์กิจการแพร่ภาพกระจายเสียงในอนาคตของไทย ภายใต้สภาพแวดล้อมของอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งเป็นคณะนักวิจัยจาก มหาวิทยาลัยชั้นนำในยุโรป ร่วมกับคณะนักวิจัยจากจุฬาฯ และมจร. โดยสำนักงาน กสทช. เพื่อทำการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบกรณีการรวม ธุรกิจระหว่างบริษัท โทรคมนาคมรายใหญ่ในทั้งสองกรณี เพื่อการศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการ วิเคราะห์เชิงวิชาการที่เกี่ยวข้องกับโทรทัศน์

2. ความแตกต่างระหว่าง OTT และทีวีดิจิทัล

- ทีวีดิจิทัลอยู่ภายใต้การกำกับดูแลที่เข้มงวดกว่า มีข้อจำกัดด้านเนื้อหา และมีภาระในการให้บริการเพื่อประโยชน์สาธารณะ

1. การเปลี่ยนแปลงของตลาด

- ตลาดสื่อสตรีมมิงไทยมีการแข่งขันสูง โดยเฉพาะการเติบโตของบริการ OTT (Over-The-Top) ทั้งจากแพลตฟอร์มระดับโลกและในประเทศ
- บริการโทรทัศน์แบบดั้งเดิมมีแนวโน้มรายได้คงที่หรือลดลง
- ผู้บริโภคนิยมรับชมเนื้อหาผ่านสื่อ Social Media โดยเฉพาะ YouTube

2. ความแตกต่างระหว่าง OTT และทีวีดิจิทัล

- ทีวีดิจิทัลอยู่ภายใต้การกำกับดูแลที่เข้มงวดกว่า มีข้อจำกัดด้านเนื้อหา และมีภาระในการให้บริการเพื่อประโยชน์สาธารณะ
- OTT มีความยืดหยุ่นกว่า สามารถสร้างรายได้จากการโฆษณาแบบเจาะกลุ่มเป้าหมาย และมีการกำกับดูแลน้อยกว่า
- ผู้บริโภคในแต่ละกลุ่มอายุมีการรับชมเนื้อหาผ่านช่องทางที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มผู้สูงอายุยังคงนิยมรับชมทีวีดิจิทัล

3. ความท้าทายและผลกระทบ

- การแข่งขันที่รุนแรงจาก OTT ส่งผลกระทบต่อรายได้ของผู้ประกอบการทีวีดิจิทัล
- กฎระเบียบการกำกับดูแลกิจการแพร่ภาพกระจายเสียงในปัจจุบันยังไม่เพียงพอ
- การเข้ามาของแพลตฟอร์มระดับโลก เช่น GAFAM และแพลตฟอร์มจากจีน ทำให้เกิดการแข่งขันที่ไม่เท่าเทียม
- ปัญหาด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ลิขสิทธิ์ทรัพย์สินทางปัญญา และข่าวปลอม

4. ข้อเสนอแนะ

- ปรับสมดุลการกำกับดูแลเนื้อหา OTT และทีวีดิจิทัล
- ติดตามและแก้ไขปัญหาการผูกขาดตลาดของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตและสตรีมมิง
- มีมาตรการคุ้มครองผู้ใช้สื่อสังคมออนไลน์จากเนื้อหาที่เป็นอันตราย
- ส่งเสริมการผลิตเนื้อหาคุณภาพสูงของไทย
- กสทช. ควรเริ่มเจรจา กับหน่วยงานอื่นในอุตสาหกรรมแพร่ภาพกระจายเสียงเพื่อจัดตั้งหน่วยงานใหม่เพื่อสนับสนุนการลงทุน การผลิต การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมเนื้อหาที่ผลิตโดยประเทศไทย

5. ข้อเสนอจากทัศน์อนาคต

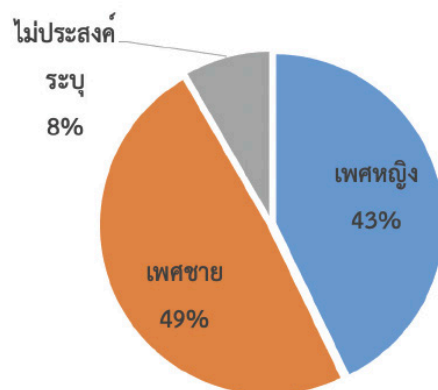
- ฉากทัศน์ที่ 1: สภาพการณ์ปัจจุบันดำเนินต่อไป ทำให้ฟรีทีวีอาจปิดตัวลง
- ฉากทัศน์ที่ 2: การกำกับดูแลและสนับสนุนอย่างรอบคอบ ทำให้ตลาดแข็งแกร่งขึ้น
- ฉากทัศน์ที่ 3: องค์กรที่แข็งแกร่งของภาคอุตสาหกรรม และหน่วยงานกำกับดูแลริเริ่มสร้างกลยุทธิ์ เพื่อผลักดันการส่งออกเนื้อหาระดับโลก

4.2 การเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์

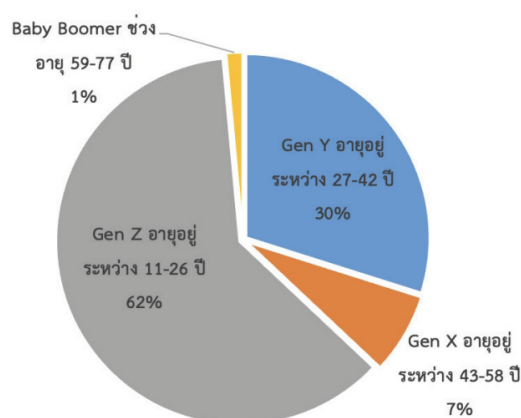
โดยจำนวนตัวอย่างวิจัยทั้งหมดมีจำนวน 2,579 ตัวอย่างวิจัย สามารถประมวลผลจากตัวอย่างวิจัยทั้งหมดจำนวน 2,577 ตัวอย่างวิจัย โดยทีมคณะที่ปรึกษาใช้การสุ่มตัวอย่างวิจัยแบบสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนที่รับชมรายการโทรทัศน์ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

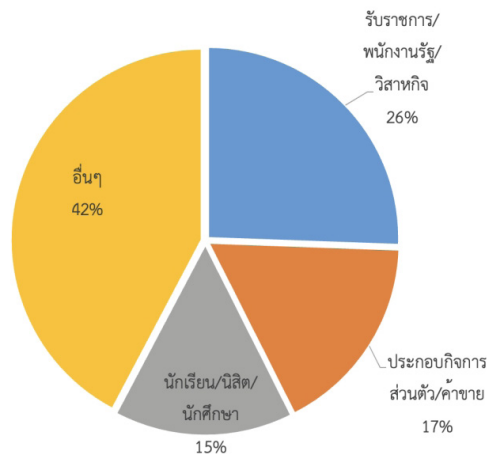
ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 1,258 คิดเป็นร้อยละ 48.82 เพศชาย มีจำนวน 1,104 คิดเป็นร้อยละ 42.84 และผู้ไม่ประสงค์ระบุ มีจำนวน 215 คิดเป็นร้อยละ 8.34 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

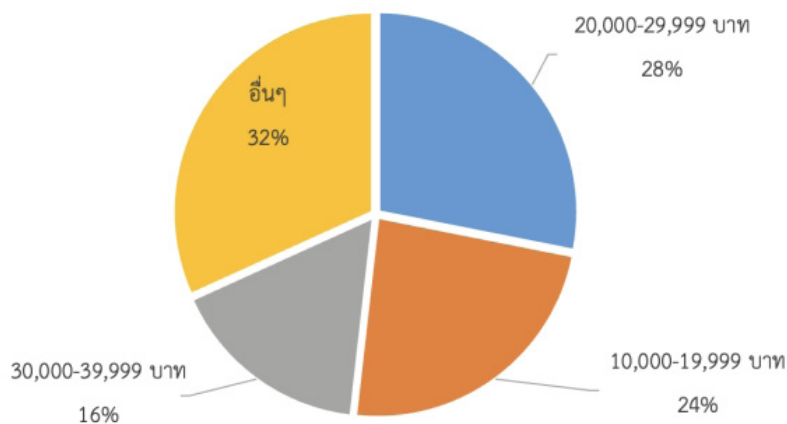
ช่วงอายุส่วนใหญ่อยู่ใน Gen Z ช่วงอายุ 11-26 มีจำนวน 1,585 คน คิดเป็นร้อยละ 61.51 รองลงมาเป็น Gen Y ช่วงอายุ 27-42 มีจำนวน 770 คน คิดเป็นร้อยละ 29.88 เป็น Gen X ช่วงอายุ 43-58 มีจำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 และเป็น Baby Boomer ช่วงอายุ 59-77 ปี มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 1.47 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

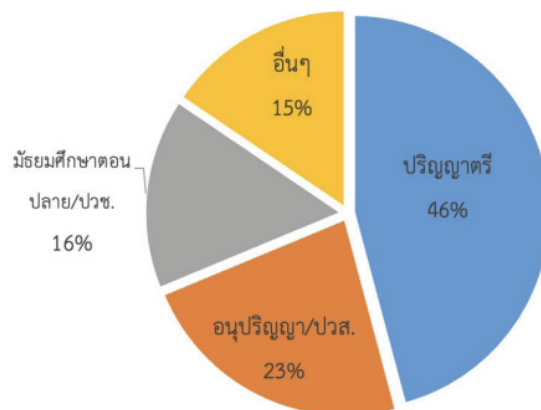
อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นรับราชการ/พนักงานรัฐ/วิสาหกิจ มีจำนวน 659 คน คิดเป็นร้อยละ 25.57 รองลงมาประกอบกิจการส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 438 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 และเป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีจำนวน 391 คน คิดเป็นร้อยละ 15.17 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

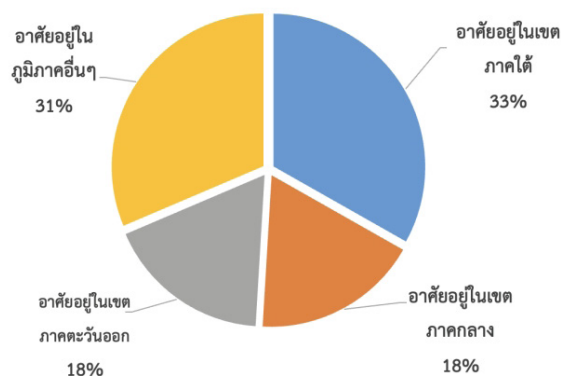
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 20,000-29,999 บาท มีจำนวน 724 คน คิดเป็นร้อยละ 28.09 รองลงมามีรายได้อยู่ระหว่าง 10,000-19,999 บาท มีจำนวน 611 คน คิดเป็นร้อยละ 23.71 และมีรายได้อยู่ระหว่าง 30,000-39,999 บาท มีจำนวน 424 คน คิดเป็นร้อยละ 16.45 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

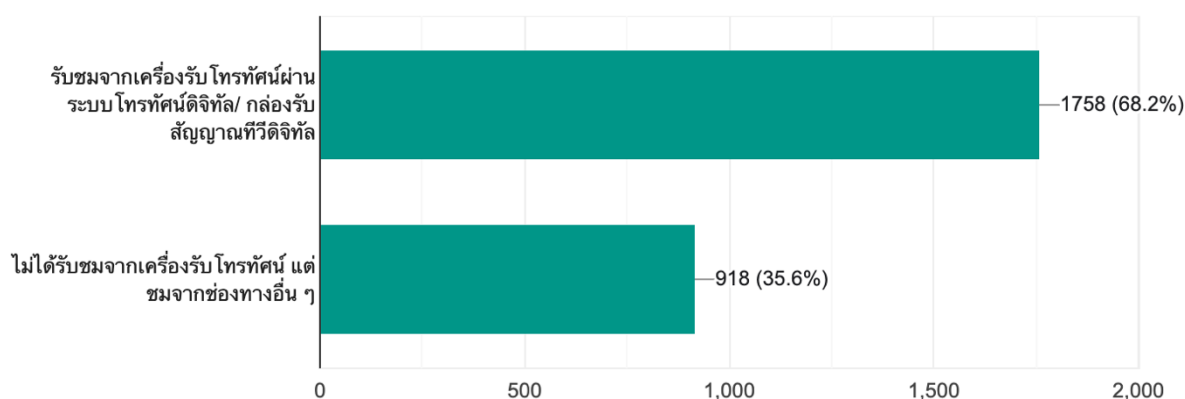
ระดับการศึกษาส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีจำนวน 1,181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.83 รองลงมาอนุปริญญา/ปวส.มีจำนวน 591 คน คิดเป็นร้อยละ 22.93 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.มีจำนวน 404 คน คิดเป็นร้อยละ 15.68 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

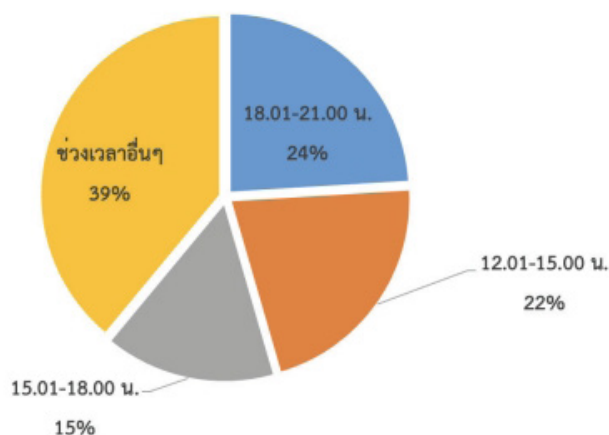
ภูมิลาเนาที่พักปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในเขตภาคใต้ มีจำนวน 855 คน คิดเป็นร้อยละ 33.18 รองลงมาพักอาศัยอยู่ในเขตภาคกลาง 458 คน คิดเป็นร้อยละ 17.77 และพักอาศัยอยู่ในเขตภาคตะวันออก 455 คน คิดเป็นร้อยละ 17.66 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

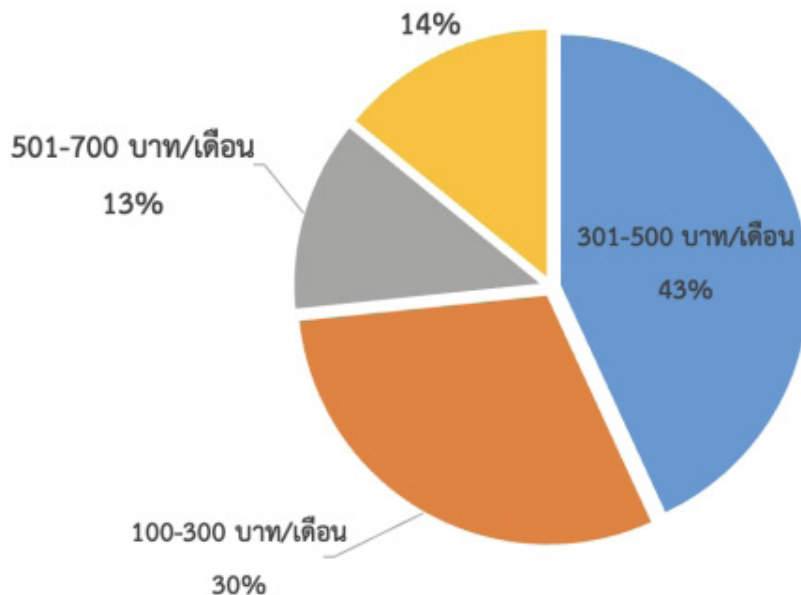
ช่องทางการรับชมรายการจากสถานีโทรทัศน์ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับชมจากเครื่องรับโทรทัศน์ผ่านระบบโทรทัศน์ดิจิทัล/ กล่องรับสัญญาณทีวีดิจิทัล มีจำนวน 1,660 คิดเป็นร้อยละ 64.42 และไม่ได้รับชมจากเครื่องรับโทรทัศน์ แต่ชมจากช่องทางอื่น ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ/คอมพิวเตอร์พกพา/ มีจำนวน 917 คิดเป็นร้อยละ 35.58 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

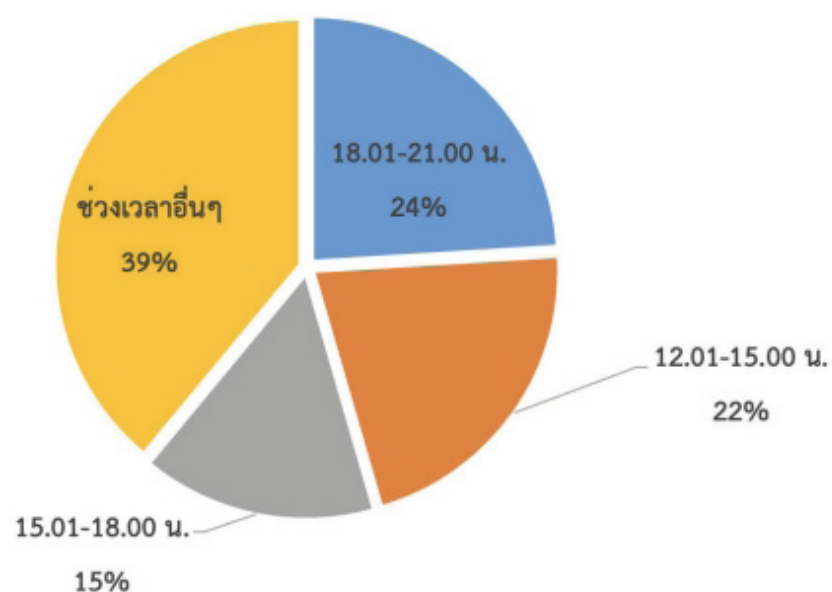
จำนวนชั่วโมงในการรับชม/วันส่วนใหญ่รับชมชมอยู่ในช่วง 3-4 ชั่วโมง/วัน มีจำนวน 1,390 คน คิดเป็นร้อยละ 53.94 รองลงมาเป็นารับชมน้อยกว่า 1 ชั่วโมง/วัน มีจำนวน 663 คน คิดเป็นร้อยละ 25.73 และใช้เวลารับชมอยู่ในช่วงเวลา 5-6 ชั่วโมง/วัน มีจำนวน 408 คน คิดเป็นร้อยละ 15.83 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามจ่ายค่าอินเทอร์เน็ตอยู่ในช่วงราคา 301-500 บาท/เดือน มีจำนวน 1,111 คิดว่าเป็นร้อยละ 43.11 รองลงมาจ่ายค่าอินเทอร์เน็ต 100-300 บาท/เดือน มีจำนวน 780 คน คิดเป็นร้อยละ 30.27 และจ่ายค่าอินเทอร์เน็ต 501-700 บาท/เดือน มีจำนวน 322 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ช่วงเวลาผู้ตอบแบบสอบถามการรับชมอยู่ในช่วงเวลา 18.01-21.00 น. มีจำนวน 619 คน คิดเป็นร้อยละ 24.02 รองลงมารับชมช่วงเวลา 12.01-15.00 น. มีจำนวน 554 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 และรับชมในช่วงเวลา 15.01-18.00 น. มีจำนวน 399 คน คิดเป็นร้อยละ 15.48 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นในภาพรวมของรายการทีวี

5 หมายถึง มากที่สุด

4 หมายถึง มาก

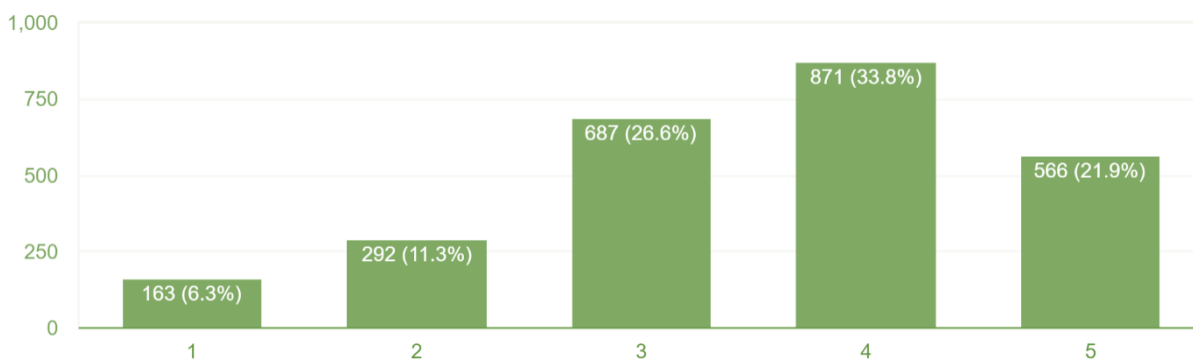
3 หมายถึง ปานกลาง

2 หมายถึง น้อย

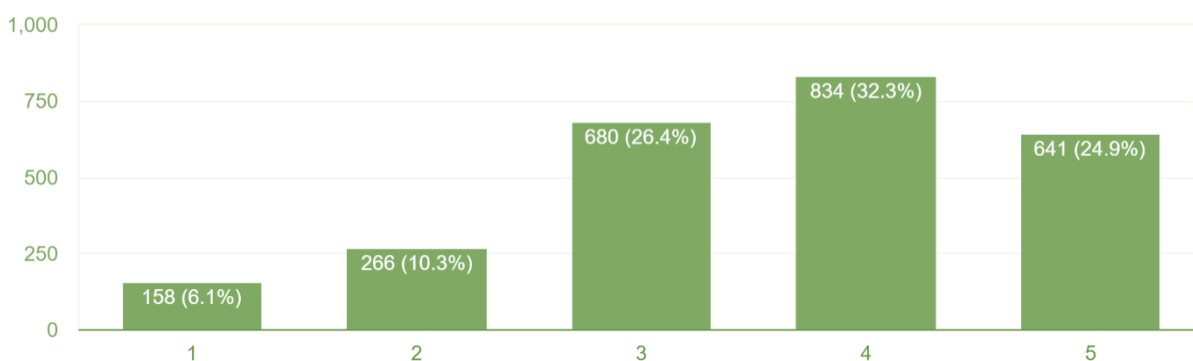
1 หมายถึง น้อยที่สุด

ความเป็นกลางและสิทธิประโยชน์

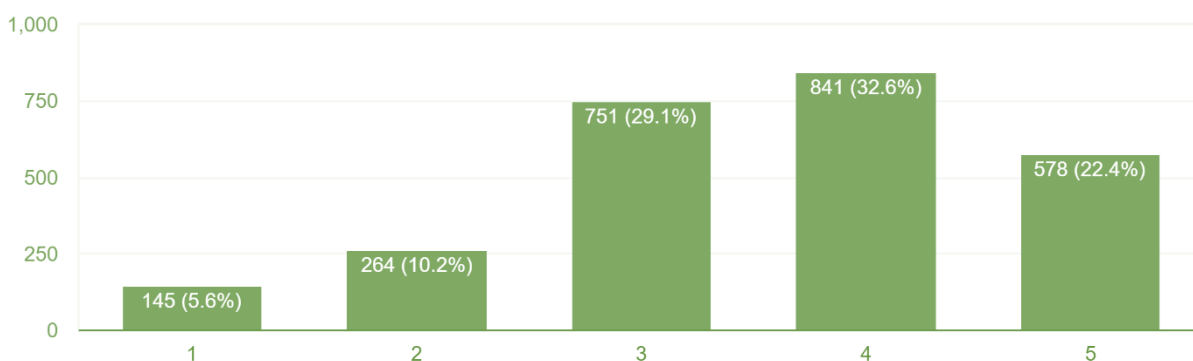
1. รายการทีวีนำเสนอสิ่งที่เป็นกลางไม่เอนเอียงเข้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

2. นำเสนอรายการที่ยกระดับชีวิต ให้ความรู้ในการใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในสังคม

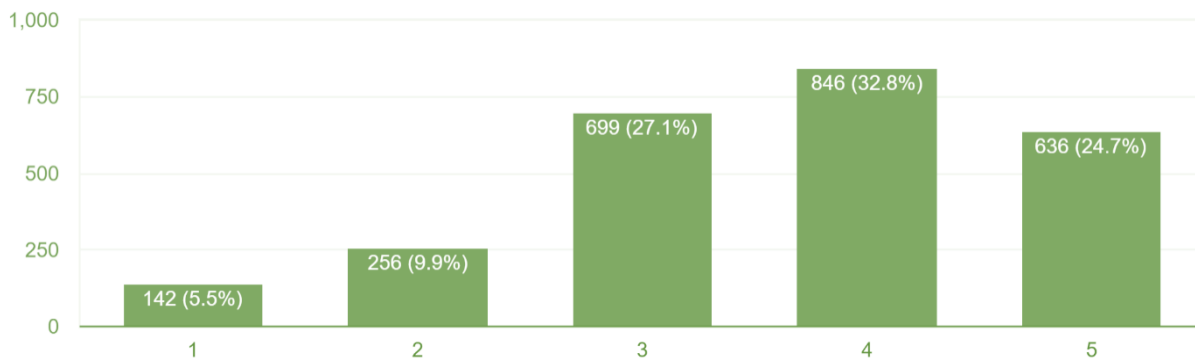

3. นำเสนอรายการที่ยกระดับชีวิต ให้ความรู้ในการใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในสังคม

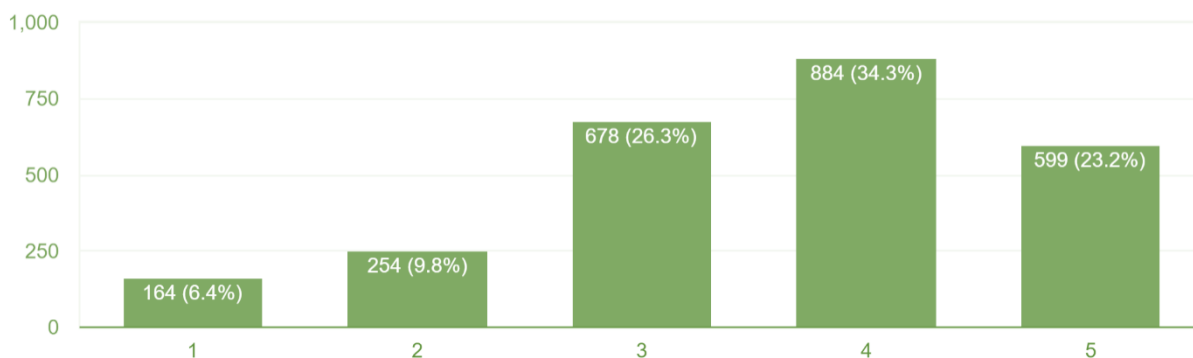
เนื้อหารายการมีประโยชน์ต่อประชาชน

4. เมื่อเกิดวิกฤติใด สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อแรกที่ทำให้ประชาชนเข้าใจ ตระหนักถึงวิกฤติเหล่านั้น และประชาชนพ้นจากวิกฤติด้วยการรับชม/รับฟังข้อมูลจากโทรทัศน์

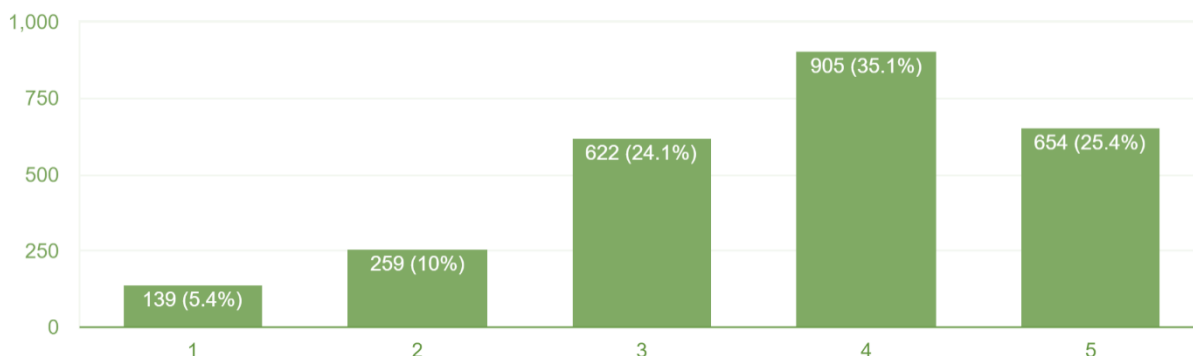

ความทั่วถึงในการรับชม

5. ท่านได้รับชมทีวีได้อย่างชัดเจน ทั้งภาพและเสียงในทุก ๆ สภาพอากาศ เช่น ฝนตกหนักทีวีก็ยังสามารถรับฟัง-รับชมได้อย่างชัดเจน

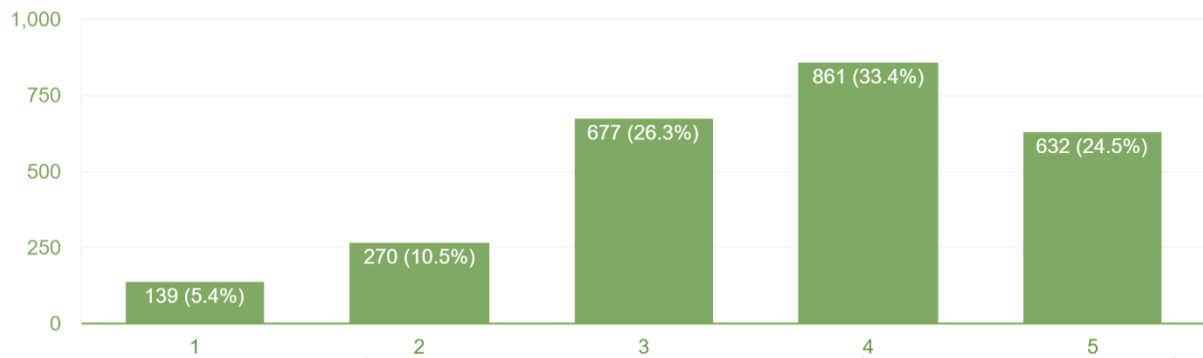

6. สื่อโทรทัศน์เป็นศูนย์รวม/แหล่งรวมความรู้ ให้ความรู้ ทั้งเรื่องการใช้ชีวิต การประกอบอาชีพ การเฝ้าระวังอันตราย ที่อยู่คู่คนไทยไม่ว่าทุกข์หรือสุข

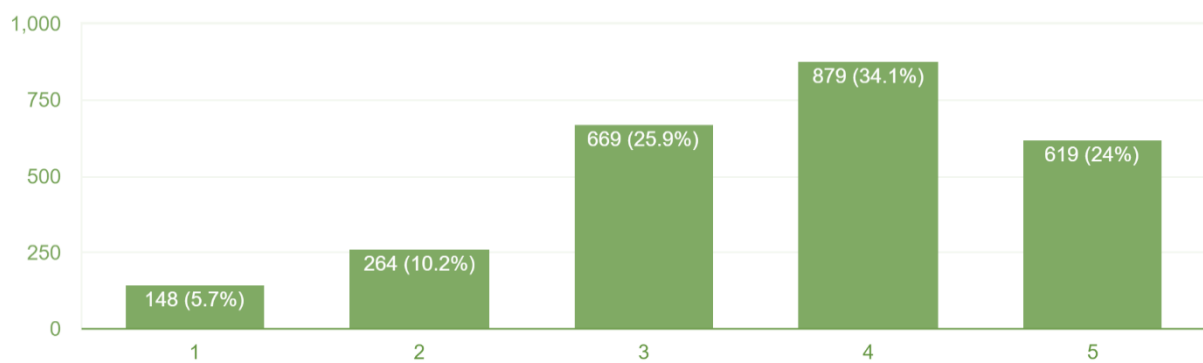

ความหลากหลายของรายการ

7. ประเภทมีรายการที่วิมีความหลากหลาย เช่น รายการเด็กเยาวชน กีฬา ข่าวสารบันเทิงละคร
ข่าว เป็นต้น

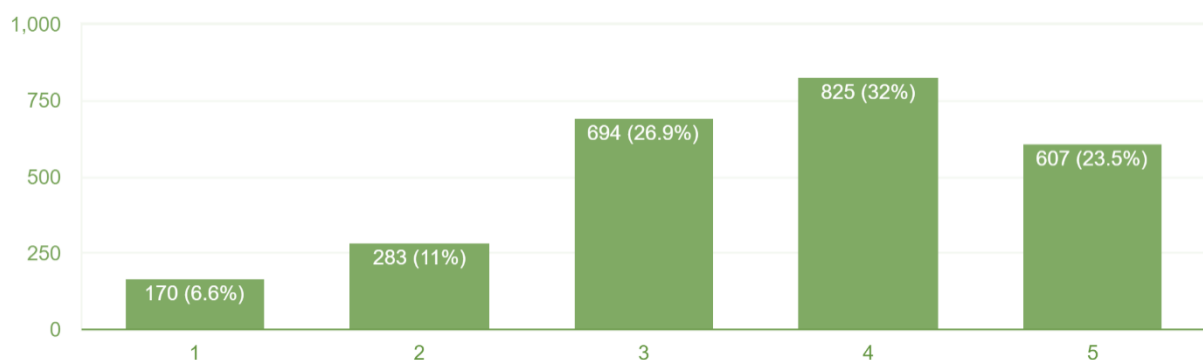

8. มีประเด็นถกเถียงที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและการให้ความรู้แก่ประชาชนทุกประเภท ทุกช่วง
อายุ

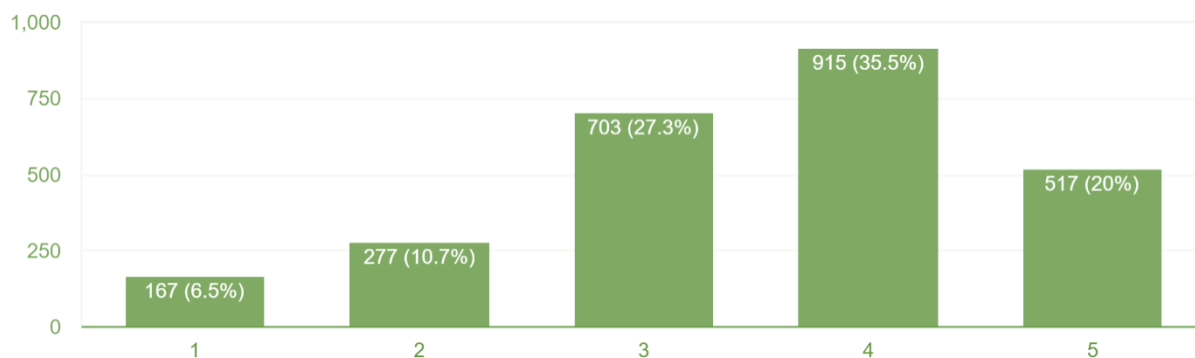

ความอิสระ

9. ทำรายการโดยไม่ได้มีอิทธิพลและผลประโยชน์จากการกลุ่มเมือง

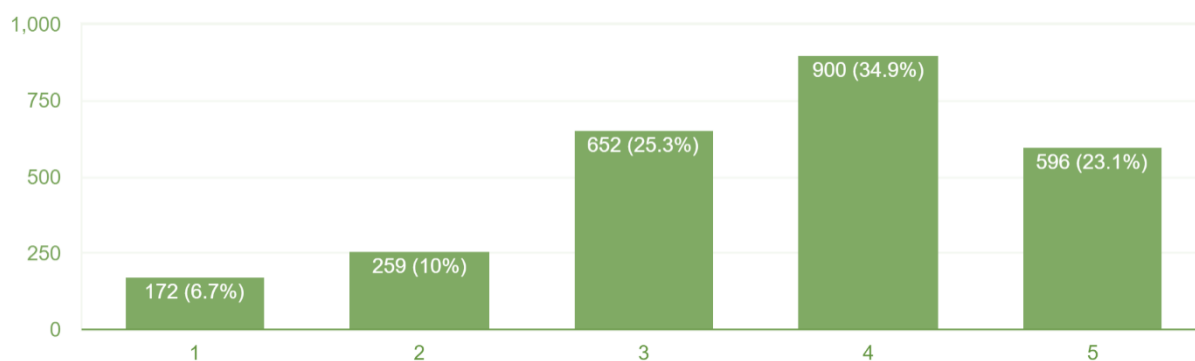

10. มีเสรีภาพในการนำเสนอข่าวภายใต้จริยธรรม จรรยาบรรณ วิชาชีพของนักสื่อสารมวลชน

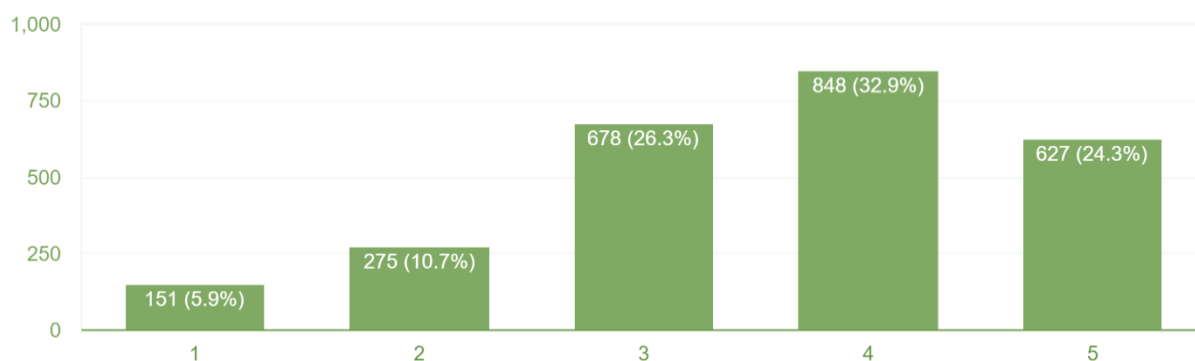

สร้างสรรค์และความแตกต่าง

11. มีการสร้างสรรค์รูปแบบรายการใหม่ ๆ ไม่เลียนแบบช่องอื่น

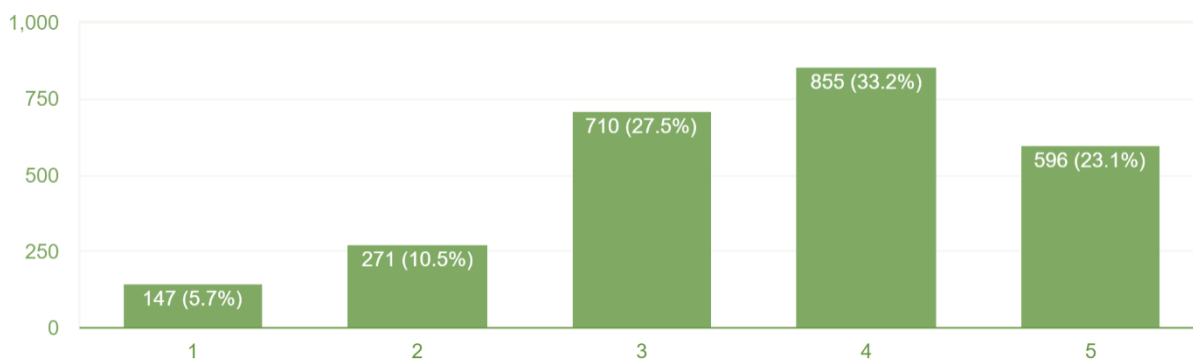

12. มีการนำเสนอสิ่งใหม่ ๆ ให้กับประชาชนอยู่เสมอ

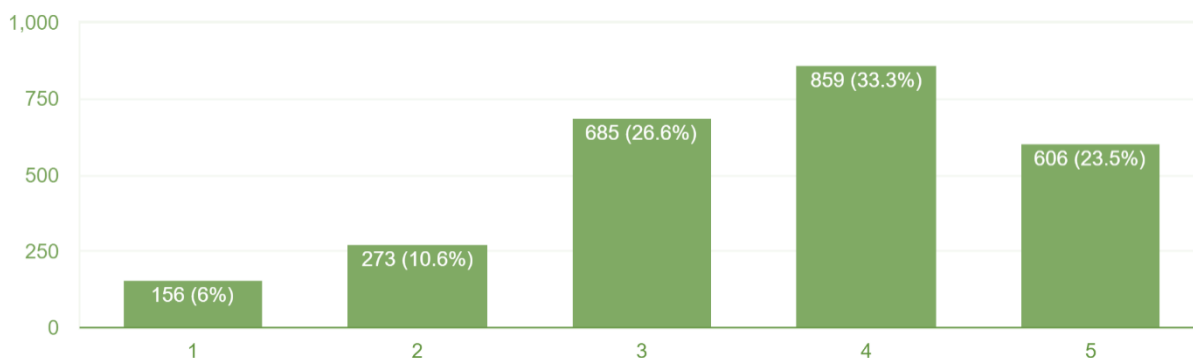

ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย

13. เนื้อหาสาระส่งเสริมให้ภาคประชาสังคมเข้มแข็ง และเห็นแก่ส่วนรวม

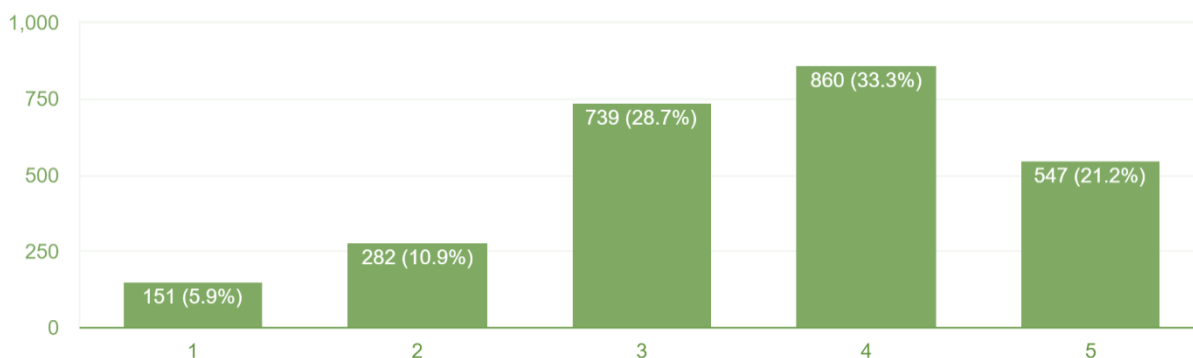

14. รายการทีวีวอร์นรงค์ ให้ความรู้เรื่องสิทธิเสรีภาพของประชาชน

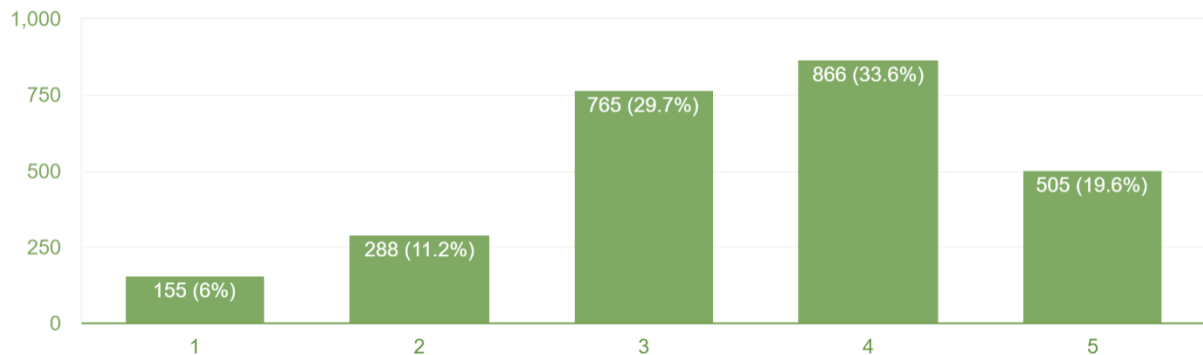

ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีของชาติ

15. รายการทีวีส่งเสริม วัฒนธรรมให้ประชาชนรักสังคม รู้คุณค่า ห่วงแหนมรดกวัฒนธรรมของชาติ

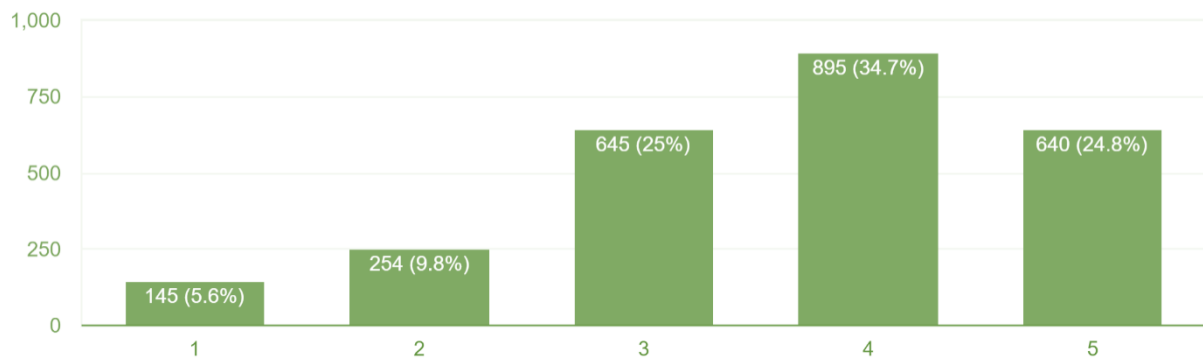

16. รายการทีวีส่งเสริมความบันเทิงโดยไม่ขัดกับศีลธรรม วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียม ประเพณี
อันดีงามของชาติไทย

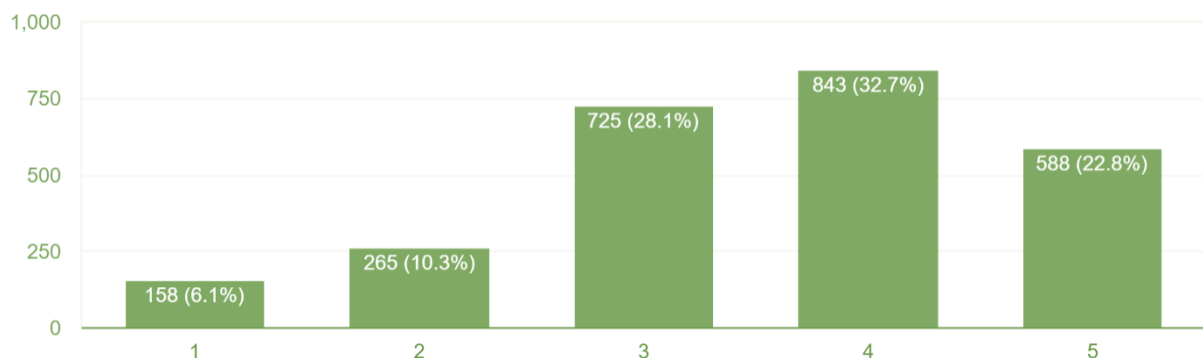

ด้านการเรียนรู้ และการให้ความรู้กับประชาชน

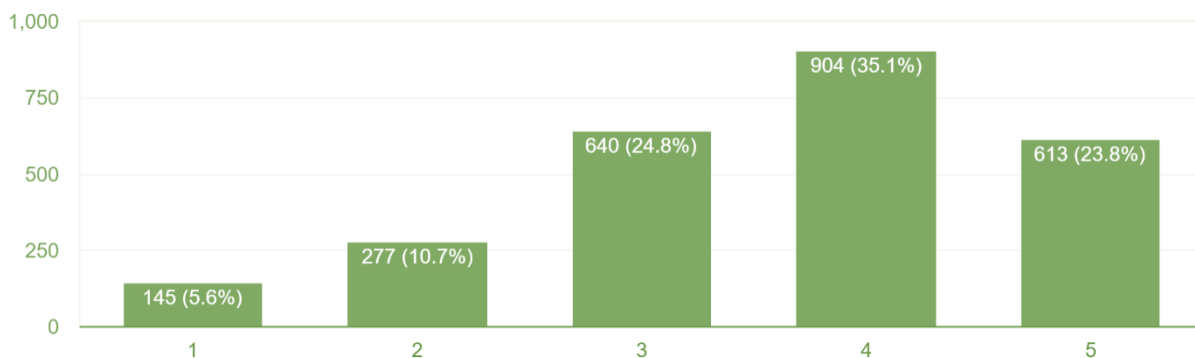
17. รายการทีวีให้ความรู้ สร้างความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนผู้รับฟัง

18. รายการทีวีสามารถสร้างงาน สร้างอาชีพของผู้รับชมได้

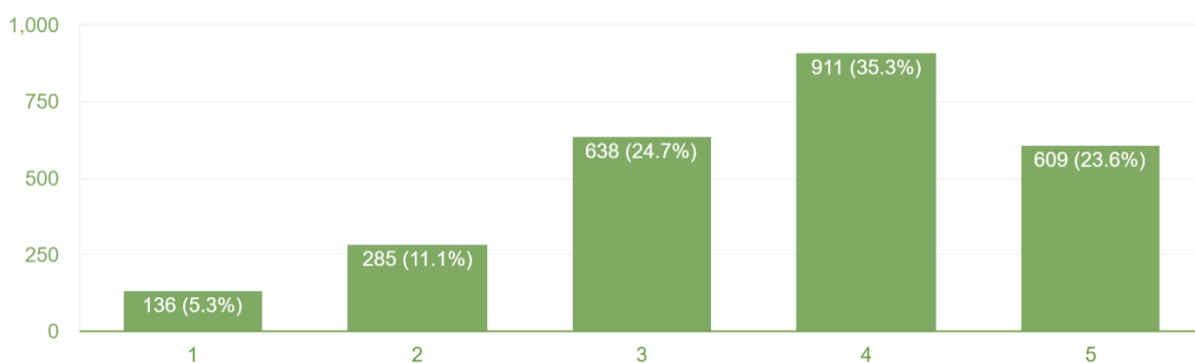

19. รายการที่วีให้ความรู้ เนื้อหาส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

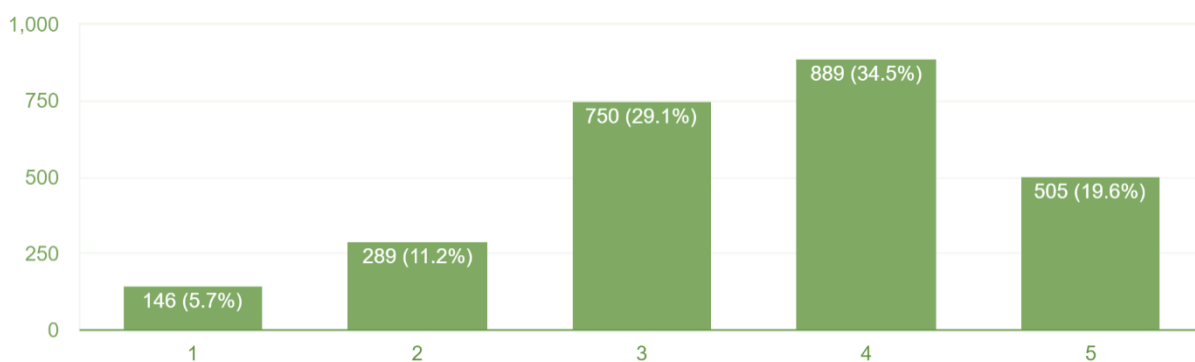

ด้านสังคมและชุมชน

20. รายการที่วีนำเสนอข่าวสาร แจ้งอันตรายในสังคม เตือนภัย เช่น ข่าวน้ำท่วม ข่าวหลอกลวงจากมิจฉาชีพ เป็นต้น

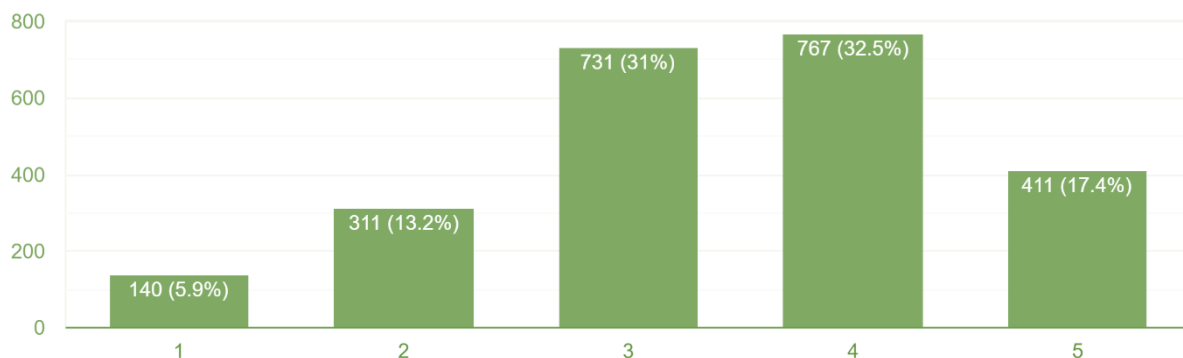

21. รายการที่วีให้ความรู้ ส่งเสริมให้ผู้ด้อยโอกาสในสังคมอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างปกติ

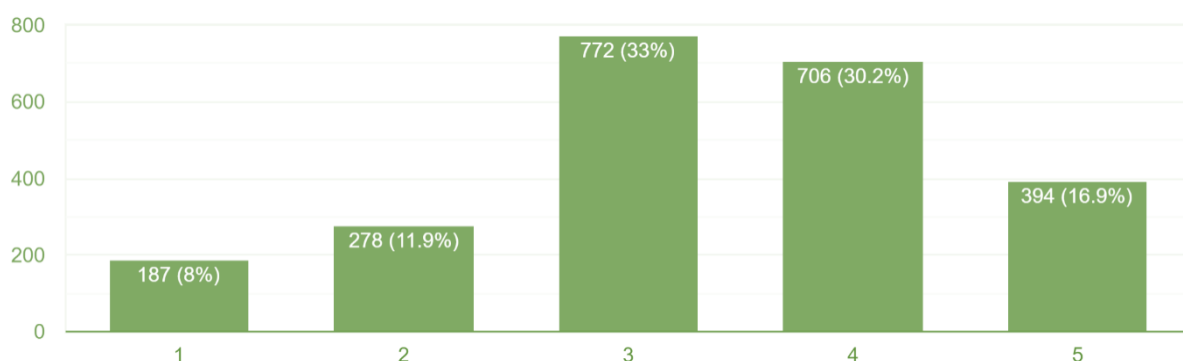

รายการข่าว

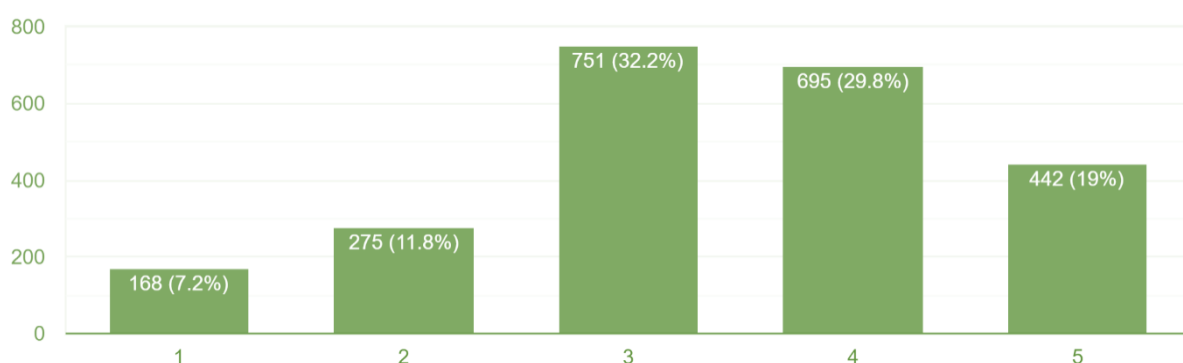
22. รายการทีวีปัจจุบันบางช่องนำเสนอข้อมูลภาพลามกอนาจาร นำเสนอภาพ/เสียงที่ละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความรุนแรง ยั่วยุทางเพศ

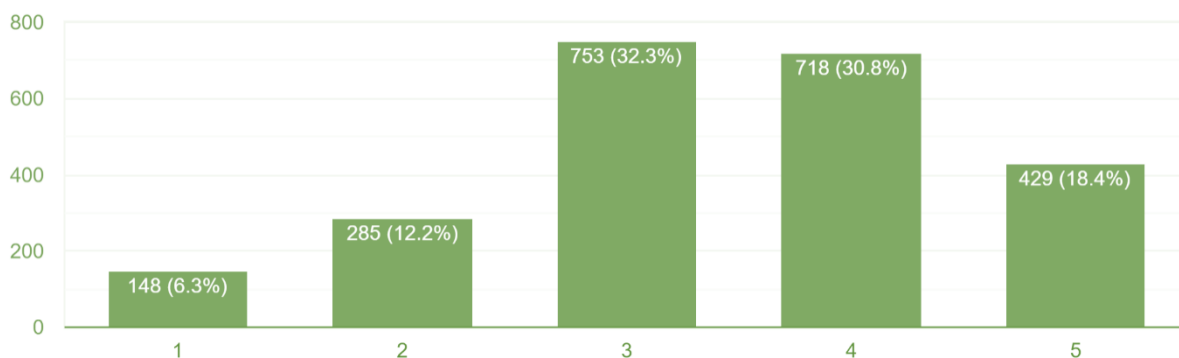
23. รายการทีวีปัจจุบันบางช่องนำเสนอเชิญชวนเพื่อแสวงประโยชน์จากการร่วมรายการ เช่น การให้โหวตเข้ารายการ

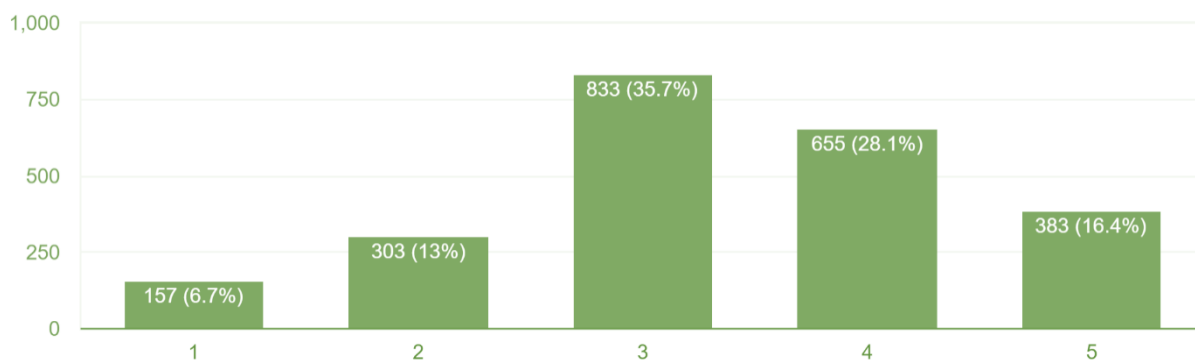
24. รายการทีวีปัจจุบัน มีโฆษณาแฝง เช่น วางแก้วน้ำ ขวดน้ำ หรือสินค้าที่มีสัญลักษณ์/ตรายี่ห้อสินค้า

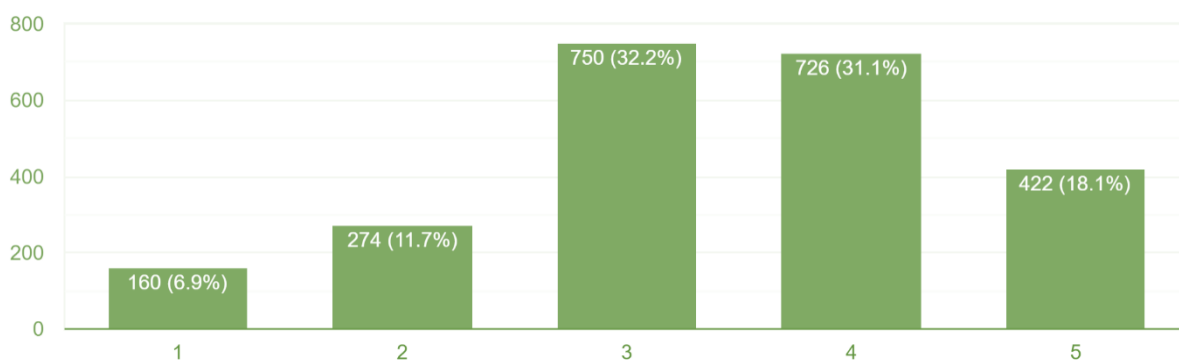
25. รายการทีวีปัจจุบัน มีโฆษณาแฝง เช่น วางแก้วน้ำ ขวดน้ำ หรือสินค้าที่มีสัญลักษณ์/ตรายี่ห้อสินค้า

26. รายการทีวีปัจจุบัน มีการนำเสนอข่าวด้วยความเป็นกลาง เช่น ไม่นำเสนอข่าวเชียร์รัฐบาล ชื่นชมรัฐบาลอย่างเห็นได้ชัด หรือไม่นำเสนอข่าวโจมตีรัฐบาล หรือสร้างความเกลียดชังรัฐบาล

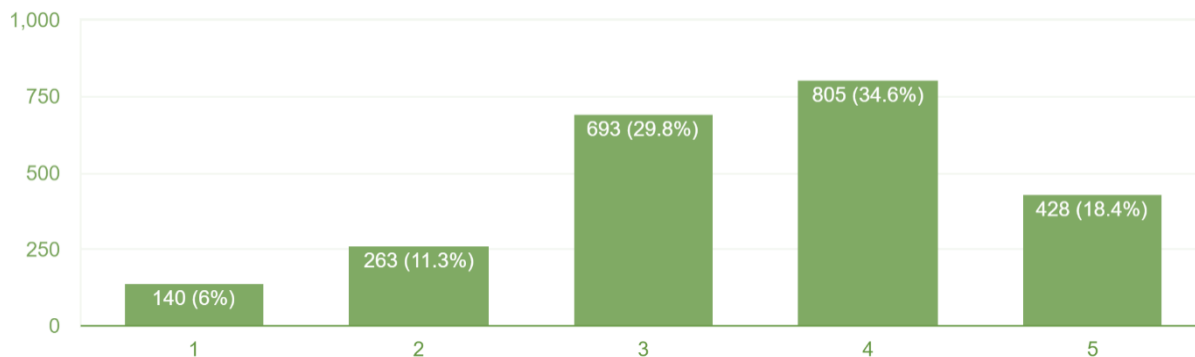

27. รายการทีวีปัจจุบันมีผู้ประกาศข่าว/ผู้เสนอข่าว ระเบิดระว่างไม่วิเคราะห์ หรือวิพากษ์เกินหน้าที่ผู้รายงานข่าว

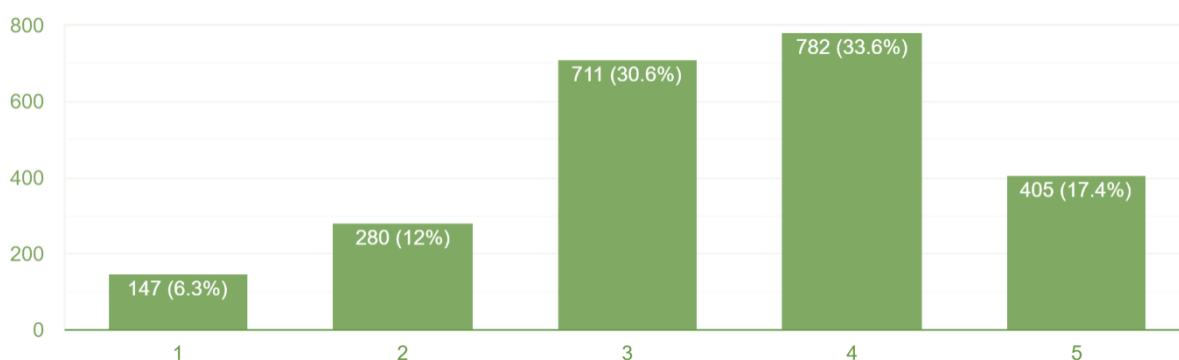

รายการวิเคราะห์ข่าว

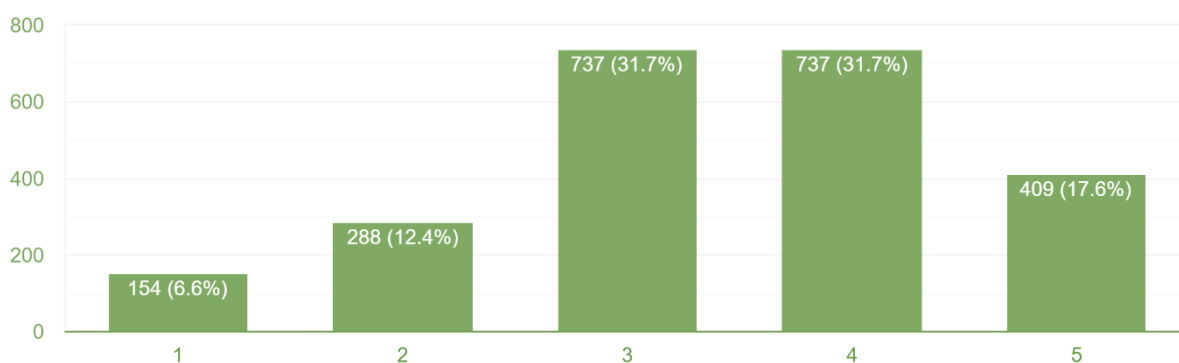
28. การวิเคราะห์ข่าวปัจจุบันมีเนื้อหาสาระทำให้ผู้ชมเกิดความรู้ ความเข้าใจ พัฒนาสติปัญญา

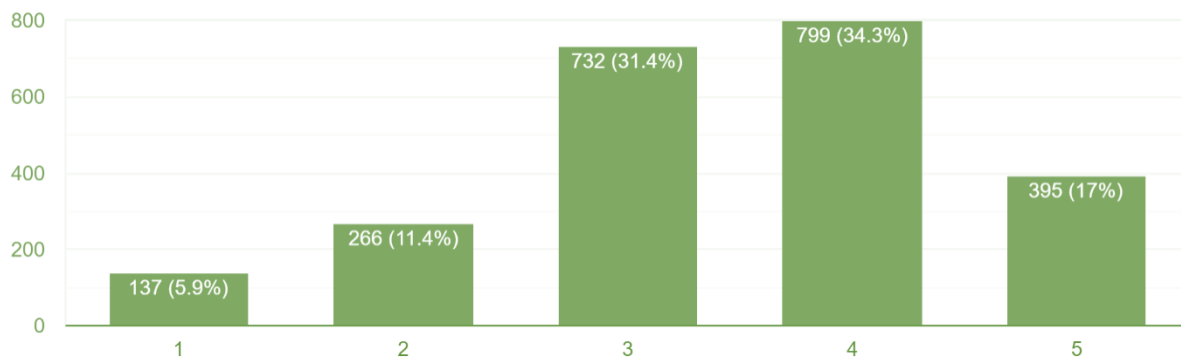
29. รายการทีวีปัจจุบันวิเคราะห์โดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หรือมีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาร่วมวิเคราะห์
ในรายการ

30. การวิเคราะห์ข่าวปัจจุบันไม่มีความเป็นกลาง และส่งเสริมความสามัคคี กรณีที่มีคู่ขัดแย้งมาร่วม
ในรายการ

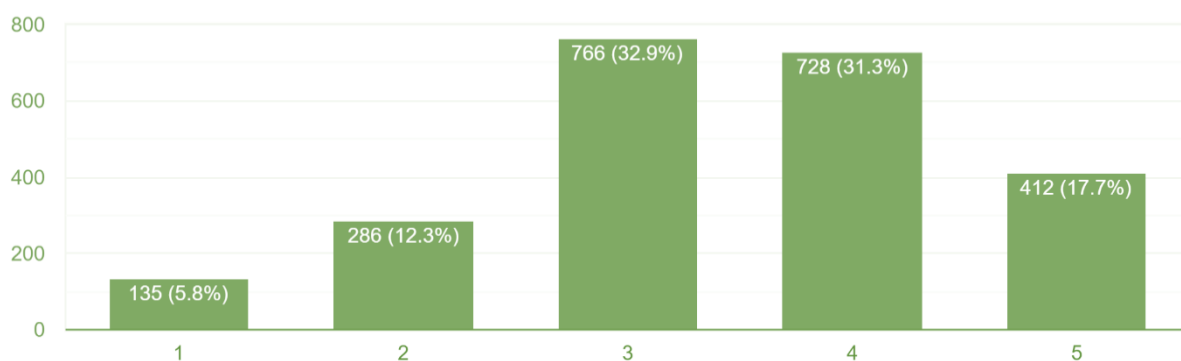

31. การวิเคราะห์ข่าวปัจจุบันมีการวิเคราะห์ข่าว หรือการพูดคุยใช้หลักการความเป็นเหตุ-เป็นผล

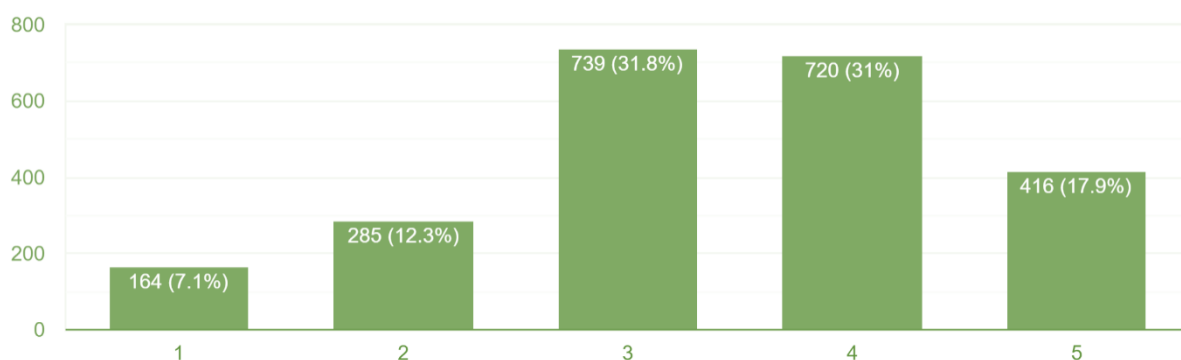

รายการเด็กและเยาวชน

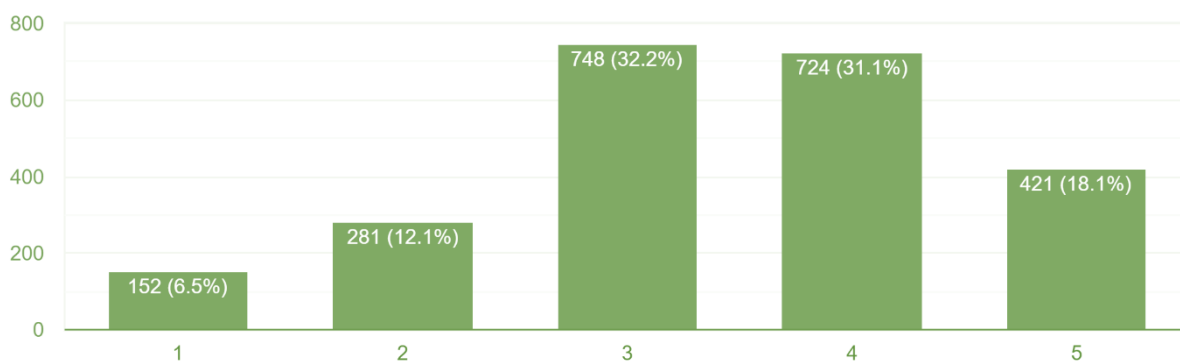
32. เนื้อหาสาระรายการทีวีปัจจุบัน เด็กผู้รับชมได้ความรู้ เรียนรู้ทักษะที่จำเป็นในการใช้ชีวิต

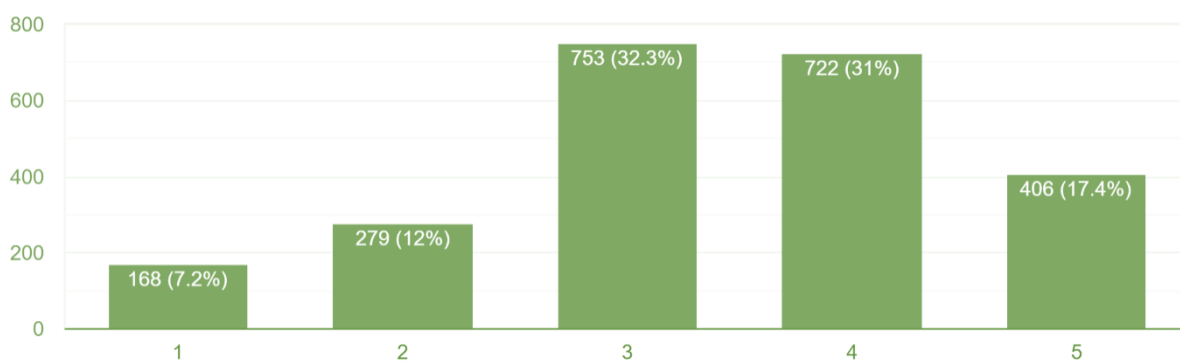
33. รายการทีวีปัจจุบันส่งเสริมให้เด็กพิเศษ เยาวชนผู้ด้อยโอกาสมีกำลังใจจากการรับชมรายการ

34. รายการทีวีปัจจุบันมีเนื้อหารายการมีความสนุกสนานและแทรกความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อเด็กไปด้วย

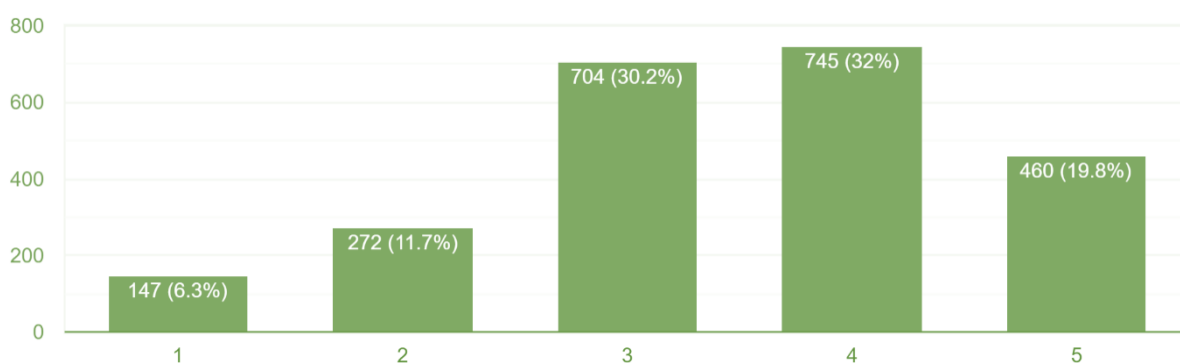

35. รายการทีวีปัจจุบันเป็นรายการที่ไม่ส่งเสริม หรือชี้ชวนให้เชื่อในเรื่องโศกกลางไสยศาสตร์

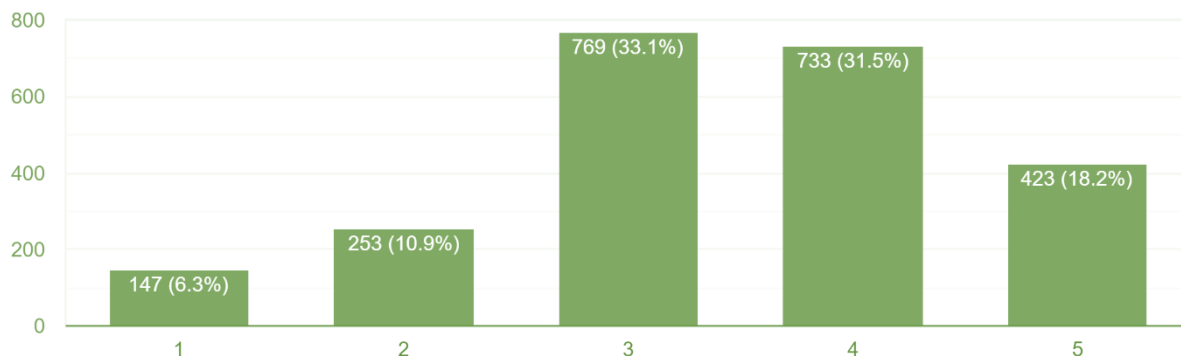

รายการสารบันเทิง

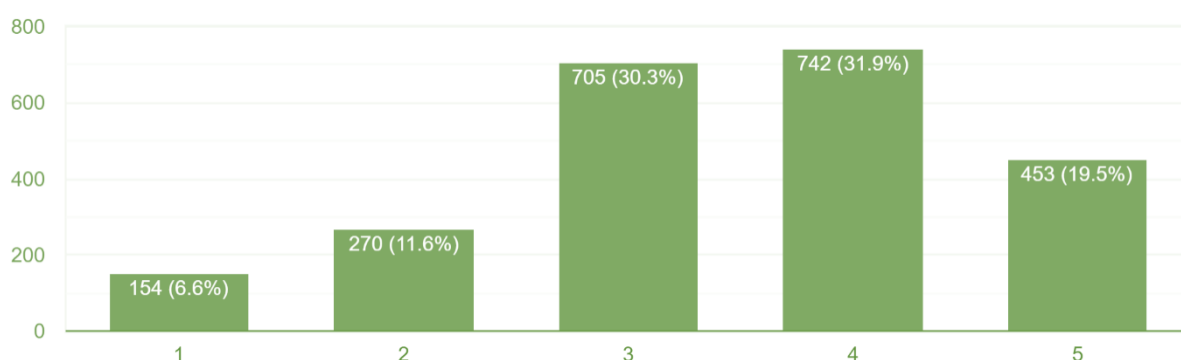
36. รายการทีวีปัจจุบันเป็นรายการรณรงค์ให้เกิดการปรับเปลี่ยนค่านิยมที่ดีในสังคม

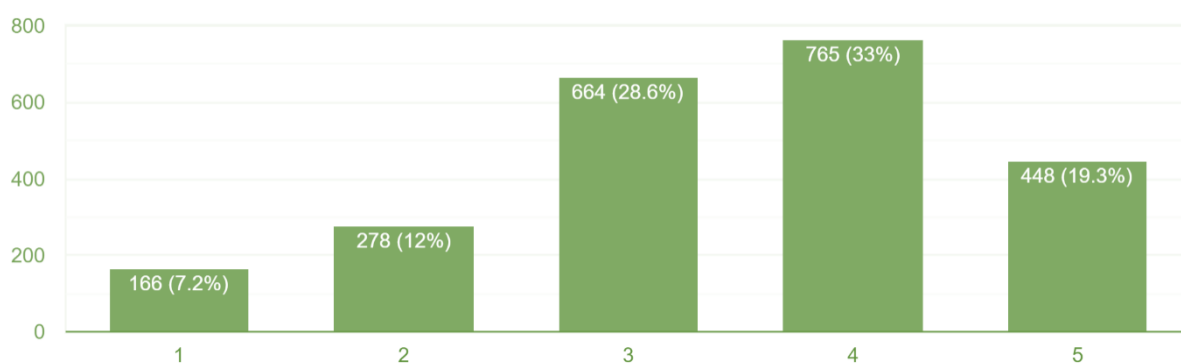
37. นำเสนอวิธีการดำเนินชีวิตที่เป็นพลเมืองที่ดีของสังคม เช่น ทำดีได้ดี-ทำชั่วได้ชั่ว

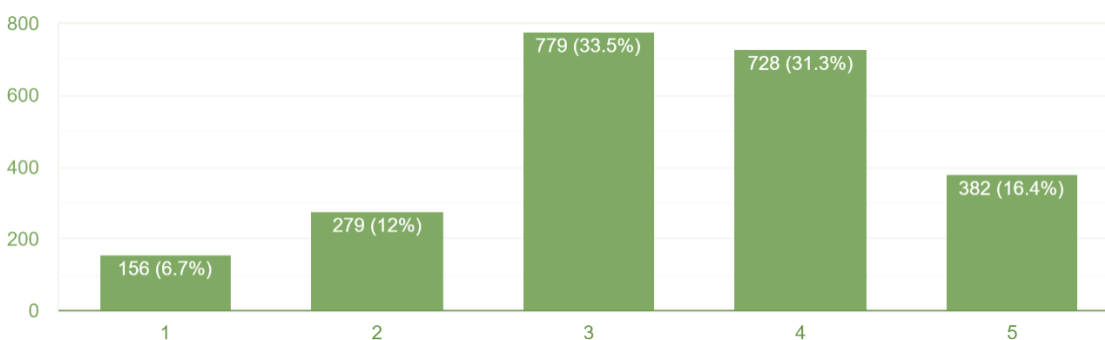
38. เนื้อหาของละครในปัจจุบันชี้ชวนให้เกิดการปรับเปลี่ยนค่านิยมที่ดีในสังคม

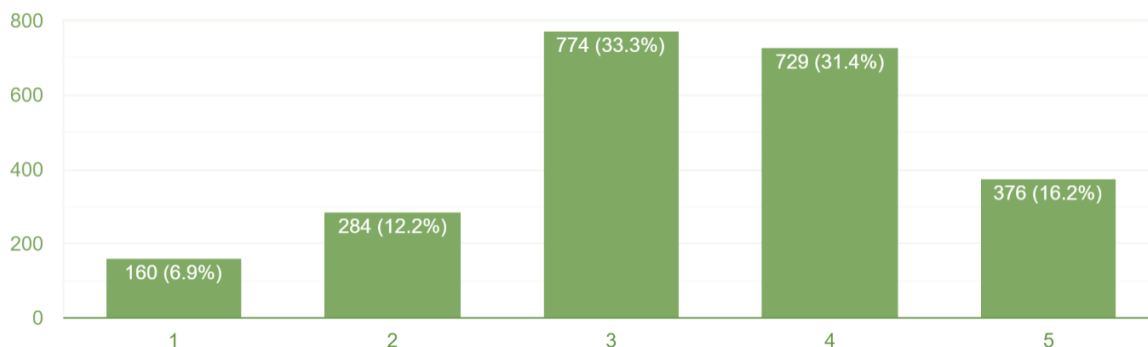
39. เป็นละครที่ไม่ใช้ภาษาหยาบคาย

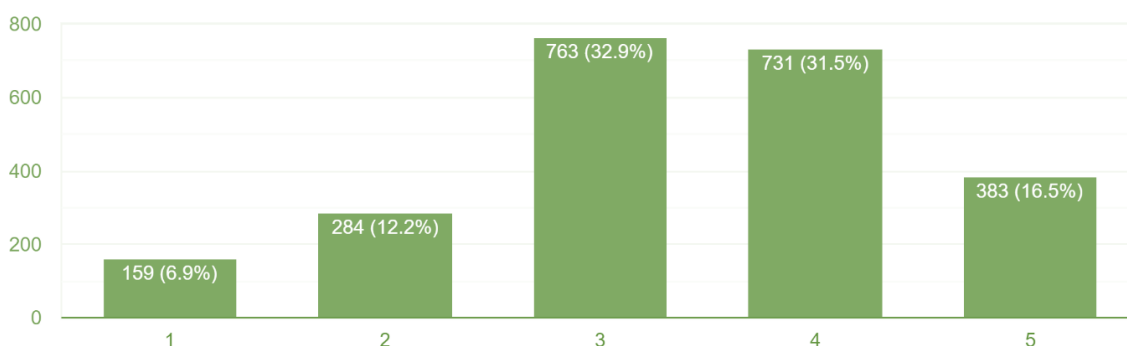
40. ละคร หรือซีรีส์มีมอมเมาผู้ชม เช่น บทใช้ความรุนแรง ยั่วยุทางเพศ อิจฉาริษยา เป็นต้น

41. เป็นละครที่ไม่มีโฆษณาแฝง ฉาก หรือสถานที่ต่าง ๆ ไม่ชี้ชวน หรือนำเสนออียี่ห้อ/ตราสินค้า

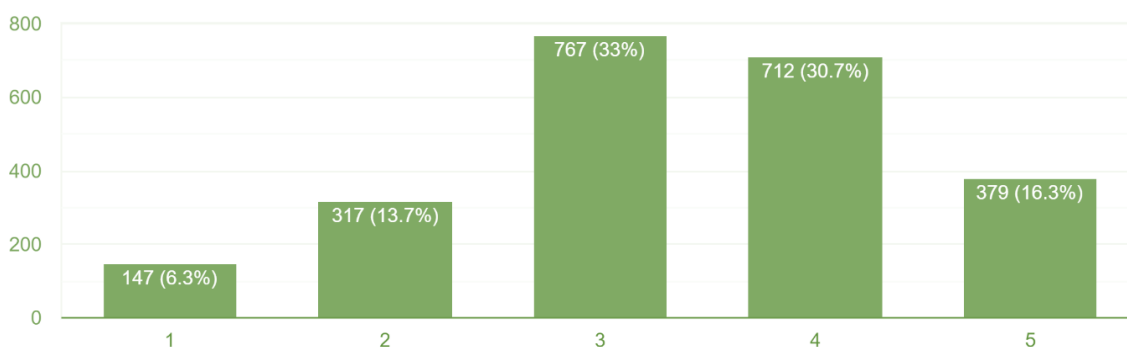

42. เป็นละครที่ไม่มีโฆษณาแฝง ฉาก หรือสถานที่ต่าง ๆ ไม่ชี้ชวน หรือนำเสนออียี่ห้อ/ตราสินค้า

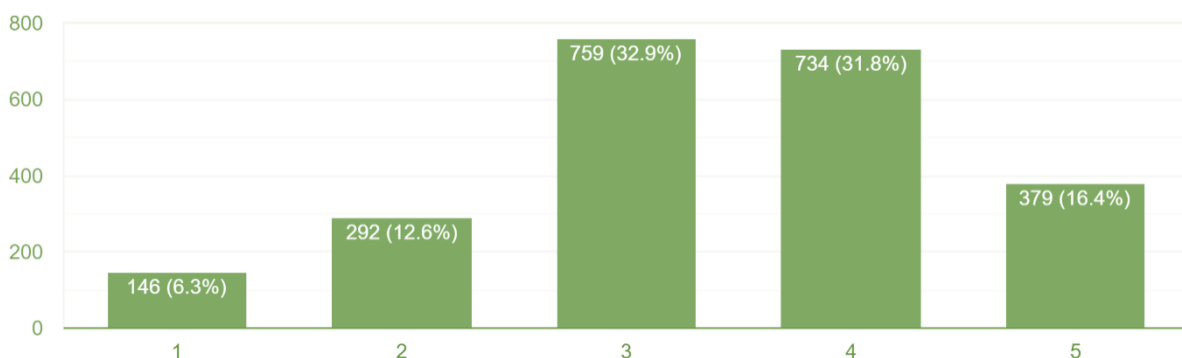

รายการประเภทเกมโชว์

43. รายการโทรทัศน์เป็นรายการที่ไม่สามารถซื้อสิทธิพล หรือการเงินเพื่อให้ชนะการแข่งขัน เช่น โหวตคะแนนคัดเลือกผู้ชนะ, ส่ง SMS เข้าไปในรายการ เป็นต้น

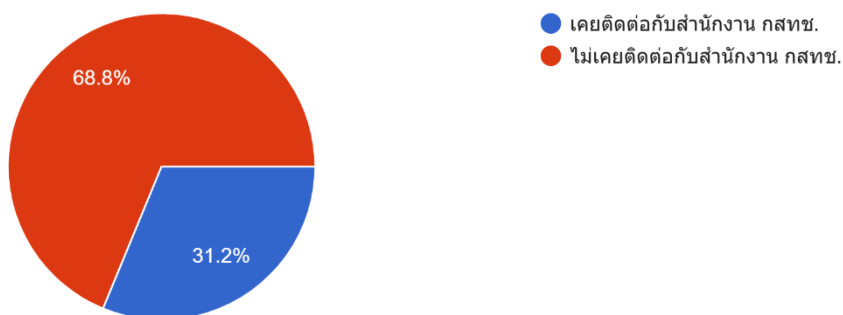

44. รายการโทรทัศน์ไม่เป็นรายการที่มอมเมาให้ซื้อสินค้าเพื่อหวังชิงโชค หรือรางวัล

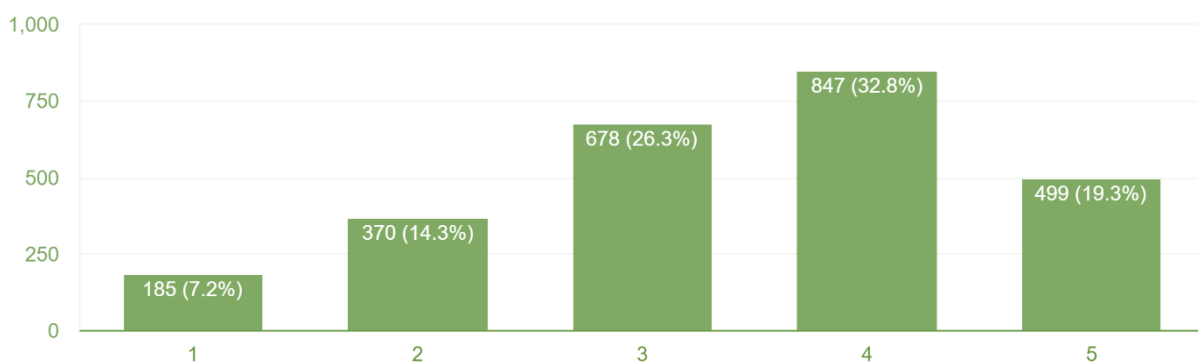

ตอนที่ 5 แบบสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินการ และการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช.

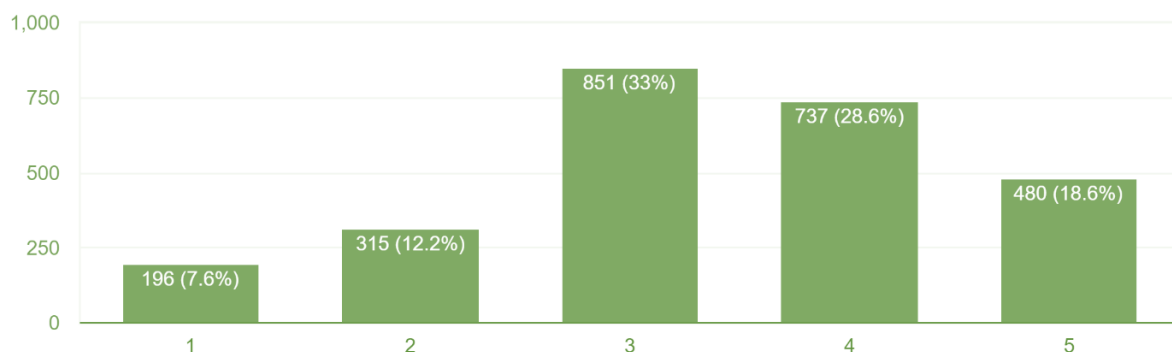
45. เคยมีประสบการณ์การใช้บริการหรือติดต่อกับสำนักงาน กสทช.

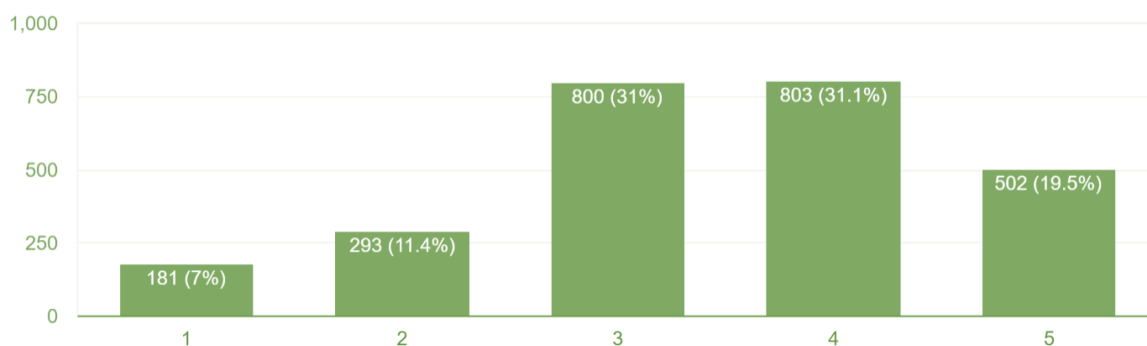
46. ท่านรับรู้และเข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ในระดับใด

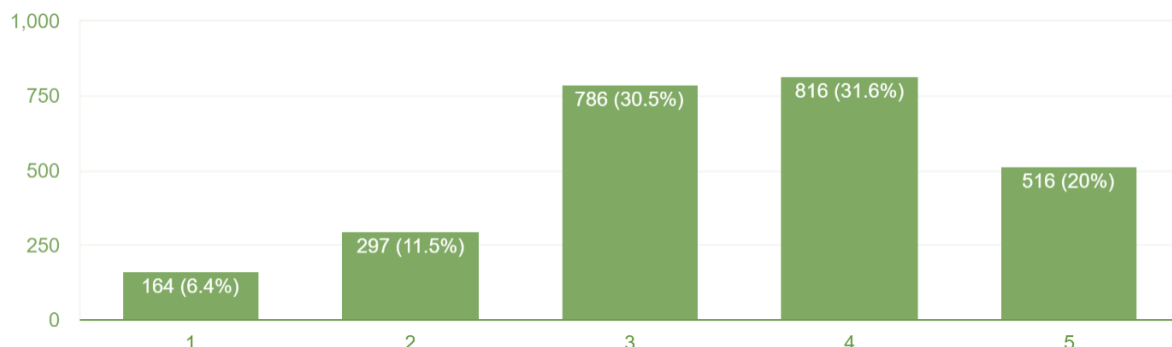
47. กสทช. ดำเนินการให้บริการต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ซึ่งช่วยลด ค่าใช้จ่ายหรือเวลา
ของประชาชน

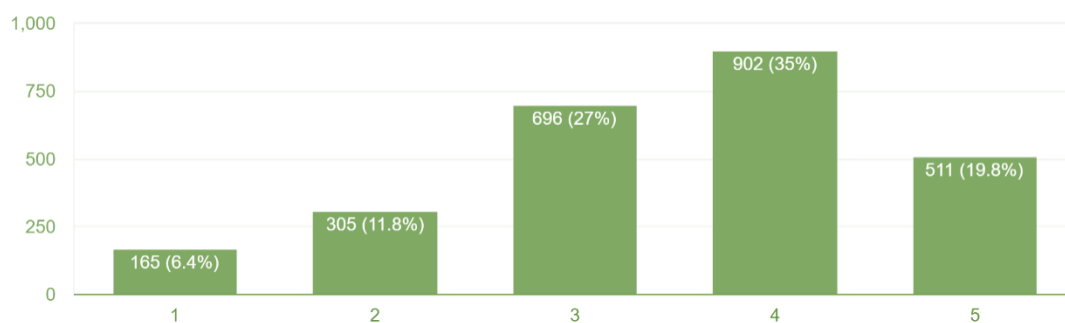
48. การให้บริการของ กสทช. มีคุณภาพ ตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของประชาชน

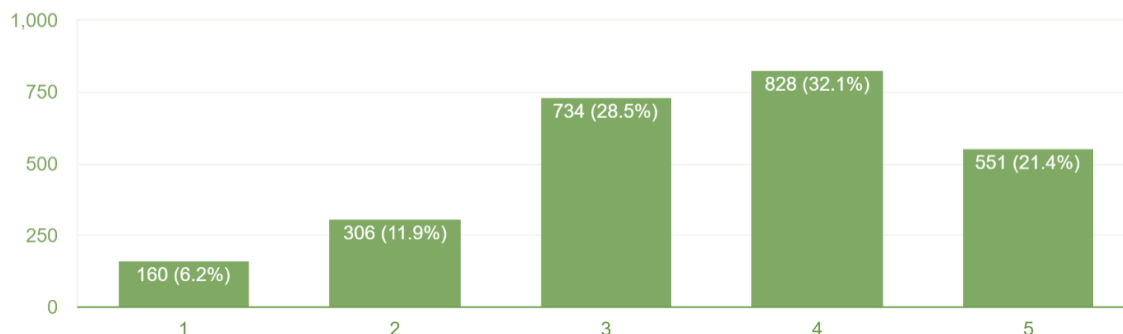
49. กสทช. มีการรับผิชอบ แก้ไข หรือบรรเทาปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นการดำเนินงาน

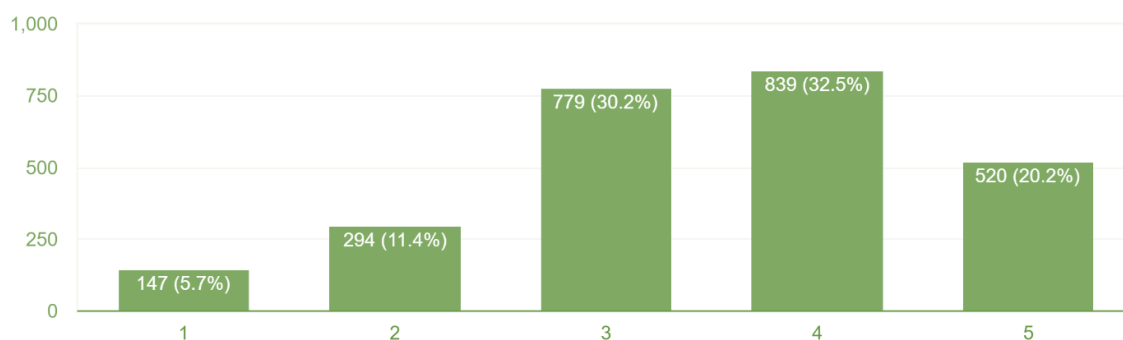
50. กสทช. เปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์และมีความน่าเชื่อถือ ผ่านช่องทางที่เข้าถึงง่ายและเป็นปัจจุบันอย่าง
สม่ำเสมอ

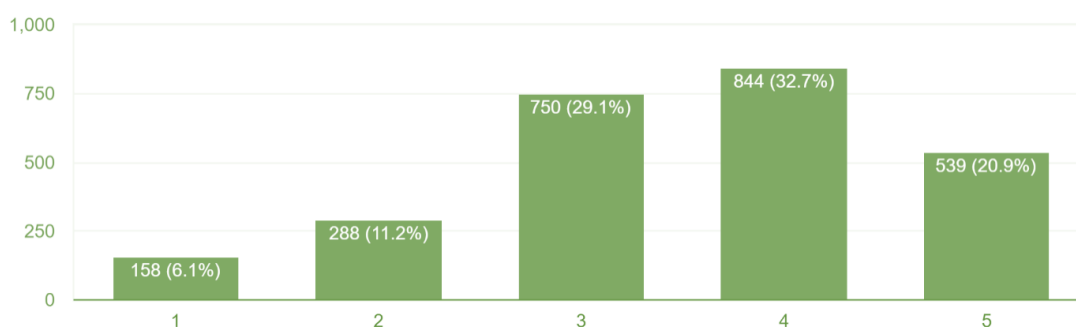
51. กสทช. ใช้อำนาจที่มีตามกฎหมาย หรือกฎระเบียบอย่างเคร่งครัดด้วยความเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

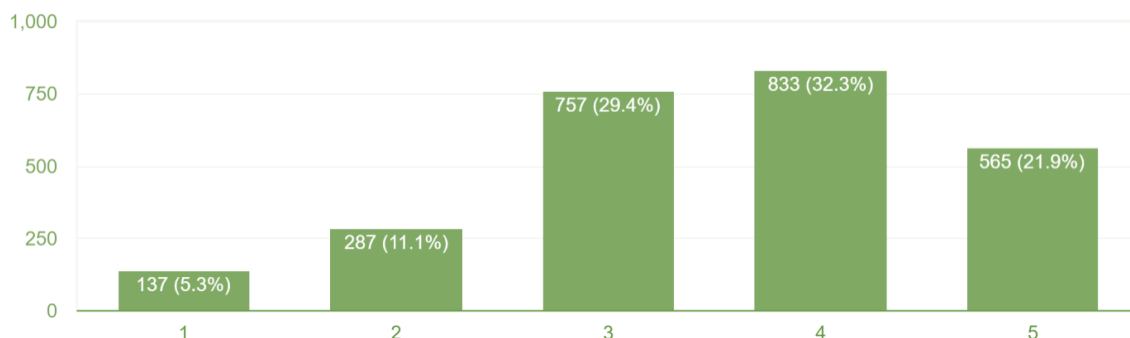
52. กสทช. ให้บริการอย่างเท่าเทียมโดยไม่แบ่งแยก (อาทิ ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สุขภาพ สถานะ หรือฐานะทางเศรษฐกิจ)

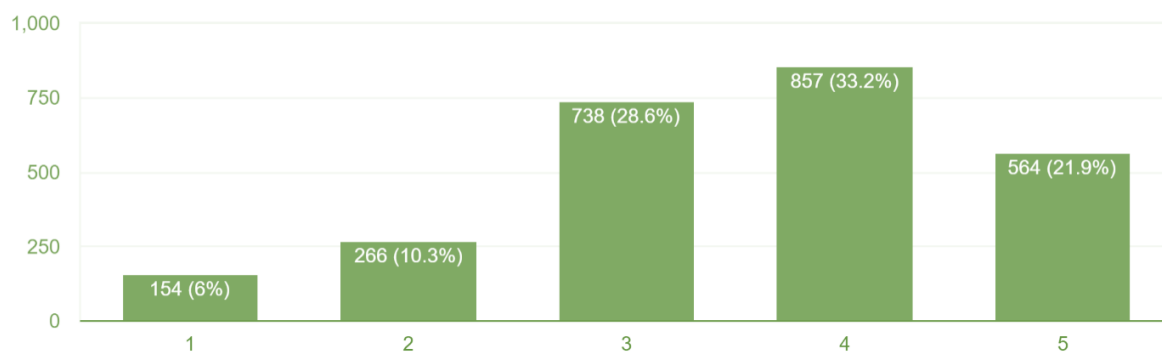
53. กสทช. เปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมรับรู้ แสดงความคิดเห็น แก้ปัญหา หรือตรวจสอบการทำงานของ กสทช.

54. สำนักงาน กสทช. มีอำนาจในการกำกับ ดูแล หรือการแก้ไขปัญหาของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

55. กสทช. ดำเนินงานด้วยหลักคุณธรรมและจริยธรรม โดยมีความโปร่งใส ปฏิบัติต่อทุกฝ่ายด้วยความยุติธรรม

โดยจำนวนตัวอย่างวิจัยทั้งหมดมีจำนวน 2,579 ตัวอย่างวิจัย สามารถประมวลผลจากตัวอย่างวิจัยทั้งหมดจำนวน 2,577 ตัวอย่างวิจัย โดยทีมคณะที่ปรึกษาใช้การสุ่มตัวอย่างวิจัยแบบสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนที่รับชมรายการโทรทัศน์ ที่ปรึกษาดำเนินการนำผลการเก็บข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ และสรุปผลการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ทางวิทยาศาสตร์ การอธิบายเน้นการนำเสนอเชิงตัวเลขทางสถิติ เช่น ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นต้น ลักษณะของข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการศึกษาสภาพทั่วไปของสังคมโดยกำหนดตัวแปรต่างๆ เพื่อเก็บข้อมูลสถิติตัวเลข อาจเป็นข้อมูลปฐมภูมิหรือทุติยภูมิ การเสนอภาพรวมจะมีวิธีการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสำรวจ เน้นการเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์และทดสอบทฤษฎีหรือสร้างทฤษฎี และให้ความหมายในเชิงวิชาการมากกว่าการศึกษาแง่มุมของประชาชนต่อไป ในรูปแบบการจัดทำรายงานผลและเผยแพร่ (Research Report) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการวิจัย ผู้วิจัยต้องเขียนรายงานเพื่อให้ผู้อื่นทราบถึงกิจกรรมที่ดำเนินในขั้นตอนต่างๆและสิ่งที่ค้นพบจากการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยจะต้องเขียนรายงานตามรูปแบบของการเขียนรายงานการวิจัย และเขียนด้วยความซื่อสัตย์ในสิ่งที่ค้นพบ การตั้งสมมติฐานและการทดสอบสมมติฐาน ข้อมูลจากการวิจัยเชิงปริมาณจะเหมาะสมกับการทดสอบทฤษฎีด้วยวิธีการแบบอุปนัย (Deductive) แนวปฏิฐานนิยมเป็นหลักการทดสอบความแม่นยำตรงของข้อมูล (Validity) ความเชื่อถือได้ของข้อมูล (Reliability) ใช้การเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม

4.3 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กสทช. ผู้บริหารสำนักงาน กสทช.เขตพื้นที่ภูมิภาค ผู้ประกอบการ และผู้มีส่วนได้เสีย หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์

โดยในการศึกษารัั้งนี้ที่ปรึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ทั้งสิ้นจำนวน 23 คน ประกอบด้วย

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informants) เป็น กสทช. เลขาธิการ กสทช. หรือผู้บริหารสำนักงาน กสทช. เขตพื้นที่ภูมิภาค จำนวน 6 คน

ตารางแสดงหน่วยงาน และจำนวนผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

หน่วยงาน	จำนวน (คน)
1. กสทช.	1
2. เลขาธิการ กสทช. สำนักงาน กสทช.	2
3. ผู้บริหารสำนักงาน กสทช. เขตพื้นที่ภูมิภาค	3
รวมทั้งสิ้น	6

2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานกิจการโทรทัศน์ ประกอบไปด้วย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจการโทรทัศน์จากทั้ง 6 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันตก จำนวน 17 คน

ตารางภูมิภาคที่เก็บรวบรวมข้อมูล และจำนวนผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ภาค	จำนวน (คน)
ภาคกลาง	1
ภาคใต้	3
ภาคตะวันออก	4
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจการโทรทัศน์	5
รวมทั้งสิ้น	17

ข้อมูลข้อเท็จจริงจากการเก็บรวบรวมสัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept Interview) โดยสรุปรายละเอียดการศึกษา ดังนี้

● กสทช. เลขาธิการ กสทช.

1. มาตรการส่งเสริมการรวมกลุ่มขององค์กรวิชาชีพสื่อมวลชน

ประกาศมาตรการส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้รับใบอนุญาต ผู้ผลิตรายการ และ ผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อสารมวลชนที่เกี่ยวกับกิจการกระจายเสียงโทรทัศน ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 10 มกราคม 2568 ซึ่งประกาศฉบับนี้ใช้เวลารั้ง 10 ปี หลังมีพรบ. ประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศนฯ โดยมีเจตนารมณ์ต้องการส่งเสริมให้องค์กรวิชาชีพสื่อมวลชนมีความสามารถในการกำกับดูแลกันเองบนมาตรฐานจริยธรรมวิชาชีพ โดย กสทช. มีหน้าที่สนับสนุนงบประมาณ และส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มขององค์กรวิชาชีพ

2. ร่างประกาศอยู่ขั้นตอนการพิจารณา และเตรียมบรรจุเข้าสู่วาระการพิจารณาของบอร์ด กสทช.

1. ร่างประกาศสนับสนุนชุมชนที่มีความพร้อมเข้าสู่การเป็นโทรทัศน์ชุมชน เพื่อสนับสนุนงบประมาณค่าใช้จ่ายให้กับชุมชนให้มีความพร้อมก้าวสู่การเป็นผู้รับใบอนุญาต ซึ่งเดิม กรรมการกสทช. ชุดที่แล้วมีการออกประกาศสนับสนุนเฉพาะในส่วนวิทยุชุมชน ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการบรรจุวาระเข้าสู่การพิจารณาของกรรมการกสทช.

2. ร่างหลักเกณฑ์กำกับดูแลแพลตฟอร์มดิจิทัล หรือ OTT โดยหลักการจะไม่ได้เป็นการให้ใบอนุญาตเหมือนโทรทัศน์ แต่จะเป็นการอนุญาตให้ดำเนินการภายใต้กรอบของ EU โดยมีแนวทางกำกับดูแล 3 ข้อ คือ

1. ความโปร่งใส

2. ดำเนินธุรกิจอย่างเป็นธรรม เชื่อมโยงกับผู้บริโภค

3. กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำในการดำเนินธุรกิจ เป็นที่ยอมรับในสังคม เช่น เนื้อหาไม่รุนแรง ไม่ละเมิดสิทธิเด็กและเยาวชน หรือเหยียดเพศ เป็นต้น ขณะนี้อยู่ระหว่างรอเข้าบรรจุวาระการพิจารณาของกรรมการกสทช. ซึ่งหลังจากออกเป็นประกาศฯ ผู้ให้บริการจะต้องมาดำเนินการจดแจ้งกับกสทช.

3. ร่างประกาศกำหนดเกณฑ์ส่งเสริมเนื้อหาตามมาตรา 12 ของ พ.ร.บ. ประกอบกิจการฯ ซึ่งให้อำนาจ กสทช. ในการสนับสนุน 4 ประเภทของรายการ ได้แก่

1. รายการเด็กและเยาวชน – รายการที่เคยมีแต่ลดลงจากหน้าจอ เนื่องจากปัญหาทางธุรกิจ

2. รายการที่ส่งเสริมความหลากหลาย – ครอบคลุมมิติทางเพศ ชชาติพันธุ์ และแนวคิด

3. รายการที่เป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น – รายการที่สะท้อนอัตลักษณ์แต่ขาดพื้นที่ในสื่อหลัก

4. รายการที่เป็นแชมป์เปี้ยน – รายการที่สามารถส่งออกแข่งขันระดับนานาชาติ รองรับนโยบายซอฟต์แวร์ไทย

4. การวางแผนอนาคตหลังใบอนุญาตโทรทัศน์หมดอายุในปี 2572 โดยมีการจัดตั้งคณะทำงานศึกษาแนวทางอนาคต 3 รูปแบบ ไทยเผชิญการแข่งขันสูงจากแพลตฟอร์มระดับโลก การรับชมเปลี่ยนไปสู่แพลตฟอร์มออนไลน์ และการมีข้อจำกัดของกฎหมายเดิมที่กำหนดให้ต้องใช้ระบบประมวล ซึ่งอาจไม่เหมาะสมกับลักษณะของ

โทรทัศน์ โดยกสทช. นั้นมีแนวคิดเปลี่ยนจากระบบประมวลเป็นระบบ "บีวดีคอนเทสต์" ที่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางสังคม อยู่ระหว่างศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนา **National Platform** เพื่อรวมอุตสาหกรรมและดึงบโฆษณากลับมา

● ผู้บริหารสำนักงาน กสทช. เขตพื้นที่ภูมิภาค

ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานของ กสทช. ในระดับภาคและเขต

1. ปัญหาด้านการสื่อสารและการเผยแพร่นโยบาย
 - นโยบายบางส่วนยังขาดความชัดเจน
 - คู่มือที่ให้ผู้ประกอบการเข้าใจยากหรือไม่ครอบคลุม
 - การอบรมเกี่ยวกับนโยบายยังไม่ทั่วถึง
2. การมีส่วนร่วมของบุคลากรระดับภาคและเขต
 - บุคลากรขาดโอกาสในการกำหนดนโยบาย
 - กระบวนการคัดเลือกบุคลากรอาจไม่เหมาะสม
3. ปัญหาทรัพยากรและงบประมาณ
 - อุปกรณ์ที่ใช้ไม่ทันสมัยหรือล้าสมัย
 - งบประมาณอาจไม่เพียงพอ
4. ปัญหาด้านการรับเรื่องร้องเรียนและบริการประชาชน
 - การรับเรื่องร้องเรียนอาจล่าช้า
 - ประชาชนมีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับบทบาทของ กสทช.
5. ปัญหาด้านบุคลากร
 - บุคลากรชั่วคราวขาดความมั่นคงในอาชีพ
 - แผนพัฒนาบุคลากรอาจไม่สอดคล้องกับความต้องการขององค์กร

แนวทางการแก้ไขปัญหา

1. เพิ่มช่องทางสื่อสารระหว่างส่วนกลางกับภาคและเขต
2. จัดทำคู่มือที่เข้าใจง่ายและครอบคลุม
3. จัดอบรมให้ความรู้บุคลากรอย่างต่อเนื่อง
4. ให้บุคลากรระดับภาคและเขตมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย
5. ปรับปรุงระบบคัดเลือกบุคลากรให้เหมาะสม
6. จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรให้เพียงพอ
7. พัฒนาระบบรับเรื่องร้องเรียนให้มีประสิทธิภาพ
8. วางแผนพัฒนาบุคลากรให้ตรงกับความต้องการขององค์กร

11. งบประมาณในการดำเนินงานของ กสทช.ภาค หรือ สำนักงาน กสทช.เขต ในบางพื้นที่มีจำนวนจำกัด จึงทำให้การดำเนินงานไม่สอดคล้องกับภารกิจที่ได้รับมอบหมาย หรือจำนวนจังหวัดที่รับผิดชอบ จึงทำให้งานขาดประสิทธิภาพ ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ หรือในบางกรณีจะทำให้งานล่าช้าในบางพื้นที่

12. การอนุมัติการจ้างบุคลากรไม่ตรงตามแผนอัตรากำลังในบางพื้นที่ แม้จะชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นของพื้นที่ไปแล้ว

13. คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน (กตป.) จำเป็นต้องโครงสร้างการบริหารงานแยก หรือมีบุคลากรประจำแยกส่วนจากสำนักงาน กสทช. และสามารถเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของ กสทช., เลขาธิการ กสทช., สำนักงาน กสทช. มีสิทธิ์เชิญบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของ กสทช., เลขาธิการ กสทช., สำนักงาน กสทช. เพื่อความอิสระในการปฏิบัติงาน และมีบุคลากรประจำเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของ กตป.

● ผู้ประกอบการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจการโทรทัศน์

หลังจากการประมูลทีวีดิจิทัล คุณภาพของรายการโทรทัศน์ในไทยลดลงอย่างมาก ทั้งด้านเนื้อหาสาระและบันเทิง โดยเนื้อหาสาระ เช่น ข่าว การวิพากษ์วิจารณ์ และการให้ข้อมูลที่รอบด้านลดลงอย่างชัดเจน เกิดการแบ่งขั้วในวงการสื่อ ทำให้ข้อมูลมีลักษณะด้านเดียว อีกทั้งประเด็นสำคัญ เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (climate change) และภูมิรัฐศาสตร์ (geopolitics) ถูกนำเสนอในปริมาณน้อยมาก ส่งผลให้ประชาชนขาดข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการตัดสินใจ ในขณะที่ข่าวที่เน้นความฉาวโฉ่ เช่น คดีโกง หรือเรื่องอื้อฉาวส่วนตัว กลับมีมากขึ้น

ในด้านบันเทิง มีเนื้อหาที่เคยถือว่าไม่เหมาะสม เช่น การแสดงที่โป๊เปลือย คำพูดที่หยาบคาย ปรากฏมากขึ้น คุณภาพโดยรวมของรายการลดลง ในขณะที่ประชาชนคาดหวังให้ทีวีช่วยกลั่นกรองข้อมูลจากโซเชียลมีเดีย กลับพบว่า ทีวีนำข้อมูลผิดพลาดจากโซเชียลมาขยายต่อ ทำให้ข่าวปลอมกระจายมากขึ้น ทั้งที่ทีวียังเป็นสื่อที่ประชาชนเข้าถึงได้ง่ายและต้นทุนต่ำ

สาเหตุของปัญหา

1. ต้นทุนสูงหลังการประมูล: การแข่งขันทำให้ต้นทุนสูงขึ้น แต่เม็ดเงินโฆษณาลดลงจากการเกิดขึ้นของแพลตฟอร์มออนไลน์ (OTT) ส่งผลให้ผู้ประกอบการเน้นทำรายการที่ได้เรตติ้งสูง โดยดึงประเด็นจากโซเชียลมีเดียมานำเสนอมากกว่าการสร้างเนื้อหาคุณภาพ

2. การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี: การพัฒนาของดิจิทัลและ AI ทำให้วงการโทรทัศน์ตามไม่ทันขาดความรู้และไม่สามารถสร้างสรรค์รูปแบบรายการใหม่ ๆ ได้

3. กสทช. ขาดบทบาทชัดเจน: ไม่มีการกำกับดูแลที่เพียงพอ ทำให้ทีวีแข่งขันกับ OTT อย่างไม่เป็นธรรม ทีวีมีต้นทุนและข้อจำกัดมากกว่า แต่ OTT ไม่มีข้อจำกัดใด ๆ

แนวทางการแก้ไข

1. บทบาทของ กสทช.: ต้องเข้ามากำกับดูแลคุณภาพเนื้อหาและต้นทุนของอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดความยั่งยืน และพิจารณาปรับกฎหมายเพื่อควบคุมสื่อออนไลน์
2. การสร้างสนามแข่งขันที่เป็นธรรม: กสทช. ต้องกำหนดมาตรฐานของเนื้อหาที่เหมาะสมสำหรับสังคมไทย รวมถึงต้องแยกแยะเสรีภาพในการพูดกับการเผยแพร่ Hate Speech
3. สื่อของรัฐกับสื่อสาธารณะต้องมีบทบาทชัดเจน:
4. สื่อของรัฐ (NBT, ช่อง 5): ควรทำหน้าที่เป็นกระบอกเสียงของรัฐบาล แต่ต้องให้ข้อมูลที่ครบถ้วน เปิดโอกาสให้ฝ่ายเห็นต่างแสดงความเห็น
5. สื่อสาธารณะ (ไทยพีบีเอส): ต้องเป็นกลางมากขึ้น มีการตรวจสอบข้อเท็จจริง (Fact Check) และให้พื้นที่กับทุกฝ่ายในการอภิปราย
6. การสนับสนุนสำหรับเด็กและครอบครัว: รายการเหล่านี้ไม่สามารถหารายได้เชิงพาณิชย์ได้ จึงต้องมีการสนับสนุนจากกองทุนหรือภาครัฐ

ข้อเสนอแนะ

กสทช. ต้องมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนและดำเนินการอย่างรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาด้านอุตสาหกรรมโทรทัศน์ ไม่ควรรอการประมูรรอบใหม่ แต่ต้องหาทางแก้ปัญหที่เกิดขึ้นจากการประมูลที่ผ่านมา เพื่อให้โทรทัศน์สามารถอยู่รอดและทำหน้าที่เป็นแหล่งข้อมูลที่มีคุณภาพแก่ประชาชน

4.4 การจัดประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) เพื่อรับทราบข้อมูล/ข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องที่มีผลกระทบต่อการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์

โดยที่ปรึกษาดำเนินการจัดการประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) เพื่อรับทราบข้อมูล ข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องที่มีผลกระทบต่อการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ โดยให้ที่ปรึกษาออกแบบให้เหมาะสม และสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง ตามความเห็นชอบจากกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านกิจการโทรทัศน์ จำนวนทั้งสิ้น 4 ครั้ง ๆ ละ 20 คน ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวนทั้งสิ้น 80 คน ประกอบด้วย 4 กลุ่มตัวอย่าง ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ สำนักงาน กสทช. หรือ ผู้ผลิตรายการที่เกี่ยวข้อง หรือนักวิชาการ หรือภาคประชาสังคม หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานกิจการโทรทัศน์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจการโทรทัศน์ ประกอบด้วย สำนักงาน กสทช. ผู้ประกอบการ ผู้ผลิตรายการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน กสทช. นักวิชาการ ภาคประชาชน จำนวนทั้งสิ้น 92 คน ดังแสดงในตารางที่ 4.4-1

ตาราง 4.4-1 ข้อมูลการจัดประชุม และจำนวนผู้เข้าร่วมการจัดประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group)

การจัดประชุม	จำนวน (คน)
จัดประชุมครั้งที่ 1 วันที่ 1 ตุลาคม 2567 ผู้ประกอบการด้านกิจการโทรทัศน์/ผู้ผลิตรายการ/IPTV/Cable TV/ ดาวเทียม	21
จัดประชุมครั้งที่ 2 วันที่ 2 ตุลาคม 2567 องค์กรวิชาชีพ สมาชิวิชาชีพ สมาคมวิชาชีพ /ผู้ประกอบการด้านกิจการโทรทัศน์/ ผู้ผลิตรายการ/IPTV/Cable TV/ ดาวเทียม	20
จัดประชุมครั้งที่ 3 วันที่ 8 ตุลาคม 2567 นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนและด้านกิจการโทรทัศน์	29
จัดประชุมครั้งที่ 4 วันที่ 9 ตุลาคม 2567 สำนักงาน กสทช./ผู้มีส่วนด้านการกำหนดนโยบาย	22
รวม	92

ผลการรวบรวมข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากการจัดประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) จากการดำเนินการจากการจัดประชุม Focus Group ทั้ง 4 ครั้ง โดยรูปแบบการสอบถามมุ่งเน้นการสอบถามประเด็นที่แตกต่างกันตามกลุ่มเป้าหมายที่เหมาะสม ตามรายละเอียดดังนี้

- คำถาม: ในปัจจุบัน เราเห็นการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งในด้านเทคโนโลยีและพฤติกรรมของผู้บริโภค ซึ่งทำให้พวกเขาเริ่มหันไปใช้แพลตฟอร์มอื่น เช่น โอทีวี (OTT) แทนการดูทีวีแบบเดิมๆ บางคนถึงขนาดไม่เปิดทีวีหน้าจอเลย ผมอยากทราบว่าท่านในฐานะองค์กรมีการปรับตัวอย่างไรเพื่อให้บริการตอบสนองต่อแนวโน้มความนิยมที่เปลี่ยนแปลงไปในเรื่องนี้ ?

ในปัจจุบัน หลายท่านอาจจะเห็นว่าไทยพีบีเอสและสื่อต่างๆ ได้มีการปรับตัวโดยการทำการรายการโทรทัศน์ควบคู่ไปกับการให้บริการออนไลน์ ซึ่งรวมถึงเว็บไซต์ แอปพลิเคชัน และโซเชียลมีเดีย เหมือนกับช่องอื่นๆ โดยเฉพาะการให้บริการโอทีวี (OTT) ที่สร้างขึ้นใหม่ แต่ไทยพีบีเอสไม่มีการหารายได้จากแพลตฟอร์มเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม การเปิดตัวบริการโอทีวีถือเป็นเจตจำนงของผู้บริหารที่เห็นทิศทางการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมสื่ออย่างชัดเจน การบริการโอทีวีเป็นการวิดีโอสตรีมมิงออนไลน์ที่แตกต่างจากการให้บริการออนไลน์ทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเน้นความสำคัญกับเนื้อหาที่เป็นอนดีมานด์ มากกว่าการไลฟ์สตรีมมิง ซึ่งอนดีมานด์ทำให้ผู้ชมสามารถรับชมรายการได้ตามความสะดวก โดยไม่จำเป็นต้องติดตามชมในเวลาที่กำหนด เนื้อหาประเภทนี้สามารถเก็บไว้และเข้าถึงได้ตามต้องการในภายหลัง ต่างจากเนื้อหาไลฟ์ที่ต้องดูในขณะนั้น ซึ่งสร้างความแตกต่างในประเภทและรูปแบบของคอนเทนต์ที่น่าเสนอในแต่ละแพลตฟอร์มได้อย่างชัดเจน ในยุคปัจจุบันเทคโนโลยีของแพลตฟอร์มโอทีวี (OTT) ได้มีการพัฒนาอย่างมาก ทำให้สามารถเก็บข้อมูลพฤติกรรมของผู้ชมได้

อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังมีฟังก์ชันบริการที่หลากหลาย ซึ่งช่วยให้ผู้บริหารสามารถเข้าใจความต้องการ และพฤติกรรมของผู้ชมได้ดีขึ้น ตัวอย่างเช่น การเก็บข้อมูลสมาชิก ซึ่งเป็นหนึ่งในวัตถุประสงค์หลักของการทำโอทีที แม้ว่าในตอนนี้อาจยังไม่ได้เน้นหารายได้จากบริการนี้ก็ตาม ในอดีตการสร้างความรักให้กับแบรนด์สื่อมีความสำคัญมาก ผู้ชมจะมีความผูกพันกับช่องหรือแบรนด์ที่ชื่นชอบ แต่ในยุคของโซเชียลมีเดีย ปรากฏว่าผู้ชมเริ่มมีพฤติกรรมที่ไม่แน่นอน โดยไม่สามารถยืนยันได้ว่าผู้ชมจะมีความภักดีต่อแบรนด์ใดแบรนด์หนึ่งอีกต่อไป

ดังนั้น จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกช่องจะต้องพยายามเก็บข้อมูลสมาชิกและวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ชมเพื่อสร้างความเข้าใจในกลุ่มเป้าหมาย อีกหนึ่งปัญหาที่น่าสังเกตคือ การที่ผู้ชมเริ่มรู้สึกเบื่อหน่ายกับคอนเทนต์ที่มีอยู่มากมายในโลกออนไลน์ ขณะนี้มีครีเอเตอร์จำนวนมากที่สร้างคอนเทนต์มากกว่าผู้ชม ทำให้เนื้อหาเกิดความล้นตลาด และผู้ชมเริ่มมีการเลือกดูมากขึ้น เพื่อให้สามารถสร้างเนื้อหาที่ตรงใจได้ จึงจำเป็นต้องทำการแบ่งกลุ่มผู้ชม (Segmentation) โดยอิงจากพฤติกรรมที่แสดงออกเมื่อเข้าใช้แพลตฟอร์มโอทีที นอกจากนี้ มาร์ก ซัคเคอร์เบิร์ก เคยกล่าวไว้ว่าการทำโอทีทีจะเป็นอนาคตของโทรทัศน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่นักเรียนและผู้คนรุ่นใหม่ไม่ค่อยคุ้นเคยกับคำว่า โอทีที แต่กลับรู้จักบริการอย่าง "Netflix" หรือ "YouTube" เป็นอย่างดี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคอนเซ็ปต์ของโอทีทีนั้นควรใช้คำว่า "วิดีโอสตรีมมิ่ง" ที่เข้าใจง่ายและตรงตัวมากกว่า สำหรับแนวโน้มในอนาคตนั้น พฤติกรรมของผู้ชมดูย้อนหลังยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลให้ผู้ชมต้องการเข้าถึงคอนเทนต์ที่มีมากมายได้ง่ายขึ้น ขณะที่ผู้ชมเริ่มสร้างคอนเทนต์ของตนเองมากขึ้น การใช้เวลาในการดูทีวีแบบสด (Live) จะถูกลดลงอย่างเห็นได้ชัด ตัวอย่างที่เด่นชัดคือ สถิติของไทยพีบีเอสแสดงให้เห็นว่าในช่วงเริ่มต้นการให้บริการออนไลน์ ยอดผู้ชมแบบไลฟ์จะสูงกว่ายอดผู้ชมแบบออนดีมานด์ แต่ในปัจจุบันยอดผู้ชมแบบออนดีมานด์กลับสูงกว่ามากโดยเฉพาะรายการที่เน้นคอนเทนต์ที่น่าสนใจเช่น ข่าว กีฬา หรือการแข่งขันที่มีความตื่นเต้นและจำเป็นต้องดูแบบสด การให้บริการแบบออนดีมานด์จึงกลายเป็นจุดเด่นที่สำคัญ ขณะเดียวกัน การนำคอนเทนต์ทีวีที่มีอยู่แล้วมาปรับใช้ในแพลตฟอร์มโอทีทีเพื่อสร้างเนื้อหาที่น่าสนใจ และสามารถให้ผู้ชมรับชมได้ก่อนเวลาทางทีวี ก็เป็นกลยุทธ์หนึ่งที่ช่วยให้การบริการโอทีทีเติบโตขึ้น ไทยพีบีเอสจึงมุ่งเน้นการทำการตลาดเพื่อโปรโมตการบริการโอทีทีโดยการใช้เทคโนโลยีต่างๆ เช่น QR Code ที่ช่วยให้ผู้ชมสามารถเข้าถึงเนื้อหาผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ได้ง่ายขึ้น แม้จะมีความกังวลเกี่ยวกับเรตติ้งทีวี แต่ก็มีคำแนะนำวิธีการที่สามารถทำให้เรตติ้งรวมของการดูทีวีและออนไลน์นั้นถูกบันทึกและวิเคราะห์อย่างมีประสิทธิภาพ สุดท้ายนี้ ไทยพีบีเอสได้มีการลงทุนเพื่อพัฒนาแพลตฟอร์มโอทีที โดยเน้นไปที่การสร้างเนื้อหาที่มีคุณภาพ มีความน่าสนใจ และตรงตามความต้องการของผู้ชม การพัฒนาแพลตฟอร์มจะต้องทำควบคู่ไปกับการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมของผู้ชม เพื่อให้สามารถปรับตัวและพัฒนาให้ตรงกับแนวโน้มของตลาดในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อพูดถึงการดำเนินงานในแพลตฟอร์มโอทีที (OTT) จะเห็นได้ว่าโครงสร้างค่าใช้จ่ายมีหลายด้านที่ต้องพิจารณา ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นหลายหมวดหมู่ที่สำคัญ ค่าใช้จ่ายด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure Costs) ในช่วงเริ่มต้น ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้จะลดลง เนื่องจากการพัฒนาแพลตฟอร์มได้เสร็จสิ้นแล้ว อย่างไรก็ตาม ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้มีความยืดหยุ่นตามการใช้งานจริง เช่น ค่า CDN (Content Delivery Network) และค่าเก็บข้อมูล (Storage Costs) ซึ่งจะสูงขึ้นตามจำนวนสมาชิกและปริมาณคอนเทนต์ที่เพิ่มมากขึ้น ค่าใช้จ่ายด้านคอนเทนต์ (Content Costs) คอนเทนต์เป็นหัวใจสำคัญของการทำโอทีที

โดยปีแรกอาจไม่ต้องลงทุนมากนัก เนื่องจากยังไม่มีสมาชิกมากนักและผู้ชมยังไม่รู้จักแบรนด์อย่างดี แต่เมื่อเริ่มมีสมาชิกมากขึ้น ค่าใช้จ่ายในส่วนของคนเอนต์จะสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพราะการสร้างคอนเทนต์ที่มีคุณภาพสูงจำเป็นต้องมีการลงทุนที่เหมาะสมเพื่อดึงดูดผู้ชม และนี่คือปัญหาที่สำคัญสำหรับหลายองค์กรที่ทำโอทีที ค่าใช้จ่ายด้านการประชาสัมพันธ์และการตลาด (PR and Marketing Costs) เมื่อแบรนด์เริ่มเติบโตและต้องการให้มีการรับรู้ในวงกว้าง ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้จะต้องมีการจัดการอย่างจริงจัง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและการรับรู้ของผู้ชมในตลาด ค่าใช้จ่ายด้านการวิเคราะห์ข้อมูล (Analytics Costs) การใช้ระบบวิเคราะห์ข้อมูลที่มีคุณภาพเพื่อศึกษาพฤติกรรมของสมาชิกล้วนจำเป็นต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูงมาก เพราะไม่สามารถใช้แค่เครื่องมือฟรีเช่น Google Analytics ได้เท่านั้น ควรเลือกใช้เครื่องมือที่มีฟังก์ชันและความสามารถที่ล้ำสมัย เช่น ระบบการแจ้งเตือน (Notification System) หรือระบบการแบ่งกลุ่มผู้ชม (Segmentation) ที่จะช่วยให้สามารถเข้าใจผู้ชมได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะเมื่อฐานสมาชิกเริ่มมีขนาดใหญ่ ในภาพรวม จะเห็นว่าแพลตฟอร์มโอทีทีที่ต้องการการลงทุนในหลากหลายด้าน โดยเฉพาะคอนเทนต์ที่มีคุณภาพ และต้องเข้าใจว่าคอนเทนต์ที่ดีมีมูลค่ามากกว่าการผลิตคอนเทนต์ที่ถูก ในขณะที่การแข่งขันในตลาดสูงขึ้น ค่าใช้จ่ายในการสร้างคอนเทนต์ที่มีคุณภาพก็จะสูงขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้ ยังต้องมีการวางแผนการใช้จ่ายอย่างรอบคอบ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาด้านการเงินในระยะยาว ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นความท้าทายที่ต้องเผชิญหน้าสำหรับทุกช่องทางที่ดำเนินการในสื่อออนไลน์ การลงทุนในอุตสาหกรรมสื่อทีวี โดยเฉพาะในแพลตฟอร์มโอทีที (OTT) เป็นเรื่องที่ซับซ้อนและมีหลายปัจจัยที่ต้องพิจารณา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพูดถึงบุคลากรและพฤติกรรมของผู้ชม ในที่นี้สามารถแบ่งปัญหาออกเป็นสามประเด็นหลักได้ดังนี้

บุคลากรภายในองค์กร ภายในไทยพีบีเอส ทีมงานที่มุ่งเน้นการทำงานในส่วนของโอทีทีมีจำนวนน้อยมาก ประมาณ 10% ของบุคลากรทั้งหมด ในขณะที่ 90% ยังคงมุ่งเน้นไปที่การผลิตเนื้อหาสำหรับโทรทัศน์ การที่ทรัพยากรส่วนใหญ่ยังถูกจัดสรรไปที่การผลิตรายการโทรทัศน์ทำให้การเติบโตของโอทีทีเป็นไปอย่างช้า ๆ โดยเฉพาะเมื่อทีมงานจำเป็นต้องแบกรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่สูง ทำให้การเลือกใช้งบประมาณและทรัพยากรในการผลิตคอนเทนต์สำหรับโอทีทีนั้นยากขึ้น

พฤติกรรมของผู้ชม แม้ว่าโอทีทีจะมีข้อดีในเรื่องของคอนเทนต์ที่มีคุณภาพและเอ็กซ์คลูซีฟ แต่ผู้ชมกลับมีความพึงพอใจในการรับชมผ่านแพลตฟอร์มที่พวกเขาคุ้นเคย เช่น ยูทูบ ซึ่งง่ายต่อการเข้าถึงและไม่ต้องดาวน์โหลดแอปพลิเคชันใหม่ การมีคอนเทนต์ที่ไม่อยู่ในยูทูบ อาจทำให้ผู้ชมไม่สนใจแม้จะมีคอนเทนต์ที่มีคุณภาพสูงอยู่ในแพลตฟอร์มโอทีที นอกจากนี้ ผู้ชมยังติดพฤติกรรมการรับชมคอนเทนต์ฟรีบนยูทูบ และแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย เช่น เฟซบุ๊กไลฟ์ ทำให้เกิดความท้าทายในการดึงดูดให้พวกเขามาชมคอนเทนต์บนโอทีที

การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน การสร้างแพลตฟอร์มโอทีทีที่มีคุณภาพจำเป็นต้องมีการลงทุนในเทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐานอย่างมาก เพื่อรองรับการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของผู้ชม การที่ผู้ชมยังคงติดอยู่กับบริการฟรีหรือบริการที่พวกเขาคุ้นเคยก็เป็นอุปสรรคในการพัฒนาแพลตฟอร์มโอทีทีให้เติบโตได้เร็วขึ้น เพราะต้องใช้เวลาและทรัพยากรในการสร้างแพลตฟอร์มที่ดึงดูดความสนใจ จากประเด็นนี้ จะเห็นได้ว่าการพัฒนาแพลตฟอร์มโอทีทีในอุตสาหกรรมสื่อเป็นเรื่องที่ต้องคำนึงถึงหลายปัจจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนในบุคลากรที่มีความสามารถและสร้างคอนเทนต์ที่ตอบโจทย์ความต้องการของผู้ชมให้ได้มากที่สุด เพื่อที่จะสามารถแข่งขันในตลาดที่มีการแข่งขันสูงอย่างในปัจจุบันได้

- คำถาม: อยากให้ทาง กสทช. ในฐานะของเป็นคนดูแลเกี่ยวกับการกำกับส่งเสริมการส่งเสริมดูแล อยากให้ช่วยด้านประเด็นอะไรบ้าง

ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาแพลตฟอร์มของโอทีทีส่วนใหญ่สามารถจัดการได้ แต่มีค่าใช้จ่ายระยะยาวที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ คือค่า CDN ซึ่งไทยพีบีเอสใช้บริการจากแพลตฟอร์มต่างประเทศ เช่น AWS และ Azure การร่วมมือกับบริษัท CDN ในประเทศสามารถช่วยลดต้นทุนได้ โดยเฉพาะเมื่อคนไทยเป็นกลุ่มผู้ชมหลัก การสนับสนุนและพัฒนาบริษัท CDN ในประเทศจะเป็นทางเลือกที่ดี เพื่อสร้างโอกาสในอุตสาหกรรมนี้และลดค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นในอนาคต

การดูย้อนหลังหรือวีดีโอออนดีมานด์เป็นพฤติกรรมที่กำลังเพิ่มขึ้นในกลุ่มผู้ชม ซึ่งเป็นแนวโน้มที่สำคัญที่แพลตฟอร์มต่างๆ ควรให้ความสำคัญ อย่างไรก็ตาม การที่แนชแนลแพลตฟอร์มของอาจารย์พิรงรองจะเน้นไปที่การไลฟ์สดริมมิงโดยไม่พิจารณาถึงฟังก์ชันการดูย้อนหลัง อาจเป็นความเสี่ยง เนื่องจากผู้ชมในปัจจุบันมักต้องการความสะดวกสบายในการรับชมคอนเทนต์ในเวลาที่เหมาะสมกับตนเอง สำหรับการรวมแอปพลิเคชันที่มีอยู่แล้ว เช่น วิชา เข้ากับแพลตฟอร์มนี้ อาจทำให้เกิดความยุ่งยากในเรื่องของการจัดการและการให้บริการ เนื่องจากผู้ใช้ที่มีประสบการณ์ดีอยู่แล้วอาจไม่ต้องการเปลี่ยนแพลตฟอร์มใหม่ การสร้างแพลตฟอร์มใหม่ที่มีข้อเสนอที่เหนือกว่าของเดิมจะเป็นความท้าทาย เพราะในปัจจุบันตลาดมีการเติบโตและการแข่งขันสูง ในมุมมองของผู้ชม การนำเสนอคอนเทนต์ที่มีคุณภาพและฟังก์ชันการดูย้อนหลังจะช่วยเพิ่มความน่าสนใจของแพลตฟอร์ม หากแนชแนลแพลตฟอร์มไม่สามารถตอบสนองความต้องการนี้ได้ ก็อาจทำให้ผู้ชมไม่สนใจและหันไปใช้บริการอื่นๆ ที่มีอยู่ในตลาดได้ง่าย ดังนั้นการคิดให้รอบคอบถึงสิ่งที่ผู้ชมต้องการและการพัฒนาฟังก์ชันการใช้งานที่ตอบโจทย์จึงเป็นสิ่งที่สำคัญมากในยุคนี

เท่าที่ทราบการพัฒนาหรือการใช้แพลตฟอร์มแนชแนล (National Platform) สำหรับทีวีดิจิทัลในประเทศไทย ซึ่งกำลังพิจารณาเกี่ยวกับการใช้แพลตฟอร์มนี้ในการสนับสนุนกลุ่มทีวีดิจิทัล โดยแบ่งออกเป็นสองแนวทางหลัก ได้แก่ การไลฟ์สดริมมิง (Live Streaming) และ การให้บริการแบบออนดีมานด์ (On-Demand) การไลฟ์สดริมมิง แนวทางนี้เป็นวิธีที่สามารถทำได้อย่างรวดเร็วและง่ายขึ้น เนื่องจากสถานีโทรทัศน์ต่างๆ มีสัญญาณอยู่แล้ว ดังนั้นการนำสัญญาณมาปลั๊กเข้ากับแพลตฟอร์มก็ทำได้ทันที ซึ่งช่วยลดค่าใช้จ่ายในการลงทุนเพิ่มเติม ซึ่งองค์กรหรือสมาคมทีวีดิจิทัลเองก็ดูเหมือนต้องการที่จะเริ่มการใช้งานในรูปแบบไลฟ์นี้ก่อนการให้บริการแบบออนดีมานด์ (On-Demand) ในส่วนนี้มีความซับซ้อนและต้องเจรจาข้อตกลงมากขึ้น เช่น การนำละครมาฉายซ้ำในแพลตฟอร์ม รวมถึงการแบ่งรายได้และค่าใช้จ่ายต่างๆ เช่น การบิลลิ่ง (Billing) และการจัดการลิขสิทธิ์ อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงว่าคอนเทนต์จากแต่ละช่องจะได้รับความนิยมมากน้อยเพียงใด สุดท้ายแล้ว ทางสมาคมทีวีดิจิทัลจึงมีข้อเสนอให้เริ่มต้นด้วยการไลฟ์สดริมมิงก่อนในระยะเวลา 3 ปี เนื่องจากเป็นการดำเนินการที่ทำได้เร็วกว่า และลดความยุ่งยากที่เกี่ยวข้องกับออนดีมานด์

ประเด็นเกี่ยวกับร่างประกาศของอาจารย์พิรงรอง ซึ่งต้องการขยายการควบคุมแพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น Shopee และ Lazada ให้ชัดเจนขึ้น เพื่อสร้างมาตรฐานในการควบคุมดูแล แต่การขยายนี้อาจยังมีข้อถกเถียง โดยเฉพาะเรื่อง การควบคุมเนื้อหาบนแพลตฟอร์มวิดีโอออนไลน์ (เช่น Netflix) และ วิดีโอแชร์ริง (เช่น YouTube) ควรหรือไม่ที่จะขยายการควบคุมแพลตฟอร์มเหล่านี้ การควบคุมแพลตฟอร์มวิดีโอออนไลน์อาจทำให้ผู้บริโภคซึ่งหันมาดูเนื้อหาจากอินเทอร์เน็ตเพื่อลดการถูกควบคุมจากสื่อดั้งเดิม รู้สึกไม่พอใจ เพราะเดิมทีแพลตฟอร์มเหล่านี้เป็นทางเลือกที่ให้เสรีภาพในการเข้าถึงเนื้อหาแบบไม่มีข้อจำกัดมากนัก การกำกับดูแลเนื้อหาในแพลตฟอร์มออนไลน์เป็นสิ่งจำเป็นหรือไม่ ? เพราะบางคนอาจมองว่าควรมีการควบคุมเพื่อรักษามาตรฐานทางจริยธรรมและความปลอดภัยของผู้ใช้งาน โดยเฉพาะเนื้อหาที่อาจมีผลกระทบต่อเยาวชน ในขณะที่อีกฝ่ายอาจมองว่าการควบคุมมากเกินไปจะขัดขวางเสรีภาพในการเข้าถึงข้อมูลและเนื้อหาต่างๆ หากคุณมองในมุมมองของผู้บริโภคที่หลีกเลี่ยงการถูกควบคุมจาก กสทช. แล้วหันมาใช้แพลตฟอร์มเหล่านี้ คุณอาจรู้สึกว่าการขยายการควบคุมไปยัง Netflix หรือ YouTube เป็นการลดทอนสิทธิของคุณหรือไม่? และการขยายการควบคุมนี้จะประโยชน์ต่อสาธารณะ หรือเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพในการเข้าถึงสื่อมากเกินไป ?

ปัญหาหลักที่เจอคือเรื่องของการเปิดให้ทุกแพลตฟอร์ม ทั้งจากต่างประเทศและในไทย เข้าถึงผู้บริโภคไทย ได้อย่างอิสระ การแข่งขันจึงยากมาก เพราะตอนนี้พฤติกรรมของผู้คนคุ้นชินกับแพลตฟอร์มระดับโลก แม้จะมีค่าใช้จ่าย แต่ก็ถูกมากจนหลายคนสามารถจ่ายได้ แม้ว่าจะมีกลุ่มคนไทยที่ยังไม่มีกำลังซื้อเพียงพอ แต่ช่องว่างระหว่างกลุ่มนี้กับผู้ใช้แพลตฟอร์มระดับโลกกลับไม่กว้างมากนักเมื่อเทียบกับคุณภาพคอนเทนต์ ดังนั้น ในเรื่องการกำกับดูแล ควรให้สิทธิพิเศษกับผู้ประกอบการไทย เช่น การลดหย่อนภาษี การสนับสนุนด้านประชาสัมพันธ์ การทำตลาด (PR) รวมถึงการปรับปรุงความเร็วในการให้บริการ และควรมีการส่งเสริมให้แอปพลิเคชันของไทยถูกติดตั้งอัตโนมัติในสมาร์ตทีวีที่จำหน่ายในไทยเหมือนกับที่มีปุ่ม Netflix หรือ YouTube บนรีโมททีวีในปัจจุบัน เรื่องนี้เป็นประเด็นที่ควรแก้ไข แต่เรายังขาดอำนาจเพียงพอในการต่อรองกับบริษัทอย่าง Samsung, LG หรือ AIS แม้แต่ผู้ให้บริการเช่น Google หรือ Netflix ดังนั้นจึงจำเป็นที่หน่วยงานที่มีอำนาจมากกว่า เช่น กสทช. ต้องเข้ามา มีบทบาทในการสนับสนุนเพื่อสร้างข้อได้เปรียบให้กับแพลตฟอร์มไทย ในการแข่งขันกับแพลตฟอร์มระดับโลก

ข้อมูลเกี่ยวกับ OTT อย่างชัดเจน โดยเฉพาะในส่วนของเวิร์คพอยท์ ต้องบอกว่ามีความแตกต่างกับไทยพีบีเอสเล็กน้อย ตรงที่เวิร์คพอยท์เน้นที่คุณภาพของรายการ และพยายามผลิตเนื้อหาที่หลากหลาย สำหรับการ พัฒนา OTT ของเวิร์คพอยท์ ตอนนี้เรามีเพียง 'แอปเวิร์คพอยท์สตรีมมิง' ซึ่งยังไม่ได้ขยายไปสู่ด้าน 'อนิเมชัน' มากนัก เนื่องจากการลงทุนในด้านนี้ค่อนข้างสูง และท้ายที่สุดอาจต้องมีระบบสมาชิก (membership) ในขณะนี้ เราเน้นไปที่การสตรีมมิงรายการแบบสดมากกว่า โดยใช้แพลตฟอร์ม YouTube เป็นช่องทางหลัก เพราะกลุ่มผู้ชมเวิร์คพอยท์ยังคงชอบชมรายการแบบดั้งเดิม การใช้แพลตฟอร์มที่มีอยู่แล้วอย่าง YouTube จึงค่อนข้างเหมาะสม และคุ้มค่า อีกทั้งยังได้รับรายได้จากโฆษณาบน YouTube ด้วย แม้ว่าการผลิตเนื้อหายังมุ่งเน้นไปที่ทีวีดิจิทัลเป็นหลัก แต่เรายังไม่ได้เข้าสู่การให้บริการ OTT แบบเต็มตัว และยังคงรอฟังทิศทางจาก กสทช. ว่าจะกำหนดนโยบายเกี่ยวกับทีวีแห่งชาติในอนาคตอย่างไร

● คำถาม: นอกเหนือจากปัญหาเรื่องเงินทุนแล้ว มีปัญหาอะไรบ้างที่คุณอยากให้ กสทช. เข้ามาช่วยเหลือในส่วนของการพัฒนา OTT ?

อยากให้ กสทช. เข้ามาช่วยในเรื่องการสนับสนุนความเป็นแพลตฟอร์มที่สามารถเติบโตในระดับใกล้เคียงมากกว่านี้ รวมถึงการสนับสนุนทางด้านเครื่องมือต่าง ๆ อย่างที่กังวลก็คือ ในอนาคตหากทำ OTT แพลตฟอร์มผู้ชมจะมีความสามารถในการรองรับค่าใช้จ่ายอินเทอร์เน็ตหรือไม่ เพราะในปัจจุบันแค่การใช้โทรศัพท์สำหรับสื่อสารประจำวัน ค่าใช้จ่ายก็สูงอยู่แล้ว เมื่อคอนเทนต์แบบ OTT เข้ามา การดูคอนเทนต์เหล่านี้ก็จะกินเน็ตมากขึ้น ประชาชนจะต้องจ่ายค่าอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น กสทช. ควรจะพิจารณาช่วยดูแลในส่วนของการใช้จ่ายนี้ด้วย เช่น การหาแนวทางลดต้นทุนค่าอินเทอร์เน็ตของประชาชน หรืออาจพิจารณาให้คอนเทนต์บางส่วนสามารถดูฟรีบนสมาร์ตทีวี แต่ปัญหาคือสมาร์ตทีวีก็ยังต้องใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ดี ซึ่งเพิ่มความกังวลในเรื่องค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมที่ประชาชนต้องแบกรับ อีกด้านหนึ่งคือตัวอินฟราสตรักเจอร์ของแอป OTT เอง ในระยะยาวใครจะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น ทั้งค่าบำรุงรักษาและการพัฒนาแอป เนื่องจากเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว การพัฒนาแอปในปัจจุบันต้องวางแผนล่วงหน้าเป็นเวลาหลายปี ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ใครจะรับผิดชอบ โดยเฉพาะเมื่อแนวโน้มการสนับสนุนจากกองทุนมีระยะเวลาแค่ 3 ปีเท่านั้น หลังจากนั้นใครจะดูแลต่อ หากพัฒนาแอปแล้วไม่สามารถใช้งานได้อย่างที่ตั้งใจไว้ มันก็เป็นการเสียเงินลงทุนโดยเปล่าประโยชน์

ประเด็นที่อยากให้ กสทช. กลับไปพิจารณาคือ ถ้าเราจะลงทุนในโครงการพัฒนาแพลตฟอร์ม OTT หรือเมืองอัจฉริยะ (Smart City) ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบดูแลและพัฒนาต่อในอนาคต? อีกทั้งยังมีปัญหาเรื่องการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชน เพราะถ้าผู้ชมไม่มีอินเทอร์เน็ต การเข้าถึงคอนเทนต์ OTT ก็จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้เลย กสทช. ควรจะช่วยหาทางออกเกี่ยวกับการทำให้ทุกคนเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้อย่างเท่าเทียมกันหรือไม่ ?

เพราะว่าในปัจจุบันการสมัครบริการแบบรายเดือนเริ่มต้นที่ 300 บาทขึ้นไป จนถึง 400 บาท ซึ่งมีหลายบริการที่คิดค่าบริการเป็นรายปี หากสมมติว่าเราเลือกจ่ายรายเดือน แต่ไม่ใช่แบบที่ระบุไว้ในสัญญา ผู้ให้บริการจะเก็บค่าบริการตามสัญญาที่เราใช้ไป ไม่ถึงปีเราจะต้องจ่ายค่าชดเชย แม้ว่าจะโทรไปขอพักการใช้งานอินเทอร์เน็ตบ้าน 3 เดือน

คนเคยเสนอว่าในอนาคต อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยควรเป็นสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ฟรี เพราะอินเทอร์เน็ตเป็นกุญแจสำคัญในการเข้าถึงข้อมูลและบริการต่างๆ ที่สามารถลดความเหลื่อมล้ำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการพัฒนาทางสังคมและเศรษฐกิจ หากอินเทอร์เน็ตสามารถเข้าถึงได้ทั่วถึง ผู้ผลิตและผู้ประกอบการก็จะรู้สึกสบายใจมากขึ้น เพราะปัจจุบันบริการหลายอย่างมักกระจุกตัวอยู่ในกรุงเทพฯ และการวิเคราะห์ผู้ใช้ก็แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาหลายอย่างมีให้บริการเฉพาะในหัวเมืองใหญ่ ทำให้คนในพื้นที่อื่นๆ ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลและบริการได้อย่างเท่าเทียมกัน การทำให้ทุกคนสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ทั่วถึงจะเป็นการสร้างโอกาสให้กับทุกคน และช่วยลดปัญหาความเหลื่อมล้ำที่มีอยู่ในปัจจุบัน

- คำถาม: ในการดำเนินงานของท่าน ท่านพบปัญหาอะไรบ้างที่ กสทช. สามารถเข้ามาสนับสนุนและส่งเสริมได้? ท่านมีข้อเสนอแนะใดบ้างที่คิดว่าจะช่วยให้การดำเนินงานของท่านมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น?

กสทช. ณ ขณะนี้ ดูเหมือนว่าการประสานงานระหว่างสำนักต่างๆ ยังไม่เพียงพอ เมื่อมีการสอบถามหรือประสานงานเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งกลับพบว่าต้องสื่อสารกับหลายสำนัก ซึ่งทำให้ผู้ประกอบการรู้สึกสับสนและไม่สะดวกในการติดต่อ การไม่มีศูนย์กลางในการประสานงานนี้อาจทำให้การทำงานของผู้ประกอบการเป็นไปได้ยาก ในส่วนของการสนับสนุนจาก กสทช. หากพูดถึงเรื่องเงินทุนในการผลิตรายการ ผู้ประกอบการมักต้องการการสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อให้สามารถสร้างสรรค์รายการที่มีคุณภาพและหลากหลายได้ โดยเฉพาะรายการที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ซึ่งจะช่วยเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตสามารถนำเสนอเนื้อหาที่มีคุณภาพ นอกจากนี้ การขยายช่องทางการขายคอนเทนต์และลิขสิทธิ์ไปต่างประเทศก็เป็นอีกมิติหนึ่งที่สำคัญ หาก กสทช. สามารถร่วมมือกับกรมส่งเสริมการส่งออกเพื่อผลักดันการขายคอนเทนต์ไปต่างประเทศ จะช่วยให้ผู้ประกอบการมีโอกาสเติบโตและสามารถแข่งขันในตลาดได้ดีขึ้นทั้งหมดนี้จะช่วยให้การดำเนินงานของผู้ประกอบการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ชมได้ดีกว่าที่เป็นอยู่

- คำถาม: การสนับสนุนจากกรมส่งเสริมการส่งออก ที่ท่านพูดถึงนั้น หมายถึงการช่วยหาตลาดให้กับผู้ประกอบการ รวมถึงการจัดกิจกรรมหรือโครงการที่จะพาผู้ประกอบการไปแสดงผลงานหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าต่างประเทศ ซึ่งจะเป็นโอกาสให้ผู้ประกอบการสามารถพบปะกับลูกค้าและพันธมิตรใหม่ๆ ในตลาดต่างประเทศ การเข้าถึงตลาดต่างประเทศเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยเพิ่มโอกาสในการขายคอนเทนต์และสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการในประเทศได้มากขึ้น

การจัดเอ็กซ์โปเพื่อเผยแพร่และจำหน่ายคอนเทนต์ เช่นที่เกาหลีหรือเมืองคานส์ จะเป็นวิธีที่ดีมากในการสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการในประเทศ โดยการเปิดบูธให้ทุกสถานีหรือผู้จัดสามารถเข้าร่วมได้ จะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถแสดงผลงานและคอนเทนต์ของตนเองได้อย่างเต็มที่ การเชิญผู้ซื้อและผู้ขายมาพบกันในงานเอ็กซ์โปคอนเทนต์แบบนี้จะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการเจรจาธุรกิจและซื้อขายลิขสิทธิ์โดยตรง ซึ่งสามารถสร้างเครือข่ายธุรกิจและช่วยผลักดันให้คอนเทนต์ไทยเป็นที่รู้จักในตลาดต่างประเทศมากขึ้น หากภาครัฐสามารถสนับสนุนการจัดงานนี้ จะเป็นการช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีให้กับผู้ผลิตในประเทศและเสริมสร้างอุตสาหกรรมคอนเทนต์ของไทยให้เติบโตได้อย่างยั่งยืน

เป็นปัญหาที่สำคัญมากในวงการทีวีดิจิตอลตอนนี้ การที่รายได้หายไปและมีผู้ผลิตละครหลายคนเริ่มปิดตัวหรือพักเบรก เป็นสัญญาณที่ชัดเจนถึงความท้าทายที่อุตสาหกรรมนี้กำลังเผชิญอยู่ การลดลงของรายได้จากการโฆษณาและการเข้าถึงผู้ชมที่ลดลงอาจทำให้หลายช่องต้องปรับตัวอย่างเร่งด่วน ซึ่งการที่ตัวเลขส่งตลาดหลักทรัพย์ลดลงก็ยิ่งสะท้อนถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในอุตสาหกรรมนี้ หากไม่มีการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์หรือแนวทางใหม่ๆ อาจจะทำให้ผู้ผลิตและช่องทีวีไม่สามารถอยู่รอดได้ในระยะยาว สิ่งที่สามารถช่วยได้คือการหาช่องทางรายได้ใหม่ เช่น การพัฒนาคอนเทนต์ที่มีคุณภาพและดึงดูดผู้ชมมากขึ้น การขยายไปสู่แพลตฟอร์มดิจิทัล หรือการสร้างพันธมิตรกับบริษัทอื่นๆ เพื่อเพิ่มโอกาสในการทำธุรกิจ การร่วมมือกันระหว่างผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อหาทางออกที่เป็นรูปธรรมจะเป็นสิ่งสำคัญในการฟื้นฟูอุตสาหกรรม

พฤติกรรมของผู้ชมที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วจริงๆ ทำให้ผู้ผลิตต้องปรับตัวตาม ในยุคที่คนดูมีตัวเลือกมากมาย การที่ซีรีส์มีจำนวนตอนลดลงและเน้นคุณภาพมากขึ้นก็เป็นแนวทางที่สมเหตุสมผล การผลิตซีรีส์ที่มีจำนวนตอนน้อยลงเช่น 8 ตอนหรือแม้กระทั่งการทำซีรีส์ในรูปแบบภาพยนตร์จะช่วยให้สามารถเล่าเรื่องได้กระชับและน่าสนใจยิ่งขึ้น แต่ก็มีผลทำให้เรื่องของการลงทุนการผลิต ซึ่งถ้าต้องผลิตแค่ 1 หรือ 2 ตอนต่อซีรีส์ ต้นทุนต่อหนึ่งตอนอาจสูงขึ้นมา ทำให้การลงทุนเป็นความเสี่ยงที่ผู้ผลิตต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ การวิจัยตลาดและการเข้าใจความต้องการของผู้ชมจึงมีความสำคัญ เพื่อให้มั่นใจว่าการลงทุนในคอนเทนต์ใหม่ๆ จะสามารถตอบสนองต่อความต้องการของตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การพัฒนาความร่วมมือกับแพลตฟอร์มดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน เช่น Netflix หรือแพลตฟอร์มอื่นๆ อาจช่วยเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงกลุ่มผู้ชมและลดความเสี่ยงในการลงทุนด้วย

การจัดการลิขสิทธิ์ในวงการบันเทิงเป็นเรื่องที่สำคัญมาก และการที่ Netflix มีสัญญาที่เข้มงวดเกี่ยวกับลิขสิทธิ์นั้นทำให้ผู้ผลิตต้องคิดให้ดีเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับแพลตฟอร์มนี้ การขายลิขสิทธิ์ไปยังช่องทางอื่นๆ เป็นทางเลือกที่สำคัญ โดยเฉพาะเมื่อมีข้อจำกัดจากสัญญาที่ทำกับแพลตฟอร์มสตรีมมิ่ง การมีช่องทางการจำหน่ายที่หลากหลายช่วยให้ผู้ผลิตสามารถสร้างรายได้จากคอนเทนต์ที่ผลิตขึ้น นอกจากนี้ การจัดการกับมิชชันที่ละเมิดลิขสิทธิ์ก็เป็นอีกหนึ่งประเด็นที่ กสทช. ควรให้ความสำคัญ การมีมาตรการในการป้องกันและจัดการกับการละเมิดลิขสิทธิ์ เช่น การตรวจสอบและบล็อกแอปเถื่อน จะช่วยให้ผู้ผลิตมีความมั่นใจในการลงทุนและสร้างสรรค์คอนเทนต์ที่มีคุณภาพ

การละเมิดลิขสิทธิ์เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตคอนเทนต์ การที่คอนเทนต์ของผู้ผลิตถูกเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตทำให้รายได้ของพวกเขาลดลงอย่างมีนัยสำคัญ และในระยะยาวอาจทำให้ผู้ผลิตไม่สามารถลงทุนในคอนเทนต์ใหม่ๆ ได้ เมื่อผู้ชมสามารถเข้าถึงคอนเทนต์ได้จากแหล่งที่ผิดกฎหมาย ทำให้การสนับสนุนทางการเงินจากผู้ชมที่จ่ายเงินซื้อคอนเทนต์ลดลง ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสามารถในการผลิตคอนเทนต์ที่มีคุณภาพในอนาคต

การปรับตัวของผู้ผลิตคอนเทนต์ไทยเป็นสิ่งสำคัญในยุคนี้ โดยเฉพาะเมื่อมีการแข่งขันจากต่างประเทศเข้ามาอย่างเข้มข้น เช่น ซีรีส์เกาหลี ที่มีความน่าสนใจและคุณภาพสูง ทำให้ผู้ชมมีทางเลือกมากมาย การที่มีคอมเมนต์เกี่ยวกับการรีเมคซ้ำๆ หรือเรื่องราวที่ไม่มีความแปลกใหม่ เป็นสัญญาณว่าผู้ชมเริ่มต้องการเห็นสิ่งใหม่ๆ และต้องการให้เนื้อหาที่มีความหลากหลายและเข้ากับยุคสมัย เช่น การพัฒนาบทที่ซับซ้อนและมีความสมจริงมากขึ้น การสร้างคอนเทนต์ที่มีคุณภาพ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราว การเขียนบท หรือการผลิต ล้วนส่งผลต่อความนิยมของละครและการเติบโตของอุตสาหกรรมบันเทิงในประเทศ นอกจากนี้ การสนับสนุนจากหน่วยงานอย่าง กสทช. ในการส่งเสริมและพัฒนาคอนเทนต์ที่มีคุณภาพ รวมถึงการเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตไทยไปแข่งขันในตลาดต่างประเทศ ก็จะเป็นส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์งานที่มีความโดดเด่น ในส่วนของ “ซอฟต์แวร์พาวเวอร์” การสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพและเป็นเอกลักษณ์ สามารถส่งเสริมภาพลักษณ์ของประเทศไทยในสายตาของผู้ชมต่างประเทศได้อีกด้วย นอกจากนี้ การให้ความสำคัญกับการทำการตลาดและการโปรโมทคอนเทนต์ อย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้ผู้ชมรู้จักและสนใจในการรับชมคอนเทนต์ที่ผลิตในประเทศมากขึ้น

การที่ต้องรอให้ทุกฝ่ายได้หารือกันให้เรียบร้อยก่อนที่จะเริ่มงานหรือโครงการใดๆ ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญ โดยเฉพาะในวงการที่เกี่ยวข้องกับหลายภาคส่วนอย่างสื่อ, ภาพยนตร์, ทีวี, และคอนเทนต์โอทีที การประสานงานและความร่วมมือระหว่างแต่ละภาคส่วนจะช่วยให้โครงการมีความสำเร็จและตอบโจทย์ได้มากขึ้น เมื่อมีการหารือกันอย่างครบถ้วนและได้ข้อสรุปที่ชัดเจน ทุกฝ่ายก็จะสามารถวางแผนการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีในอนาคต

การที่แต่ละหน่วยงานมีความเข้าใจที่แตกต่างกันเกี่ยวกับคำว่า "ซอฟต์แวร์" อาจทำให้เกิดความยุ่งยากในการทำงานร่วมกันได้ นอกจากนี้ หากบุคคลที่เข้ามาในโครงการไม่ได้มีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ที่เพียงพอ ก็อาจทำให้การดำเนินงานไม่เป็นไปตามที่คาดหวังได้ การพูดคุยและการประชุมที่มีความซับซ้อนในหลายๆ ฝ่ายอาจทำให้กระบวนการตัดสินใจล่าช้า และหากมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณก็อาจส่งผลกระทบต่อโครงการได้เช่นกัน หวังว่าเมื่อมีการพูดคุยกันอย่างรอบคอบ จะสามารถหาข้อสรุปและทำให้โครงการซอฟต์แวร์ดำเนินไปได้อย่างราบรื่นในอนาคต

การร่วมมือระหว่าง กสทช. กับกรมส่งเสริมการค้าเพื่อส่งเสริมคอนเทนต์ไทยไปยังต่างประเทศ ถือเป็นแนวทางที่น่าสนใจมาก การจัดทำบูธใหญ่เพื่อโปรโมตคอนเทนต์ของไทยในงานระดับนานาชาติจะช่วยสร้างโอกาสให้กับผู้ผลิตคอนเทนต์และทำให้ผู้ชมต่างประเทศได้รู้จักผลงานไทยมากขึ้น หากภาครัฐสามารถสนับสนุนการจัดงานนี้ได้ น่าจะช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับคอนเทนต์ไทยและเปิดโอกาสในการขายลิขสิทธิ์ให้กับตลาดต่างประเทศได้มากขึ้น การมีการลงทุนหรือการสนับสนุนจากรัฐบาลในระดับนี้จะช่วยกระตุ้นให้ผู้ผลิตสามารถผลิตคอนเทนต์ที่มีคุณภาพและสร้างสรรค์มากขึ้นได้ในอนาคต

ในช่วงนี้เราจะมีประกาศเกณฑ์เกี่ยวกับการสนับสนุนการทำรายการที่มีประโยชน์ต่อสังคม ซึ่งคาดว่าจะออกมาในรูปแบบของฉบับร่างคำถามที่สำคัญคือ ผู้ผลิตคอนเทนต์อยากเห็นเกณฑ์เหล่านี้มีลักษณะอย่างไรเพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายขึ้น ในปัจจุบันมีการตั้งกองทุนซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการทำรายการดังกล่าว แต่ดูเหมือนว่ามีปัญหาในการเข้าถึง โดยเฉพาะในช่วงแรกที่ไม่ได้มีผู้ผลิตติดต่อขอกองทุนมากนัก อาจเป็นเพราะการขาดข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการขอทุน หรืออาจเป็นเพราะไม่ได้มีการเปิดรับทุนอย่างจริงจัง ดังนั้น ควรพิจารณาคือผู้ผลิตมีความลำบากในการขอทุนอย่างไร มีอุปสรรคอะไรบ้างที่ทำให้การเข้าถึงเป็นไปได้ยาก และควรมีการปรับปรุงกระบวนการหรือเกณฑ์อย่างไร เพื่อให้ผู้ผลิตสามารถเข้าถึงกองทุนได้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมการทำคอนเทนต์ที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อสังคมอย่างแท้จริง

การขอทุนนั้นมีความซับซ้อนและยุ่งยากมาก สำหรับผู้ประกอบการที่ไม่มีทักษะในการเขียนโครงการหรือคำขอในลักษณะนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งขั้นตอนการขอที่ต้องมีเอกสารมากมาย และเมื่อถึงวันฟรีเซนต์กลับต้องรอนานมากจนผู้ฟังเริ่มเบื่อหน่าย นี่ทำให้รู้สึกว่าเวลาที่ไ้ไปนั้นไม่คุ้มค่ากับผลลัพธ์ที่ได้รับ การทำให้กระบวนการขอทุนง่ายขึ้นและมีความชัดเจนในขั้นตอนจะเป็นการสนับสนุนผู้ประกอบการอย่างมาก ควรมีการปรับปรุงในเรื่องของการลดเอกสารที่ไม่จำเป็น และจัดสรรเวลาให้เหมาะสมในช่วงการฟรีเซนต์ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถนำเสนอผลงานได้อย่างเต็มที่และได้รับความสนใจจากผู้ฟังอย่างแท้จริง การจัดเตรียมหลักสูตรหรืออบรมเพื่อเสริมทักษะในการเขียนโครงการสำหรับผู้ประกอบการก็อาจจะเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้ผลิตสามารถขอทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

● คำถาม: กสทช. มีแผนหรือมาตรการอย่างไร ในการส่งเสริมและสนับสนุนการเข้าถึงสื่อและข้อมูลของผู้พิการทางสายตา โดยเฉพาะในสื่อโทรทัศน์และดิจิทัล เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมและครอบคลุมทุกกลุ่มประชาชน?

ทุกเวทีที่ได้สอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนผู้พิการทางสายตาและการได้ยิน มักได้รับคำตอบในเรื่องค่าใช้จ่ายสูง เช่น ค่าใช้จ่ายในการจ้างล่ามภาษามือ ซึ่งมีราคาสูงและบุคลากรก็ยังหายาก ต้องผ่านการเสนอชื่อจากสมาคมล่ามทางการ ทำให้การจัดการเรื่องนี้ยากขึ้น นอกจากนี้ ปัญหาความนิยมของรายการสำหรับกลุ่มผู้พิการยังไม่สูงนัก ซึ่งทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถคาดหวังผลตอบแทนทางธุรกิจได้มาก อย่างไรก็ตาม ทางทีวีและดิจิทัลแพลตฟอร์มก็มีการใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้ผู้พิการเข้าถึงข้อมูลได้ เช่น การปรับขนาดตัวอักษรหรือพื้นหลังที่เลือกได้ในแพลตฟอร์มดิจิทัล อย่างไรก็ตาม เทคโนโลยีแคปชั่นอัตโนมัติและการใช้ AI ในการแปลภาษามือแม้จะเป็นทางเลือกที่ต้นทุนต่ำกว่า แต่ยังมีข้อจำกัดในด้านความแม่นยำ และยังต้องการการตรวจสอบจากบุคคลจริง นอกจากนี้ การผลิต AD (Audio Description) สำหรับคนตาบอดก็เป็นอีกหนึ่งบริการที่เริ่มถูกนำมาใช้บนแพลตฟอร์มออนไลน์ ซึ่งมีความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนเสียงหรือการใช้งานมากกว่าแบบทีวีแบบเดิม การนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ อย่าง AI เข้ามาช่วยลดต้นทุนการผลิตสำหรับผู้พิการทั้งในด้านเสียงและภาพอาจจะเป็นทางออก แต่ในระยะสั้นยังคงต้องพึ่งพาการตรวจสอบของบุคลากร

การริเริ่มที่มีการเรียกร้องมาเป็นเวลานานว่าการฉายเพียงสองครั้งอาจจะน้อยเกินไป หากสามารถเพิ่มจำนวนการริเริ่มได้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ชมมากขึ้น เพราะรายการเหล่านี้ลงทุนน้อยแต่ทำยากมาก ทั้งในเรื่องของการจัดการคิวที่ล่ามภาษามือมีจำกัด และต้นทุนที่สูง การจ้างล่ามภาษามือมีข้อจำกัดมาก เช่น การถ่ายทำรายการข่าวที่เป็นแบบวันต่อวัน ทำให้ยากต่อการวางแผนล่วงหน้า ในขณะที่รายการสารคดีสามารถทำได้ง่ายกว่า ซึ่งเป็นตัวเลือกที่ดีกว่าในตอนนี้อย่างไรก็ตามก็ยังเจอปัญหาล้ำๆ กันในหลายช่อง ไม่ว่าจะเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงหรือการจัดการเวลาข้อเสนอเกี่ยวกับการตั้งกองทุนหรือศูนย์กลางที่ดูแลเรื่องนี้โดยตรง เช่น กองทุนจาก กสทช. หรือการดึงผู้สูงอายุที่มีทักษะเข้ามาช่วยงาน จะสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะกลุ่มคนที่มีประสบการณ์แต่ยังไม่มีโอกาสได้ทำงานเต็มที่ สำหรับการริเริ่ม หากสามารถขยายให้มากกว่า 2 ครั้งหรือทำให้ผู้พิการสามารถเข้าถึงเนื้อหาที่ล่วงเวลาไปแล้วได้ ก็จะช่วยลดข้อจำกัดในเรื่องนี้ได้มากขึ้น

การพัฒนาเว็บไซต์และเนื้อหาที่สามารถเข้าถึงได้สำหรับผู้พิการนั้นเป็นเรื่องท้าทาย โดยเฉพาะเมื่อมีความเห็นที่แตกต่างกันเกี่ยวกับการสร้างช่องหรือเนื้อหาสำหรับกลุ่มนี้ บางคนอาจมองว่าควรมีช่องที่เฉพาะเจาะจงสำหรับผู้พิการ ขณะที่คนอื่นอาจรู้สึกว่าการรวมเนื้อหาเพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ การสร้างช่องเฉพาะสำหรับผู้พิการก็มีข้อดีในแง่ของการให้ข้อมูลและเนื้อหาที่ตอบสนองความต้องการเฉพาะเจาะจง แต่ก็ต้องมีการวางแผนและการจัดการที่ดี เช่น การจัดการงบประมาณและการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความยั่งยืนและสามารถดำเนินการได้จริง ส่วนเรื่องของการขอให้ กสทช. ตั้งช่องหรือมีการกำหนดให้ช่องต่าง ๆ ส่งคอนเทนต์ไปยังช่องนี้ก็ต้องมีการหารือกันอย่างรอบคอบ ทั้งในเรื่องของการสนับสนุนการผลิตคอนเทนต์ และการรับผิดชอบด้านค่าใช้จ่าย หากสามารถสร้างแนวทางที่เป็นประโยชน์ทั้งต่อผู้พิการและสังคมโดยรวม จะช่วยให้เกิดการยอมรับและการสนับสนุนที่ดีขึ้น นอกจากนี้ การมีการพูดคุยและหารืออย่างเปิดเผยเกี่ยวกับความต้องการและ

แนวทางในการพัฒนาคอนเทนต์ที่สามารถเข้าถึงได้ จะช่วยสร้างความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ได้ดีขึ้นด้วย ตามที่ท่านเป็นสำนักข่าวหรือผู้ผลิตสื่อที่มีความเกี่ยวข้องกับ กสทช. อยากทราบว่าประเด็นอะไรบ้าง ในกฎระเบียบที่ กสทช. มีอยู่ หากมีการผ่อนคลายหรือยกเลิกกฎระเบียบเหล่านี้ จะส่งผลกระทบต่อการทำงานของท่าน อย่างไร และจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ชมในแง่ใดบ้าง? นอกจากนี้ ท่านคิดว่าเหตุใดจึงไม่ลองนำแนวทางใหม่ ๆ เข้ามาใช้ในการผลิตสื่อและบริการที่มีคุณภาพเพื่อให้เข้าถึงผู้ชมมากยิ่งขึ้น ?

การวิตกกังวลเกี่ยวกับมาตรา 37 และคำว่า "ศีลธรรมอันดี" ในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลสื่อ เป็นเรื่องที่น่าสนใจและมีความสำคัญมาก โดยเฉพาะเมื่อการตีความคำนี้อาจส่งผลกระทบต่อการผลิตเนื้อหาสื่อได้ การที่มีการใช้คำว่า "ศีลธรรมอันดี" อาจทำให้เกิดความไม่แน่นอนหรือความกังวลในหมู่ผู้ผลิตสื่อ เนื่องจากคำนี้ สามารถตีความได้หลายแบบ ขึ้นอยู่กับบริบทและมุมมองของผู้ที่กำกับดูแล จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีการชี้แจงและ ทำให้ชัดเจน เพื่อไม่ให้เกิดการตีความที่แตกต่างกันซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาในภายหลัง นอกจากนี้ เรื่องการกำกับดูแลรูปแบบรายการก็เป็นประเด็นที่น่าสนใจเช่นกัน หากมีการกำหนดข้อบังคับที่ชัดเจน จะช่วยให้ผู้ผลิตสามารถสร้างสรรค์เนื้อหาที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อผู้ชมได้ดียิ่งขึ้น และยังช่วยลดความวิตกกังวลเกี่ยวกับการถูกตรวจสอบหรือถูกควบคุมในด้านต่าง ๆ ได้ด้วย

ประกาศต่างๆ ออกมาอย่างน้อย 10 หรืออาจถึงกว่า 30 ฉบับ ซึ่งได้กำหนดมาตรฐานในการดูแลผู้ประกอบกิจการโทรทัศน์อย่างเข้มงวด โดยเฉพาะด้านรูปแบบรายการและคำจำกัดความของเนื้อหาในกลุ่มต่างๆ เช่น กลุ่มรายการสำหรับเด็ก ซึ่งพวกเราปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่างละเอียดและได้รับการดูแลอย่างดีอยู่แล้ว หากมีการรื้อเรียนเรื่องใด ๆ ก็ตาม เราก็พร้อมรับมือและให้ความร่วมมือเต็มที่ การดำเนินงานของเราจึงได้รับความเชื่อถือและรักษามาตรฐานอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความยุติธรรมและรักษาความน่าเชื่อถือในฐานะทีวีแห่งชาติที่ดำเนินงานตามจรรยาบรรณและหลักวิชาชีพด้านสื่อสารมวลชน ทว่าในสถานการณ์ปัจจุบัน พฤติกรรมการรับชมทีวีเปลี่ยนแปลงไป ผู้ชมจำนวนหนึ่งหันไปใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลหรือบริการสตรีมมิ่ง แต่ก็ยังมีคนดูทีวีอยู่ไม่น้อย โดยเฉพาะกลุ่มผู้ชมที่อยู่ในพื้นที่ชนบทหรือดูผ่านเคเบิลทีวี พวกเรากังวลของในเรื่องค่านิยมที่เด็กๆ จะได้รับจากสื่อดิจิทัลสากลเป็นประเด็นที่สำคัญจริงๆ ทีวีไทยมีบทบาทมายาวนานในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมไทยให้กับเยาวชน เช่นเดียวกับช่องดั้งเดิมอย่างช่อง 3, 5, 7, และ 11 ซึ่งสร้างค่านิยมที่ตรงกับบริบทของสังคมไทยมานาน การพยายามรักษาบทบาทของทีวีไทยในยุคนี้นี้จึงเป็นเรื่องที่มีคุณค่า แม้ในขณะที่แพลตฟอร์มดิจิทัลมีความเป็นสากลและเข้าถึงง่าย เราอาจต้องการกลยุทธ์หรือแนวทางในการส่งเสริมคอนเทนต์ที่สามารถสร้างความผูกพันให้เยาวชนไทยรู้จักและชื่นชมในวัฒนธรรมท้องถิ่น ควบคู่ไปกับการเปิดรับสื่อโลก

กฎ Must Carry ซึ่งเริ่มบังคับใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 (ประมาณ 11 ปีแล้ว) กำหนดให้ผู้ให้บริการโทรศัพท์ผ่านดาวเทียมและเคเบิลต้องนำเสนอบริการโทรศัพท์ภาคพื้นดิน (ฟรีทีวี) ให้เข้าถึงได้ทุกช่องทาง โดยรวมถึงทั้งช่องประเภทสาธารณะและประเภทธุรกิจ แนวคิดหลักของ Must Carry คือการคุ้มครองเนื้อหาที่เป็นประโยชน์สาธารณะอย่างแท้จริง โดยเฉพาะช่องที่เน้นเรื่องข่าวสาร การเมือง ศาสนา วัฒนธรรม การศึกษา และเยาวชน ซึ่งอาจพิจารณาให้ช่องเหล่านี้ได้รับสถานะกฎ Must Carry อย่างชัดเจน โดยที่เนื้อหาคอนเทนต์ที่เน้นประโยชน์สาธารณะนี้ควรมีสัดส่วนที่กำหนด เพื่อรับรองว่าเนื้อหาจะไม่ถูกกลืนหายไปจากการนำเสนอเนื้อหาประเภทธุรกิจ การกำหนดเงื่อนไข Must Carry ให้กับเนื้อหาสาธารณะนี้ นอกจากจะทำให้เกิด

● **กสทช. มีการเปิดเวทีประชาพิจารณ์จริง ๆ ก็เป็นโอกาสที่จะสื่อสารจุดยืนหรือเสนอข้อคิดเห็นในเชิงที่สร้างสรรค์อย่างตรงไปตรงมา เพื่อให้มั่นใจว่าเสียงของผู้เกี่ยวข้องจะได้รับการพิจารณาและนำไปปรับใช้**

ประเด็นหลักที่คุณกำลังพูดถึงคือแนวทางของ กสทช. ที่อาจมีการนำระบบ "โซเซียลเครดิต" มาใช้เพื่อจัดลำดับคุณภาพของช่องรายการต่างๆ โดยให้คะแนนแก่ช่องที่มีเนื้อหาดี มีสาระ และเป็นประโยชน์ต่อสังคม ส่วนช่องที่มีปัญหาหรือขัดต่อความเหมาะสมอาจโดนหักคะแนน โซเซียลเครดิตนี้น่าจะถูกใช้เพื่อกำหนดมาตรฐานและประเมินความเหมาะสมในการออกใบอนุญาตหรือสิทธิประโยชน์บางอย่างแก่ผู้ประกอบการ อย่างไรก็ตาม ความกังวลของคุณคือการใช้ระบบนี้อาจทำให้ช่องรายการเล็กๆ หรือช่องที่มีทรัพยากรจำกัดต้องประสบปัญหา โดยเฉพาะหากมาตรฐานถูกตั้งไว้สูงเกินไป ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการรายย่อยและสร้างความไม่เท่าเทียมในอุตสาหกรรม เรื่องนี้ถือว่าละเอียดอ่อนและจำเป็นต้องพิจารณาถึงความเป็นธรรมต่อทุกฝ่าย ดูเหมือนว่าจะมีการพิจารณารวมกลุ่มช่องข่าวของไทย เช่น ไทยพีบีเอส ช่อง 11 และช่องข่าวอื่น ๆ เข้าเป็นกลุ่มเดียวกัน ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงโครงสร้างการออกอากาศหรือการบริหารงานของ กสทช. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความคล่องตัวในการ พูดถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นหลังจากการสิ้นสุดใบอนุญาต 2572 และความกังวลเกี่ยวกับรายการข่าว เช่น "โหนกระแส" ที่อาจถูกตรวจสอบหรือควบคุมมากขึ้น รวมถึงความไม่แน่นอนเกี่ยวกับการลงทุนที่ทำไปในด้านเนื้อหาข่าว เมื่อกฎหมายนี้หมดอายุ การเปลี่ยนแปลงในด้านนโยบายหรือการควบคุมอาจส่งผลกระทบต่อการผลิตเนื้อหาและกลยุทธ์ทางธุรกิจของสถานีโทรทัศน์และผู้ผลิตรายการข่าว โดยเฉพาะในเรื่องของการลงทุนที่ได้ทำไปแล้ว ซึ่งอาจทำให้เกิดความไม่มั่นคงในแง่ของผลตอบแทนหรือความสามารถในการดำเนินการรายการต่อไป

การดำเนินการประเมินรายการทีวีในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมา โดยมุ่งเน้นไปที่การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพผ่านการประเมินของผู้เชี่ยวชาญและประชาชนทั่วไป ซึ่งนี่เป็นกระบวนการที่สำคัญสำหรับการพัฒนาคุณภาพเนื้อหาของรายการทีวีในประเทศไทย การคัดเลือกรายการที่มีเรตติ้งสูง เช่น รายการข่าวจากไทยพีบีเอสหรือรายการบันเทิงจากช่องต่าง ๆ เช่น ช่องวัน เป็นการพิจารณาจากความนิยมและคุณภาพของเนื้อหา เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนด การใช้ QR Code ในการประเมินนั้นเป็นวิธีที่ทันสมัยในการเก็บข้อมูลและสร้างความสะดวกให้กับผู้ประเมินในการส่งความคิดเห็นหรือผลการประเมิน โดยกระบวนการนี้ต้องใช้ผู้ประเมินจากกลุ่มหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นประชาชน นักวิชาการ หรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ เพื่อให้ได้ความคิดเห็นที่

หลากหลายและครอบคลุมในทุกมิติ ซึ่งแน่นอนว่าการมีส่วนร่วมจากผู้คนในวงกว้างจะช่วยให้การประเมินนั้นมีความน่าเชื่อถือและมีประสิทธิภาพมากขึ้น การที่ต้องเร่งรัดสิ้นการลงทะเบียนและการประเมินภายในวันที่ 15 ตุลาคมนี้ยังแสดงให้เห็นถึงความเร่งด่วนและความสำคัญในการปรับปรุงเนื้อหาให้ดียิ่งขึ้นในอนาคต

กระบวนการประเมินรายการทีวีในครั้งนี้มีการใช้ QR Code เพื่อให้ผู้ประเมินสามารถลงทะเบียนและให้คะแนนได้สะดวกขึ้น ซึ่งเป็นวิธีที่ทันสมัยในการเก็บข้อมูลความคิดเห็น การประเมินมีทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยผู้ประเมินจะต้องระบุเปอร์เซ็นต์ของคุณภาพที่รับรู้ และอาจมีการบันทึกข้อมูลว่ารายการใดมีคุณภาพสูงหรือไม่ เพื่อที่จะมีการพัฒนาหรือปรับปรุงในอนาคต ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้สามารถวิเคราะห์ได้ว่ารายการไหนควรได้รับการสนับสนุนเพิ่มเติมหรือไม่ นอกจากนี้ยังมีความเชื่อมโยงกับแนวคิดโซเซียลเครดิตที่คุณได้พูดถึง หากการประเมินมีคุณภาพดีและตรงตามมาตรฐาน อาจนำไปสู่การได้รับการสนับสนุนหรือทุนที่ช่วยพัฒนาคอนเทนต์ให้ดียิ่งขึ้นได้ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการผลิตรายการที่มีสาระและคุณภาพที่เหมาะสมกับผู้ชม ทั้งหมดนี้ทำให้เกิดระบบการประเมินที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาเนื้อหาที่ดียิ่งขึ้นในอนาคต และช่วยให้ผู้ผลิตรายการสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

• ท่านคิดว่าความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการควรจะเพิ่มขึ้นหรือลดลง เพื่อให้สามารถใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีในการพัฒนากิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ?

เรื่องการปรับเปลี่ยนคลื่นความถี่ 3500 MHz และผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการให้บริการโทรทัศน์และการใช้สัญญาณดาวเทียมเป็นหัวข้อที่สำคัญและมีหลายประเด็นที่ต้องพิจารณา

1. การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี การปรับเปลี่ยนคลื่นความถี่ 3500 MHz เพื่อสนับสนุนการใช้งานเทคโนโลยี 5G จะมีผลกระทบต่อการให้บริการโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม เนื่องจากความถี่นี้อาจจะส่งผลกระทบต่อสัญญาณที่ได้รับจากดาวเทียม และอาจทำให้เกิดการรบกวนหรือสัญญาณขาดหาย

2. การเตรียมการรองรับ การที่ผู้ให้บริการโทรทัศน์และผู้ประกอบการรายอื่นๆ เตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงนี้เป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะการอัปเดตระบบการส่งสัญญาณและอุปกรณ์ที่ใช้ให้สามารถทำงานร่วมกับคลื่นความถี่ใหม่ได้

3. การสนับสนุนผู้ให้บริการ หากมีการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อผู้ให้บริการ เช่น การต้องเปลี่ยนอุปกรณ์หรือกล่องรับสัญญาณใหม่ การมีนโยบายหรือมาตรการเยียวยา เช่น การแจกคู่มือหรือการสนับสนุนทางการเงิน เพื่อช่วยเหลือผู้บริโภคที่ต้องเปลี่ยนแปลงอุปกรณ์ จะเป็นการแสดงถึงความรับผิดชอบและการใส่ใจในผลกระทบที่เกิดขึ้น

4. การสื่อสารข้อมูล การสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบที่เกิดขึ้นกับประชาชนเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะการอธิบายถึงวิธีการที่ผู้ให้บริการสามารถเตรียมตัวและปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงนี้ได้

5. การร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การทำงานร่วมกับ กสทช. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการปัญหาและการสื่อสารให้ข้อมูลกับประชาชนจะช่วยให้สามารถลดความกังวลและความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้น การปรับเปลี่ยนคลื่นความถี่ 3500 MHz มีความสำคัญต่ออนาคตของเทคโนโลยีการสื่อสารในประเทศ แต่ควรมีการเตรียมการและการสนับสนุนที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้ใช้บริการสามารถปรับตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ และลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในระยะสั้นและระยะยาว

ในปัจจุบัน การทำงานในวงการโทรทัศน์ดิจิทัลกำลังเผชิญความท้าทายมากมาย โดยเฉพาะการปรับตัวให้เข้ากับสภาพตลาดที่เปลี่ยนไปและการแข่งขันกับสื่อออนไลน์ที่เข้ามาบีบตลาดมากขึ้น ความนิยมในการดูทีวีดิจิทัลลดลง เนื่องจากผู้ชมสามารถเข้าถึงข่าวสารและข้อมูลต่าง ๆ ได้รวดเร็วผ่านมือถือและแพลตฟอร์มออนไลน์ ซึ่งทำให้เราต้องคิดค้นวิธีใหม่ ๆ ในการนำเสนอเนื้อหา เพื่อสร้างความน่าสนใจและตอบสนองต่อความต้องการของผู้ชมให้ได้ นอกจากนี้ ความซับซ้อนในกฎระเบียบจาก กสทช. ทำให้การผลิตเนื้อหาที่มีข้อจำกัดมากขึ้น และเราต้องระมัดระวังในเรื่องของจริยธรรมในการนำเสนอข่าวสาร ขณะเดียวกันก็ต้องพยายามสร้างสรรค์เนื้อหาที่มีคุณภาพและมีความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งอาจจะส่งผลให้เกิดความรู้สึกว่าทีวีดิจิทัลไม่สามารถตอบโจทย์ผู้ชมได้อย่างเต็มที่ การมีส่วนร่วมกับผู้ประกอบการและการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในอุตสาหกรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้สามารถพัฒนารูปแบบและเนื้อหาที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ชมในอนาคตได้

4.5 การจัดประชุม เพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing)

ที่ปรึกษาดำเนินการจัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing) ของผู้มีส่วนได้เสีย ทุกภูมิภาค ให้บุคลากรหลัก 3 คน และบุคลากรสนับสนุน 3 คน ดำเนินการจัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะฯ อย่างน้อย 6 ภูมิภาค ๆ ละ 150 คน ประกอบด้วย (1) ภาคกลาง (2) ภาคเหนือ (3) ภาคใต้ (4) ภาคตะวันออก (5) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (6) ภาคตะวันตก โดยที่ปรึกษาเป็นผู้เชิญหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมการประชุม รวมถึงจัดทำเอกสารประกอบการประชุม โดยที่ปรึกษานำเสนอวัน เวลาสถานที่ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องต่อ กตป. ด้านกิจการโทรทัศน์ เพื่อพิจารณาก่อนดำเนินการ และเป็นผู้ประสานงานเชิญหน่วยงานหรือบุคคลเข้าร่วมการประชุม บริหารจัดการดูแลความเรียบร้อยตลอดจนเสร็จสิ้นการประชุม

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานกิจการโทรทัศน์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจการโทรทัศน์ จาก 6 ภูมิภาค ดังนี้

ภาค	จำนวน (คน)
ครั้งที่ 1 ภาคกลาง จังหวัดนครปฐม วันที่ 16 ตุลาคม 2567	153
ครั้งที่ 2 ภาคเหนือ จังหวัดพิษณุโลก วันที่ 29 ตุลาคม 2567	169
ครั้งที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดหนองคาย วันที่ 13 พฤศจิกายน 2567	157
ครั้งที่ 4 ภาคใต้ จังหวัดนครศรีธรรมราช วันที่ 20 พฤศจิกายน 2567	153
ครั้งที่ 5 ภาคตะวันออก จังหวัดระยอง วันที่ 27 พฤศจิกายน 2567	156
ครั้งที่ 6 ภาคตะวันตก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ วันที่ 4 ธันวาคม 2567	150
รวม	938

โดยการแบ่งกลุ่มประชากรเพื่อสอบถามความคิดเห็นโดยแบ่งตามกลุ่มอายุ ของผู้เข้าร่วมการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing) เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลตรงตามกลุ่มเป้าหมาย และที่ปรึกษาสามารถนำข้อมูลเหล่านั้นเพื่อให้มีการประมวลตามข้อเท็จจริง ดังนี้

1. ผลการรวบรวมข้อคิดเห็นของจัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing)

ครั้งที่ 1 ภาคกลาง จังหวัดนครปฐม วันที่ 16 ตุลาคม 2567

ปัญหาที่พบประกอบด้วย

- เนื้อหารายการ
 1. ความรุนแรงในรายการ มีเนื้อหารายการที่แสดงความรุนแรง ภาษาที่ไม่เหมาะสม และเนื้อหาทางเพศที่มากเกินไป
 2. การโฆษณาเกินจริง โฆษณาหลายรายการมีการกล่าวเกินจริง ทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิดและเสียประโยชน์
 3. ข่าวที่เน้นความรุนแรง ข่าวอาชญากรรมและความรุนแรงถูกนำเสนอบ่อยครั้งและซ้ำซาก
 4. ขาดรายการที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรม
- สัญญาณและคุณภาพของรายการ
 1. สัญญาณโทรทัศน์ไม่เสถียร โดยเฉพาะในช่วงที่มีฝนตกฟ้าร้อง
 2. คุณภาพของรายการบางรายการยังไม่ดีพอ
- ความเป็นกลางของสื่อ สื่อบางส่วนมีความเอนเอียงทางการเมืองหรือมีการนำเสนอข่าวที่ไม่เป็นกลาง
- การเข้าถึงสื่อ ผู้สูงอายุและผู้ที่มีรายได้น้อยอาจเข้าถึงสื่อได้ยาก
- ผลกระทบต่อพฤติกรรม เนื้อหารายการบางอย่างอาจส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของผู้ชม

โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน

ข้อเสนอแนะ

- ปรับปรุงเนื้อหารายการ
 1. เพิ่มรายการที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรม
 2. ลดความรุนแรงและเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม
 3. ควบคุมการโฆษณาให้เป็นไปตามกฎหมาย
 4. นำเสนอข่าวสารที่เป็นกลางและครบถ้วน
- ปรับปรุงคุณภาพสัญญาณ ปรับปรุงระบบสัญญาณให้มีความเสถียรมากขึ้น
- เพิ่มช่องทางการเข้าถึงสื่อ สร้างสื่อที่เข้าถึงง่ายสำหรับผู้สูงอายุและผู้ที่มีรายได้น้อย
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และเนื้อหารายการ
- ควบคุมการนำเสนอของพิธีกร กำหนดมาตรฐานในการนำเสนอของพิธีกรให้มีความเหมาะสม

สรุปโดยรวม

ผู้เข้าร่วมประชุมมีความกังวลเกี่ยวกับคุณภาพของเนื้อหารายการโทรทัศน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อหาที่ส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน นอกจากนี้ ยังมีความต้องการให้มีการปรับปรุงคุณภาพของสัญญาณโทรทัศน์ และเพิ่มช่องทางการเข้าถึงสื่อสำหรับทุกกลุ่มคน

2. ผลการรวบรวมข้อคิดเห็นของการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing)

ครั้งที่ 2 ภาคเหนือ จังหวัดพิษณุโลก วันที่ 29 ตุลาคม 2567

ปัญหาเกี่ยวกับการรับชมโทรทัศน์

1. สัญญาณภาพและเสียง มีปัญหาเรื่องสัญญาณภาพและเสียงขัดข้อง โดยเฉพาะในช่วงที่มีฝนตกฟ้าร้อง
2. ช่องทางการร้องเรียน ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ทราบช่องทางการร้องเรียนเมื่อเกิดปัญหาเกี่ยวกับการรับชม
3. ความหลากหลายของรายการ ขาดรายการที่หลากหลาย โดยเฉพาะรายการเด็ก รายการสารคดี และรายการที่ส่งเสริมวัฒนธรรมไทย
4. คุณภาพของเนื้อหา มีเนื้อหารายการที่ไม่เหมาะสม เช่น ความรุนแรง ภาษาที่ไม่สุภาพ การโฆษณาเกินจริง
5. ความเป็นกลางของสื่อ ข่าวสารบางส่วนมีความเอนเอียง ไม่เป็นกลาง และมีการนำเสนอซ้ำๆ
6. การเข้าถึงสื่อ ประชาชนบางกลุ่มยังเข้าถึงสื่อได้ยาก เช่น ผู้สูงอายุ ผู้พิการ
7. ผลกระทบจากสื่อโซเชียล การเติบโตของสื่อโซเชียลมีผลต่อพฤติกรรมการรับชมโทรทัศน์

ข้อเสนอแนะ

1. เพิ่มช่องทางการร้องเรียน เช่น สร้างเพจเฟซบุ๊ก หรือไลน์ออฟฟิเชียล
2. พัฒนาระบบสัญญาณ ปรับปรุงระบบสัญญาณให้มีความเสถียรมากขึ้น
3. เพิ่มความหลากหลายของรายการ สร้างรายการที่ตอบสนองความต้องการของผู้ชมทุกกลุ่ม โดยเฉพาะรายการเด็กและรายการที่ส่งเสริมวัฒนธรรมไทย
4. ควบคุมคุณภาพของเนื้อหารายการ กำกับดูแลเนื้อหารายการให้เหมาะสมกับทุกกลุ่มผู้ชม
5. ส่งเสริมความเป็นกลางของสื่อ สื่อควรนำเสนอข่าวสารที่เป็นจริงและครบถ้วน
6. ขยายการเข้าถึงสื่อ ทำให้ประชาชนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงสื่อได้อย่างเท่าเทียม
7. ปรับตัวให้เข้ากับยุคดิจิทัล สื่อโทรทัศน์ต้องปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและพฤติกรรมผู้บริโภค

สรุปโดยรวม ประชาชนต้องการให้มีการปรับปรุงคุณภาพของบริการโทรทัศน์ให้ดีขึ้น โดยเน้นที่ความหลากหลายของรายการ คุณภาพของเนื้อหา และการเข้าถึงสื่อที่ง่ายขึ้น นอกจากนี้ ยังต้องการให้มีการควบคุมเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมและส่งเสริมความเป็นกลางของสื่อ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- จัดทำรายการที่สะท้อนวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละภูมิภาค
- ส่งเสริมการผลิตสื่อคุณภาพ สนับสนุนผู้ผลิตสื่อรายย่อยและชุมชนในการผลิตสื่อที่มีคุณภาพ
- สร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ ร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในการพัฒนากิจการโทรทัศน์

3. ผลการรวบรวมข้อคิดเห็นของการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing)

ครั้งที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดหนองคาย วันที่ 13 พฤศจิกายน 2567

ปัญหาที่พบประกอบด้วย

- คุณภาพของเนื้อหารายการ
 1. ความรุนแรงในรายการ มีการสะท้อนถึงความกังวลเกี่ยวกับความรุนแรงในรายการโทรทัศน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งฉากที่ไม่เหมาะสมสำหรับเด็กและเยาวชน
 2. เนื้อหาที่ไม่เหมาะสม มีการตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม เช่น การใช้ภาษาที่ไม่สุภาพ ฉากวาบหวิวเกินจริง และเนื้อหาที่ส่งเสริมพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม
 3. ข่าวสาร มีการเรียกร้องให้มีการนำเสนอข่าวสารที่เป็นกลาง ไม่ลำเอียง และครอบคลุมทุกประเด็น
 4. รายการที่เป็นประโยชน์ มีความต้องการให้มีรายการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม เช่น รายการที่ส่งเสริมการศึกษา รายการที่เกี่ยวกับสุขภาพ และรายการที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ
- ความหลากหลายของรายการ

- ความหลากหลายของรายการ
- 1. มีความต้องการให้มีรายการที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ชมทุกกลุ่ม
- 2. มีการเรียกร้องให้มีรายการที่ส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณีไทย
- คุณภาพของสัญญาณ มีปัญหาเกี่ยวกับสัญญาณโทรทัศน์ที่ไม่เสถียร โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกล
- ช่องทางการร้องเรียน มีความต้องการให้มีช่องทางการร้องเรียนที่สะดวกและเข้าถึงง่าย
- บทบาทของ กสทช.

1. มีการตั้งคำถามเกี่ยวกับบทบาทของ กสทช. ในการกำกับดูแลเนื้อหารายการโทรทัศน์
2. มีความต้องการให้ กสทช. มีบทบาทในการส่งเสริมให้มีรายการที่มีคุณภาพ

ข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมประชุม

1. ปรับปรุงเนื้อหารายการ ให้มีเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมมากขึ้น ลดความรุนแรง และมีความหลากหลายมากขึ้น
2. ควบคุมคุณภาพของสัญญาณ ปรับปรุงระบบสัญญาณให้มีความเสถียรมากขึ้น
3. เพิ่มช่องทางการร้องเรียน ทำให้ผู้บริโภคสามารถแจ้งปัญหาได้สะดวกมากขึ้น
4. ส่งเสริมความเป็นกลางของสื่อ กสทช. ควรมีบทบาทในการส่งเสริมให้สื่อมีความเป็นกลางมากขึ้น
5. เพิ่มรายการที่ส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณีไทย เพื่ออนุรักษ์และเผยแพร่วัฒนธรรมไทย
6. เพิ่มรายการที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

4. ผลการรวบรวมข้อคิดเห็นของการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing)

ครั้งที่ 4 ภาคใต้ จังหวัดนครศรีธรรมราช วันที่ 20 พฤศจิกายน 2567

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

- คุณภาพสัญญาณ มีปัญหาสัญญาณขัดข้องในช่วงที่มีฝนตกหนัก โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกล
- ข้อเสนอแนะ ปรับปรุงระบบสัญญาณให้มีความเสถียรมากขึ้น
- เนื้อหารายการความเหมาะสม มีเนื้อหารายการที่ไม่เหมาะสม เช่น การใช้คำพูดหยาบคาย การแสดงออกทางเพศที่มากเกินไป การนำเสนอข่าวที่ชี้นำและบิดเบือน
- ความหลากหลาย ขาดรายการที่ให้ความรู้ เช่น รายการเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วัฒนธรรมท้องถิ่น และรายการสำหรับเด็ก
- โฆษณา มีโฆษณาจำนวนมากและยาวนานเกินไป
- ความรุนแรง มีเนื้อหารายการที่แสดงความรุนแรง เช่น การตีกัน การฆ่ากัน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของผู้ชม
- ความเป็นกลาง ขาดความเป็นกลางในการนำเสนอข่าว

- ช่องทางการร้องเรียน ผู้ชมส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าร้องเรียนปัญหาเกี่ยวกับสื่อโทรทัศน์ได้ที่ไหน
- เทคโนโลยี ผู้ชมส่วนใหญ่หันมาใช้สื่อออนไลน์มากขึ้น เช่น สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต และคอมพิวเตอร์

ข้อเสนอแนะโดยสรุป

1. ปรับปรุงคุณภาพสัญญาณ ให้มีเสถียรภาพมากขึ้น โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกล
2. ควบคุมเนื้อหารายการ ให้มีความเหมาะสม สร้างสรรค์ และเป็นประโยชน์ต่อสังคม
3. เพิ่มความหลากหลายของรายการ ให้มีรายการที่ตอบสนองความต้องการของผู้ชมทุกกลุ่ม
4. ลดปริมาณโฆษณา และควบคุมเนื้อหาของโฆษณาให้เหมาะสม
5. เพิ่มช่องทางการร้องเรียน และให้มีการตอบกลับอย่างรวดเร็ว
6. พัฒนาแอปพลิเคชัน เพื่อให้ผู้ชมสามารถแจ้งปัญหาและข้อเสนอแนะได้สะดวก
7. ส่งเสริมสื่อท้องถิ่น เพื่อสะท้อนวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของท้องถิ่น
8. ให้ความรู้ด้านสื่อ แก่ประชาชน เพื่อให้สามารถวิเคราะห์และประเมินข้อมูลข่าวสารได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. จัดทำรายการที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น รายการเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์
2. สนับสนุนการผลิตสื่อคุณภาพ โดยภาครัฐและภาคเอกชน
3. ส่งเสริมให้มีการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการผลิตและกำหนดนโยบายเกี่ยวกับสื่อ

สรุปโดยรวม ผู้ชมต้องการสื่อโทรทัศน์ที่มีคุณภาพ เนื้อหาดี และเป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการที่ให้ความรู้และส่งเสริมการเรียนรู้ นอกจากนี้ ผู้ชมยังต้องการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับสื่อมากขึ้น

5. ผลการรวบรวมข้อคิดเห็นของการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing)

ครั้งที่ 5 ภาคตะวันออก จังหวัดระยอง วันที่ 27 พฤศจิกายน 2567

ปัญหาของสื่อโทรทัศน์ในปัจจุบัน

1. เนื้อหารายการซ้ำซากจำเจ ละครไทยมีเนื้อหาซ้ำเดิม เช่น เรื่องราวความรักสามเส้า การแก่งแย่งชิงสมบัติ ขาดความหลากหลายและความคิดสร้างสรรค์
2. ข่าวสารไม่เป็นกลาง มีการนำเสนอข่าวที่เอนเอียง ชี้นำ และขาดความเป็นจริง
3. โฆษณาเกินความจำเป็น โฆษณาแทรกซึมเข้ามารบกวนการรับชม และมีการโฆษณาเกินจริง
4. ความรุนแรงในรายการ มีการนำเสนอความรุนแรงในรายการมากเกินไป ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของผู้ชม
5. ขาดรายการที่เป็นประโยชน์ ขาดรายการที่ส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนาตนเอง และสร้างสรรค์สังคม

6. สัญญาณภาพและเสียงไม่เสถียร โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกล

7. การเข้าถึงสื่อ ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงสื่อได้ยาก

ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาสื่อโทรทัศน์

1. เพิ่มความหลากหลายของรายการ ควรมีรายการที่ตอบสนองความต้องการของผู้ชมทุกกลุ่ม เช่น รายการสำหรับเด็ก รายการเกี่ยวกับสุขภาพ รายการเกี่ยวกับการศึกษา รายการเกี่ยวกับวัฒนธรรม และรายการเกี่ยวกับสังคม

2. เน้นเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ ควรมีรายการที่ให้ความรู้ สร้างแรงบันดาลใจ และส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม

3. ลดความรุนแรงและเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม ควรควบคุมเนื้อหารายการให้เหมาะสมกับผู้ชมทุกกลุ่มอายุ

4. เพิ่มความเป็นกลางในการนำเสนอข่าว ควรนำเสนอข่าวอย่างเป็นกลางและมีหลักฐานที่น่าเชื่อถือ

5. เพิ่มช่องทางการร้องเรียน เพื่อให้ผู้ชมสามารถแจ้งปัญหาและข้อเสนอแนะได้สะดวก

6. ส่งเสริมการผลิตสื่อท้องถิ่น เพื่อสะท้อนวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น

7. ให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส ควรมีรายการที่เข้าถึงง่ายและเป็นประโยชน์ต่อกลุ่มผู้ชมเหล่านี้

ประเด็นอื่นๆ ที่น่าสนใจ

1. บทบาทของสื่อในการสร้างสรรค์สังคม สื่อโทรทัศน์มีบทบาทสำคัญในการสร้างความรู้ความเข้าใจและพัฒนาสังคม

2. ความสำคัญของการศึกษา ผู้ชมต้องการรายการที่ให้ความรู้และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

3. ความต้องการความหลากหลายทางวัฒนธรรม ผู้ชมต้องการเห็นรายการที่สะท้อนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและความเป็นไทย

4. ปัญหาการเข้าถึงสื่อของผู้ด้อยโอกาส ควรมีมาตรการเพื่อให้ผู้ด้อยโอกาสสามารถเข้าถึงสื่อได้อย่างเท่าเทียม

สรุปผลการอภิปราย สะท้อนให้เห็นว่าผู้ชมมีความคาดหวังสูงต่อสื่อโทรทัศน์ และต้องการให้สื่อมีบทบาทในการพัฒนาสังคมอย่างสร้างสรรค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการศึกษา การให้ความรู้ และการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. การมีส่วนร่วมของประชาชน ควรมีช่องทางให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการผลิตและพัฒนารายการโทรทัศน์
2. การสนับสนุนจากภาครัฐ ภาครัฐควรมีนโยบายส่งเสริมการผลิตสื่อที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อสังคม
3. การทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อร่วมกันพัฒนาวงการสื่อโทรทัศน์ให้ดียิ่งขึ้น

6. ผลการรวบรวมข้อคิดเห็นของการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing)

ครั้งที่ 6 ภาคตะวันตก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ วันที่ 4 ธันวาคม 2567

ปัญหาที่พบ

- คุณภาพสัญญาณ สัญญาณโทรทัศน์ขัดข้องในช่วงฝนตกหรือสภาพอากาศไม่ดี
- เนื้อหารายการ
 1. เนื้อหารายการซ้ำซาก จำเจ
 2. ละครน้ำเน่า เนื้อหาไม่สมจริง
 3. ข่าวสารไม่เป็นกลาง เอนเอียง
 4. ภาษาที่ใช้ไม่เหมาะสม มีคำหยาบคาย
 5. โฆษณาแทรกซึมมากเกินไป
 6. ความรุนแรงในรายการ
 7. ขาดรายการที่เป็นประโยชน์ เช่น รายการส่งเสริมการศึกษา รายการเกี่ยวกับวัฒนธรรม
- การเข้าถึงสื่อ ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงสื่อได้ยาก
- ช่องทางการร้องเรียน ผู้ชมส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าจจะร้องเรียนปัญหาเกี่ยวกับสื่อโทรทัศน์ได้ที่ไหน

ข้อเสนอแนะ

- ปรับปรุงคุณภาพสัญญาณ ควรมีการปรับปรุงระบบสัญญาณให้มีความเสถียรมากขึ้น
- ควบคุมเนื้อหารายการ ควรมีการควบคุมเนื้อหารายการให้มีความเหมาะสม สร้างสรรค์ และเป็นประโยชน์ต่อสังคม
- เพิ่มความหลากหลายของรายการ ควรมีรายการที่ตอบสนองความต้องการของผู้ชมทุกกลุ่ม
- ลดปริมาณโฆษณา และควบคุมเนื้อหาโฆษณาให้เหมาะสม
- เพิ่มช่องทางการร้องเรียน และให้มีการตอบกลับอย่างรวดเร็ว
- ส่งเสริมสื่อท้องถิ่น เพื่อสะท้อนวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของท้องถิ่น

- ให้ความรู้ด้านสื่อ แก่ประชาชน เพื่อให้สามารถวิเคราะห์และประเมินข้อมูลข่าวสารได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแต่ละกลุ่มอายุ

1. กลุ่มเบบี้บูมเมอร์ ต้องการรายการที่ให้ความบันเทิงและไม่มีความรุนแรง
2. กลุ่ม Gen Z ต้องการรายการที่หลากหลาย มีสาระความรู้ และไม่เน้นความรุนแรง
3. กลุ่ม Gen Y ต้องการรายการที่มีคุณภาพ ไม่เอนเอียง และส่งเสริมการเรียนรู้
4. กลุ่ม Gen X ต้องการรายการที่มีสาระ มีประโยชน์ และไม่เน้นความรุนแรง

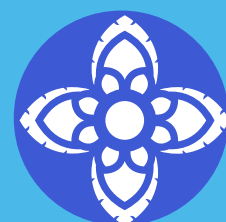
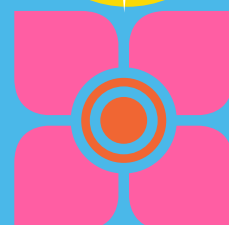
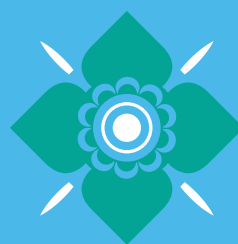
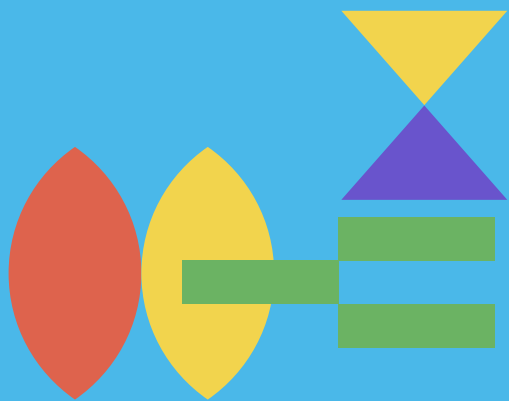
สรุปโดยรวม ผู้ชมต้องการสื่อโทรทัศน์ที่มีคุณภาพ เนื้อหาดี และเป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการที่ให้ความรู้และส่งเสริมการเรียนรู้ นอกจากนี้ ผู้ชมยังต้องการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับสื่อมากขึ้น

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

1. ผู้ชมส่วนใหญ่หันมาใช้สื่อออนไลน์มากขึ้น เช่น สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต และคอมพิวเตอร์
2. ผู้ชมต้องการให้มีการควบคุมเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม เช่น ความรุนแรง ภาษาที่ไม่สุภาพ และการโฆษณาที่เกินจริง
3. ผู้ชมต้องการให้มีการส่งเสริมวัฒนธรรมไทยและเอกลักษณ์ของชาติ

ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

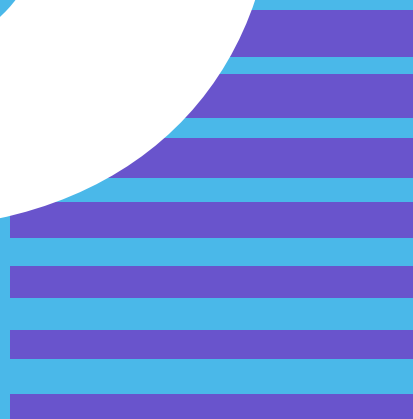
1. สำนักงาน กสทช. ควรมีมาตรการในการควบคุมเนื้อหารายการให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดและเพิ่มช่องทางการร้องเรียนให้ผู้ชมเข้าถึงได้ง่ายขึ้น
2. ผู้ผลิตสื่อ ควรผลิตสื่อที่มีคุณภาพ เป็นประโยชน์ต่อสังคม และตอบสนองความต้องการของผู้ชม
3. ภาครัฐ ควรสนับสนุนการผลิตสื่อที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม และส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับสื่อ

การวิเคราะห์ สรุปผล
และข้อเสนอแนะ

5

บทที่ 5 การวิเคราะห์ สรุปผล และข้อเสนอแนะ

การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ปี 2567 นี้ การศึกษาค้นคว้าใช้กรอบการประเมิน 3 แนวคิด ได้แก่ (1) การประเมินตามกรอบการประเมินตามตัวแบบ CIPPI ประกอบด้วย การประเมินบริบท (Context Evaluation) การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) การประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation) การประเมินประสิทธิภาพ (Efficiency Evaluation) (2) การวัดผลองค์กรแบบสมดุล (Balanced Scorecard: BSC) ในการประเมิน ประกอบด้วย 4 มุมมอง ได้แก่ มุมมองด้านการเงิน (Financial Perspective) มุมมองด้านลูกค้า (Customer Perspective) มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Business Process) มุมมองด้านการเรียนรู้ และพัฒนา (Learning and Growth) และ (3) การประเมินโดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) มี 10 ด้าน ประกอบด้วย ประสิทธิภาพ (Efficiency) ประสิทธิผล (Effectiveness) การตอบสนอง (Responsiveness) ภาระรับผิดชอบ หรือ สามารถตรวจสอบได้ (Accountability) เปิดเผยหรือโปร่งใส (Transparency) หลักนิติธรรม (Rule of Law) ความเสมอภาค (Equity) การมีส่วนร่วม (Participation) การกระจายอำนาจ (Decentralization) การมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented)

การศึกษาค้นคว้านี้เก็บรวบรวมข้อมูลจาก กสทช. เลขาธิการ กสทช. ผู้บริหารสำนักงาน กสทช. เขตพื้นที่ภูมิภาค รวมจำนวน 6 คน ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการ และผู้ที่เกี่ยวข้องใน 6 ภูมิภาค ประกอบด้วย ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันตก รวมจำนวนการสัมภาษณ์ทั้งหมด 17 คน ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) จัดจำนวน 4 ครั้ง ประกอบด้วย ครั้งที่ 1 เก็บรวบรวมข้อมูลในวันที่ 1 ตุลาคม 2567 มีผู้เข้าร่วมจำนวน 21 คน เป็นผู้ประกอบการด้านกิจการโทรทัศน์/ผู้ผลิตรายการ/IPTV/Cable TV/ดาวเทียม ครั้งที่ 2 เก็บรวบรวมข้อมูลในวันที่ 2 ตุลาคม 2567 มีผู้เข้าร่วมจำนวน 20 คน ผู้เข้าร่วมเป็นองค์กรวิชาชีพ สภาวิชาชีพ สมาคมวิชาชีพ /ผู้ประกอบการด้านกิจการโทรทัศน์/ผู้ผลิตรายการ/IPTV/Cable TV/ดาวเทียม ครั้งที่ 3 เก็บรวบรวมข้อมูลในวันที่ 8 ตุลาคม 2567 มีผู้เข้าร่วมจำนวน 29 คน เป็นผู้ประกอบการ นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนและด้านกิจการโทรทัศน์ จำนวน 29 คน ครั้งที่ 4 เก็บรวบรวมข้อมูลในวันที่ 9 ตุลาคม 2567 มีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน 22 คน ผู้เข้าร่วมเป็นสำนักงาน กสทช. นักวิชาการ ผู้ประกอบการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์ รวมจำนวนผู้เข้าร่วมประชุมเฉพาะกลุ่มทั้งหมด 92 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing) ใน 6 ภูมิภาค ครั้งที่ 1 ภาคกลาง จังหวัดนครปฐม วันที่ 16 ตุลาคม 2567 จำนวนผู้เข้าร่วม 153 คน ครั้งที่ 2 ภาคเหนือ จังหวัดพิษณุโลก วันที่ 29

ตุลาคม 2567 จำนวนผู้เข้าร่วม 169 คน ครั้งที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดหนองคาย วันที่ 13 พฤศจิกายน 2567 จำนวนผู้เข้าร่วม 157 คน ครั้งที่ 4 ภาคใต้ จังหวัดนครศรีธรรมราช วันที่ 20 พฤศจิกายน 2567 จำนวนผู้เข้าร่วม 153 คน ครั้งที่ 5 ภาคตะวันออก จังหวัดระยอง วันที่ 27 พฤศจิกายน 2567 จำนวนผู้เข้าร่วม 156 คน ครั้งที่ 6 ภาคตะวันตก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ วันที่ 4 ธันวาคม 2567 จำนวนผู้เข้าร่วม 150 คน รวมจำนวนผู้รับฟังความคิดเห็นสาธารณะทั้งสิ้น 938 คน สุดท้ายเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจำนวน 2,557 ตัวอย่าง โดยทั้งหมดวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และวิเคราะห์ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1. การวิเคราะห์ และ สรุปผลการศึกษาตามหลักวิชาการและระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้องเหมาะสม

5.2. นำเสนอข้อเท็จจริงหรือข้อสังเกตจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลพร้อมทั้งความเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์

5.3. ข้อเสนอแนะต่อประเด็นการศึกษา โดยมีข้อมูลประกอบอย่างถูกต้อง และต้องเป็นข้อมูลที่อยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงผลของการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง

5.4. เรื่องอื่นๆที่เห็นสมควรรายงานให้ กสทช. รัฐสภา หรือประชาชนทราบ

5.1 การวิเคราะห์ และ สรุปผลการศึกษา

5.1.1 การวิเคราะห์ และ สรุปผลจากการสำรวจความคิดเห็นโดยเก็บรวบรวมแบบสอบถาม

การสำรวจความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลการจากกลุ่มตัวอย่างทั่วประเทศ 6 ภูมิภาค ประกอบด้วย ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันตก และได้รับแบบสอบถามตอบกลับคืนมาจำนวน 2,577 ตัวอย่าง ผลการสำรวจในส่วนของข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 5-1 และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการรับชมโทรทัศน์ ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 5.1.1-1

ตารางที่ 5.1.1-1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	1,258	48.82
หญิง	1,104	42.84
อื่น ๆ	215	8.34
2. อายุ		
Baby Boomer ช่วงอายุ 59-77 ปี	38	1.47
Gen X ช่วงอายุ 43-58	184	7.14
Gen Y ช่วงอายุ 27-42	770	29.88
Gen Z ช่วงอายุ 11-26	1,585	61.51

3. อาชีพ

นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	391	15.17
พนักงานบริษัทเอกชน	339	13.15
กิจการส่วนตัว/ค้าขาย	438	17.00
รับราชการ/พนักงานรัฐ/วิสาหกิจ	659	25.57
เกษตรกร/ปศุสัตว์/ประมง	208	8.07
ข้าราชการบำนาญ/เกษียณอายุ	153	5.94
รับจ้างทั่วไป	270	10.48
แม่บ้าน/พ่อบ้าน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ	119	4.62

4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

น้อยกว่า 10,000 บาท	353	13.70
10,000 – 19,999 บาท	611	23.71
20,000 - 29,999 บาท	724	28.09
30,000 - 39,999 บาท	424	16.45
40,000 - 49,999 บาท	181	7.02
50,000 - 59,999 บาท	60	2.33
60,000 - 69,999 บาท	23	0.89
มากกว่า 70,000 บาท	21	1.00
ไม่มีรายได้	180	6.98

5. ระดับการศึกษา

ประถมศึกษา	126	4.89
มัธยมศึกษาตอนต้น	179	6.95
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	404	15.68
อนุปริญญา/ปวส.	591	22.93
ปริญญาตรี	1,181	45.83
ปริญญาโท	83	3.22
สูงกว่าปริญญาโท	13	0.50

6. ภูมิลาเนาที่พักปัจจุบัน

ภาคเหนือ	225	8.73
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	170	6.60
ภาคตะวันตก	413	16.03
ภาคกลาง	458	17.77

ภาคตะวันออก	455	17.66
ภาคใต้	855	33.18
7. ช่องทางการรับชม		
รับชมจากเครื่องรับโทรทัศน์	1660	64.42
ไม่ได้รับชมจากเครื่องรับโทรทัศน์	917	35.58
8. จำนวนชั่วโมงในการรับชม/วัน		
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	663	25.73
3 - 4 ชั่วโมง	1,390	53.94
5 - 6 ชั่วโมง	408	15.83
7 - 8 ชั่วโมง	57	2.21
มากกว่า 8 ชั่วโมง	59	2.29
9. ราคาอินเทอร์เน็ตที่จ่าย/เดือน		
น้อยกว่า 100 บาท	201	7.80
100 - 300 บาท	780	30.27
301 - 500 บาท	1,111	43.11
501 - 700 บาท	322	12.50
701 - 1,000 บาท	118	4.58
มากกว่า 1,000 บาท	44	1.71
10. ช่วงเวลาที่รับชม		
ช่วงเวลา 05.01-06.00 น.	99	3.84
ช่วงเวลา 06.01-09.00 น.	226	8.77
ช่วงเวลา 09.01-12.00 น.	376	14.59
ช่วงเวลา 12.01-15.00 น.	554	21.50
ช่วงเวลา 15.01-18.00 น.	399	15.48
ช่วงเวลา 18.01-21.00 น.	619	24.02
ช่วงเวลา 21.01-24.00 น.	223	8.65
ช่วงเวลา 01.00-02.00 น.	20	0.78
ช่วงเวลา 02.01-04.00 น.	6	0.23
ช่วงเวลา 04.01-05.00 น.	55	2.1
รวม	2,557	100.00

จากตารางที่ 5.1.1-1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 2,577 ตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 1,258 คน คิดเป็นร้อยละ 48.82 เป็นเพศหญิง มีจำนวน 1,104 คน คิดเป็นร้อยละ 42.84 และผู้ตอบแบบสอบถามเลือกไม่ระบุเพศ มีจำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 8.34 ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมด

ช่วงอายุส่วนใหญ่อยู่ใน Gen Z ช่วงอายุ 11-26 มีจำนวน 1,585 คน คิดเป็นร้อยละ 61.51 รองลงมา เป็น Gen Y ช่วงอายุ 27-42 มีจำนวน 770 คน คิดเป็นร้อยละ 29.88 เป็น Gen X ช่วงอายุ 43-58 มีจำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 และเป็น Baby Boomer ช่วงอายุ 59-77 ปี มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 1.47 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นรับราชการ/พนักงานรัฐ/วิสาหกิจ มีจำนวน 659 คน คิดเป็นร้อยละ 25.57 รองลงมาประกอบกิจการส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 438 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 และเป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีจำนวน 391 คน คิดเป็นร้อยละ 15.17 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 20,000-29,999 บาท มีจำนวน 724 คน คิดเป็นร้อยละ 28.09 รองลงมาไม่มีรายได้อยู่ระหว่าง 10,000-19,999 บาท มีจำนวน 611 คน คิดเป็นร้อยละ 23.71 และมีรายได้อยู่ระหว่าง 30,000-39,999 บาท มีจำนวน 424 คน คิดเป็นร้อยละ 16.45 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ระดับการศึกษาส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีจำนวน 1,181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.83 รองลงมาอนุปริญญา/ปวส. มีจำนวน 591 คน คิดเป็นร้อยละ 22.93 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีจำนวน 404 คน คิดเป็นร้อยละ 15.68 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ภูมิลำเนาที่พำนักปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในเขตภาคใต้ มีจำนวน 855 คน คิดเป็นร้อยละ 33.18 รองลงมาพักอาศัยอยู่ในเขตภาคกลาง 458 คน คิดเป็นร้อยละ 17.77 และพักอาศัยอยู่ในเขตภาคตะวันออก 455 คน คิดเป็นร้อยละ 17.66 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ช่องทางการรับชมส่วนใหญ่รับชมจากเครื่องรับโทรทัศน์ มีจำนวน 1,660 คิดเป็นร้อยละ 64.42 และผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่า ไม่ได้รับชมจากเครื่องรับโทรทัศน์ มีจำนวน 917 คิดเป็นร้อยละ 35.58 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จำนวนชั่วโมงในการรับชม/วันส่วนใหญ่รับชมอยู่ในช่วง 3 - 4 ชั่วโมง/วัน มีจำนวน 1,390 คน คิดเป็นร้อยละ 53.94 รองลงมาเป็นการรับชมน้อยกว่า 1 ชั่วโมง/วัน มีจำนวน 663 คน คิดเป็นร้อยละ 25.73 และใช้เวลารับชมอยู่ในช่วงเวลา 5 - 6 ชั่วโมง/วัน มีจำนวน 408 คน คิดเป็นร้อยละ 15.83 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จ่ายค่าอินเทอร์เน็ตอยู่ในช่วงราคา 301-500 บาท/เดือน มีจำนวน 1,111 คิดว่าเป็นร้อยละ 43.11 รองลงมาจ่ายค่าอินเทอร์เน็ต 100-300 บาท/เดือน มีจำนวน 780 คน คิดเป็นร้อยละ 30.27 และจ่ายค่าอินเทอร์เน็ต 501-700 บาท/เดือน มีจำนวน 322 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ช่วงเวลาส่วนใหญ่ที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ชมอยู่ในช่วงเวลา 18.01-21.00 น. มีจำนวน 619 คน คิดเป็นร้อยละ 24.02 รองลงมาชมช่วงเวลา 12.01-15.00 น. มีจำนวน 554 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 และรับชมในช่วงเวลา 15.01-18.00 น. มีจำนวน 399 คน คิดว่าเป็นร้อยละ 15.48 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 5.1.1-2 ความคิดเห็นในภาพรวมของรายการโทรทัศน์

ข้อ	รายการ	n = 2,577		ระดับความคิดเห็น
		$\bar{X}$	SD	
ความเป็นกลางและสิทธิประโยชน์				
1	รายการที่นำเสนอสิ่งที่เป็นกลางไม่เอนเอียงเข้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	3.54	1.14	มาก
2	นำเสนอรายการที่ยกระดับชีวิต ให้ความรู้ในการใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในสังคม	3.60	1.14	มาก
เนื้อหารายการมีประโยชน์ต่อประชาชน				
3	สื่อโทรทัศน์เป็นศูนย์รวม/แหล่งรวมความรู้ ให้ความรู้ ทั้งเรื่องการใช้ชีวิต การประกอบอาชีพ การเฝ้าระวังอันตราย ที่อยู่คนไทยไม่ว่าทุกซอกหรือสุข	3.56	1.11	มาก
4	เมื่อเกิดวิกฤติใด สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อแรกที่ทำให้ประชาชนเข้าใจตระหนักถึงวิกฤติเหล่านั้น และประชาชนพ้นจากวิกฤติด้วยการรับชม/รับฟังข้อมูลจากโทรทัศน์	3.61	1.12	มาก
ความทั่วถึงในการรับชม				
5	ท่านได้รับชมทีวีได้อย่างชัดเจน ทั้งภาพและเสียงในทุก ๆ สภาพอากาศ เช่น ฝนตกหนักทีวีก็ยังสามารถรับฟัง-รับชมได้อย่างชัดเจน	3.58	1.13	มาก
6	ท่านรับชมทีวี โดยไม่มีอุปสรรคใด ๆ เช่น เข้าใจในภาษาในการสื่อสาร ภาพและเสียง สามารถเข้าใจในเนื้อหาอย่างชัดเจน	3.65	1.12	มาก
ความหลากหลายของรายการ				
7	ประเภทมีรายการทีวีที่มีความหลากหลาย เช่น รายการเด็กเยาวชน กีฬา ข่าวสารบันเทิง ละคร ข่าว เป็นต้น	3.61	1.12	มาก
8	มีประเด็นถกเถียงที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและการให้ความรู้แก่ประชาชนทุกประเภท ทุกช่วงอายุ	3.61	1.13	มาก
ความเป็นอิสระ				
9	ทำรายการโดยไม่ได้มีอิทธิพลและผลประโยชน์จากการกลุ่มเมือง	3.55	1.15	มาก
10	มีเสรีภาพในการนำเสนอข่าวภายใต้จริยธรรม จรรยาบรรณ วิชาชีพของนักสื่อสารมวลชน	3.52	1.12	มาก

ข้อ	รายการ	n = 2,577		ระดับความ คิดเห็น
		$\bar{X}$	SD	
ความสร้างสรรค์และความแตกต่าง				
11	มีการสร้างสรรค์รูปแบบรายการใหม่ ๆ ไม่เลียนแบบช่องอื่น	3.58	1.14	มาก
12	มีการนำเสนอสิ่งใหม่ ๆ ให้กับประชาชนอยู่เสมอ	3.59	1.14	มาก
การส่งเสริมประชาธิปไตย				
13	เนื้อหาสาระส่งเสริมให้ภาคประชาสังคมเข้มแข็ง และเห็นแก่ส่วนรวม	3.58	1.12	มาก
14	รายการที่วิพากษ์วิจารณ์ให้ความรู้เรื่องสิทธิเสรีภาพของประชาชน	3.58	1.13	มาก
การส่งเสริมวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติ				
15	รายการที่วิพากษ์ส่งเสริม รณรงค์ให้ประชาชนรักสังคม รู้คุณค่า ห่วงแหนมรดกวัฒนธรรมของชาติ	3.53	1.11	มาก
16	รายการที่วิพากษ์ส่งเสริมความบันเทิงโดยไม่ขัดกับศีลธรรม วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามของชาติไทย	3.50	1.11	ปานกลาง
การเรียนรู้และการให้ความรู้กับประชาชน				
17	รายการที่วิพากษ์ให้ความรู้ สร้างความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนผู้รับฟัง	3.63	1.12	มาก
18	รายการที่วิพากษ์สามารถสร้างงาน สร้างอาชีพของผู้รับชมได้	3.56	1.13	มาก
สังคมและชุมชน				
19	รายการที่วิพากษ์ให้ความรู้ เนื้อหาส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข	3.61	1.12	มาก
20	รายการที่วิพากษ์นำเสนอข่าวสาร แจ้งอันตรายในสังคม เตือนภัย เช่น น้ำท่วม ข่าวหลอกลวงจากมิถุนาซีฟ เป็นต้น	3.61	1.12	มาก
21	รายการที่วิพากษ์ให้ความรู้ ส่งเสริมให้ผู้ด้อยโอกาสในสังคมอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างปกติ	3.51	1.10	มาก

จากตารางที่ 5.1.1-2 พบว่า ความคิดเห็นในภาพรวมของรายการโทรทัศน์ในด้านความเป็นกลางและสิทธิประโยชน์ เนื้อหารายการมีประโยชน์ต่อประชาชน ความทั่วถึงในการรับชม ความหลากหลายของรายการ ความเป็นอิสระ ความสร้างสรรค์และความแตกต่าง การส่งเสริมประชาธิปไตย การเรียนรู้และการให้ความรู้กับประชาชน และสังคมและชุมชน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50-4.50 ($\bar{X} = 3.51 - \bar{X} = 3.65$) ส่วนด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.50$) ข้อรายการที่วิพากษ์วิจารณ์ความบันเทิงโดยไม่ขัดกับศีลธรรม วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามของชาติไทย แสดงว่าประชาชนผู้ชมรายการที่วิจัยเห็นว่า รายการโทรทัศน์บางส่วนยังขัดกับศีลธรรม วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามของชาติไทย

ตารางที่ 5.1.1-3 คุณภาพของรายการโทรทัศน์

ข้อ	รายการ	n = 2,577		ระดับความ คิดเห็น
		$\bar{X}$	SD	
รายการข่าว				
22	รายการทีวีปัจจุบันบางช่องนำเสนอข้อมูลภาพลามกอนาจาร นำเสนอภาพ/เสียงที่ละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความรุนแรง ยั่วยุทางเพศ	3.35	1.12	ปานกลาง
23	รายการทีวีปัจจุบันบางช่องนำเสนอเชิญชวนเพื่อแสวงประโยชน์จากการร่วมรายการ เช่น การให้โหวตเข้ารายการ	3.30	1.15	ปานกลาง
24	รายการทีวีปัจจุบัน มีโฆษณาแฝง เช่น วางแก้วน้ำ ขวดน้ำ หรือสินค้าที่มีสัญลักษณ์/ตราหือสินค้า	3.36	1.17	ปานกลาง
25	รายการทีวีปัจจุบัน มีโฆษณาแฝง เช่น วางแก้วน้ำ ขวดน้ำ หรือสินค้าที่มีสัญลักษณ์/ตราหือสินค้า	3.38	1.13	ปานกลาง
30	รายการทีวีปัจจุบัน มีการนำเสนอข่าวด้วยความเป็นกลาง การวิเคราะห์ข่าวปัจจุบันไม่มีความเป็นกลาง และส่งเสริมความสามัคคี กรณีที่มีคู่ขัดแย้งมาร่วมในรายการ	3.36	1.15	ปานกลาง
31	การวิเคราะห์ข่าวปัจจุบันมีการวิเคราะห์ข่าว หรือการพูดคุยให้หลักการความเป็นเหตุเป็นผล	3.41	1.11	ปานกลาง
รายการเด็กและเยาวชน				
32	เนื้อหาสาระรายการทีวีปัจจุบัน เด็กผู้รับชมได้ความรู้ เรียนรู้ทักษะที่จำเป็นในการใช้ชีวิต	3.36	1.13	ปานกลาง
33	รายการทีวีปัจจุบันส่งเสริมให้เด็กพิเศษ เยาวชน ผู้ด้อยโอกาสมีกำลังใจจากการรับชมรายการ	3.36	1.13	ปานกลาง
34	รายการทีวีปัจจุบันมีเนื้อหารายการมีความสนุกสนานและแพร่ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อเด็กไปด้วย	3.37	1.12	ปานกลาง
รายการสาระบันเทิง				
35	รายการทีวีปัจจุบันเป็นรายการที่ไม่ส่งเสริม หรือชี้ชวนให้เชื่อในเรื่องโศคลางไสยศาสตร์	3.56	1.27	มาก
36	รายการทีวีปัจจุบันเป็นรายการรณรงค์ให้เกิดการปรับเปลี่ยนค่านิยมที่ดีในสังคม	3.57	1.16	มาก

รายการประเภทละคร

37	นำเสนอวิธีการดำเนินชีวิตที่เป็นพลเมืองที่ดีของสังคม เช่น ทำดีได้ดี-ทำชั่วได้ชั่ว	3.47	1.08	ปานกลาง
38	เนื้อหาของละครในปัจจุบันชี้ชวนให้เกิดการปรับเปลี่ยนค่านิยมที่ดีในสังคม	3.49	1.10	ปานกลาง
39	เป็นละครที่ไม่ใช้ภาษาหยาบคาย	3.49	1.12	ปานกลาง
40	ละคร หรือซีรีส์มีมอมเมาผู้ชม เช่น บทใช้ความรุนแรง ยั่วยุทางเพศ อิจฉาริษยา เป็นต้น	3.40	1.07	ปานกลาง
41	เป็นละครที่ไม่มีโฆษณาแฝง ฉาก หรือสถานที่ต่าง ๆ ไม่ชี้ชวน หรือนำเสนอเนื้อหา/ตราสินค้า	3.37	1.09	ปานกลาง

รายการเกมโชว์

42	รายการโทรทัศน์เป็นรายการที่ไม่สามารถใช้อิทธิพล หรือการเงินเพื่อให้ชนะการแข่งขัน เช่น โหวตคะแนนคัดเลือกผู้ชนะ, ส่ง SMS เข้าไปในรายการ เป็นต้น	3.25	1.20	ปานกลาง
43	รายการโทรทัศน์ไม่เป็นรายการที่มอมเมาให้ซื้อสินค้าเพื่อหวังชิงโชค หรือรางวัล	3.56	1.27	มาก

จากตารางที่ 5.1.1-3 พบว่า คุณภาพของรายการโทรทัศน์ด้านรายการข่าว รายการวิเคราะห์ข่าว รายการเด็กและเยาวชน รายการประเภทละคร รายการเกมโชว์ อยู่ในระดับปานกลาง เช่น รายการทีวีปัจจุบัน มีการนำเสนอข่าวด้วยความเป็นกลาง เช่น ไม่นำเสนอข่าวเชียร์รัฐบาล ชื่นชมรัฐบาลอย่างเห็นได้ชัด หรือไม่นำเสนอข่าวโจมตีรัฐบาล หรือสร้างความเกลียดชังรัฐบาล ($\bar{X} = 3.29, SD = 1.13$) การรายงานข่าวปัจจุบันยังมีการนำเสนอภาพ/เสียงที่ละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความรุนแรง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35, SD = 1.12$) การวิเคราะห์ข่าวปัจจุบันไม่มีความเป็นกลาง และส่งเสริมความสามัคคี กรณีที่มีคู่ขัดแย้งมาร่วมในรายการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29, SD = 1.13$) ละคร หรือซีรีส์มีมอมเมาผู้ชม เช่น บทใช้ความรุนแรง ยั่วยุทางเพศ อิจฉาริษยา เป็นต้น ($\bar{X} = 3.40, SD = 1.07$) หรือรายการโทรทัศน์เป็นรายการที่ไม่สามารถใช้อิทธิพล หรือการเงินเพื่อให้ชนะการแข่งขัน เช่น โหวตคะแนนคัดเลือกผู้ชนะ, ส่ง SMS เข้าไปในรายการ เป็นต้น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25, SD = 1.20$)

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดีของด้านกิจการโทรทัศน์

การสำรวจการกำกับดูแลกิจการที่ดีของด้านกิจการโทรทัศน์ด้วยแบบสอบถาม โดยเก็บรวบรวมข้อมูลการจากประชาชนทั่วประเทศ 6 ภูมิภาค ประกอบด้วย ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันตก รวมจำนวนแบบสอบถามที่ได้ตอบกลับมาจำนวน 2,557 ตัวอย่าง มีผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 5.1.1-4

ตารางที่ 5.1.1-4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการกำกับดูแลกิจการที่ดีของด้านกิจการโทรทัศน์

ลำดับ ที่	รายการการกำกับดูแลกิจการที่ดี	$n = 2,577$		ระดับความคิดเห็น	อันดับ
		$\bar{X}$	SD		
1	ประสิทธิภาพ	3.43	1.16	ปานกลาง	9
2	ประสิทธิผล	3.39	1.14	ปานกลาง	10
3	การตอบสนอง	3.45	1.13	ปานกลาง	8
4	การระับผิดชอบ หรือสามารถ ตรวจสอบได้	3.48	1.12	ปานกลาง	7
5	เปิดเผยหรือโปร่งใส	3.50	1.12	ปานกลาง	6
6	หลักนิติธรรม	3.51	1.13	มาก	4
7	ความเสมอภาค	3.50	1.10	ปานกลาง	5
8	การมีส่วนร่วม	3.51	1.12	มาก	3
9	การกระจายอำนาจ	3.55	1.11	มาก	1
10	การมุ่งเน้นฉันทามติ	3.55	1.12	มาก	2
รวม		3.48	.95	มาก	

จากตารางที่ 5.1.1-4 พบว่า ค่าเฉลี่ยของด้านกิจการโทรทัศน์โดยรวมภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.48, SD = .95$) เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการกระจายอำนาจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55, SD = 1.11$) รองลงมาเป็นด้านการมุ่งเน้นฉันทามติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55, SD = 1.12$) และด้านการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51, SD = 1.12$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39, SD = 1.14$)

สรุปผลแบบสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 2,577 ตัวอย่าง โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 1,258 คน คิดเป็นร้อยละ 48.82 และเพศชาย มีจำนวน 1,104 คน คิดเป็นร้อยละ 42.84 และไม่ประสงค์ระบุ มีจำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 8.34 อายุเฉลี่ยส่วนใหญ่เป็น Gen Y อายุอยู่ระหว่าง 42-27 ปี มีจำนวน 1,585 คน คิดเป็นร้อยละ 61.51 รองลงมาเป็น Gen X อายุอยู่ระหว่าง 42-27 ปี มีจำนวน 770 คน คิดเป็นร้อยละ 29.88 และ Gen Baby Boomer อายุอยู่ระหว่าง 59-77 ปี มีจำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมด ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐ/วิสาหกิจ มีจำนวน 659 คน คิดเป็นร้อยละ 25.57 รองลงมาเป็นอาชีพกิจการส่วนตัว/ค้าขาย มีจำนวน 438 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 และเป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีจำนวน 391 คน คิดเป็นร้อยละ 15.17 ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมด รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 20,000-29,999 บาท มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 28.09 รองลงมาได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,000-19,999 บาท มีจำนวน 611 คน คิดเป็นร้อยละ 23.71 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 30,000-39,999 บาท มีจำนวน 424 คน คิดเป็นร้อยละ 16.45 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ระดับการศึกษาสูงสุดนั้นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 1,181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.83 รองลงมาการศึกษาเป็นอนุปริญญา/ปวส. มีจำนวน 591 คน คิดเป็นร้อยละ 22.93 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีจำนวน 404 คน คิดเป็นร้อยละ 15.68 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในภาคใต้ มีจำนวน 855 คน คิดเป็นร้อยละ 33.18 รองลงมาภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 458 คนคิดเป็นร้อยละ 17.77 และผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ภาคตะวันตก มีจำนวน 455 คน มีจำนวน 17.66 พื้นที่ที่ผู้ตอบแบบสอบถามอาศัยอยู่ส่วนใหญ่อยู่ต่างจังหวัดอยู่ในเขตอำเภอเมือง 1,399 คน คิดเป็นร้อยละ 54.29 รองลงมาอยู่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ/ปริมณฑล มีจำนวน 576 คิดเป็นร้อยละ 22.35 และพักอาศัยอยู่ต่างจังหวัดอยู่ในเขตนอกอำเภอเมือง มีจำนวน 602 คน คิดเป็นร้อยละ 23.36 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ช่องทางการรับชมรายการจากสถานีโทรทัศน์ส่วนใหญ่รับชมจากเครื่องรับโทรทัศน์ผ่านระบบโทรทัศน์ดิจิทัล/กล่องรับสัญญาณทีวีดิจิทัล จำนวน 1,660 คน คิดเป็นร้อยละ 64.42 และไม่ได้รับชมจากเครื่องรับโทรทัศน์ แต่ชมจากช่องทางอื่น ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ/คอมพิวเตอร์พกพา มีจำนวน 917 คน คิดเป็นร้อยละ 35.58 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนจำนวนชั่วโมงในการรับชมโทรทัศน์ต่อวันนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับชม 3-4 ชั่วโมง/วันมีจำนวน1,390 คนคิดเป็นร้อยละ 53.94 รองลงมาชมจำนวน 1-2 ชั่วโมง/วัน มีจำนวน 663 คน คิดเป็นร้อยละ 25.73 และรับชมจำนวน 5-6 ชั่วโมง/วัน มีจำนวน 408 คน คิดเป็นร้อยละ 15.83 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อวันเฉลี่ย 3-4 ชั่วโมง/วัน มีจำนวน 1,203 คน คิดเป็นร้อยละ 46.68 รองลงมาใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ย 5-6 ชั่วโมง/วัน มีจำนวน 518 คน คิดเป็นร้อยละ 20.10 และใช้อินเทอร์เน็ตจำนวน 1-2 ชั่วโมง/วัน มีจำนวน 298 คน คิดเป็นร้อยละ 11.56 โดยเสียค่าใช้จ่าย/ค่าบริการอินเทอร์เน็ตต่อเดือนราคา 301-500 บาท/เดือน มีจำนวน 1,111 คน คิดเป็นร้อยละ 43.11 รองลงมาเสียค่าบริการ 100-300 บาท/

เดือน มีจำนวน 780 คน คิดเป็นร้อยละ 30.27 และเสียค่าใช้จ่าย/ค่าบริการอยู่ระหว่าง 501-700 บาท/เดือน มีจำนวน 322 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ช่วงเวลาที่รับชมส่วนใหญ่อยู่ในช่วงเวลา 18.01-21.00 น. มีจำนวน 619 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 24.02 รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามรับชมอยู่ในช่วงเวลา 18.01-21.00 น. มีจำนวน 619 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 24.02 และรับชมในช่วงเวลา 09.01-12.00 น. มีจำนวน 376 คน คิดเป็นร้อยละ 14.59 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

5.1.2 การวิเคราะห์ และ สรุปผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กสทช. ผู้บริหารสำนักงาน กสทช.เขตพื้นที่ภูมิภาค ผู้ประกอบการ และผู้มีส่วนได้เสีย หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์

การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ปี 2567 นี้ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เป็น กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ ผู้บริหารสำนักงาน กสทช. ภาค/เขต รวมจำนวน 6 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก ดังมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 5.1.2-1

ตารางที่ 5.1.2-1 แสดงหน่วยงาน และจำนวนผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ลำดับที่	หน่วยงาน	จำนวน (คน)
1	กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์	1
2	ผู้บริหารสำนักงาน กสทช. ภาค/เขต	2
3	ผู้ปฏิบัติงานสำนักงาน กสทช. ที่เกี่ยวข้องกับด้านกิจการโทรทัศน์	3
รวม		6

การวิเคราะห์ และ สรุปผลการสัมภาษณ์ คณะที่ปรึกษาสรุปผลเพื่อการวิเคราะห์เป็นการสรุปผลในภาพรวมของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 6 ราย มีประเด็นดังนี้

1. ทิศทางโทรทัศน์ดิจิทัลหลังสิ้นสุดใบอนุญาตในเดือนเมษายน พ.ศ.2572 ผลการศึกษาจากทัศนกิจการแพร่ภาพกระจายเสียงในอนาคตของไทยภายใต้สภาพแวดล้อมของอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป ผลการศึกษาพบว่า ตลาดสื่อของประเทศไทยได้ขยายตัว และมีการแข่งขันสูง โดยเฉพาะการให้บริการแพร่ภาพและเสียงผ่านโครงข่ายอินเทอร์เน็ต หรือบริการบนแพลตฟอร์มดิจิทัลที่เรียกกันว่า OTT TV (Over-the-top TV) เป็นทั้งรูปแบบ Video-on-Demand และ Video Sharing Platform โดยส่วนใหญ่เป็นแพลตฟอร์มต่างชาติระดับโลก และแพลตฟอร์มภายในประเทศไทยอีกส่วนหนึ่งซึ่งมีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่อง ในทิศทางตรงกันข้ามกับการให้บริการโทรทัศน์แบบดั้งเดิมที่มีแนวโน้มรายได้ไปในทิศทางคงที่และมีแนวโน้มลดลง ผลการสำรวจพบว่า ผู้ชมนิยมเข้าถึงเนื้อหาผ่านสื่อสังคม (Social Media) โดยแอปพลิเคชันแรก คือ ยูทูบ (YouTube) ส่วนโทรทัศน์ที่ออกอากาศตามผังรายการ (Linear TV) นั้นมีกลุ่มผู้รับชมหลักเป็น Baby Boomer มีอายุอยู่ระหว่าง 59-77 ปี โดยเนื้อหาที่ผู้ชมมากที่สุด คือ รายการประเภทข่าว คณะวิจัยได้สร้างฉากทัศน์ขึ้น เพื่อวิเคราะห์ความเป็นไปได้สำหรับอนาคตของอุตสาหกรรมไทยหลังสิ้นสุดใบอนุญาตในเดือนเมษายน พ.ศ.2572 มี 3 ฉากทัศน์ ดังนี้

1.1 ฉากทัศน์ที่หนึ่ง คือ ไม่ดำเนินการใด ๆ ปล่อยให้เป็นอย่างที่เป็นอยู่ (Status Quo) ไม่มีการแทรกแซงจากหน่วยงานกำกับดูแล หรือหน่วยงานภาครัฐใด ๆ ทั้งสิ้น สุดท้าย ผู้ชมจะหันไปดูโทรทัศน์ผ่านแพลตฟอร์ม OTT มากขึ้นเรื่อย ๆ ผู้ให้บริการโทรทัศน์แบบดั้งเดิมจะเสียรายได้ค่าโฆษณาไปให้แพลตฟอร์มใหม่ ๆ ซึ่งอาจจะต้องปิดตัวลง สิ่งที่ กสทช. หรือหน่วยงานภาครัฐต้องดำเนินการ คือ กำหนดมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคที่เข้มข้นขึ้นสำหรับผู้ให้บริการแพลตฟอร์ม OTT

1.2 ฉากทัศน์แบบที่สอง ตลาดแบบผสม (Mixed Market) มีการกำกับดูแลและมีมาตรการสนับสนุนอย่างรอบคอบสู่ตลาดที่แข็งแกร่งขึ้น ตลาดสตริมมิ่งแข่งขันได้ และผู้ประกอบการดิจิทัลทีวี และดาวเทียมก็เข้าสู่ตลาดสตริมมิ่งด้วยเช่นกัน โดยต้องมีแพลตฟอร์มสตริมมิ่งสำหรับผู้ประกอบการที่เป็น Linear TV เพื่อเพิ่มช่องทางในการเข้าถึงเนื้อหา นอกจากนี้ต้องพัฒนาเนื้อหาของผู้ประกอบการไทย เพื่อให้มีอำนาจต่อรองกับผู้ให้บริการระดับโลกอย่าง GAFAM (Google, Apple, Facebook, Amazon และ Microsoft)

1.3 ฉากทัศน์แบบที่สาม คือ การยกระดับอุตสาหกรรมโทรทัศน์ของไทยขึ้นไปสู่การผลิตเนื้อหาคุณภาพสูงและการแข่งขันระดับโลกนับว่าเป็นการยกระดับการพัฒนาสู่ขั้นสูงสุด โดยต้องเน้นทั้งคุณภาพของเนื้อหาและการใช้ประโยชน์จากแพลตฟอร์ม รวมถึงต้องอาศัยความร่วมมือทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยฉากทัศน์นี้ หน่วยงานภาครัฐต้องให้การสนับสนุน และพัฒนาผู้ประกอบการไทยแบบก้าวกระโดด เพื่อให้เนื้อหาสามารถแข่งขันในอุตสาหกรรมโทรทัศน์ในระดับโลก เนื้อหาของไทยสามารถแข่ง และได้รับความนิยมในระดับโลก รวมถึงการฟื้นฟูอุตสาหกรรมโทรทัศน์ของประเทศไทยและสตริมมิ่งของประเทศไทยเช่นเดียวกับอุตสาหกรรมโทรทัศน์ในประเทศเกาหลีใต้

นอกจากนี้ ประเด็นข้อกฎหมายด้านกิจการโทรทัศน์ก็เป็นอุปสรรคต่อการทำงานหลังสิ้นสุดใบอนุญาตในเดือนเมษายน พ.ศ.2572 เพราะกฎหมายระบุว่า ต้องประมูล ดังนั้น การจัดทำแผนที่นำทาง (Roadmap) หลังสิ้นสุดใบอนุญาตปี 2572 นั้นหนีไม่พ้นการประมูล เพราะกฎหมายกำหนดให้เป็นการประมูลซึ่งขัดต่อหน้าที่ของโทรทัศน์ คือ เป็นบริการทางสังคม ควรเป็นการพิจารณาจาก มูลค่าในการบริการสังคมและคุณค่าในเชิงประโยชน์สาธารณะ และเป็นประโยชน์ต่อคนในชาติเป็นสำคัญ ไม่ใช่มูลค่าทางตัวเงินที่ได้รับจากการประมูล

2. ร่างประกาศต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์อยู่ระหว่างการดำเนินการรอเข้าร่วมการประชุมของคณะกรรมการ กสทช. ซึ่งประกาศบางฉบับใช้ระยะเวลานานกว่าที่กำหนดไว้ ส่งผลในระเบียบ ข้อกฎหมายต่าง ๆ ไม่ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โดยจากการรวบรวมสถิติพบว่า ปี พ.ศ.2568 มีวาระที่รอการพิจารณามากกว่า 40 เรื่อง เมื่อเทียบกับ ปี พ.ศ.2567 ในคราวประชุมครั้งที่ 1/2567 มีวาระค้างพิจารณา มากกว่า 30 เรื่อง ส่วนในคราวประชุมครั้งที่ 1/2568 มีวาระค้างพิจารณาจำนวนกว่า 40 เรื่อง ซึ่งทั้ง 2 ปี มีวาระการประชุมจำนวนมากซึ่งอาจจะส่งผลกระทบ หรือทำให้เกิดความเสียหายต่อการบริหารงานของ กสทช. รวมถึงความเสียโอกาสหลาย ๆ มิติของประเทศไทย

3. การบริหารแบบหลักการรวมอำนาจ (Centralization) ไม่สามารถดำเนินการให้เกิดผลดีในทุกพื้นที่ในเวลาเดียวกัน การรวมอำนาจทำให้ไม่สามารถสนองต่อปัญหาเฉพาะพื้นที่ หรือไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นต่าง ๆ ได้อย่างแท้จริง เพราะความต้องการของประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ มีความ

แตกต่างกันออกไปตามบริบทของพื้นที่ เช่น การสรรหาและคัดเลือกบุคลากรของสำนักงาน กสทช.เขต/ กสทช.ภาค ควรเป็นไปตามความต้องการจำเป็นของหน่วยงาน ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มีสมรรถนะ คุณวุฒิทางการศึกษาตรงตามตำแหน่ง หรือความถนัดในวิชาชีพตรงตามภารกิจที่สำนักงานเขต หรือภูมิภาคกำหนด หรือออกนโยบาย หรือแนวปฏิบัติที่บังคับใช้ในสำนักงาน กสทช.เขต/ภาค ต้องถูกเสนอไปจาก สำนักงาน กสทช.เขต/ภาค ไม่ใช่การส่งการจากส่วนกลาง เพราะส่วนภูมิภาคย่อมเข้าใจบริบทของส่วนภูมิภาคได้ดีกว่า ส่วนกลาง ดังนั้น การจัดทำนโยบายใด หรือแนวปฏิบัติใด ๆ ที่บังคับใช้กับสำนักงาน กสทช.เขต/ภาค ควรเสนอขึ้นมาจากสำนักงาน กสทช.เขต/ภาค ทั้งนี้การบริหารงานที่เหมาะสมในบริบทของพื้นที่ ควรเป็นการกระจายอำนาจภายใต้หลักการแบ่งอำนาจ (Deconcentrating) หรือการกระจายอำนาจทางการบริหาร (Administrative Decentralization) คือ การแบ่งอำนาจของส่วนกลางไปยังสำนักงาน กสทช.ภาค/เขตในระดับรองที่ออกไปทำงานในพื้นที่นอกศูนย์กลาง โดยที่สำนัก/สถาบัน/ศูนย์/สำนักงาน กสทช. ภาค/เขต ภายใต้หลักการแบ่งอำนาจนี้จะมีอิสระตามสมควรในการตัดสินใจต่าง ๆ ภายในพื้นที่ที่ตนดูแล แต่ทั้งนี้อำนาจการตัดสินใจและการกำหนดนโยบายต่าง ๆ ก็ยังคงอยู่ที่ส่วนสำนักงาน กสทช.ส่วนกลาง เพราะตัวองค์กรและบุคลากรตามหลักการแบ่งอำนาจยังคงถือว่าเป็นของส่วนกลางซึ่งการกระจายอำนาจในลักษณะนี้มักเกิดขึ้นภายในหน่วยงานโดยการแบ่งเอาภารกิจและอำนาจหน้าที่ออกไปยังหน่วยงานที่ทำงานอยู่ในพื้นที่ท้องถิ่น เพื่อจัดทำบริการและปกครองพื้นที่นั้น ๆ อย่างมีเอกภาพภายใต้องค์กรเดียว

4. หน่วยงานมีจำนวนบุคลากรไม่สัมพันธ์กับปริมาณงาน มีจำนวนบุคลากรน้อยเกินไปทำให้ไม่เหมาะสมกับภารกิจ เช่น สำนักที่ตรวจสอบผังรายการมีจำนวนน้อยทำให้ตรวจสอบผังรายการไม่ทันหากส่งตามกฎหมายกำหนด สำนักจึงแก้ไขปัญหาโดยให้ผู้ประกอบการส่งผังรายการก่อนเวลาเป็นเดือนตุลาคม-พฤศจิกายน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบผังรายการให้แล้วเสร็จตามกฎหมายกำหนด แต่ช่วงเดือนที่ให้ส่งผังรายการผู้ประกอบการยังไม่ทราบว่าจะมีรายการอะไรบ้างจึงส่งผังรายการหลอก (ไม่ใช่รายการที่จะเกิดขึ้นจริง) หากมีจำนวนบุคลากรเพียงพอก็จะทำให้การตรวจสอบผังรายการเป็นไปตามกฎหมายกำหนดและไม่ต้องให้ผู้ประกอบการส่งผังรายการหลอก บางตำแหน่งมีความเฉพาะเจาะจง เช่น นิติกร เศรษฐกร มีการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะ เมื่อบรรจุจ้างพนักงานสามารถทำให้สามารถทำงานได้เต็มศักยภาพและทำงานได้ตรงกับภาระหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบ ในขณะที่บางตำแหน่งรับปริญญาตรีทุกสาขา อาจจะทำให้ทำงานไม่ดี ต้องใช้เวลาในการเรียนรู้งาน ในทางกลับกันบางครั้งนิติกร หรือเศรษฐกรได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานที่ต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของสื่อ แต่ยังขาดความรู้-ความเข้าใจด้านกิจการโทรทัศน์ และด้านกิจการโทรทัศน์มีเพียงบุคลากรส่วนน้อยที่สามารถเขียนรายงานได้ครบถ้วน ถูกต้อง

5. การประเมินผลการปฏิบัติงานของแต่ละสำนัก/สถาบัน/ศูนย์/สำนักงาน กสทช. ภาค/เขต การประเมิน KPI มีบุคลากรบางส่วนรู้สึกถึงความเหลื่อมล้ำ ด้วยภาระหน้าที่ของแต่ละบุคคลไม่เท่ากันจึงมี KPI ที่แตกต่างกัน

6. การบริหารสำนักงาน กสทช. ภาค/เขต เป็นไปตามข้อสั่งการของ สำนักงาน กสทช. ส่วนกลาง จึงทำให้การดำเนินการในบางเรื่องไม่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ซึ่งมีความแตกต่างกันในแต่ละภาค/เขต นอกจากการรับคำสั่ง หรือข้อสั่งการตามนโยบายของส่วนกลางแล้ว สำนักงาน กสทช.ควรกระจายอำนาจในบางภารกิจให้สำนักงาน กสทช.ภาค/เขต ได้ดำเนินการเป็นอิสระในขอบเขตที่ไม่ขัดต่อนโยบายส่วนกลางซึ่งสอดคล้องกับบริบท

ของพื้นที่และไม่ขัดต่อนโยบายของส่วนกลาง การรวมอำนาจทำให้อำนาจการตัดสินใจรวมอยู่ที่ส่วนกลาง เมื่อเกิดปัญหาในพื้นที่ การร้องขอการตัดสินใจจากส่วนกลางย่อมทำให้ไม่อาจแก้ไขปัญหาล่าช้า สำนักงาน กสทช.ภาค/เขต ควรเปิดโอกาสให้ได้ทำงานเชิงรุก มีงบประมาณบางส่วนในการดำเนินการกิจกรรมเป็นของภาค/เขต ไม่ใช่รอการควบคุม สั่งการ และบังคับบัญชาจากส่วนกลาง เพื่อดำเนินกิจกรรม หรือโครงการในพื้นที่ภาค/เขต ทั้งนี้ การสั่งการของ กสทช. ส่วนกลาง อาจทำให้การพัฒนาภาค/เขตไม่เหมาะสม หรือตรงตามความต้องการของภาค/เขต เพราะเป็นปัญหาของแต่ละภาค/เขตที่แตกต่างกัน

7. ความไม่ทันสมัยของข้อกฎหมาย ไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมภายนอก และเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้น เพื่อให้การขับเคลื่อนกิจการด้านโทรทัศน์ การส่งเสริมสนับสนุนกิจการโทรทัศน์และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องให้พัฒนาอีก ๆ ขึ้นไป สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลกต้องรีบดำเนินการปรับปรุงกฎระเบียบต่าง ๆ ให้ทันสมัย เช่น การให้บริการแพร่ภาพและเสียงผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ปัจจุบันไม่มีระบบการกำกับดูแล ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐบาลสูญเสียรายได้ ความไม่เป็นธรรมต่อผู้รับใบอนุญาต และผู้บริโภค นอกจากข้อกฎหมายแล้วยังรวมถึงการปรับปรุงแก้ไขประกาศหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์ เพื่อให้มีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และสภาพการแข่งขันในอุตสาหกรรมโทรทัศน์

8. บุคลากรบางส่วนของสำนักงาน กสทช. ไม่เข้าใจบริบทของการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีและสังคม จึงทำให้การทำงานเป็นลักษณะเดิม ไม่มีการเปลี่ยนแปลง บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการกิจจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้ ติดตามความเปลี่ยนแปลง และนำเสนอต่อผู้บริหาร เพื่อผลักดันให้มีการแก้ไขปัญหา หรือใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมได้ด้วย ดังนั้น สำนัก/สถาบัน/ศูนย์/สำนักงาน กสทช. ภาค/เขต มีความจำเป็นต้องส่งเสริมบุคลากรได้มีความรู้-ความเข้าใจที่ถูกต้องและเท่าทันต่อความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ รวมถึงมีโอกาสได้เสนอแนวทางการพัฒนาการทำงานและเนื้องานยิ่ง ๆ ขึ้นไปด้วย

9. การปฏิบัติงานบางภารกิจของในแต่สำนัก/สถาบัน/ศูนย์/สำนักงาน ขาดการประสานงานกัน และการส่งต่อข้อมูลซึ่งกันและกัน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกต่อผู้ติดต่อ หรือผู้มารับบริการ เพื่อเป็นการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงาน กสทช. ต้องทบทวนการปรับโครงสร้าง สำนัก/สถาบัน/ศูนย์/สำนักงาน กสทช. ภาค/เขต และการปรับแนวทางการทำงานให้มีการทำงานร่วมกันภายในสำนัก/สถาบัน/ศูนย์/สำนักงาน กสทช. ภาค/เขต และมีการบูรณาการร่วมกันให้มากยิ่งขึ้น รวมถึงการทำงานบูรณาการหน่วยงานภายนอกที่เป็นพันธมิตร หรือหน่วยงานที่ทำ MOU. ร่วมกันในการประสานภารกิจ เพื่อบริการประชาชน และคุ้มครองสิทธิของประชาชน ได้แก่ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค คณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงวัฒนธรรม กรมทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น

การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ปี 2567 นี้ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจการโทรทัศน์จากทั้ง 6 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันตก ดังแสดงในตารางที่ 5.1.2-2 ดังนี้

ตารางที่ 5.1.2-2 แสดงหน่วยงาน และจำนวนผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ภาค	จำนวน (คน)
ภาคกลาง	1
ภาคใต้	3
ภาคตะวันออก	4
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจการโทรทัศน์	5
รวมทั้งสิ้น	17

การวิเคราะห์ และ สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจการโทรทัศน์จากทั้ง 6 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันตก ตามข้อมูล ตาราง 5.1.2-2 ดังนี้

1. การผลิตละครไทยต้องมีการยกระดับให้มีคุณภาพมากขึ้น โดยเปลี่ยนวิธีนำเสนอ หรือลักษณะของการดำเนินเรื่องแบบใหม่ที่ไม่ผลิตซ้ำลักษณะเดิม ๆ เช่น เป็นละครที่กระตุ้นให้ผู้ชมรับรู้ หรือรู้สึกถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำ และแนวทางแก้ไขปัญหาด้วยตัวเองนั้นทำอย่างไร อยู่บนพื้นฐานความรู้ ทำงานร่วมกับสถาบันวิชาการ เนื้อหาส่วนหนึ่งเป็นการปลูกฝังค่านิยม คุณค่า ความภูมิใจ ความรักในคุณค่าของวัฒนธรรมไทย เตรียมทักษะสำหรับวัยรุ่นสำหรับการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ทักษะในการอยู่ร่วมกัน เคารพซึ่งกันและกัน และการรับมือกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น รวมถึงการดูแลสภาวะทางจิตใจ

2. เนื้อหาต้องมีคุณภาพ โทรทัศน์ต้องเป็นแหล่งถ่ายทอดและเป็นแหล่งเรียนรู้ของคนในชาติ เชื่อมโยงผู้ชม พื้นดินคุณค่าของสังคมไทย ให้ประชาชนในชาติเตรียมรับมือกับสภาวะการณ์ในอนาคตที่จะเกิดขึ้น เช่น ความพร้อมในการเข้าสู่สังคมผู้สูงวัย รู้เท่าทันมิถิฉาชีพ เตรียมรับมือภาวะโลกเดือด เป็นต้น

3. กสทช.ต้องรับดำเนินการประกาศแผน หรือทิศทางที่ชัดเจนหลังสิ้นสุดใบอนุญาตในปี 2572 และจะมีมาตรการสนับสนุนหรือไม่อย่างไร

3. ส่งเสริมและสนับสนุนอย่างเป็นรูปธรรมของสื่อท้องถิ่นตามประกาศไว้ใน พ.ร.บ.องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของสื่อท้องถิ่นในการดำรงอยู่คู่กับท้องถิ่นควรส่งเสริมและสนับสนุนให้สื่อท้องถิ่นร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในท้องถิ่น

4. ขาดการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวดกับการผลิตรายการโทรทัศน์ เช่น การนำเสนอข่าว หรือการเล่าข่าวที่มีความรุนแรง ออกข่าวซ้ำ ขยายข่าว ไม่เหมาะกับการออกสื่อทีวี

5. สนับสนุนงบประมาณในการผลิตคอนเทนต์ที่มีคุณภาพ สนับสนุนผู้ผลิตรายการที่มีเนื้อหาสร้างสรรค์ยกระดับสังคมให้สูงขึ้น และเป็นเนื้อหา สารที่เป็นประโยชน์ต่อคนในชาติ

6. กสทช.ควรออกกฎหมายที่ชัดเจนในการจัดการกับสื่อที่เป็นภัยต่อสังคม

7. ควรใช้ AI มาสนับสนุนเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกให้ผู้พิการ หรือผู้มีความบกพร่องทางการได้ยินและการมองเห็นได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ กีฬา ความรู้ สารบันเทิง หรือข้อมูลต่าง ๆ

8. การกำหนดนโยบายขาดการมีส่วนร่วมของประชาคมในองค์กร โดยส่วนใหญ่ใช้การบริหารงานแบบรวมอำนาจเข้าสู่ส่วนกลาง ขาดการกระจายอำนาจสู่ส่วนภูมิภาคซึ่งทำให้บางภารกิจไม่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่

9. จำนวนอัตรากำลังบางสำนักงานไม่สอดคล้องกับปริมาณงานและความรับผิดชอบ โดยในบางสำนักงานมีจำนวนบุคลากรมากกว่าปริมาณงานและความรับผิดชอบ ส่วนบางสำนักงานมีปริมาณงานมากกว่าบุคลากรที่ปฏิบัติงาน จึงทำให้การปฏิบัติงานมีความล่าช้า ไม่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้มารับบริการ

10. งบประมาณในการดำเนินงานของ กสทช.ภาค หรือ สำนักงาน กสทช.เขต ในบางพื้นที่มีจำนวนจำกัด จึงทำให้การดำเนินงานไม่สอดคล้องกับภารกิจที่ได้รับมอบหมาย หรือจำนวนจังหวัดที่รับผิดชอบ จึงทำให้งานขาดประสิทธิภาพ ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ หรือในบางกรณีจะทำให้งานล่าช้าในบางพื้นที่

11. การอนุมัติการจ้างบุคลากรไม่ตรงตามแผนอัตรากำลังในบางพื้นที่ แม้จะชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นของพื้นที่ไปแล้ว

12. คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน (กตป.) จำเป็นต้องโครงสร้างการบริหารงานแยก หรือมีบุคลากรประจำแยกส่วนจากสำนักงาน กสทช. และสามารถเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของ กสทช., เลขาธิการ กสทช., สำนักงาน กสทช. มีสิทธิ์เชิญบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของ กสทช., เลขาธิการ กสทช., สำนักงาน กสทช. เพื่อความอิสระในการปฏิบัติงาน และมีบุคลากรประจำเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของ กตป.

5.1.3 การวิเคราะห์ และ สรุปผลจากการจัดประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group)

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กสทช. ผู้บริหารสำนักงาน กสทช.เขตพื้นที่ภูมิภาค ผู้ประกอบการและผู้มีส่วนได้เสีย หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์

การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ปี 2567 นี้ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียกับกิจการโทรทัศน์รวมจำนวน 92 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการจัดประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) ดังมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 5.1.3-1

ตาราง 5.1.3-1 แสดงบทบาท และจำนวนผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ครั้งที่	ผู้เข้าร่วมประชุมเฉพาะกลุ่ม	จำนวน (คน)	ช่วงเวลาดำเนินการ
1	ผู้ประกอบการด้านกิจการโทรทัศน์/ผู้ผลิตรายการ/ IPTV/Cable TV/ดาวเทียม	21	1 ตุลาคม 2567
2	องค์กรวิชาชีพ สภาวิชาชีพ สมาคมวิชาชีพ / ผู้ประกอบการด้านกิจการโทรทัศน์/ผู้ผลิตรายการ/ IPTV/Cable TV/ดาวเทียม นักวิชาการ	20	2 ตุลาคม 2567
3	ผู้ประกอบการ นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนและ ด้านกิจการโทรทัศน์	29	8 ตุลาคม 2567

ครั้งที่	ผู้เข้าร่วมประชุมเฉพาะกลุ่ม	จำนวน (คน)	ช่วงเวลาดำเนินการ
4	สำนักงาน กสทช. นักวิชาการ ผู้ประกอบการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์	22	9 ตุลาคม 2567
รวม		92	

การวิเคราะห์ และ สรุปผลจากการจัดประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) คณะที่ปรึกษาสรุปผลเพื่อ
การวิเคราะห์เป็นการสรุปผลในภาพรวมของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 6 ราย มีประเด็นดังนี้

ผลการสัมภาษณ์ คณะที่ปรึกษาสรุปผลเพื่อการวิเคราะห์เป็นการสรุปผลในภาพรวมของผู้ให้ข้อมูล
สำคัญทั้ง 92 ราย มีประเด็นดังนี้

1. กสทช. ควรกำหนดวาระของการพัฒนาคนในชาติผ่านเครื่องมือที่มีอยู่ โดยกำหนดไปในแต่ละปีว่า
กิจการด้านโทรทัศน์ ต้องให้ความรู้ประชาชนในเรื่องใดของแต่ละปี เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการ
เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เพราะ กสทช.มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย หรือทิศทางของโทรทัศน์ไทย ดังนั้นจึงต้องใช้
อำนาจที่มีอยู่กำหนดนโยบาย เพื่อให้สื่อเป็นเครื่องมือของการให้การศึกษากับคนในประเทศ

2. ขาดการประสานงานระหว่างสำนักต่าง ๆ ของ กสทช. ผู้ประกอบการติดต่อเรื่องใด-เรื่องหนึ่ง
ผู้ประกอบการต้องสื่อสารกับอีกหลาย ๆ สำนักที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินการแล้วเสร็จ หน่วยงานภายในของ
สำนักงานควรมีการประสานงานกันภายใน

3. ปรับ หรือลดขั้นตอนวิธีการขอรับการสนับสนุนทุนจากกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง
กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ (กทปส.) ให้มีความซับซ้อนและยุ่งยากน้อยลง
เพราะหากเป็นผู้ประกอบการซึ่งไม่มีทักษะการเขียนข้อเสนอโครงการ หรือคำขอ รวมถึงต้องแสดงเอกสารจำนวน
มากในการประกอบคำขอ โดยให้ลดกระบวนการของกองทุนง่ายขึ้น และมีความชัดเจนในแต่ละขั้นตอน

4. การลงทุนในอุตสาหกรรมโทรทัศน์ โดยเฉพาะในแพลตฟอร์มการให้บริการเนื้อหาสื่อรายการโทรทัศน์
ภาพยนตร์ วิดีโอผ่านโครงข่ายอินเทอร์เน็ต (Over-the-Top: OTT) มีความซับซ้อนและใช้งบประมาณสูง
หน่วยงานภาครัฐควรสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานในการพัฒนาโอทีที การพัฒนาแพลตฟอร์มซึ่งในระยะเริ่มต้นใช้
งบประมาณสูง หากรัฐบาลพัฒนาแพลตฟอร์มเนชันแนล (National Platform) ซึ่งมีลักษณะเป็นการถ่ายทอดสด
ภาพและเสียงบนอินเทอร์เน็ต (Live Streaming) สามารถทำได้ทันที เพราะสถานีโทรทัศน์ต่าง ๆ มีสัญญาณอยู่
แล้ว ส่วนการให้บริการแบบออนดีมานด์ (On-Demand) มีความซับซ้อนต้องมีทำข้อตกลงกับผู้ประกอบการ เช่น
การจัดการลิขสิทธิ์ การแบ่งรายได้ต่าง ๆ เป็นต้น

5. แพลตฟอร์มในปัจจุบันทั้งจากต่างประเทศ หรือประเทศไทยเองเข้าถึงผู้บริโภคได้อย่างอิสระ และ
ผู้ประกอบการไทยแข่งขันกับแพลตฟอร์มต่างชาติทำได้ยาก ดังนั้นการกำกับดูแลควรให้สิทธิพิเศษกับ
ผู้ประกอบการไทย เช่น การลดหย่อนภาษี การสนับสนุนด้านประชาสัมพันธ์ การปรับปรุงความเร็วในการให้บริการ
และควรส่งเสริมให้แอปพลิเคชัน (Application) ของไทยถูกติดตั้งอัตโนมัติในสมาร์ตทีวีที่จำหน่ายในประเทศไทย
เหมือนกับที่มีปุ่ม Netflix หรือยูทูบ (YouTube) บนรีโมทในสมาร์ตทีวีซึ่งต้องตรงกับบริษัทผลิตสมาร์ตทีวี

6. ในอนาคตผู้บริโภค OTT จะเพิ่มขึ้น สิ่งที่มา คือ ค่าใช้จ่ายอินเทอร์เน็ต และอาจจะมีค่าใช้จ่ายการเป็นสมาชิก (Membership) อนาคตอินเทอร์เน็ตควรต้องเป็นสาธารณูปโภคพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนเข้าถึงได้ฟรี ไม่ต้องเสียค่าอินเทอร์เน็ต เพราะอินเทอร์เน็ต คือ สิ่งจำเป็นในการเข้าถึงบริการต่าง ๆ ได้

7. กสทช. ร่วมมือกับกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการทุกสถาน หรือผู้จัด มีโอกาสเข้าร่วมงานแสดงสินค้าขนาดใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่และการจำหน่ายคอนเทนต์ หรือจำหน่ายลิขสิทธิ์ในต่างประเทศ เพื่อเปิดโอกาสให้มีการเจรจาธุรกิจและซื้อขายลิขสิทธิ์โดยตรงซึ่งสามารถสร้างเครือข่ายธุรกิจและผลักดันให้คอนเทนต์ไทยเป็นที่รู้จักในตลาดต่างประเทศ ทั้งนี้รวมถึงการจัดภายในประเทศด้วย เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการและผู้ผลิตคอนเทนต์ได้มีพื้นที่แสดงผลงานและสร้างเครือข่ายระหว่างผู้ผลิตคอนเทนต์ ผู้ซื้อ และผู้ขายโดยตรง

8. สัดส่วนของรายการที่ทำให้ผู้พิการสามารถเข้าถึงข้อมูลมีจำนวนน้อยมาก เมื่อเทียบกับรายการที่มีอยู่ในปัจจุบันที่ออกอากาศในโทรทัศน์ โดยผู้พิการทางสายตา หรือผู้บกพร่องทางการได้ยิน มีความต้องการการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเช่นเดียวกับประชาชนปกติ แต่ด้วยค่าใช้จ่ายในการทำเสียงบรรยายภาพ (Audio Description: AD) และข้อความบรรยายภาพ (Closed Caption: CC) หรือวิธีการอื่น ๆ ที่จะทำให้ผู้พิการสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ หรือสาระอื่น ๆ ซึ่งเป็นการเพิ่มต้นทุนของการผลิตรายการจึงทำให้รายการที่ไม่ได้รับความนิยมไม่ได้จัดทำข้อมูลเพื่อให้ผู้พิการสามารถเข้าถึงข้อมูลได้

9. รายการสำหรับเด็ก และเยาวชนหายไปจากโทรทัศน์ รายการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพ เช่น กีฬา เข้าใจได้ว่า การผลิตรายการต่าง ๆ ต้องสามารถสร้างรายได้ ผู้ผลิตจึงลงทุนผลิต นั้นเป็นเรื่องของธุรกิจ แต่ข้อมูลข่าวสาร สารความรู้ต่าง ๆ ที่ประชาชนในชาติจำเป็นต้องได้รับก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่หน่วยงานภาครัฐต้องให้การสนับสนุน เช่น รายการที่เป็นประโยชน์สำหรับเด็ก และเยาวชนทุกช่วงวัย รายการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพ กีฬา ต่าง ๆ เป็นต้น

10. บทบาทของสำนักงาน กสทช. ที่เด่นชัด คือ การกำกับและควบคุม ส่วนบทบาทที่ผู้ประกอบการผู้ผลิตต้องการที่จะได้รับจากสำนักงาน กสทช. คือ บทบาทของการส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้ผลิตรายการผู้ประกอบการสามารถอยู่ได้ และอยู่ต่อไปท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี และพฤติกรรมของผู้บริโภค หรือผู้ชมที่เปลี่ยนแปลงไป

11. การทำงานร่วมกันระหว่าง สำนักงาน กสทช. กับสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) มีการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม แต่การสื่อสารและการบังคับใช้กฎหมายใช้เวลานาน เพราะเมื่อ อย.ส่งเรื่องไปที่ สำนักงาน กสทช. สำนักงานมีอำนาจในการสั่งระงับชั่วคราวได้ทันที เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายต่อผู้บริโภค ซึ่งการสั่งระงับไม่ใช่การลงโทษ ต่อมา สำนักงาน กสทช.จะต้องนำเรื่องเข้าประชุมบอร์ดของ กสทช. พิจารณาซึ่งใช้เวลาหลายเดือนในการดำเนินการ บางกรณีนานถึงหนึ่งปีในการดำเนินการ อำนาจของ กสทช. มีอำนาจในการดำเนินการ หาก อย.วินิจฉัยว่า โฆษณาผิดกฎหมาย กสทช.สามารถดำเนินการต่าง ๆ ได้ทันที เช่น ตักเตือน สั่งระงับโฆษณา ปรับ หรือเพิกถอนใบอนุญาต แต่การดำเนินการต้องนำเสนอที่ประชุมบอร์ดของ กสทช. พิจารณาสั่งการ ดังนั้นระหว่างนี้ ผู้ทำผิดกฎหมายยังสามารถโฆษณาต่อไปได้อยู่ ดังนั้น ต้องพัฒนาระบบการทำงานให้รวดเร็วขึ้น และแจ้งกลับมาถึง อย.ว่า สำนักงาน กสทช.ดำเนินการประเด็นดังกล่าวอย่างไร

12. ความล่าช้าในการดำเนินการประเด็นเรื่องต่าง ๆ ที่ กสทช. สำนักงาน กสทช. ได้หารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปแล้ว แต่ปัจจุบันยังไม่เสร็จสิ้นของประเด็นในการดำเนินการ อาจจะต้องรอเข้าวาระประชุมซึ่งมีจำนวนมาก

13. สื่อบางช่องขาดความเป็นกลาง เช่น มีการนำเสนอข่าวที่เป็นลักษณะเชิงบวกเพียงอย่างเดียวกับพรรคการเมืองหนึ่ง ๆ ส่วนอีกพรรคการเมืองหนึ่งนำเสนอข่าวในเชิงลบเพียงอย่างเดียว เป็นต้น

14. การบังคับใช้กฎหมายระหว่างทีวีดิจิทัลกับโอทีที ไม่เท่าเทียมกัน ทั้ง ๆ ที่เป็นการเผยแพร่ในลักษณะเดียวกัน ควรพิจารณาดำเนินการอย่างใด-อย่างหนึ่งเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกัน

15. ผังรายการส่งก่อนเริ่มปีใหม่ 90 วัน หรือ 3 เดือน เป็นกำหนดที่เร็วไป เพราะบางครั้งผู้ประกอบการยังไม่ทราบเลยว่าปีหน้าจะมีรายการอะไรบ้าง ดังนั้นผังที่ส่งมา คือ ผังรายการที่มีจริง และไม่มีจริงในปีหน้า แต่ที่ต้องส่งเช่นนั้น เพราะหากไม่ส่งก็มีความผิดจึงต้องส่งผังรายการให้ทันตามเวลากำหนด “ผังหลอก” ไปก่อน แล้วทำขอเปลี่ยนแปลงเข้ามาอีกครั้งเมื่อทราบแน่นอนแล้วว่าจะมีรายการอะไรที่แน่นอน

16. ข้อกำหนดในการปฏิบัติงานทำให้เกิดความล่าช้า เช่น การจัดการข้อร้องเรียนด้านกิจการโทรคมนาคมหากเป็นกรณีข้อร้องเรียนเรื่องเดิมที่เคยมีการวินิจฉัยแล้ว สามารถนำเสนอเข้าคณะอนุกรรมการคุ้มครองโทรคมนาคม และใช้มติของคณะอนุกรรมการ มอบให้เลขาฯ ออกคำสั่งได้เลย ส่วนด้านกิจการโทรทัศน์เมื่อรับข้อร้องเรียนแล้ว แม้ว่าจะเป็นกรณีเดียวกันที่เคยมีคำสั่งสั่งการไปแล้ว ต้องนำเข้าที่ประชุม กสทช. เพื่อพิจารณาวินิจฉัย และใช้มติของ กสทช. ให้เลขาฯ ออกคำสั่งได้ นี่ คือ ข้อแตกต่างของการดำเนินการตามกฎหมายที่ระบุไว้ซึ่งมีขั้นตอนที่ต่างกันทำให้ระยะเวลาในการจัดการข้อร้องเรียนล่าช้า

17. ปัจจุบันสำนักงาน กสทช. มีความตั้งใจนำแอปพลิเคชัน Traffy Fondue มาใช้รับเรื่องร้องเรียน ในส่วนของด้านกิจการโทรทัศน์ไม่สามารถรับข้อร้องเรียนผ่านช่องทาง Traffy Fondue ได้ เพราะกฎหมายไม่ได้ระบุ เพราะด้านกิจการโทรทัศน์กฎหมายระบุชัดเจนว่ารับเรื่องร้องเรียนผ่านช่องทางที่กำหนด เพื่อให้กิจการโทรทัศน์สามารถรับเรื่องร้องเรียนผ่านช่องทาง Traffy Fondue ได้ ด้านกิจการโทรทัศน์จึงต้องออกประกาศฯ เพื่อให้สามารถรับแจ้งข้อร้องเรียนผ่านช่องทาง Traffy Fondue ได้เช่นเดียวกับด้านอื่น ๆ

5.1.4 การวิเคราะห์ และ สรุปผลการจัดประชุม เพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing)

การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ปี 2567 นี้ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียกับกิจการโทรทัศน์ รวมจำนวน 938 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการจัดประชุม เพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing) ดังมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 5.1.4 -1

ตารางที่ 5.1.4 -1 พื้นที่ และจำนวนผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ภาค	จำนวน (คน)
ครั้งที่ 1 ภาคกลาง จังหวัดนครปฐม วันที่ 16 ตุลาคม 2567	153
ครั้งที่ 2 ภาคเหนือ จังหวัดพิษณุโลก วันที่ 29 ตุลาคม 2567	169
ครั้งที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดหนองคาย วันที่ 13 พฤศจิกายน 2567	157
ครั้งที่ 4 ภาคใต้ จังหวัดนครศรีธรรมราช วันที่ 20 พฤศจิกายน 2567	153
ครั้งที่ 5 ภาคตะวันออก จังหวัดระยอง วันที่ 27 พฤศจิกายน 2567	156
ครั้งที่ 6 ภาคตะวันตก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ วันที่ 4 ธันวาคม 2567	150
รวม	938

การวิเคราะห์ และ สรุปผลการจัดประชุม เพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing) คณะที่ปรึกษาสรุปผลเพื่อการวิเคราะห์เป็นการสรุปผลในภาพรวมของผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 938 ราย มีประเด็นดังนี้

1. การโฆษณา

1.1 รายการที่มีการโฆษณาแฝงเป็นการสอดแทรกสินค้า หรือลักษณะของสินค้าที่มีลักษณะเป็นสิ่งของ หรือแผ่นป้ายเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในรายการไม่ว่าจะเป็นแผ่นป้าย ชื่อสินค้า หรือตัวผลิตภัณฑ์ที่วางอยู่ในรายการ วางสินค้าประกอบบนโต๊ะพิธีกรโดยมีโลโก้ของสินค้าประกอบอยู่ด้วยในลักษณะที่กล้องสามารถจับภาพให้ผู้ชมรายการมองเห็นได้อย่างชัดเจนตลอดเวลา

1.2 ผู้ชมถูกบังคับให้ชมทำโฆษณาแฝง (Tie-in) มากเกินไป เช่น ระหว่างที่พิธีกรสัมภาษณ์ หรือสนทนากับแขกรับเชิญ พิธีกรทำรายการอยู่ดี ๆ ก็ถามแขกรับเชิญรายการว่า ทำไมถึงหน้าใส แขกรับเชิญก็อธิบาย อธิบาย เชื่อมโยงเข้าสู่ผลิตภัณฑ์ และบรรยายสรรพคุณของสินค้า หรือพูดคุยเกี่ยวกับความดีเด่นของสรรพคุณสินค้า บางครั้งพิธีกรแปลงข้อมูลของสินค้ามาอยู่ในเนื้อหาข่าว จึงทำให้ผู้ชมแยกไม่ออกว่า สิ่งที่คุณดำเนินรายการพูดถึงเป็นข่าว หรือการโฆษณาขายสินค้า

1.3 ช่วงของการโฆษณาธุรกิจเป็นช่วงที่ กสทช.ต้องควบคุม หรือป้องกันการหลอกลวงด้วยมิดิตกาให้สินค้า หรือบริการที่โฆษณาในรายการโทรทัศน์ต้องผ่านการตรวจสอบจากหน่วยงานควบคุมที่เกี่ยวข้อง และ

ในขณะที่โฆษณาต้องขึ้นคำบรรยายแทนเสียง (Caption) หรือข้อความหมายเลขโทรศัพท์เพื่อให้ติดต่อร้องเรียนหรือหน่วยงานสำหรับร้องเรียนซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐบาล ไม่ใช่หมายเลขโทรศัพท์ของผู้ผลิต หรือผู้ขายเพียงอย่างเดียว หากซื้อสินค้า หรือบริการนั้นผู้ชมซื้อมาแล้วไม่เป็นไปตามโฆษณาจะได้แจ้งไปยังหน่วยงานภาครัฐที่ควบคุมดำเนินการกับผู้ขาย/ผู้โฆษณา

1.4 การโฆษณา หรือกล่าวอ้างสรรพคุณเกินจริงทำให้ผู้บริโภคหลงเชื่อและซื้อผลิตภัณฑ์นั้น ๆ รวมถึงการจูงใจทางการตลาดซึ่งจำหน่ายสินค้าในราคาที่ต่ำ และมีของฟรีมีเย็บจำนวนมากซึ่งต่ำกว่าราคาดู และผู้ชมรู้สึกว่าคุณมีการซื้อสินค้านั้น ๆ

2. คุณภาพเนื้อหาของรายการ

2.1 ความรุนแรงของข่าวที่น่าเสนอ และนำเสนอแบบต่อเนื่อง การจัดระดับความเหมาะสม (Rating) ควรเพิ่มในรายการข่าว หรือวิเคราะห์ข่าวด้วย เพราะปัจจุบันการนำเสนอข่าวมีการนำเสนอที่เป็นความรุนแรงนำเสนอแบบย่ำ ๆ เหตุการณ์ในทุก ๆ ช่องและนำเสนอยาวนานต่อเนื่อง โดยบางข่าวเป็นภาพไม่เหมาะสมต่อเด็กและเยาวชน

2.2 การผลิตรายการควรคำนึงถึงรายการที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อสังคม โทรทัศน์ควรเป็นสื่อกลางเป็นแหล่งเรียนรู้ เช่น ควรมีรายการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างงาน-สร้างอาชีพ รายการที่เกี่ยวข้องกับความรู้พื้นฐาน เช่น ภาษาอังกฤษพื้นฐาน รายการเกี่ยวกับอาชีพ และเส้นทางอาชีพสำหรับนักเรียน

2.3 โทรทัศน์เป็นเครื่องมือในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม รายการส่งเสริมการศึกษา จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม และรายการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจการปกครองระบอบประชาธิปไตย

2.4 รายการข่าว หรือการวิเคราะห์ข่าวนำเสนอข่าวควรมีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล หากมีข้อมูลใดผิดพลาดต้องนำเสนอ ควรนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องในภายหลังด้วย

2.5 รายการบางประเภทเพิ่มความขัดแย้งในสังคม เช่น นำคู่กรณีมาเผชิญหน้ากัน และอาจจะนำไปสู่การใช้ถ้อยคำที่หยาบคาย

2.6 รายการประเภทรายการสาระบันเทิง ควรมีการผลิตและเสนอรายการที่เป็นการสะท้อนสังคม โดยให้แง่คิดต่อผู้ชมสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

2.7 รายการประเภทเกมโชว์มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรือมีเกมโชว์ลักษณะเดียวกันในแต่ละรายการ มีลักษณะเดียวกัน ควรส่งเสริมด้านความเชิงสร้างสรรค์ ไม่ลอกเลียนแบบรายการจากต่างประเทศ สำหรับรายการที่มีการแข่งขันกัน ไม่ควรมีการโหวต เพื่อใช้เงินให้ชนะการแข่งขัน หรือให้ซื้อสินค้าที่ไม่มีคุณภาพ

2.8 ละคร ซีรีส์ ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตละคร ซีรีส์สะท้อนความเป็นจริงของสังคมอย่างสร้างสรรค์ แฝงแง่คิดและค่านิยมที่ดีแก่สังคม เกิดการพัฒนาความรู้และนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

2.9 ควบคุมรายการที่น่าเสนอข่าวไร้สาระ มอมเมาประชาชน เนื้อหาไม่อยู่บนพื้นฐานของหลักทางวิทยาศาสตร์

2.10 การนำเสนอข่าว หรือการเล่าข่าวการเมืองของบางรายการมีเนื้อหาไม่เป็นกลาง มีเจตนาเลือกข้างอย่างชัดเจน

2.11 รายการโทรทัศน์ต้องส่งเสริม หรือสร้างการตระหนักรู้และทำให้เกิดความเข้าใจเรื่องความหลากหลายทางวัฒนธรรมของคนในชาติและเคารพความแตกต่างและหลากหลายเหล่านั้น

2.12 กสทช. ควรกำหนดเป็นทิศทาง หรือนโยบายในแต่ละปี หรือช่วงปีว่า ประชาชนในชาติต้องได้รับความรู้อะไร เพื่อเตรียมความพร้อมรับกับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตและสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เช่น การเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงวัย

2.13 การนำเสนอข่าว หรือเล่าข่าวทุกช่องนำเสนอข่าวซ้ำ ๆ เดิม ๆ จัดทรายละเอียดของข่าวมากเกินไปจนจำใจ และอาจจะเป็นพฤติกรรมลอกเลียนแบบได้สำหรับผู้ชมที่ขาดวิจารณญาณ หรือในช่วงวัยที่คิดสอนตนเองไม่ได้

2.14 ละคร หรือซีรีส์ มีฉากที่ไม่เหมาะสม และมีพฤติกรรมรุนแรง ก้าวร้าวเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีต่อเด็กและเยาวชน

2.15 เนื้อหาของละคร หรือซีรีส์ ไม่มีอะไรใหม่ ขาดความสร้างสรรค์ โครงเรื่องซ้ำ ๆ ไม่แตกต่างกัน ผู้ชมสามารถคาดเดาได้ทั้งเรื่อง

2.16 การนำเสนอความบันเทิงโดยต้องไม่ขัดต่อหลักศีลธรรมจรรยา เช่น วางยาสลับแมว นางเอกไม่รักพระเอก-พระเอกข่มขืนนางเอก เป็นต้น

2.17 รายการทีวีควรนำเสนอสาระที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนและการขับเคลื่อนประเทศ เช่น ให้ความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม การเตือนภัยมีฉาชีพ เป็นต้น

2.18 โทรทัศน์ควรเป็นสื่อกลาง และเป็นช่องทางในการสื่อสารกับประชาชนในสภาวะวิกฤติ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อาจจะทำให้เกิดความเสียหายเป็นวงกว้างต่อประชาชน เช่น น้ำท่วม ฝนตกหนัก เป็นต้น

2.19 เยาวชนต้องการให้มีรายการที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของแต่ละช่วงวัยที่อยู่ในรูปของความบันเทิงเป็นการให้สาระความรู้โดยผ่านความบันเทิง หรือการใช้ความบันเทิงเป็นเครื่องมือในการสร้างความรู้ (Edutainment) เช่น ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การแนะแนวการศึกษาต่อ การแนะแนวอาชีพในอนาคต รายการที่มีเนื้อหาเป็นเชิงจิตวิทยาการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคม รายการท่องเที่ยว

2.20 ควรมีรายการ หรือช่องเฉพาะในการสร้างเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนทั่ว ๆ ไป โดยมีเนื้อหาสั้น ๆ ในเชิงเทคนิค เมื่อดูรายการแล้วสามารถทำได้ทันที เช่น การซ่อมน้ำประปาเบื้องต้น การเปลี่ยนหลอดไฟ การเช็ครถยนต์ก่อนออกเดินทาง การดูแลสุขภาพเบื้องต้น เป็นต้น

2.21 เนื้อหาของข่าวซ้ำเดิม ทำซ้ำซ้ำ เช่น ข่าวข่มขืน ฆ่ากันตาย ข่าวพระ ข่าวธุรกิจเครือข่าย เป็นต้น

2.22 ขี้ข่าว ผู้ประกาศข่าวแสดงความคิดเห็นส่วนตัวลงไปในข่าวด้วย บางครั้งแยกไม่ออกว่าส่วนไหนเนื้อหาข่าว หรือส่วนใดเป็นความคิดเห็นของผู้ประกาศข่าว

2.23 นำเสนอข่าว หรือรายการที่แพร่ภาพและเสียงเกี่ยวกับเรื่องงมงาย เหนือธรรมชาติ – เหนือความเป็นจริง ความเชื่อเรื่องผีสิง คาถาอาคมและเรื่องเหนือธรรมชาติ

2.24 เนื้อหาข่าวรุนแรง ใช้กราฟิกที่อาจจะก่อให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ มีการผลิตเนื้อหาข่าวซ้ำ ๆ บางสถานีโทรทัศน์จัดทำภาพจำลองการเกิดเหตุการณ์อย่างละเอียด และเผยแพร่ภาพและเสียงซ้ำวันไปตลอดต่อเนื่องเป็นสัปดาห์

2.25 เนื้อหาของข่าวไม่ทันต่อเหตุการณ์ เน้นการเล่าข่าวโดยนำเนื้อหาข่าวมาจากแหล่งข่าวอื่น ๆ ที่เผยแพร่ไปแล้วมาเผยแพร่ซ้ำ

2.26 ควรมีพื้นที่ข่าวดี ๆ บ้าง เป็นข่าวที่น่าชื่นชม ข่าวที่น่าเป็นแบบอย่างกับคนในชาติ

3. ความเห็นอื่น ๆ

3.1 หน่วยงานภาครัฐควรสนับสนุนและส่งเสริมรายการทีวีท้องถิ่น หรือโทรทัศน์ท้องถิ่น เพราะต้องการรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่นไว้ และต้องการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของท้องถิ่นตนเองไปยังสาธารณะชน นอกจากนี้ได้ความรู้แล้วยังอาจจะเป็นการแนะนำแหล่งท่องเที่ยวของท้องถิ่นต่าง ๆ ที่มีความแตกต่างกันและความน่าสนใจของแต่ละพื้นที่แตกต่างกัน

3.2 ผู้พิการ หรือผู้เปราะบางควรได้รับโอกาสในการเข้าถึงโทรทัศน์เช่นเดียวกับผู้คนปกติทั่วไป หรือส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการให้เข้าถึงหรือรับรู้ และใช้ประโยชน์จากรายการของกิจการโทรทัศน์อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้ผู้พิการในลักษณะต่าง ๆ เข้าถึงข้อมูลที่จำเป็นในการดำรงชีวิต

3.3 ประชาชนบางกลุ่มไม่ทราบช่องทางการร้องเรียน การแจ้งปัญหาที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์ หรือช่องทางการร้องเรียนที่มีอยู่นั้นไม่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ เช่น ผู้สูงอายุไม่สะดวกในช่องทางระบบโทรศัพท์อัตโนมัติ หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์จดหมายอิเล็กทรอนิกส์อีเมล

5.2 นำเสนอข้อเท็จจริงหรือข้อสังเกตจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลพร้อมทั้งความเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์

5.2.1 การประเมินตามกรอบการประเมินตามตัวแบบ CIPPI ต่อการปฏิบัติงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช.

1. การประเมินบริบท (Context Evaluation) การปฏิบัติงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ได้ดำเนินการสอดคล้องตามยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2561-2580) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ.2561-2580) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563-2568) (ฉบับปรับปรุง) แผนยุทธศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2565-2570) การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ระบบนิเวศสื่อที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา วัตถุประสงค์ของโครงการต่าง ๆ มีเป้าประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจดิจิทัลและสังคมดิจิทัล การแข่งขันในตลาดสากล เป็นต้น ดังนั้น การดำเนินงานของ กสทช.ด้านกิจการโทรทัศน์จึงสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ของระดับประเทศ และสอดคล้องกับทิศทางและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ระบบนิเวศสื่อที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเช่นกัน

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) ปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากรของสำนักงาน กสทช. มีประเด็นเกี่ยวกับคุณสมบัติไม่ตรงกับภาระงานที่ได้รับผิดชอบ โดยการสรรหาและการคัดเลือกคุณสมบัติที่ไม่เฉพาะเจาะจง ดังนั้นเมื่อบรรจุแล้ว พนักงานต้องปฏิบัติงานในตำแหน่งที่ไม่ตรงกับคุณสมบัติส่งผลกระทบต่อปฏิบัติงานได้ไม่เต็มศักยภาพ ความเฉพาะเจาะจงของสาขาวิชา/คุณสมบัติมีความจำเป็นในการปฏิบัติงาน เพื่อให้การทำงานที่มีประสิทธิภาพ และเกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการปฏิบัติงาน การจัดสรรอัตรากำลังของแต่ละสำนัก/สถาบัน/ศูนย์/สำนักงาน กสทช. ภาค/เขต ไม่สอดคล้องตามปริมาณของภารกิจที่ได้รับมอบหมาย เช่น บางหน่วยงานมีปริมาณงานจำนวนมาก และเกี่ยวข้องกับผู้รับบริการภายนอกที่ความล่าช้าทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้รับบริการภายนอก แต่จำกัดด้วยจำนวนบุคลากรจึงทำให้บริการล่าช้า วิธีการแก้ไขปัญหา คือ การมอบหมายงานให้พนักงานต่างหน่วยงานมาช่วยปฏิบัติงานในช่วงเวลาที่มีงานจำนวนมากซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการทำงาน บางภารกิจมีการแก้ไขปัญหาที่กระทบต่อผู้รับบริการ การสร้างแนวปฏิบัติให้ผู้รับบริการดำเนินการก่อนกำหนดเวลาตามกฎหมาย ซึ่งกระทบต่อผู้รับบริการ เช่น การให้ส่งผังรายการก่อนที่กฎหมายกำหนด โดยส่งเดือนตุลาคมซึ่งผู้ประกอบการยังไม่ทราบว่าจะมีรายการอะไรบ้างในช่วงเดือนตุลาคมจึงส่งผลหลอก (ไม่ใช่รายการจริง) ให้ด้านกิจการโทรทัศน์ตรวจผังรายการตามกฎหมายกำหนด การแบ่งจำนวนจังหวัดของสำนักงาน กสทช. ภาค/เขต บางภาค/เขตรับผิดชอบจังหวัดที่มากกว่าจำนวนอัตรากำลังที่ได้รับจัดสรร นอกจากนี้ การปฏิบัติงานไม่ตรงกับคุณสมบัติและความเชี่ยวชาญทำให้การปฏิบัติงานเกิดความล่าช้า เช่น คุณสมบัติด้านวิศวกรรมศาสตร์แต่ปฏิบัติงานด้านอื่นที่ไม่ใช่ด้านวิศวกรรมศาสตร์

ระบบการบริหารส่วนใหญ่ในเชิงพฤตินัยของสำนัก/สถาบัน/ศูนย์/สำนักงาน กสทช. ภาค/เขต เป็นหลักการรวมอำนาจ (Centralization) ทั้งนี้บางหน่วยงานการบริหารตามหลักการรวมอำนาจอาจจะไม่เหมาะสม ไม่ก่อให้เกิดประสิทธิผล-ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานทำให้การแก้ปัญหาและการปฏิบัติงานต้องกระทำตามกฎระเบียบที่เคร่งครัดตามลำดับขั้นตอนในการบังคับบัญชาก่อให้เกิดความยุ่งยากในการปฏิบัติงาน เกิดความล่าช้าในการแก้ไขปัญหา และยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของพื้นที่ซึ่งแต่ละพื้นที่มีข้อจำกัด มีความหลากหลายในพื้นที่ต่าง ๆ มีปัญหาที่แตกต่างกันด้วยสภาพของภูมิศาสตร์/พื้นที่/พฤติกรรมของประชาชนในพื้นที่ เช่น สำนักงาน กสทช. ภาค/เขต เป็นต้น ดังนั้นเพื่อให้เกิดประสิทธิผล-ประสิทธิภาพเกิดความรวดเร็วในการแก้ปัญหา และยังสามารถตอบสนองความต้องการที่หลากหลายในพื้นที่ต่าง ๆ ได้ตรงตามความต้องการพื้นที่นั้นสำนักงาน กสทช. ภาค/เขต ควรใช้หลักการกระจายอำนาจในบางภารกิจ เพื่อให้พื้นที่สามารถดำเนินกิจกรรม/โครงการที่สอดคล้องกับความต้องการ หรือบริบทในพื้นที่

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) กระบวนการปฏิบัติงานของสำนัก/สถาบัน/ศูนย์/สำนักงาน กสทช. ภาค/เขต นั้น ปฏิบัติงาน หรือกระทำตามข้อบังคับ กฎ ระเบียบ พ.ร.บ. หรือกฎหมายของหน่วยงานที่เคร่งครัดตามลำดับขั้นตอนตามสายงานในการบังคับบัญชาซึ่งเป็นผลดี คือ เกิดเอกภาพในการปกครองและการบริหารจัดการ แต่ในบางกรณีข้อบังคับ กฎ ระเบียบ พ.ร.บ. หรือกฎหมายของหน่วยงานล้าสมัย ไม่ทันต่อสภาพการณ์-บริบทของสิ่งแวดล้อมภายนอก เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว พฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป สภาพการณ์ภูมิทัศน์สื่อเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจนกฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่มีอยู่ไม่สามารถรองรับการกำกับดูแลสื่อในสภาพการณ์จริงได้จึงทำให้เกิดช่องว่างของกฎหมายจึงทำให้เกิดความเสียหายต่อประชาชนผู้รับบริการด้านกิจการโทรทัศน์ เช่น การสตรีมผ่านอินเทอร์เน็ต (Over-the-Top: OTT) ประเด็นที่ปราศจากการควบคุม ไม่มีกฎหมายที่ชัดเจน ไม่มีหน่วยงานที่ควบคุมกำกับและดูแลโดยเฉพาะในการเผยแพร่ ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ การให้บริการเนื้อหาการสตรีมผ่านอินเทอร์เน็ต ไม่สามารถควบคุมเนื้อหาที่เหมาะสมได้ การกำหนดราคาที่เหมาะสมกับผู้บริโภค การมีโฆษณาคั่นระหว่างการรับชม แม้จะมีการซื้อค่ารับชม หรือชำระค่าสมาชิกแล้วก็ตาม

ข้อกฎหมายที่เป็นข้อปฏิบัติในการทำงานยังมีความยุ่งยาก มีขั้นตอนที่ยาก เพิ่มระยะเวลาในการขอรับบริการ และยึดประโยชน์ของประชาชนเป็นที่ตั้ง ประชาชนผู้รับบริการ ผู้ได้รับใบอนุญาตได้รับบริการอย่างรวดเร็วและเป็นประโยชน์ต่อประชาชน เช่น ด้านกิจการโทรทัศน์ควรแก้ไขประกาศฯ ให้สามารถรับซื้อร่องเรียนผ่าน Traffy Fondue ได้ เหมือนกับด้านอื่น ๆ ที่รับซื้อร่องเรียนผ่าน Traffy Fondue ยกเว้นด้านกิจการโทรทัศน์ การดำเนินการ หรือสั่งดำเนินการที่เป็นเรื่องซ้ำเดิมที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วสามารถดำเนินการได้ทันที เลขาธิการ กสทช. สามารถสั่งดำเนินการได้ โดยไม่ต้องเข้าที่ประชุม กสทช. คณะทำงานของ สำนักงาน กสทช.ควรจัดประชุมร่วมกับหน่วยงานที่ทำความร่วมมือ MOU กันเป็นประจำ เพื่อหารือเรื่องการทำงานร่วมกัน เช่น กสทช./อย./สคบ. เป็นต้น ประเด็นความล้าสมัยของข้อบังคับ กฎ ระเบียบ พ.ร.บ. หรือกฎหมาย สำนักงาน กสทช.ต้องดำเนินการสำรวจและสะท้อนผลการปฏิบัติงานในปัจจุบันว่า มีข้อบังคับ กฎ ระเบียบ พ.ร.บ. หรือกฎหมายของหน่วยงานฉบับใดบ้างที่ไม่ทันสมัย ไม่สนับสนุนการปฏิบัติงาน และทำให้เกิดการสิ้นเปลืองทรัพยากรในการดำเนินการจาก

ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ พ.ร.บ. หรือกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อเสนอต่อ กสทช. เพื่อพิจารณาแก้ไข ปรับปรุง หรือยกเลิกไป

นอกจากนี้รวมถึงความล่าช้าในการปฏิบัติงานด้วย เช่น ร่างประกาศต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการ โทรทัศน์อยู่ระหว่างการดำเนินการขอเข้าวาระการประชุมของคณะกรรมการ กสทช. ซึ่งประกาศบางฉบับใช้ระยะ เวลานานกว่าที่กำหนดไว้ ส่งผลในระเบียบ ข้อกฎหมายต่าง ๆ ไม่ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โดยจากการรวบรวมสถิติพบว่า ปี พ.ศ.2568 มีวาระที่รอการพิจารณา มากกว่า 40 เรื่อง เมื่อเทียบกับ ปี พ.ศ.2567 ในคราวประชุมครั้งที่ 1/2567 มีวาระค้างพิจารณา มากกว่า 30 เรื่อง ส่วนในคราวประชุมครั้งที่ 1/2568 มีวาระ ค้างพิจารณาจำนวนกว่า 40 เรื่อง ซึ่งทั้ง 2 ปี มีวาระการประชุมจำนวนมากซึ่งอาจจะส่งผลกระทบ หรือทำให้เกิด ความเสียหายต่อการบริหารงานของ กสทช. รวมถึงความเสียโอกาสหลาย ๆ มิติของประเทศไทย

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) การประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ สำนักงาน กสทช. ประจำปี 2567 สายงานกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ โดยประเมินผลผลิตจากโครงการ/ กิจกรรมเทียบกับดัชนีชี้วัดความสำเร็จที่กำหนดไว้ พบว่า ร้อยละ 92 ของจำนวนโครงการทั้งหมดที่ประเมิน บรรลุ ตามดัชนีชี้วัดผลผลิตของงาน/กิจกรรม/โครงการ โดยดัชนีชี้วัดความสำเร็จของงาน/กิจกรรม/โครงการ ประเมิน ด้วย 4 ประเด็นชี้วัด ประกอบด้วย ดัชนีชี้วัดเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ เชิงเวลา และดัชนีชี้วัดค่าใช้จ่ายซึ่ง คือ การ บริหารจัดการค่าใช้จ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนผลผลิตของ กสทช.ด้านกิจการโทรทัศน์ ตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงานแผนแม่บทกิจการ กระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฉบับที่สอง (พ.ศ.2563-2568) (ฉบับปรับปรุง) ปี พ.ศ.2567 พบว่า ผลผลิตเป็นไป ตามแผน คิดเป็นร้อยละ 77 ของจำนวน Flagships ในปี พ.ศ.2567 ทั้งหมด และส่วนใหญ่ของ Flagships เป็นร่าง ประกาศ กสทช./การศึกษาผลการดำเนินงาน/การพยากรณ์ในอนาคต โดยแผนแม่บทฯ มี 3 วัตถุประสงค์ มีดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 สำเร็จดำเนินการเป็นไปตาม Flagships ทั้ง 3 กิจกรรม ได้แก่ ดำเนินกระบวนการที่จัด ให้มีทีวีชุมชนต้นแบบ พิจารณามาตรการและส่งเสริมให้มีเคเบิลทีวีมีบทบาทต่อท้องถิ่นมากขึ้น และขยายโอกาส ทดลองทดสอบเทคโนโลยีทางเลือกทั้งทางด้านเทคนิคและด้านธุรกิจ

วัตถุประสงค์ที่ 2 สำเร็จเป็นไปตามแผน 1 Flagships ได้แก่ นำผลการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาภาคทัศน์ที่ เหมาะสมสำหรับในอนาคตกิจการโทรทัศน์ไทยมาปรับใช้ผ่านการประสานความร่วมมือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การกำหนดโครงสร้างกิจการโทรทัศน์ และการกำกับดูแลที่เหมาะสมในอนาคต และไม่เป็นไปตามแผน 2 Flagships คือ นำผู้ให้บริการแพลตฟอร์มดิจิทัลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเข้าสู่ระบบ ไม่เป็นไปตามแผนเพราะต้องม การกำหนดแนวทางที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินการเกี่ยวกับพัฒนาช่องทางการเข้าถึงกิจการโทรทัศน์ภาคพื้นดิน บนแพลตฟอร์มดิจิทัลจึงสามารถดำเนินการส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปได้ และจัดทำข้อเสนอแนะในการแก้ไขร่าง กฎหมายแม่บทให้สอดคล้องกับระบบนิเวศของอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป ไม่เป็นไปตามแผนเพราะอยู่ใน ระหว่างรวบรวมความเห็นและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย

วัตถุประสงค์ที่ 3 สำเร็จดำเนินการเป็นไปตาม Flagships ทั้ง 3 กิจกรรม ได้แก่ ทบทวนปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อนำไปสู่การผลิตเนื้อหาที่มีคุณภาพแข่งขันได้ ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การอำนวยความสะดวกในการส่งเสริมอุตสาหกรรมโทรทัศน์ในลักษณะต่าง ๆ และขับเคลื่อนมาตรการ Co-production การสร้างแรงจูงใจและสิทธิประโยชน์อื่น ๆ ให้เกิดผลในทางปฏิบัติเพื่อกระตุ้นการผลิตเนื้อหาที่มีการเผยแพร่ผ่าน Global platform

วัตถุประสงค์ที่ 4 สำเร็จดำเนินการเป็นไปตาม Flagships ทั้ง 3 กิจกรรม ได้แก่ กำหนดกรอบแนวทางพร้อมเริ่มเข้าสู่กระบวนการพัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัล สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาและใช้ประโยชน์แพลตฟอร์มดิจิทัลในอนาคตอย่างต่อเนื่อง ศึกษาแนวทางในการกำหนดมาตรการในการกำหนดให้อุปกรณ์ Connected TV มีการติดตั้งช่องทางการเข้าถึงกิจการโทรทัศน์ภาคพื้นดินบนแพลตฟอร์มดิจิทัล และกำหนดแนวทางการพัฒนาผู้ประกอบการเคเบิลและดาวเทียมในการปรับตัวเข้าสู่การให้บริการดิจิทัล

5. การประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation) จากการตรวจสอบผลการดำเนินงานของแผนปฏิบัติการสำนักงาน กสทช. ประจำปี 2567 สายงานกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ และตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการดำเนินงานตาม Flagships ของแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฉบับที่สอง (พ.ศ.2563-2568) (ฉบับปรับปรุง) ปี พ.ศ.2567 ไม่พบการรายงานผลกระทบของโครงการทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้น ประเด็นการประเมินผลกระทบมีความสำคัญซึ่งการประเมินในปัจจุบันต้องประเมินผลผลิต (Outputs) ผลลัพธ์ (Outcomes) และผลกระทบ (Impacts) ด้วย เพื่อให้รู้ว่าสิ่งที่กำลังจะดำเนินการนั้นจะมีผลกระทบอย่างไร ก่อนนำไปปรับปรุง เพื่อลดผลกระทบเชิงลบให้เกิดขึ้นน้อยลงที่สุด หรือป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นเลย และเพื่อเพิ่มผลกระทบเชิงบวกให้มากขึ้น ดังนั้น กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. มีความจำเป็นต้องมีการประเมินผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบในรายงานผลการดำเนินงานด้วย

ผลกระทบเชิงบวกของด้านกิจการโทรทัศน์ที่ประชาชนมีความคาดหวังว่า กสทช.ด้านกิจการโทรทัศน์ ซึ่งเป็นผู้มีบทบาทและหน้าที่ในการส่งเสริม กำกับ ควบคุม และดูแลผู้ได้รับใบอนุญาตจะทำให้โทรทัศน์ไทยมีรายการที่หลากหลาย เช่น รายการสำหรับเด็กและเยาวชน รายการที่มีเนื้อหาส่งเสริมเอกลักษณ์ความเป็นท้องถิ่น หรือมีคุณค่าเชิงวัฒนธรรมของประเทศไทย รายการที่มีเนื้อหาส่งเสริมความหลากหลายในสังคมพหุวัฒนธรรมในมิติต่าง ๆ เช่น เพศสภาพ ชาติพันธุ์ ศาสนา วัฒนธรรม วิถีชีวิต เป็นต้น โดยปัจจุบันประชาชนให้ความเห็นที่สอดคล้องตรงกันว่า รายการขาดความหลากหลาย และให้ความรู้ต่อประชาชนทุกช่วงวัย รวมถึงหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. จะทำให้ หรือสร้างสังคมที่รู้เท่าทันสื่อ ปลอดภัยและสร้างสรรค์

5.2.2 การประเมินตามกรอบการวิเคราะห์การวัดผลองค์กรแบบสมดุล ต่อการปฏิบัติงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช.

5.2.2.1 มุมมองด้านการเงิน (Financial Perspective) ความสามารถในการบริหารการเงิน เมื่อพิจารณาตามแผนงบประมาณค่าใช้จ่ายในแต่ละโครงการนั้น พบจากรายงานว่า ร้อยละการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายจริงตามแผนการใช้จ่ายไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ของงบประมาณทั้งหมดของโครงการ สรุปได้ว่า โครงการใช้เงินงบประมาณตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

การใช้งบประมาณในการดำเนินโครงการของแผนปฏิบัติการสำนักงาน กสทช. ประจำปี 2567 สายงานกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ การใช้งบประมาณของแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่สอง (พ.ศ.2563-2568) (ฉบับปรับปรุง) ปี พ.ศ.2567 และการใช้งบประมาณการดำเนินงานกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือ กทปส. รวมงบประมาณเฉพาะทุนอุดหนุนกองทุนวิจัยที่จัดสรรทุนให้ผู้รับทุนจำนวนกว่า 1,090,223,325 บาท ในการประเมินความคุ้มค่า การเกิดประโยชน์ในการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่า และอย่างมีประสิทธิภาพของงบประมาณค่าใช้จ่ายนั้น ไม่สามารถประเมินความคุ้มค่าได้ เพราะจากข้อมูลของการรายงานผลการดำเนินงานนั้น ผู้จัดโครงการไม่ได้รายงานผลลัพธ์ (Outcomes) และผลกระทบ (Impacts) มาด้วยจึง “ไม่สามารถประเมินความคุ้มค่าของการใช้งบประมาณเมื่อเทียบกับวัตถุประสงค์ของโครงการที่ตั้งไว้” ดังนั้น สำนักงาน กสทช. เลขาธิการ กสทช. ควรกำหนดเป็นนโยบายในปีงบประมาณต่อไปให้ทุกโครงการ/กิจกรรมรายงานผลลัพธ์และผลกระทบมาด้วย หรือการประเมินมูลค่าผลตอบแทนเชิงสังคม (Social Return of Investment: SROI) เพื่อให้ทราบความคุ้มค่าของงบประมาณค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการดำเนินโครงการ

การทำงานของคณะกรรมการ กสทช. ไม่เป็นไปในทิศทางเดียว มีความขัดแย้งกันระหว่างคณะกรรมการ กสทช. จึงทำให้เลื่อนการพิจารณาอนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2568 ออกไป ทำให้เกิดความล่าช้า และส่งผลให้ไม่สามารถใช้งบประมาณสำหรับรายจ่ายแผนงาน/โครงการใหม่ รายจ่ายโครงการ งบกลาง รายจ่ายค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ไม่สามารถดำเนินการเบิกจ่ายงบประมาณได้ จนกว่างบประมาณรายจ่ายประจำปี 2568 จะได้รับอนุมัติจากที่ประชุม กสทช.

5.2.2.2 มุมมองด้านลูกค้า (Customer Perspective) การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของด้านกิจการโทรทัศน์ เช่น ในมุมมองของผู้รับอนุญาตต้องการให้ กสทช. จัดกิจกรรมเพื่อการสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการ โดย กสทช. สนับสนุนจัดงานเอ็กซ์โปคอนเทนต์ (Content) ทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นช่องทางจำหน่ายคอนเทนต์และลิขสิทธิ์ไปต่างประเทศ สร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการได้มีพื้นที่ในการแสดงผลงาน และสร้างเครือข่ายระหว่างผู้ซื้อผู้ขายโดยตรง โดย กสทช.ร่วมมือกับกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศเพื่อผลักดันการจำหน่ายคอนเทนต์ไปต่างประเทศ เพื่อเปิดโอกาสให้มีการเจรจาธุรกิจและซื้อขายลิขสิทธิ์โดยตรงซึ่งสามารถสร้างเครือข่ายธุรกิจและผลักดันให้คอนเทนต์ไทยเป็นที่รู้จักในตลาดต่างประเทศ หรือ กสทช.เป็นเจ้าภาพในการเจรจากับบริษัทผู้ผลิตโทรทัศน์ให้บรรจุแอปพลิเคชัน (Application) ของไทยถูกติดตั้งอัตโนมัติในสมาร์ทีวีที่จำหน่ายในประเทศไทยเหมือนกับที่มีปุ่ม Netflix หรือยูทูบ (YouTube) บนรีโมทในสมาร์ทีวีซึ่งต้องต่อตรงกับบริษัทผลิตสมาร์ทีวี

การให้บริการเนื้อหาวิดีโอโดยการสตรีมผ่านอินเทอร์เน็ต คือ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการฯ ต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลโดยตรงในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านผังรายการและเนื้อหารายการ การคุ้มครองผู้บริโภค การละเมิดลิขสิทธิ์ ส่วนการให้บริการ OTT ยังไม่มีกฎหมายและการกำกับดูแลโดยตรง ไม่มีการกำกับดูแลในด้านต่าง ๆ ตามที่ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรทัศน์ ดังนั้น กสทช. ต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วนในกำกับดูแลกิจการ OTT ให้เป็นธรรมและเหมาะสมกับประชาชนผู้รับชม นอกจากนี้ กสทช. หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาครัฐบาลต้องเร่งสร้างมาตรการในการส่งเสริมผู้ประกอบการ OTT ของไทย โดยทบทวนกฎหมายให้มีการแข่งขันอย่างเท่าเทียมกันกับผู้ประกอบการ OTT ต่างประเทศ เช่น ด้านกำกับควบคุมและดูแลเนื้อหารายการค่าธรรมเนียมหรือภาษีการประกอบการ เป็นต้น ให้เป็นผู้ร่วมลงทุนกับผู้ผลิตในต่างประเทศ หรือมาตรการผ่อนปรนกฎเกณฑ์ หรือการดำเนินการนโยบายการกำกับด้วยแนวทาง Light touch approach ที่เป็นนโยบายของ กสทช.ด้านกิจการโทรทัศน์ โดยดำเนินการให้เกิดเป็นรูปธรรม

การเข้าถึงข้อมูลอย่างเท่าเทียม ประชาชนทุกช่วงวัยมีสิทธิเข้าถึงข้อมูลได้อย่างเท่าเทียมกัน เช่น เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ เป็นต้น รวมถึงการส่งเสริม-คุ้มครองสิทธิของคนที่เข้าถึง หรือรับรู้ และใช้ประโยชน์จากรายการของกิจการโทรทัศน์อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้ผู้พิการประเภทต่าง ๆ เข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ได้เช่นเดียวกับประชาชนทั่วไป โทรทัศน์มีบทบาทสำคัญในการแจ้งข่าวสารที่เกี่ยวกับความผาสุกในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชาติ โทรทัศน์ควรเป็นสื่อกลางและเป็นช่องทางในการสื่อสารกับประชาชนในสภาวะวิกฤติ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อาจจะทำให้เกิดความเสียหายเป็นวงกว้างต่อประชาชน เช่น น้ำท่วม ฝนตกหนัก เป็นต้น

ในมุมมองของประชาชนต้องการให้โทรทัศน์เป็นสื่อกลางในการส่งเสริมความเป็นชาติไทย รายการโทรทัศน์ต้องเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม รายการส่งเสริมการศึกษา จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรมและรายการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจในประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตอย่างมีสุขของประชาชน รายการโทรทัศน์ต้องส่งเสริม หรือสร้างการตระหนักรู้และทำให้เกิดความเข้าใจเรื่องความหลากหลายทางวัฒนธรรมของคนในชาติและเคารพความแตกต่างและหลากหลายเหล่านั้น ต้องการให้โทรทัศน์เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต รายการที่วิควรนำเสนอสาระที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนและการขับเคลื่อนประเทศ เช่น ให้ความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม การเตือนภัยมิฉาชีพ เป็นต้น โทรทัศน์เป็นสื่อกลางเป็นแหล่งเรียนรู้ เช่น ควรมีรายการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างงาน-สร้างอาชีพ รายการที่เกี่ยวข้องกับความรู้พื้นฐาน เช่น ภาษาอังกฤษพื้นฐาน รายการที่เกี่ยวกับอาชีพ และเส้นทางอาชีพสำหรับนักเรียน

5.2.2.3 มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Business Process) สำนักงาน กสทช. ต้องดำเนินการวิเคราะห์อัตราค่าจ้างและวางแผนอัตราค่าจ้าง เพื่อให้การจัดสรรอัตราค่าจ้างให้กับสำนักงาน สำนักงาน กสทช.ภาค/เขต มีอัตราค่าจ้างเพียงพอต่อการปฏิบัติงานในส่วนงาน การแบ่งเขตภาคบางพื้นที่ที่มีจังหวัดที่รับผิดชอบเกินกว่าอัตราค่าจ้างและทรัพยากรที่จัดสรรให้ กระบวนการสรรหา-บรรจุจ้างพนักงานบางส่วนมีคุณสมบัติไม่ตรงกับตำแหน่งงานที่ครอง หรืองานที่ปฏิบัติอยู่

ส่วนในการปฏิบัติงานของ สำนักงานของ กสทช. ผู้ประกอบการเสนอแนะให้สำนักงาน กสทช.แต่ละสำนักงานทำงานประสานกัน มีระบบการสื่อสารที่ดี ลดความซ้ำซ้อนของการติดต่อกับสำนักงาน กสทช. ปรับปรุงแนวปฏิบัติ หรือแก้ไขข้อกฎหมายให้ขั้นตอนต่าง ๆ มีความรวดเร็วและเป็นประโยชน์ต่อประชาชน เช่น แก้ไขให้ด้านกิจการโทรทัศน์สามารถรับข้อร้องเรียนผ่าน Traffy Fondue ได้ การดำเนินการ หรือสั่งดำเนินการที่เป็นเรื่องซ้ำเดิมที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วสามารถดำเนินการได้ทันที กสทช.ควรจัดประชุมร่วมกับหน่วยงานที่ทำงานร่วมกันเป็นประจำ เพื่อหารือเรื่องการทำงานร่วมกัน เช่น กสทช./อย./สคบ. เป็นต้น

5.2.2.4 มุมมองด้านการเรียนรู้ และพัฒนา (Learning and Growth) ส่งเสริมให้พนักงานเกิดความเชี่ยวชาญในตำแหน่งที่ครองอยู่ สำหรับบางตำแหน่งมีคุณสมบัติไม่ตรงกับหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย สำนัก/สถาบัน/ศูนย์/สำนักงาน กสทช. ภาค/เขตที่เกี่ยวข้องกับด้านกิจการโทรทัศน์ต้องจัดทำแผนการพัฒนาศักยภาพพัฒนาความรู้ให้กับพนักงานที่เป็นในรูปแบบการอบรมระยะสั้น หรือการฝึกปฏิบัติในหน่วยงานภายในสำนักงาน กสทช.ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานของบุคคลให้สามารถรองรับงานได้แบบมืออาชีพ และมีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต พัฒนาศักยภาพให้มีความรู้-ความสามารถทันต่อสภาพการณ์ภูมิทัศน์สื่อที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องในอนาคต โดยเป้าหมายของการพัฒนา คือ การเพิ่มทักษะด้านเทคโนโลยี มีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เป็นผู้นำทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

5.2.3.5 สรุปผลการวิเคราะห์การประเมินโดยใช้หลักธรรมาภิบาล หรือการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Corporate Governance) การกำกับดูแลกิจการที่ดีในภาพรวมอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการกระจายอำนาจ ด้านมุ่งเน้นฉันทามติอยู่ในระดับมาก รองลงมาเป็นด้านการมีส่วนร่วม และด้านหลักนิติธรรม อยู่ในระดับมาก ส่วนการกำกับดูแลกิจการที่ดีด้านประสิทธิภาพ ด้านการตอบสนอง ด้านการรับผิดชอบต่อสังคม หรือสามารถตรวจสอบได้ ด้านเปิดเผยหรือโปร่งใส และความเสมอภาค ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง

5.3 ข้อเสนอแนะ

โดยการติดตาม ตรวจสอบ และ ประเมินผลครั้งนี้ จัดทำโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการ นักวิชาการ และประชาชนทั่วไปในกลุ่มอายุต่างๆกัน โดยใช้การตรวจเอกสาร แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างกว่า 2,577 ตัวอย่าง การสัมภาษณ์เชิงลึก การประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) จำนวน 4 ครั้งประกอบด้วย ผู้ประกอบการด้านกิจการโทรทัศน์/ผู้ผลิตรายการ/IPTV/Cable TV/ดาวเทียม/องค์กรวิชาชีพ สภาวิชาชีพ สมาคมวิชาชีพ/นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนและด้านกิจการโทรทัศน์ และ ด้านกฎหมาย รวมถึงพนักงานจากสำนักงาน กสทช. ทั้งหมด 92 คน และจัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ ใน 6 ภูมิภาค ประกอบด้วย (1) ภาคกลาง จังหวัดนครปฐม (2) ภาคเหนือ จังหวัดพิษณุโลก (3) ภาคใต้ จังหวัดนครศรีธรรมราช (4) ภาคตะวันออก จังหวัดระยอง และ (5) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดหนองคาย (6) ภาคตะวันตก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมจำนวนผู้รับฟังความคิดเห็นสาธารณะทั้งสิ้น 938 คน เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังกล่าวซึ่งส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการและประชาชนมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนประเด็นที่เกี่ยวข้องกับโทรทัศน์ดิจิทัลประเด็นที่ประชาชนในภูมิภาคต่าง ๆ ให้ความสำคัญ

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่า ผู้ชมส่วนใหญ่ไม่ได้เฝ้าชมตามผังรายการออกอากาศเช่นเดิมอีกแล้ว แต่ปรับเปลี่ยนเป็นการเลือกชมรายการตามความต้องการของผู้ชมเอง แม้ผู้สูงอายุส่วนหนึ่งก็ชมรายการโทรทัศน์หรือสื่อภาพและเสียงต่าง ๆ ผ่านโทรศัพท์มือถือในช่วงเวลาที่กำลังเดินทาง หรือทำงานอยู่นอกบ้าน แม้กระทั่งนักเรียนก็เช่นเดียวกัน สิ่งที่ผู้ประกอบการ ประชาชน นักวิชาการมีความกังวลและมีความเห็นตรงกัน คือ เรื่องการให้บริการเนื้อหาวิดีโอโดยการสตรีมผ่านอินเทอร์เน็ต (Over-the-Top : OTT) ประเด็นที่ปราศจากการควบคุม ไม่มีกฎหมายที่ชัดเจน ไม่มีหน่วยงานที่ควบคุมกำกับและดูแลโดยเฉพาะในการเผยแพร่ ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ การให้บริการเนื้อหาการสตรีมผ่านอินเทอร์เน็ต ไม่สามารถควบคุมเนื้อหาที่เหมาะสมได้ การกำหนดราคาที่เหมาะสมกับผู้บริโภค การมีโฆษณาคั่นระหว่างการรับชม แม้จะมีการซื้อค่ารับชม หรือชำระค่าสมาชิกแล้วก็ตาม นอกจากนี้ประชาชนยังให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ในอนาคตหากรัฐบาลมีเป้าหมายให้ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างเท่าเทียมกัน รัฐบาลต้องสนับสนุนให้ประชาชนทุกคนเข้าถึงอินเทอร์เน็ตซึ่งในปัจจุบันประชาชนเสียค่าอินเทอร์เน็ตเฉลี่ย 200 - 600 บาท/เดือน ซึ่งทั้ง 2 ประเด็นนี้ตลอดระยะเวลากว่า 4 ปี ทุกเวทีที่มีการจัดประชุมรับฟังความเห็นก็มีข้อร้องเรียนเช่นนี้เป็นประจำและก็ยังไม่ได้ถูกแก้ไขให้เป็นไปตามที่ประชาชนต้องการสามารถแบ่งออกเป็นประเด็นดังนี้

1. **คุณภาพของรายการโทรทัศน์** กสทช. ควรส่งเสริม หรือสร้างแรงจูงใจให้การผลิตรายการควรคำนึงถึงรายการที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อสังคม
2. **ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต** รายการโทรทัศน์ควรนำเสนอสาระที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนและการขับเคลื่อนประเทศ
3. **ส่งเสริมความเป็นชาติไทย** รายการโทรทัศน์ต้องเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม รายการส่งเสริมการศึกษา จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรมและรายการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจในประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตอย่างมีสุขของประชาชน

4. การแจ้งข่าวสารที่เกี่ยวกับความผาสุกในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชาติ โทษทัณฑ์ควรเป็นสื่อกลางและเป็นช่องทางในการสื่อสารกับประชาชนในสภาวะวิกฤติ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ

5. การเข้าถึงข้อมูลอย่างเท่าเทียม ประชาชนทุกช่วงวัยมีสิทธิเข้าถึงข้อมูลได้อย่างเท่าเทียมกัน เช่น เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ กลุ่มเปราะบาง เป็นต้น

โดยผลการวิเคราะห์การประเมินโดยใช้หลักธรรมาภิบาล หรือการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Corporate Governance) นั้น การกำกับดูแลกิจการที่ดีในภาพรวมอยู่ “ระดับมาก” เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการกระจายอำนาจ ด้านมุ่งเน้นฉันทามติอยู่ใน “ระดับมาก” รองลงมาเป็นด้านการมีส่วนร่วม และด้านหลักนิติธรรม อยู่ใน “ระดับมาก” ส่วนการกำกับดูแลกิจการที่ดีด้านประสิทธิภาพ ด้านการตอบสนอง ด้านการรับผิดชอบต่อสังคม หรือสามารถตรวจสอบได้ ด้านเปิดเผยหรือโปร่งใส และความเสมอภาค ทั้งหมดอยู่ใน “ระดับปานกลาง”

จากดำเนินการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. และที่ปรึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา แบ่งข้อเสนอแนะใน 2 ระยะ ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่สามารถดำเนินการได้ภายใน 1-2 ปี มีดังนี้

5.3.1.1 กสทช. สนับสนุนงบประมาณในการผลิตรายการที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อสังคม เช่น รายการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างงาน-สร้างอาชีพ รายการที่เกี่ยวข้องกับความรู้พื้นฐานที่ทำให้ประชาชนอยู่ดี มีสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ให้ปรับ หรือลดขั้นตอนวิธีการขอรับการสนับสนุนทุนจากกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ (กองทุน กทปส.) โดยให้ลดกระบวนการของกองทุนง่ายขึ้น และมีความชัดเจนในแต่ละขั้นตอน

5.3.1.2 กสทช. ร่วมมือกับกรมส่งเสริมส่งเสริมการส่งออก หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริมให้ผู้ประกอบการทุกสถาน หรือผู้จัด มีโอกาสเข้าร่วมงานแสดงสินค้าขนาดใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่และการจำหน่ายคอนเทนต์ หรือจำหน่ายลิขสิทธิ์ในต่างประเทศ เพื่อเปิดโอกาสให้มีการเจรจาธุรกิจและซื้อขายลิขสิทธิ์โดยตรงซึ่งสามารถสร้างเครือข่ายธุรกิจและผลักดันให้คอนเทนต์ไทยเป็นที่รู้จักในตลาดต่างประเทศ ทั้งนี้รวมถึงการจัดภายในประเทศด้วย เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการและผู้ผลิตคอนเทนต์ได้มีพื้นที่แสดงผลงานและสร้างเครือข่ายระหว่างผู้ผลิตคอนเทนต์ ผู้ซื้อ และผู้ขายโดยตรง

5.3.1.3 รัฐบาลจัดหา หรือสร้างโครงสร้างอินเทอร์เน็ตให้ทั่วถึงทุกพื้นที่และจัดทำอินเทอร์เน็ตเป็นสาธารณูปโภคพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนเข้าถึงได้ฟรีไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายอินเทอร์เน็ต เพราะอินเทอร์เน็ต คือ สิ่งจำเป็นในการเข้าถึงบริการต่าง ๆ ได้

5.3.1.4 ผู้ประกอบการปรับตัวตามพฤติกรรมของผู้ชมผลิตเนื้อหาแบบสั้น ๆ ใช้เวลาไม่นานในการรับชมในหนึ่งตอน หรือผลิตซีรีส์เป็นตอนสั้น ๆ โดยมีเนื้อหาสะท้อนความเป็นจริงของสังคมอย่างสร้างสรรค์ แฝงแง่คิดและค่านิยมที่ดีแก่สังคม เกิดการพัฒนาความรู้และนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

5.3.1.5 กำหนดจำนวนเรื่องในประชุมเป็นดัชนีชี้วัดผลงาน หรือดัชนีความสำเร็จของการดำเนินงานของ สำนักงาน กสทช. เลขาธิการ กสทช. เพื่อผ่อนคลายประเด็นเรื่องค้างประชุมทำให้การบริหารงานด้านกิจการโทรทัศน์มีความล่าช้า

5.3.1.6 ปรับเปลี่ยนวิธีการประเมินตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการจากการวัดด้วยผลผลิต (Output) เพียงอย่างเดียวให้เพิ่มการประเมิน คือ ผลลัพธ์ (Outcome) ผลกระทบ (Impact) ลงไปด้วย เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมเกิดความยั่งยืนของการดำเนินโครงการ

5.3.1.7 สำนักงาน กสทช. จัดประชุมอย่างต่อเนื่องกับหน่วยงานที่เป็นเครือข่ายความร่วมมือ หรือหน่วยงานที่ทำ MOU ร่วมกันในการดำเนินการเกี่ยวกับกิจการโทรทัศน์ เพื่อรับทราบการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงาน และการประสานการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ

5.3.1.8 จัดทำแผนส่งเสริมบุคลากรเชิงลึก สำนักงาน กสทช. ที่รับผิดชอบด้านกิจการโทรทัศน์ จัดทำแผนส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการพัฒนาเชิงลึกเกี่ยวกับความรู้-ความเข้าใจบริบทของการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี เนื้อหา จริยธรรมสื่อ ความสามารถในการเขียนรายงานเชิงวิชาการได้ครบถ้วนถูกต้อง

5.3.1.9 ให้ทุนการศึกษากับนักศึกษาในสาขา/ตำแหน่งที่ขาดแคลน ตำแหน่งเชี่ยวชาญเฉพาะ กสทช. ให้ทุนการศึกษากับนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาขาดแคลนที่สำนักงาน กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ เช่น นักกฎหมายที่มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์ สาขาวิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น ซึ่งตำแหน่งเหล่านี้เป็นตำแหน่งที่เปิดรับสมัครแล้ว แต่ไม่มีผู้มาสมัคร หรือคุณสมบัติไม่ผ่านเกณฑ์การสรรหา โดยการให้ทุนการศึกษามีเงื่อนไขของการรับทุนหลังจบการศึกษาต้องใช้ทุนหลังจบการศึกษา

5.3.2 ข้อเสนอแนะที่สามารถดำเนินการได้ 3 ปีขึ้นไป มีดังนี้

5.3.2.1 กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์จัดทำประกาศทิศทาง หรืออิมของชุดความรู้ให้ประชาชนในชาติ เตรียมความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยใช้โทรทัศน์เป็นช่องทางของการเผยแพร่ชุดความรู้ โดยกำหนดช่วงปีแต่ละช่วงปีว่าจะมีการเผยแพร่ชุดความรู้ใดบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ ให้เกิดการซึมซับเกิดความรู้-ความเข้าใจ และพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพราะ กสทช. มีอำนาจในการกำหนดนโยบายหรือทิศทางของโทรทัศน์ไทย ดังนั้นจึงต้องใช้อำนาจที่มีอยู่กำหนดนโยบาย เพื่อให้สื่อเป็นเครื่องมือของการให้การศึกษาให้กับคนในประเทศ

5.3.2.2 จัดทำมาตรการในการจูงใจให้ผู้ผลิตรายการผลิตรายการที่หลากหลายทั้งรูปแบบ รายการ และรายการที่ตอบสนองต่อช่วงอายุของประชาชน ส่งเสริมให้ผู้ผลิตผลิตรายการทีวีที่มีสาระที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนและการขับเคลื่อนประเทศ เช่น ให้ความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม การเตือนภัยมีฉาชีพ เป็นต้น

5.3.2.3 กสทช. ลงทุนพัฒนาเทคโนโลยี AI ที่เข้ามาช่วยผู้พิการรับรู้ข่าวสารได้เหมือนคนทั่วไป โดยอำนวยความสะดวกให้ผู้พิการให้เข้าถึงหรือรับรู้ และใช้ประโยชน์จากรายการของกิจการโทรทัศน์ อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้ผู้พิการในลักษณะต่าง ๆ เข้าถึงข้อมูลที่เป็นในการดำรงชีวิต

5.3.2.4 เพิ่มการจัดระดับความเหมาะสม (Rating) ในรายการข่าว หรือวิเคราะห์ข่าวด้วย เพราะปัจจุบันการนำเสนอข่าวมีการนำเสนอที่เป็นความรุนแรง นำเสนอแบบย่ำ ๆ เหตุการณ์ในทุก ๆ ช่องและนำเสนอยาวนานต่อเนื่อง โดยบางข่าวเป็นภาพไม่เหมาะสมต่อเด็กและเยาวชน

5.3.2.5 จัดทำแผนการปฏิบัติการที่เป็นรูปธรรมไว้รองรับการปฏิบัติงานตามประกาศ หรือ พ.ร.บ. โดยผู้ปฏิบัติงานทุกภาคส่วนสามารถปฏิบัติงานได้ทันที เมื่อร่างประกาศ หรือร่าง พ.ร.บ. ฉบับต่าง ๆ ได้ประกาศใช้ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานที่รวดเร็วและทันต่อการเปลี่ยนแปลง

5.3.2.6 สำรวจ พ.ร.บ. ประกาศ ข้อบังคับ หรือข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านกิจการโทรทัศน์ที่ไม่ทันสมัย ไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี พฤติกรรมของผู้ชม หรือไม่สะดวกต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงาน กสทช. สำนักงาน กสทช.ภาค/เขต และการปฏิบัติงานเพื่อบริการประชาชนให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว และแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.3.2.7 จัดตั้งหน่วยงานทำหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมอุตสาหกรรมโทรทัศน์ และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทั้งขั้นตอนก่อนการผลิต ระหว่างการผลิต และภายหลังการผลิต รวมถึงการสนับสนุนอุตสาหกรรมในด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศในระดับสากล ผลักดันและประสานความร่วมมือในการกำกับดูแลในระดับนานาชาติ

5.4. เรื่องอื่นๆที่เห็นสมควรรายงานให้ กสทช. รัฐสภา หรือประชาชนทราบ

5.4.1 กสทช.ด้านกิจการโทรทัศน์ร่วมมือกับกระทรวงพาณิชย์นำผู้ประกอบการร่วมงานแสดงสินค้าขนาดใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่และการจำหน่ายคอนเทนต์ หรือจำหน่ายลิขสิทธิ์ในต่างประเทศ เพื่อเปิดโอกาสให้มีการเจรจาธุรกิจและซื้อขายลิขสิทธิ์โดยตรงซึ่งสามารถสร้างเครือข่ายธุรกิจและผลักดันให้คอนเทนต์ไทยเป็นที่รู้จักในตลาดต่างประเทศ ทั้งนี้รวมถึงการจัดภายในประเทศด้วย เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการและผู้ผลิตคอนเทนต์ได้มีพื้นที่แสดงผลงานและสร้างเครือข่ายระหว่างผู้ผลิตคอนเทนต์ ผู้ซื้อ และผู้ขายโดยตรง

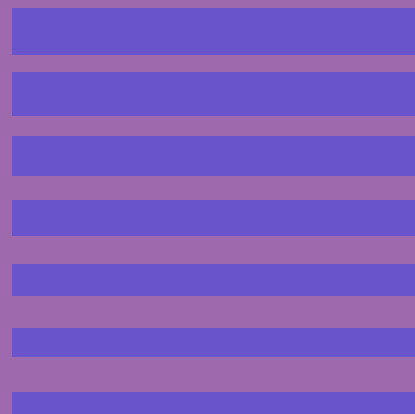
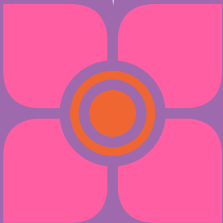
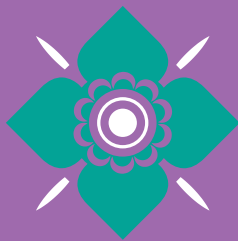
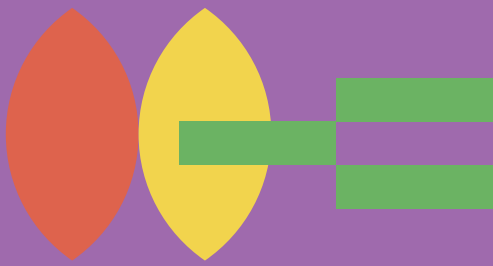
5.4.2 กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์จัดทำนโยบาย หรือประกาศทิศทางเนื้อหาของการให้ความรู้ประชาชนในชาติ เช่น ปี พ.ศ.2569 นโยบายการส่งเสริมเอกลักษณ์ไทย-ความเป็นไทย กสทช.ด้านกิจการโทรทัศน์สร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการผลิตรายการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมเอกลักษณ์ไทย-ความเป็นไทย ปี พ.ศ.2570 นโยบายการเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมสูงวัย โดยแรงจูงใจอาจจะเป็นทุนสนับสนุนการผลิตรายการ เป็นต้น การประกาศนโยบาย หรือประกาศทิศทางของเนื้อหา เพื่อผู้ผลิตรายการโทรทัศน์ใช้เป็นประเด็นส่งเสริมความรู้-ความเข้าใจ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อม และรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยใช้โทรทัศน์เป็นของการให้ความรู้กับคนในประเทศ

5.4.3 กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ลงทุนพัฒนาเทคโนโลยี AI ที่เข้ามาช่วยผู้พิการรับรู้ข่าวสารได้เหมือนประชาชนทั่วไป โดยอำนวยความสะดวกให้ผู้พิการให้เข้าถึงหรือรับรู้ และใช้ประโยชน์จากรายการของกิจการโทรทัศน์อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้ผู้พิการเข้าถึงข้อมูลที่จำเป็นในการดำรงชีวิตได้

5.4.4 กสทช. ด้านกิจการโทรทัศน์ จัดตั้งหน่วยงานทำหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมอุตสาหกรรมโทรทัศน์ และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทั้งขั้นตอนก่อนการผลิต ระหว่างการผลิต และภายหลังการผลิต รวมถึงการสนับสนุนอุตสาหกรรมในด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศในระดับสากล ผลักดันและประสานความร่วมมือในการกำกับดูแลในระดับนานาชาติ

5.4.5 ประกาศ ข้อบังคับ หรือข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านกิจการโทรทัศน์ที่ไม่ทันสมัย ไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี พฤติกรรมของผู้ชม หรือไม่สะดวกต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสำนักงาน กสทช. สำนักงาน กสทช.ภาค/เขต และการปฏิบัติงาน เพื่อบริการประชาชนให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว และแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ พ.ร.บ. หรือกฎหมายของหน่วยงานล้าสมัย ไม่ทันต่อสภาพการณ์-บริบทของสิ่งแวดล้อมภายนอก เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว พฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป สภาพการณ์ภูมิทัศน์สื่อเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจนกฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่มีอยู่ไม่สามารถรองรับการกำกับดูแลสื่อในสภาพการณ์จริงได้จึงทำให้เกิดช่องว่างของกฎหมายจึงทำให้เกิดความเสียหายต่อประชาชนผู้รับบริการด้านกิจการโทรทัศน์ เช่น การสตรีมผ่านอินเทอร์เน็ต (Over-the-Top: OTT) ประเด็นที่ปราศจากการควบคุม ไม่มีกฎหมายที่ชัดเจน ไม่มีหน่วยงานที่ควบคุมกำกับและดูแลโดยเฉพาะในการเผยแพร่ ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ การให้บริการเนื้อหาการสตรีมผ่านอินเทอร์เน็ต ไม่สามารถควบคุมเนื้อหาที่เหมาะสมได้ การกำหนดราคาที่เหมาะสมกับผู้บริโภค การมีโฆษณาอันระหว่างการรับชม แม้จะมีการซื้อค่ารับชม หรือชำระค่าสมาชิกแล้วก็ตาม

5.4.6 การจัดการปัญหาความไม่เป็นเอกภาพของคณะกรรมการ กสทช. โดยวุฒิสภา หรือนายกรัฐมนตรี เข้ามาเป็นผู้จัดการปัญหาความไม่เป็นเอกภาพที่เกิดขึ้นระหว่างคณะกรรมการ กสทช.

บรรณานุกรม

- American Public Television. (2024). About American Public Television. Retrieved from <https://www.aptonline.org/about/apt>
- Barb. (2023). Barb to expand audience measurement to incl. fit-for-TV content on video-sharing platforms. Barb: News & Views. Retrieved from <https://www.barb.co.uk/news/barb-to-expand-audience-measurement-to-incl-fit-for-tv-content-on-video-sharing-platforms/>
- Brownfield, T. (2019, March 4). The origins of America's first TV networks. The Saturday Evening Post. Retrieved from <https://www.saturdayeveningpost.com/2019/03/the-origins-of-americas-first-tv-networks/>
- Cohen, S., & Bizzaco, M. (2022). ATSC 3.0: Everything you need to know about broadcast TV's next big thing. Digital Trends. Retrieved from <https://www.digitaltrends.com/home-theater/atsc-3-0-ota-broadcast-standard-4k-dolby-atmos/>
- Drishti. (2022, October 25). Broadcasting only through Prasar Bharati. Drishti IAS. Retrieved from https://www.drishtiiias.com/daily-updates/daily-news-analysis/broadcasting-only-through-prasar-bharati/print_manually
- MIB. (2023, April 6). The Information Technology (Intermediary Guidelines and Digital Media Ethics Code) Rules, 2021. Ministry of Information and Broadcasting. Retrieved from [https://www.meity.gov.in/writereaddata/files/Information%20Technology%20\(Intermediary%20Guidelines%20and%20Digital%20Media%20Ethics%20Code\)%20Rules%2C%202021%20\(updated%2006.04.2023\)-.pdf](https://www.meity.gov.in/writereaddata/files/Information%20Technology%20(Intermediary%20Guidelines%20and%20Digital%20Media%20Ethics%20Code)%20Rules%2C%202021%20(updated%2006.04.2023)-.pdf)
- MIB. (2021). Accessibility standards for television programmes for hearing impaired. Ministry of Information and Broadcasting. Retrieved from <https://mib.gov.in/sites/default/files/Accessiblity%20Standards%20for%20TV.pdf>
- TDSAT. (n.d.). Introduction. Telecom Disputes Settlement and Appellate Tribunal (TDSAT). Retrieved from <https://tdsat.gov.in/admin/introduction/uploads/TDSAT%20INTRO.pdf>
- TRAI. (2021). Report on activities (1st January 2020 to 31 December 2020). Telecom Regulatory Authority of India. Retrieved from https://www.trai.gov.in/sites/default/files/Report_27-08-2021.pdf

เสาวรส ทิพย์ธรรมธารา. (2562). การกำกับสื่อที่มีการหลอมรวมของช่องทางการสื่อสารข้อมูล :กรณีศึกษาการแพร่ภาพและเสียงผ่านอินเทอร์เน็ต (OTT). *คณะนิติศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์*.

เสาวรส ทิพย์ธรรมธารา และกฤษฎากร ว่องวุฒิภูทิต. (2564).การกำกับสื่อที่มีการหลอมรวมของช่องทางการสื่อสารข้อมูล:กรณีศึกษาการแพร่ภาพและเสียงผ่านอินเทอร์เน็ต (OTT). *วารสารรัฐศาสตร์*, 15 (38), 57-73.

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2562). *แผนแม่บทการบริหารกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ*.

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2565). *แผนยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ พ.ศ.2565 - 2568. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ*.

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2562). *โครงการศึกษาประเด็นเรื่องร้องเรียนและจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคและกำกับดูแลกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ*.

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2564). *โครงการจัดทำแนวปฏิบัติในการกำกับดูแลโฆษณาแฝงในรายการโทรทัศน์. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ*.

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ.(2564). *แผนปฏิบัติการสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ประจำปี 2565. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ*.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561).

ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580. จาก

<https://drive.google.com/file/d/1XSBMp8OCsawJqECOB-XZLB91-cRrNsEV/view>.

สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561 – 2580). จาก

<https://onde.go.th/assets/portals/1/files/620425-Government%20Gazette.PDF>.

นางรมิดา ลีลาพตะ, นางสาวธัญธำรี สุธีวราสิทธิ์, นายภาณุ วีระชาลี, นางสาวอารดา ทางตะคุ และ นางสาวกรรณิการ์ สุวรรณมณี. สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม. (2564). รายงานวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการแข่งขันในกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์ และ กิจการที่เกี่ยวข้อง 2022

สมาคมโทรทัศน์ระบบดิจิทัล (ประเทศไทย). ฉากทัศน์โทรทัศน์ไทย 2566 – 2572. จาก

<https://www.adteb.or.th/ข้อมูลเผยแพร่>

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (2566).

ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. นิเวศสื่อโทรทัศน์ไทยกับแนวทางการกำกับดูแล ในยุคสตรีมมิ่ง

สมาคมโทรทัศน์ระบบดิจิทัล (ประเทศไทย). รายงานการวัดเรตติ้งข้ามแพลตฟอร์ม Cross-Platform Ratings

ประจำเดือนตุลาคม 2566. จาก <https://www.adteb.or.th/content/32111>

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม. (2565),

รายงานสรุปผลการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลผู้ให้บริการดิจิทัลแพลตฟอร์ม (Digital Platform)

ในประเทศไทย. จาก <https://broadcast.nbtc.go.th>

สมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย. (2566). รายงานประจำปี 2565 สมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย.

<https://acrobat.adobe.com/link/review?uri=urn%3Aaid%3Aascds%3AUS%3A34babb34-7ff1-33f8-8e09-d76dba88efa6>

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคมแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). แผน

ยุทธศาสตร์. สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคม แห่งชาติ. สำนักงานฯ.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.). (30 กรกฎาคม 2567). ป.ป.ช.

ประกาศผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 และมอบรางวัล ITA AWARDS 2024. ข่าวสำนักงาน ป.ป.ช.

สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม. (2567). รายงานผลการดำเนินงานขับเคลื่อน แผนพัฒนาด้านการพัฒนาสื่อ

ปลอดภัยและสร้างสรรค์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 – 2566. สำนักงานปลัดกระทรวง วัฒนธรรม.

สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 - 2580. สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการ ยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานศูนย์วิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ม.ป.ป.). รายงานฉบับสมบูรณ์ การจ้างที่
ปรึกษาเพื่อติดตามและประเมินผลแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2562 - 2566).

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน กสทช.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2566). การสำรวจการเข้าถึงสื่อวิทยุ และสื่อโทรทัศน์ พ.ศ. 2566. สำนักงานฯ.

สำนักส่งเสริมการแข่งขันและกำกับดูแลกันเอง. (2567). รายงานวิเคราะห์พฤติกรรมการแข่งขันในกิจการกระจาย
เสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการอื่นที่เกี่ยวข้อง Q1/ 2024 The Future of Thai TV Landscape:
Fact and Foresight. สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

สิขเรศ ศิราภานต์. (2566). นวัตกรรมธุรกิจ “โทรทัศน์ - โอทีที - แพลตฟอร์มวิดีโอสตรีมมิ่ง” ในอุตสาหกรรมสื่อ
สร้างสรรค์ กรณีศึกษานานาชาติ: วิสัยทัศน์ นโยบาย และแนวทางการพัฒนา.

<https://drive.google.com/file/d/1J6Tng6runvrMRa8vcJVcMcIEFeXdsIGw/view?fbclid=IwY2xjawGwpMNleHRuA2FlbQlxMAABHXWetLxb35IEBk8E3x6bfOMvt->

[MLf0VvKQuZ7xcbZcu_MzuUbu7JUNE5Clw_aem_hQpxlvo1_YEdGaiydc0oCg](https://drive.google.com/file/d/1J6Tng6runvrMRa8vcJVcMcIEFeXdsIGw/view?fbclid=IwY2xjawGwpMNleHRuA2FlbQlxMAABHXWetLxb35IEBk8E3x6bfOMvt-)

สิขเรศ ศิราภานต์. (2566). นิเวศวิวัฒน์ โทรทัศน์ไทย 2572. ใน รายงานประจำปี 2565 ของสมาคมนักข่าววิทยุ
และโทรทัศน์ไทย. (น. 60 - 95). กรุงเทพมหานคร: สมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย.

[https://drive.google.com/file/d/1hUvwh1wOb41O1f_S1HPzR4te9aKrTojN/](https://drive.google.com/file/d/1hUvwh1wOb41O1f_S1HPzR4te9aKrTojN/view?fbclid=IwY2xjawGwpZxleHRuA2FlbQlxMAABHQR5rgqkqUHYBm-cvF0Do-)

[view?fbclid=IwY2xjawGwpZxleHRuA2FlbQlxMAABHQR5rgqkqUHYBm-cvF0Do-](https://drive.google.com/file/d/1hUvwh1wOb41O1f_S1HPzR4te9aKrTojN/view?fbclid=IwY2xjawGwpZxleHRuA2FlbQlxMAABHQR5rgqkqUHYBm-cvF0Do-PoB3_wJfdzcw7ez8xEyALdY8mL63orbEwaQ_aem_WMA9Dtxhx65no-wEGDLwNg)

อทิธิพล วรานุสุภากุล. (2560). การกำกับดูแลกิจการโทรทัศน์เพื่อความหลากหลาย. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรดุษฎี
บัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน กสทช.
888 (ชั้น 5) ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงลาดยาว เขตจตุจักร
กรุงเทพมหานคร 10900 โทรศัพท์: 02 670 8888